

انی غنچہ انیس دیکھتا

گلزار محمدی

178

مُصَنَّفہ

مولوی محمد مسلم صاحب

ناشران

شیخ غلام حسین اینڈ سٹور کشتیری بازار لاہور

Rs 5.00

DATA EN

مَا فَحَسَبُوا إِلَّا رَسُولًا

الحمد لله والمنتهى كتاب جواب الحق تذكروا انبياء عليهم السلام مسماي به

عجائب الفصوص

یعنی

گلزار محببت

مصنف

مولوی محمد مسلم

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری ماہر الکلام

مطبعہ خورشید عالم پریس لاہور

قیمت ۵ روپے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۸۰۹۷

حمد ہزاران ربانوں جو خالق کل جہاں
الا انکشان ملک الموت و قہر ایاہم کی شان
شان بلند انسان دی گیتی رب عیان
جس اسگ انسان دسہ کیتا نہ سبب
سیدہ کیتا چہاں سے ہوئے اوہ مقبول
ایک سے شان انسان دسہ کیتا آپ خدا
افضل چوں انبیاء مرسل ہوئے جان
نام محمد مصطفیٰ ارب و خاص حبیب
امت اوس حبیب دی سالوں کیتا چیا
ہوئی عنایت رب دی کرم اتے احسان
ہوون میرے جسم جے کئی کروڑاں پار
ہوون ہر ہر جسم نے کئی کروڑاں وال
اند ہر منہ دے لکھ لکھ ہووے زبان
جناں بھی صفت نہ اسی دی ہووے ذرا ادا
ست اوہ صفت خدائیدی جو اوہ کرے قبول
ما عینک حق عینک جان خود کہے بی

افضل سب پریشوں کیتا جس ان
وقد کونہنا بخت ادم آیا و چہ فرقا
سجدہ کرو فرشتہ پیر کیتا فرما
اللہ دی دید گاہ نہیں ہو یا اوہ مسرور
اللہ کیتے مرستے اوپر انہاں شروع
افضل سب انسان ہیں ہوئے ہیں اب
مرسل اندر سلطان سبے سرور و انبیاء
وچوں سب پیغمبراں کیتا سد قریب
کس نہیں اس احسان واپوند اشکر بجا
شکر نہ اس احسان واپوند ادا بیان
ہوون ہر ہر جسم دے جیے با حجب شمار
ہوون ہر ہر وال دے منہ کروڑاں تال
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کراں سبحان
کینوں طاقت کہندی رب دی صفت ثنا
وچہ حدیث شریف دے کہیا پاک رسول
ما عینک حق عینک جان خود کہے بی

صفاتِ شریفہ خداوندی کی کچھ کراں بیان
 پاک محمد مصطفیٰ دوستِ خاصِ خدا
 جس سے نورِ دلِ رب نے کیا فل جہاں
 آدم تہیں پھر آیا فوتِ فوتِ نور
 سب تہیں اول اسدِ افلاک ہو یا نور
 جہوں محمد مصطفیٰ اکتا آسے ظہور
 جس دن حضرت نبیا جو سی بیتِ کفار
 ہو یا دین رسولِ دا روشن و چہ جہاں
 کے اندر جہاں جس دن قدر بلند
 آسمانندے جان تہیں بند ہو یا شیدان
 اسے دن دشواری ہوئے پہلے دین
 آتشِ کدے کفار دی جلدی رہی مدام
 صفتِ مفقولِ نبی سے ہوندی نہ بیان
 بعد رسولِ کریم دے برحق چارے یار
 چارے یار رسول دے ہن برحق پہچان
 پہلایا رسولِ دا ابا بکر صدیق
 دو جایار رسولِ دا عادل عمر خطاب
 تین جایار رسولِ دا سی حضرت عثمان
 چوتھا جایار رسولِ دا حضرت شاہ علی
 چونہ یاہاں دے جانتوں کارِ حییہ شان
 چاہے پاک رسول دے افضل کریں قیاس
 جانِ خدیجہ عائشہ حرماتہیں سردار
 حضرت زہرہ فاطمہ بیباں تہیں سردار
 دوہتے پاک رسول دے زہرہ دے فروند
 پاک نبی دے اکالتے اصحابِ تمام

نور نہ ہرگز عقلِ نوں فکر اندر تیراں
 افضل و چوں مسلاں دل و چہ رکھ ٹکڑ
 چہ پیشانی آئینے سا اور نور عیاں
 آخر محمد مصطفیٰ ہو یا آسے ظہور
 بیچوں سب تہیں ہو یا دنیا و چہ ظہور
 ظلم کنو دی رب نے کچھ کیتی سب دور
 ڈرگے تمام زمین دے اوپر ہوئے خوار
 جنت سے و چہ زمین دے ناو چہ آسمان
 ہو یا حکم خدا تہیں اس دن روزِ خیر
 آگے آیا جاو ندا اودہ اوپر آسمان
 ہو یا و چہ جہاں دے روشن دین
 تہیں دن حضرت جہاں آتش رہی نہ نام
 جس دی کیتی صفت سپہ اللہ و چہ قسراں
 قائم کیتا دین نوں اینہاں پھر تلو اربا
 دو سی خیر رسول دے دو آسے جہاں
 رہیا اندر غار دے حضرت نال رفیق
 کیتی اس دے صفت ہے اللہ و چہ کتاب
 ایہ داماد رسولِ دا صاحبِ عالی شان
 اس دی و چہ قرآن دے کیتی صفت رہی
 کئی زیادہ کسے نوں ہرگز مول نہ جان
 حضرت حمزہ جانتوں تے حضرت عباس
 حرمات و چہ رسول دے دو نویں بزرگوار
 آسے تہیں پاک رسولِ نبی آہا بیتِ پیار
 حضرت حسن حسین ہی دونویں قدر بلند
 سلمہ دل تے جان تہیں تال بعد از علام

مُنہا جات

پہلے حمد خدا سے دے آگیاں کرا اظہار
بخش ہارا عاصیاں ہیں توں پاک خدا
تیرے لائق مول نہ کوئی سوائے کار
ہے میں بدکار ہاں تیرا نام رحیم
میرے دل دی آرزو رہا کری حصول
دل میرے دی عاجزی تینوں ہے معلوم
عاجز بندہ کہ میں عرضاں کنی ہزار
دنیویں کہ تکلیف دی رہے خطا گناہ
بخش کہ بدکاروں ایہ نہ مشکل تیں
ایہ بھی کردا عرض ہاں خالق رب غفور
ایہ عجائب القدر جس چوتھا فرمایا باب
قصہ ہے ایہ مختصر طول نہ کتیا موصول
حال رسول کریم و اندر اسیں کتاب
حالت شب سراج دی ہو جو کہتے جنگ
اندر ایسی کتاب دے سارے ہیں چھ باب
ہے پیدا کشن بنی دے اندر پہلے باب
اندر دو جے باب دے ہے مہراج رسول
ہجرت بنی کریم دی اندر تریکے باب
جنگ بدر جنگ احد و انار جنگ اتر
سکہ ہو یا فتح جیوں صلح حدیبیہ ہو
نالے حج الوداع و ہور وفات رسول
اندر چوتھے باب دے حایہ بنی رسول

مسلمہ کردا عرض سے وچہ جناب غفار
ظاہر باطن مجتہدوں میرے سب خطا
تو میں مجتہد ہوں جسے میں ہاں بدکار
اوپر میں بدکار دے کرتوں لطف عظیم
حرمت عزت پاک دی برکت پاک رسول
مطلب و نیازین تیں رکھیں نامحروم
کہتری کہتری پہلول کے دساں کرا اظہار
مول نہ میرا خدا ہے تیرے پاس الہ
غافل تیرے حکم تیں رہا رہیا عیس
میری اس کتاب نوں دا تم کر منظور
ہے گلزار محمدی کامل ایہ کتاب
ختم نہ ہوندا مول ایہ ہے میں کردا قول
کتیا شروع پیدا کشیوں پڑھ کے ہو ثواب
شروع اسلام جیوں اسوچہ لکھاں لشک
جداجدا علی انہاں دا ظاہر کراں حساب
نالے مسلمان جیوں ہوئے ہیں اصحاب
حالت ہر آسمان دی اسوچہ ہے منقول
گیا مدینے یکم جیوں رسول مآب
خیبر اتے توک و اندر اس کتاب
نالے جنگ حنین و اسوچہ آگیاں جوڈ
ایہ کجہ تیجے باب دے اندر ہے منقول
صبر شجاعت ہمتاں اسوچہ ہیں منقول

پور اخلاق سخاوتیں حرمت شرم جیہ
 واجب جو سی آپ تے پور میاں حرام
 حرمان و احوال بھی پور شمار اولاد
 کاتب عارث شاعران دسان سب
 لشکر وچ رسول دے ہو عوی خداست
 اوپر امت حق جو بے گاس جی سب
 حال خلیفان چہاں دا اندر پنجویں باب
 جی جی جی میں انہاں دا لکھاں خلافت حال
 اندر چھویں باب دے عالمست آل رسول
 پڑھے جے کوئی اسنوں ہو سی وڈا ثواب
 اسنوں چا سوار لوی لسی احبر خدا
 اوپر میرے شاعری عید سب نہ دھرو کو
 بندھی اندر لکھیا الیہ بے سب بیان
 اس دے پڑھنے والیاں تائیں بخش خدا
 مسلمان رسول دا اگے کرا فہم ساز

شفقت است عبادتوں حضرت سے اعا
 لشت شرم تے پور سے اسوچہ ویکہ تمام
 چاہے خاتم آپ دے پور عظام آزاد
 پور ہون بنی دے جو آپ مقبول
 جو اسباب رسول دار علیہ العروفاست
 ایہ سب لکھیا حال سے اندر پوچھے باب
 ابابکر تے عرس عثمان علی جی سب
 عجم اتے وچہ روم جیوں ہو سے جنگ خدا
 جیوں کر تھاں لکھاں ہو گئے دستور
 ہو دے کئے جے غلطی پھر کے قلم شتاب
 اندر میرے حق دے نالے کرو دعا
 پھر کے قلم سوار لوی جے کر طلاقست
 پڑھ پڑھ راضی ہو سں سارے مومن مسلمان
 روز قیامت انہاں نوں کریں بہشت عطا
 تینوں روز حشر دے بخش رب غفار

باب اول در بیان سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم

اللہ باب آسان کر قسم سے اس اسم
 ہے اور ہوا اسے جان دا شائق روز جزا
 افضل ہے سب خلق جیوں اولاد سب اکرام
 نام محمد مصطفیٰ علیہ السلام
 میری طرفوں راست دن بہشت درود سلام
 حضرت است اسماعیل و یحییٰ و عیسیٰ و ولاد
 آہی قوم قریش عقیل و عرب اندر مشہور

حال سید المرسلین نبی و انبیاء کریم
 نامی ساریں نورانی سوسوں پرست
 کیا ہو نوری سب سے چمکے نور اسلام
 نورانی کواکب انوار نور شریعت
 اوپر روح رسولی است یارین اسلام
 نالے ساری عرب سب انہاں بھیں آباد
 طاقت عزت انہاں دی کر دی جان ضرور

عبدالطلب قوم دے اندر ساسر دار
 وچوں قوم قریش تیں ہو راہ سسر دار
 ابو جہل دے باپ دا نام آکا ہشتام
 اوہ پتہ عبدالعزیٰ دا اوہ قہی دا جان
 چوتھی کرسی بنی دی ابو جہل سر دار
 دشمن ایہ رسول دا آہ وڈا شرمیہ
 عبدالطلب دوسرا جو آہ سردان
 بیٹا ساک اسدا عارث اس دا نام
 بک دا نام قسداقی سا حمزہ تے عباس
 عبداللہ تے مفہوم سی قسم آہ ایک جان
 ایہم باران بنی دے چاہے آہ جان
 حمزہ پاک رسول تیں وڈا بے تیرے سال
 عارث دے تن پتہ سی ایہ بھی کراں بیان
 ابولہب دے پتہ دو غبہ ہو رقتیب
 حضرت علی عقیل سے جعفر تے طیب را
 عبداللہ فضل عبید سی تے عبدالرحمن
 عبداللہ دے جیاں حضرت بنی کریم
 حمزہ اتے زبیر سی ہو رقتیب عیادق
 آمنہ بیٹی وہب دی ماؤں بنی دی جان

اندر قوم قریش سا ایہ قبیلے دار
 ساکن مکے شہر دا ابو جہل سسر دار
 اوہ عارث داپتہ ساسنتوں حال تما
 سا اوہ پتہ کتاب دا رکیہ کتاب بیان
 رُلدا ہے گناہانے کے دساں کرا ظہار
 وجہ لڑائی بدر دے قتل ہو یا بے پیر
 تیراں بیٹے اس دے آہ وڈے جوان
 ابوطالب تے ابولہب دساں ہو رتمام
 ہو خضر اور زبیر سی سن توں نال قیاس
 خیل اتے ہو رقتیب سی ہو یا سب عیان
 حمزہ تے عباس تے آنداسی ایمان
 وجہ شہیدان بادشاہ ہو یا جان کمال
 نوفل بک مخیرہ دو جا ہو رالسفیان
 ابوطالب دے چار سی سن اے نیک نصیب
 چچہ بیٹے عباس دے دساں کرا ظہار
 سعد آہ بکسا پنجواں چچواں قسم عیان
 نام محمد مصطفیٰ آہ در عتیم اہ
 چارے باجہ اولاد تیں آہے بالافاق
 بیٹا عبدالمناف دا آہ وہب جوان

حکایت

عینوں اس کتاب دا بھل گیا ہے نام
 جاگہ اوپر اپنی کردا ذکر دھما
 کوئی میرے واسطے تحفہ جلد لیا اہ

لکھیا وجہ کتاب میں ڈٹھا بک مقام
 بک راہیں جبرائیل سا کردا یا خدا
 اللہ فوں ہی فوں آئی ایہ خدا

اگوں جبرائیل نے کیا عرض بیان
 حکم ہووے جس چیز دا حاضر کراں لیا
 دو حیواری وحی نوں ہو یا حکم خدا
 عرض کیتی جبریل نے اگے رب درود
 پیدا کیتا آپ نیں جو ہے وحی جہان
 سچی واری حکم اے کیا پیر خدا
 عرض کیتی جبریل نے توں ہے عالم غیب
 یتیموں جبری چیز دا توں دیویں فرمان
 اوسے وسیلے وحی دے اوپر دگی وار !!
 چاہیا جبریل سا اندر کسے مکان !!
 واقف نہ مکان بھتی بہت اندھری رات
 نظر نہ آوے بول کجہ پتہ نہ آئے اسراکار
 اُس جاگہ وچہ ہوتا جبریل حیران !!
 یانوں اس مکان دا ہر گز نہیں پتا !!!
 ایہ اندھیرا رات دا کریں جے ربا دور !!
 جس دم اللہ پاک بھلی کیتی وحی دے !!
 سو یا نور فہور جہاں ڈھٹا نظر اٹھا !!
 سبھی طرفے اُس دے سا اکیس بارغ لطیف
 دل وچہ کہیا وحی نے بارغ اندھ میں جہاں !!
 شریا طرفے بارغ دی کر کے ویسی نیباں !!
 پھل شجر سب بارغ دے کر کے بے ذکر خدا
 دل میرا ہن چاہندا ہے تو دین رخصت !!
 اُس فرشتے آکھیا ایہ نہیں فرمان !!
 وحی کہیا جبرائیل میں ہاں قبول خدا !!
 کہیا ایہ دربان نے بھولی ایہ کلام !!

سب نینوں معلوم ہے جو ہے وحی جہاں
 چیز جو کجہ درکار ہے وحیہ درگا خلائیاں
 لے آویں توں ڈھونڈ کے تختہ کوئی عیا
 حکم کریں جس چیز دا حاضر کراں موجود
 سب نہ میری آؤنا ریا اے فرمان
 میری خاطر جاکے تختہ کوئی لیا !!
 تمام ہے ہر چیز تہ خالق میں لا رہی !!
 اہو تختہ جاکے کے حاضر کراں آں !!
 مارا کسے مکان اندر آوے اٹھ گیا !!
 بول نہ آہا جاندا اُس دا پتہ نشان !!
 آئی جبریل دے اوپر اے آفاست !!
 بہت سیما ہی رات دی منہ نہ نظری آوے
 رہا مینوں سٹیا اوپر کس مکان !!
 وچہ درگاہ خدا دے دی رو رو کرے دعا
 تختہ کوئی ڈھونڈ کے لیا والے چھوڑا !!
 ہو یا اندھیرا دور تاں روکشیں ہو گیا !!
 کبھی طرفے دیکھیا کس دگے دریا !!
 پہلی ہزاروں قسم دے سن وچہ بارغ شریف
 پھل کوئی لے جاوے تہ تختہ پتھر اٹھا !!
 کھڑی دی اُس بارغ دے آکھیا آؤنا !!
 دروازے دے اندر دے پاس پہنچا !!
 سیر کران میں بارغ دی تہ اندھ جہاں !!
 کی کجہ تیرا نام ہے آکھ سکنا بیان !!
 سیر کرن ایں بارغ دا اُس دل آئی
 درت بھتی دربان ہاں اوپر اُس منتا !!

ڈٹھے جبرائیل میں ایسے کئی ہزار
 کہیا جبرائیل نے مسیحا نام و جی
 ڈٹھا کئی ہزار میں اگے جبرائیل
 حضرت جبرائیل سا دوست تھے کھڑا حیران
 ایہ فرشتہ انہاں تھیں جو ہیں بزرگ چار
 سن کے اس دربان نے کیتا اوتھ سلام
 ہر جگہ باغ دے اندر دڑیا جاہ
 ڈٹھا جبرائیل جاں پھر کے باغ تمام
 بکے چمن و چہ باغ دے آسے پھل کثیر
 ہر پتے تے اس دے لکھیا کلمہ پاک
 اوسے دی تاثیر نہیں جو سی پھل تمام
 دل و چہ کہیا و جی نے جے کر گے وار
 اگے پچھے ویکھیا کوئی نہ آہا ہور
 لے کے اندر ہتھ دے اوڈیا وچہ ہوا
 پھل جو سا وچہ مٹھ دے گیا و جی نوں پھل
 حضرت جبرائیل جاں گیا اوپر آسمان
 تختہ میرے واسطے آندی ہے کی چیز
 مٹھی وچوں اُنسوں پھل نہ لہا مول
 کہندا جے اس باغ دا آدے سینوں راہ
 اوسے ویلے و جی نوں آیا حکم خدا
 جس جگہ سا جاوناں اوتھے پھل گیا
 مٹھی وچوں و جی دے جاں اوڈ گیا پھل
 اندر اس میدان دے ہویا نور ظہور
 مطلب دا ہک پت سی جس عبد اللہ نام
 عبد اللہ اٹھ فخر نوں باہر گیا جو کم

او نہاں وچہ نہ ویکھیا تینوں میں اکوار
 پھر کہیا دربان نے ایہہ گل جھوٹی سی
 توں اکھیں جبرائیل میں بھوٹی ایہہ دلیل
 ہویا اس دربان نوں اللہ دا فرمان
 اندر سب فرشتیاں جو ہیں بزرگ وار
 ساتھ تعظیم آداب دے لگا کرن کلام
 پھلاں وچوں ذکر دی اوسے پی صدا
 نظری آیا اوسوں اوپر ہک مقام
 وچہ انہاں دے ہک سا وڈا پھل امیر
 نور آہا اس پھل دا روشن تا افلاک
 کر دے ذکر خدا تے دا آسے صبح و شام
 پھل ایہو لے جاو ساں تختہ پیش خدا
 جا کے جبرائیل نے پھل لیا اوہ توڑ
 جاں اوہ مکے شہر دی اوپر زمین گیا
 مٹھی کھلی اُس دے ڈگے زمین تے پھل
 ہویا جبرائیل نوں اللہ دا فرمان
 ویکھن لگا پھل نوں تاں اوہ نال تیز
 دل دے اندر اپنے ہویا بہت ملول
 پھل لیا واں دوسرا جا کے خواہ مخواہ
 جبرائیل کھیل دا فکر نہ کریں ذرا
 سن توں حالت پھل دی رندی بیاں ستا
 روشن تختہ زمین دا ہو گیا اوہ گل
 اوس گل دی تاثیر نہیں ہونی سیاہی دور
 آیا مکے شہر دے اندر انہاں مقام
 باہر گیا جو میکوں حالت کراں رقم

اُس نے اندر راہ دے ڈٹھا پھل پیا
 پایا اندر جیب دے اُس نے پھل شتاب
 پیشانی تے اُس دی ظاہر ہویا نور
 نیکے دے دل اوہ جانی مٹکے پھیر گیا
 عبد اللہ جو کچھ کم نوں گیا جواسے پاس
 عبد اللہ نوں اکھدا ججانی اکھ سنا
 عبد اللہ نے اکھیا اکھ سنا والی میں
 لہجہ وچوں راہ دے مینوں پھل پیا
 برکت تھیں اوس پھل دی ہویا ایہہ ظہور
 ابو جہل نے اکھیا مینوں اوہ دیکھا
 برکت تھیں اس پھل دی میں بھی پاواں نور
 ڈھونڈیا جاں وچ جیب دے پھل نہ ایہہ نور
 عبد اللہ نے اکھیا پھل نہیں وچ جیب
 غائب ہون پھل تھیں ہویا اوہ ہیران
 دسو حالت پھل دی جلدی کھول نجوم
 دیکھ کتاب نجومیاں کیتا ایہہ بیان
 عبد اللہ دے ہووسی پیدا اک فرزند
 کردی سنو خ اوہ اسکے دین تمام
 عبد اللہ دے جسم تے ہے اوہ ظاہر نور
 شکم اندر جاں ماؤندے کسی اوہ نزول
 اوپر بی بی آمنہ ظاہر ہوسی گل
 اب سے راتیں شکم وچ داخل ہوئے رسول
 اوپر بی بی آمنہ آیا نور تمام
 آیا اندر شکم دے جبدن پاک رسول
 جاں بی بی نوں حمل تھیں گذر گئے دو ماہ

جا کے ساتھ پیار دے اُس نے چک لیا
 عبد اللہ دا اہل تھیں جسم ہویا تہتاب
 نالے اوپر جسم دے کیتا نور ظہور
 ابو جہل سرور رکھ مکہ اندر سا
 نور ظہور ہو اس نے ڈٹھا نال قیاس
 رنگ تیرا انج ہو رہے کیونکہ ہو گیا
 باہر شہروں گیا ساں انج سویرے میں
 جیب اندر میں چک کے انہوں رکھ لیا
 اوپر میرے جسم دے اوس تھیں آیا نور
 میں ہی اندر جیب دے رکھاں اوہ ذرا
 عبد اللہ سن کے اکھداے کے رکھ ضرور
 اندر بدن سما گیا آیا اوسے سول
 پھل چرایا کسے کر کے کوئی فریب
 سد بخونی اکھدا ابو جہل شیطاں
 جیونکر وچہ کتاب دے ہوئے نشان علوم
 آیا نور خدائے دا اوپر پہل عیاں
 وچہ درگاہ خدائے دی ہوسی قدر بلند
 جت اتے بت خانیاں رہن نہ دیسی نام
 پھلے اوپر آمنہ رکھ کسی نور ظہور
 عبد اللہ تے پھیرا ایہہ نور نہ رہی مول
 حالت ایہہ نجومیاں اکھ سنا فی پھل
 عبد اللہ تے پھل دا نور نہ رہیا مول
 پھلاں وانگوں ہو گیا عبد اللہ خوش نام
 کوئی مادی حمل تھیں خالی نہ ہی مول
 عبد اللہ نے جگ تھیں ساتھ رضا اللہ

تھوڑے روز بمبار پانی پھیر و فاست
 ہوئی ایہہ آواز سی وچہ زمین آسمان
 وچہ پہاڑاں جنگلاں ہوئی آواز عظیم
 توہیں پالہا رہی خالق رب عظیم
 ہو یا ان یتیم ہے بنیاں و اسرار
 ہو یا ان یتیم ہے جو سی ختم رسول
 ہو یا ان یتیم ہے شافعی روز جزا
 کیتا جس دے نور تھیں پیداسب جہان
 او سے ویلے غیب آئی لے ندا
 کس دا ایہہ نقدور ہے اسوں کرے تبا
 نیک قیامت اس دا قائم رہی دین
 اوہ میری درگاہ دا ہے گاہاں حبیب
 ثابت صحی روایتوں ہو یا دین فیروز
 بادہیں ربیع الاولیں وقت فجر دے جان
 جو سکے دے وچہ ہے پیدائش دی جبار
 آہ نور قدیم تھیں ہو یا ظہور اخیر
 ہو یا اس کے نور تھیں روشن سب جہان
 آیا او سے وقت سا بدل کہ سفید

اوپر بی بی آمنہ آئی ایہ وفات
 دریاواں دے جانور ہر جانکن بیان
 ختم رسالت انج ہے ہو یا در یتیم
 ہوئے گیا محبوب ہے تیرا انج یتیم
 ہو یا انج یتیم ہے امت و انوار
 ہو یا انج یتیم ہے جو تیرا مقبول
 کہیا جس دے حق ہے تیں لولاک لما
 دوزخ اتے بہشت بھی سور زمین آسمان
 حافظاں میں اسدا اندر ہر ہر جبار
 دشمن ہوگ جو اس دا ہو سی اوہ گمراہ
 ہوگ خلافت جو اس تھیں ہو سی اوہ لعین
 اوس و انگوں ہو کرے دا ہو یا نہیں نصیب
 ہوئی پیدائش نبی دے دوشنبہ دے روز
 دنیا اوپر آیا عالم دا سلطان
 ہن تائیں مشہور ہے جانے خلق خدا
 روشن سورج چند بھٹیں آیا ماہ منیر
 نظری آئے شام دے سارے محل مکان
 اوہ سے گیا رسول لونی سات ہزار نوید

ہر نبوت رب نے جاں کیتی انعام
 اوپر کسی عرش دے وچہ زمین آسمان
 جہدم اوپر زمین دے آیا دین پناہ
 پیار میں نے زلزلہ اندر رومی شام
 بت خانے جویت سی اوپر زمین تمام
 جا کے پاس نجومیاں پوچھے قوم کفار
 راب آئے نجومیاں کیتی بھیجے وچار
 وچہ کفار نجومیاں کہیا حال تمام
 پیدا ہويا انج ہے رب داخل حبیب
 پیدا ہويا انج ہے خلقت واسرار
 پیدا ہويا انج ہے نبی رسول کریم
 پیدا ہون رسول حق واقف ہويا جہان
 آسمان تے جان تھیں بند ہويا شیطان
 شاہاں وانگوں اس دا آہا عالی تخت
 بت جو اوپر زمین دے آہے امن امان
 معلم ہويا خلق نوں اوپر زمین آسمان
 ابو لہب نوں کسے نے دتی ایہ خبر
 صفت کہاں کی اسدی سر تے پراں تا
 اوہ انسان نہ مول ہے ہے اوہ ملک کریم
 ساتھ تھی اوس دیاں اکھیں پر آب
 نظا ہر نظر سے کوئی صورت اوہ عیاں
 صفت کہاں گی اوس دی کسے تھیں دور

آیا نظر رسول نوں روم عرب تے شام
 ہويا تجلی نور دا ہر ہر وچہ مکان
 بت خانہ نور شروان ہويا کتب فناہ
 شور پیا وچہ ملک دے پیدا ہويا امام
 ہوشکستہ زمین تے ڈگ پئے اہنام
 ایہہ کیوں ڈگے زمین تے دستہ کرا ظہار
 پیدا ہويا مصطفیٰ عالم واسرار
 پیرا ہويا انج ہے نبی علیہ السلام
 پیدا ہويا انج ہے جو ہے شاہ جہان
 پیدا ہويا انج ہے واقف سب اسرار
 پیدا ہويا انج ہے دوست دے یقیم
 وچہ پہاڑاں جنگلاں جو سی سب حیوان
 اگے آہا جاوندا اوڈ اوپر آسمان
 ڈگیا او توں تحت دے اوپر زمین کجنت
 ڈگے تمام زمین دے اوپر ہو جیران
 ہويا نور نور جاں اندر سب جہان
 لڑکا پیدا ہويا عہد اللہ دے گھر
 سارا جتہ اوس دا ہے گا نور خدا
 باپ نہ زندہ اس دا ہے اوہ دے یقیم
 ساتھ کریمی اسدا ہے منہ مہتاب
 صاحب عزت بنہ لگی ہوئی عالی شان
 سر تے پراں تیکہ ہے کور شاہ نور

خبر سنی ابو لہب جاں دل وچہ ہويا شاد
 عہد اللہ وار ب نے گھر کیتا آباد

در بیان پرورش سیدہ پاک کرن اول آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

نبی سعدی قوم یحیی نام حلیمہ آر
 نیکے یحیی اوہ نبی نول پیکم ہوئی رواں
 دائی دے گھر بکتاں ہویاں باچہ شمار
 طفلی وچہ ایام دے نالکھ بول کدی
 شگاکدی جو ہو گیا اوہ مبارک تن
 دائی سن آواز نول دیندی آئی لوکا
 دائی نول مکاں خبر جے ہندی جاناں کدی
 جا کے اندر لکھیاں کدی نہ کھپڑے مول
 طفلی اندر اکھدے بینوں پاک خدا
 ساتھ رضائے بھائیاں اک ن پاک نبی
 لگے چراون بکریاں جا اندر میدان
 اوہ لے گئے رسول نول اوپر اک پھار
 حضرت تائیں پائیے اوپر یک مکان
 آنحضرت تائیں استھیں درد نہ ہو یا مول
 دل نول باہر کڈھیا وچوں شکم حنفہ
 وچوں دل دے کڈھیا جو سی خون سیاہ
 ایہو خون شیطان دے ہوئی سب نصیب
 وچہ شکم دے رکھ کے پھر کرن سب بند
 دائی داہک پست بھی اس ویلے سی نال
 روندے نے جاں ناں نول تے حالت کہی تمام
 چادر سرتے رکھ کے بند کرے سب کام
 دیکھے جا پھار سنے حضرت پیا نظر

دائی ہو کے آپ نول اوہ لے گئی اچھا
 نبی سعدی قوم سی دیندی جی مکان
 برکت قدم رسول دی گھر ہویا گلزار
 اوپر جامہ بدن دے کیتا ناہ نبی
 زاری کر کے دوند اتدوں رسول زمین
 ستر مبارک آپ دے اوپر جامہ پا
 دین فرشتے کپڑا اوپر آئے نبی
 دو تن ہر سال عمر جاں ہوئی پاک رسول
 مول نہ کھیندن واسطے جیجیا ہے اس جا
 گئے چراون بکریاں دل دے نال خوشی
 تن فرشتے غیب یحیی آئے اوس مکان
 آہا تاش زردی پاس فرشتیاں یار
 ناف تائیں پیر چیریا شکم مبارک جان
 راحت ہوئی جسم نول اللہ دے مقبول
 دل دے تائیں چیر کے خون کیتا سب دور
 کہندے ایہہ شیطان دا حصہ آہا ساہ
 تیرے دل یحیی دور جو کیتا خاص حبیب
 جاندے دل آسمان دے ستے تیرے تیرے بلند
 اس نے ایہہ روح دا اکھیں ڈھکھا عال
 دائی نے جاں پست یحیی ساری سنی کلام
 جنگل دے وچہ جاوندی کیتا نہ آرام
 اوپر اوس تکلیف دا نائیں مول اثر

ہو سی ختم پنجم ہاں ایہو وچہ بہان
راہب نے جاں دیکھیا غور دے دا کہ
اس نے پاک رسول دی بہت کیتی تعظیم
ابو طالب نوں اکھدا رب یک صفات
موٹ پچھیاں اسنوں کتے دے پہنچا
ایہہ ختم پنجم ہاں اللہ دا مقبول
ہوئے رسالت اس دی اوپر ختم تمام
اس نوں ملک شام نوں ناہ سے جاوین نال
سمورت اس دی دیکھ کے دشمن ہوسن سب
ابو طالب نے راہبوں جاں ایہہ سنی کلام
پنجویہ برسوں عمر جاں ہوئی پاک رسول
آپ تجارت واسطے لے لیا کجہ مالی

ایہہ حبیب خدا کے دا ہو سی عالیشان
دل دے اندر اکھدا ہے لہہ خبر بشر
کیتی ہر طرح تھیں راہب نے مکرم
پچھوں جاوین شام نوں پہلاں اس نکات
اسنوں کتے گھل کے کریں تجارت جا
بعد نہ اس یقین ہووی کوئی ہود رسول
وچہ یہود نصایاں ہے مشہور تمام
قتل یہودی اسے نوں کریں مندے حال
کتے دے دل ٹوڑ توں اس لڑکے نوں حبیب
کتے دے دل موڑیا نبی علیہ السلام
قرض خدیجہ تھیں لیا اٹھ دے مقبول
میں بھی کریں سوداگری آیا ایہہ خیال

بیان خدیجہ الکبریٰ

حال خدیجہ کجہ لکھیاں آہی صاحب مال
سب قریشی اس تھیں لیکے درم دینار
نصف بی بی نوں دیوندرے نفع چالوں ہو
اولوی حضرت مال لے ہوئے جد مل تیار
اوہ آزاد غلام سا خاص خدیجہ و ا
کے تھیں جاں آپ نے کیتا کوز مقام
بصرے دے بانڈا روچہ جاں نوں پہنچے جا
دیکھ جمال کمال نوں راہب کرے کلام
اس دی صفات انجیل وچہ نالے چہ تورات
اس لیکے دیوچہ ہے ساری اوہ تمام

کے اندر اوہ سی بہت اسودہ حال
کر دے جا سوداگری نفع ہو دے بیار
ادھار کھدے آپسی عذر نہ کر دے کو
ساتھ لایا تیسرا اوہ آیا ہوشیار
حالت کار تجارت دے پاسوں اثف س
کیتا قصہ رسول نے جاواں اندر شام
راہب سا کوئی دوسرا بصرے رہیا کر
یار و مینوں دیو اس لیکے دا نام
کے ختم رسول دے جو کجہ ہے حالات
شک نہیں وچہ اسدے جو میں کہی کلام

ایہو ختم پیغمبروں ہو سکی وہی پناہ
 وہ چہ زمانہ آخری ہو سکی ایہہ بھی
 لہذا اسباب بھی پاس ہو انہاں سہی
 مکے وکیل آیا و پچ رسول امیر
 وہ چہ سفر ہو معجزہ دیکھے اوس کمال
 بہیسا خداوند رسول دے اور ہوئی ان رشتہ
 ایہ موجودات میں ہے دیکھو وہ چہ جہان
 ہے ایہ ختم پیغمبروں نبی علیہ السلام
 میرا شاہ کرنین تھیں ہووے تریٹ نکاح
 اندر وصل رسول دے جو کہہ حاصل ہے
 جو محبوب خدا پیرے عورت رہے قریب
 اس دیکھو عیون رسم سی کینا تریٹ نکاح
 کینا تدو قریشیاں کہتے دی تجرینہ
 اوس پہلی بنیاد تھے کہن عمارت چار

کچھ دی تعمیر و چہ آ ہے ساتھ رسول
 نگ اسود لون رکھیا تھیں اس مقبول

دیکھو جا تو ریت لون ہے انجلی گواہ
 قسم خدا دی کہ ایک راہب کچھ صبح
 اگلے دن اٹھ بصریوں کینا کوہن نبی
 اس سفر وہ چہ نبی لون ہو یا نفع کثیر
 وہ چہ سفر سا عیسو پاک نبی دے مال
 پاس خدیجہ عیسو کہن اسباب حالات
 جو چہ پیدا ہو وناں پیغمبر دی شان
 بہرے تھے وہ چہ شام دے راہب کہن تمام
 تدو خدیجہ سمجھیا ہے اس وہ چہ فلاح
 اس تھیں بہتر دوسری مول نہ ہوئی تھے
 اس تھیں پنگا غیر دا ہو سکی نہ نصیب
 بی بی نائل رسول دے کر کے دلوں صلاح
 ہوئی چنتی سال دی جس دم عمر عزیز
 وہی وار قریشیاں کہتے پھر بنا

در بیان نازل شدن پیغمبری بر رسول خدا علیہ السلام

ظاہر ہووے مرتبہ جو سا و پچ نصیب
 فخر سے ظاہر ہووے زری اور بات صحیح
 کہوہ اور ظہور سا اوسے طور خدا
 دن دن غالب ہو وندا شوق رسول امیر
 دنیا واسے کم تھیں ہونہرے بہت، نفور
 دیکھو کہوہ تھیں اور چہاڑ سدا

نازل ہوں پیغمبری آیا جبریل قریب
 اوس زمانے خواب ہو دیکھے کوئی نبی
 اندر خواب رسول لون جو کہ نظر پیا
 اوس زمانے رب اکو دے ذکر کثیر
 خلوت اندر بیٹھ دے جا کے آپ حضور
 چاہتے پاک رسول اسے اوپر کوہ خرا

کھانوں لوں لے جاوندے گھنیں کچھ طعام
 رکھ پیٹ جو آوند اندر راہ رسولؐ
 کردے پاک رسولؐ توں سارے اوہ سلام
 چالی برسوں عمر جاں ہوئی نبی خدا
 پہلی واری وحی نے کیتا تڑوں تدرل
 کھڑے ہو کے منہ غارتے کیتی وحی ندا
 ہوئی مبارک مصطفیٰ ایہہ پیغام خدا
 تینوں کیتا رب نے خلقت دا سردار
 اندر سب پیغمبراں توں ہو یا سالار
 ہوسی کل زمین تے دین تیرا تے راج
 ہو رکھیا جبرائیل نے کہیا لا شریک
 نالے جبرائیل نے مار زمین تے پار
 وضو کیتا جبرائیل نے نالے پاک رسولؐ
 بعد نمازوں نبیؐ نے کیتی شروع دعا
 او سے روز طفیل تھیں پاک رسولؐ پناہ
 گھر وچہ آ رسولؐ تے کیتا ایہہ بیان
 بی بی دے مبارکاں ہو یا کرم خدا
 جانی ایہہ یقین تھیں سن لے نبی کبار
 پھیر خدیجہ لے گئی حضرت تائیں نال
 اوہ چاچے دا پت سا سکا خدیجہ دا
 عیسیٰ دے وچہ دین سا ورقہ اس ایام
 اسنوں علم نجوم تھیں معلم سی حالات
 ورقہ سن کے حال ایہہ دل وچہ ہو یا شاد
 ہوئی مبارک سروری تینوں وچہ جہان
 تیرے اوہہ وحی دا ہو یا ٹھیک تدرل

جا حرا وچہ بیٹھ دے نبی علیہ السلام
 ہو پرندے جانور اگے اس مقبولؐ
 کہندے آپ علیک سے نبی علیہ السلام
 آیا جبرائیل سا اوہ پر کوہ حرا
 غار حرا دے وچہ سی حضرت پاک رسولؐ
 پاک رسالت رب تھیں تینوں ہوئی عطا
 ہوئی عنایت توں ساں لوں ایہ سلام خدا
 روز حشر دے خلق دا توں ہو سیں غنیمت
 انج ہوئے منسوح ہیں دین یہود نصا
 اللہ کیتا بادشاہ رکھ تیرے سر تاج
 اقرار سورۃ نبیؐ توں دسی لکھم نیک
 چشمہ جاری اوس جا کیتا بہت صفا
 لگے پڑھن نماز توں دل دو توں مقبول
 حضرت جبرائیل بھی آئیں کہند اسما
 اس امت دا بخشا رب نے رب گناہ
 سنی خدیجہ خبر جاں ہوئی گئی شاداں
 ایہ انعام خدا تھیں تسناں ہو یا عطا
 ضائع تسناں توں مول ناہ کسی رب غفد
 توں دل دا بک پت سا ورقہ کر پی خیال
 حضرت تائیں او سدے پاس بہا یا جا
 بی بی حال رسولؐ دا اس نے ہے تمام
 اس نے پاک رسولؐ دی اکھ سنائی بات
 کہندا کیتا رب نے تینوں خیر عباد
 ہوئی مبارک نبی جی تینوں عالی شان
 توہیں ختم پیغمبراں ہو یا نبی رسولؐ

کے وجہ تشریف دی جو ہے تیری قوم
جسے میں رہا جو دنیا ہو روتا سب زور
مرد تیری میں کہاں اندر راہ خدا
اندر اوسے سال دسے ورقہ نیک صفات
پھر آیا تیرا اہل سا کس دن پاس رسول
ساتھ رسالت نبی نوز آپ کیتا سمور
میرے تھر عذاب تھیں خلقت سب ڈرا
علیے اتے عزیز دسے روح نہ پوچھو مل
جو نیک پاک رسول نوز ہو یا حکم شریف
جو سا حکم خدا پیدا اندر خلقت عام
ہو رسالت اپنی آکھے ظاہر کہ
پہلاں ساری خلق تھیں اندا جس اسلام
ایہو حرم رسول دی آہی ماں بتول
ابا بکر صدیق رضی اللہ عنہ شاہ علی
سلم ہو یا جاں علی عمر آہی سنت سال
حارث داپت زید تھے ہو ر غلام بلال
ہوئی کثرت دین تھیں تھیں بعد چچان
عبد الرحمن سعد بھی ہو ر سعید چچان
عبد اللہ بنے نہیاں ثابت نال یقین
کہنے تھیں صدیق رضو دے ہو یا مسلمان
ابا بکر صدیق رضو دے مالا پو سوئے مسلمان
ہوئی اونا سنی آدمی اس دن مسلمان
ابو طالب نوز اک دن کوہ حراتے آپ
چا چار ستہ حق و اولی تھیں کریں قبول
ابو طالب سن آکھیا میں نہ چھڑاں دین

ایہو تھیں کڈ مہن باقی ہن کجہ یوم
مرد تیری کہاں گا بات نہ کوئی ہو ر
جسے مر گیا نہ زور ہے میرا نال رضا
ساتھ رضا تھے خدا پیدا پانی پھیر غایت
موتی مدثر نبی دسے اوپر تدوں نزل
حکم ہو یا وہ چہ خلق دسے کہتوں دین خلمور
بتاں طرفوں خلق نوز اللہ طرف بلا
اوجہ اللہ پاک نوز دل تھیں کرن قبول
آکھ سنا یا خلق نوز ہے ایہ دین جلیست
آکھ سنا یا نبی مہنے دعوت کہ اسلام
تھے اندر خلق نوز جاں ایہہ ہوئی خبر
ہے اوہ حرم رسول دا جس خدایہ نام
پہلاں سب تھیں اسنے کیتا دین قبول
کلمہ پڑھیا دوہاں نے ہوئے ساتھ نبی
سی حضرت صدیق رضی اللہ عنہ چالی کریں نہیاں
ایہہ مشرف دین تھیں ہو گئے خوش حال
حضرت عثمان مائے کے ہو یا مسلمان
طلحہ آتے زبیر رضی اللہ عنہ نے آندادوں ایمان
خواہش تھیں اوہ اپنی آیا اندر دین
سنے جلیے اپنے ابو عبیدہ جان
پاس نبی دسے آیکے آندادوہاں ایمان
اے پوشیدہ دین سانا سی مول عیان
کہیا من اسلام نوز سارے چھڑیں پاپ
واحد جانی رب نوز معنوں من رسول
جسے میں تیرے کہن دسے اوپر کہان یقین

خلقت طعنے دیوہی مینوں آئے ہزار
جو کچھ تینوں رب نے کیتا ہے فرمان
میں پیرا ہاں خیر خواہ ناے پشت پنا
جو کوئی میرے جوئندیاں تینوں دیوے روح
ہندی روز بروز سی خلقت مسلمان

کیوں خلقت و چہ جان کے ہواں آپ خواہ
توئی قائم رہو اس تے دل تھیں میری جان
تینوں دیوے روح جو اسنوں کہاں تباہ
کہ ساں اس حلال میں کہ ساں ست نہ پہنچ
کوئی نہ کوئی لیا وندا آہا روز ایمان

بیان تکلیف ال حضور از طرف اہل قریش

الوہیل نے کسے تھیں جاں ایہہ سنیا حال
پاس محمد خلق جا ہو سی مسلمان
جو کوئی باجھوں بندے ہو کسی دل خم
سراس دے نوں جھن کے دیواں مغز نکال
وڈالات منات تھیں آہا بت ہیل
حضرت تائیں رب نے کیتا ایہہ فرمان
ساتھ بلند آواز دے آکھ لکار لکار
جا کے اندر مشرکاں کریں نصیحت جھب
نذر نہ دیہوت نوں اس تھیں آؤ باز
پٹھو نما نہ غیر دی باجھوں پاک خدا
غیبی حکم خدائے نوں ہو رہا جانے کو
جوڑتا ہے اس نے کوئی نہ سکدا دے
میرا پیر فقیر نوں جانوں نہ شریک
تیری سب پیغمبری اوپر رہن گواہ
حضرت نے وچہ خلق دے کہیا حکم ربی
اللہ لا شریک واکوئی شریک نہ موں
سن کے کہیا قریشیاں ایہہ دیوانہ ہی

کہندا ہے میں جاندا کہ کسی اینڈ جھجا ل
پکڑ محمد مار دادیندا نہیں امان
دیکھاں اندر حرم دے باجھوں میل صنم
اسدن معلم ہو سی اسنوں میرا حال
سجدہ پہلاں اسنوں کہ دیسی سب چل
کہ توں اندر خلق دے میرا حکم عیان
دڑنا قوم کفار تھیں تینوں کی درکار
باز رہن سب شریک تھیں ایہہ فرمایا رب
اللہ باجھوں ہو ردی منوں نہ نیا نہ
سجدہ باجھہ خدائے دے کہنا نہیں روا
جو کچھ کہدا اب ہے اوہو جاندا ہو
باجھوں رب نہ دیوے والا دو جا ہے
منن میرے حکم نوں ہے ایہہ رستہ ٹھیک
منن دل تے جان توں تینوں نبی الہ
اللہ واحد رب ہے میں ہاں اس انبی
تیں پرستش اسدی اندر ہو مشغول
عقل نہیں ایہہ دکھدا اسنوں کہہ کی

سحر بازی و چہ نبیؐ کوں کرن لگے منسوب
 اوپر پاک رسولؐ دے کرن لگے بہتان
 پیغمبرؐ دے قتل دی کرن لگے تدبیر
 ساتھ اہل اسلام دے ضد کرن بے دین
 سی ہک قوم قریش تھیں عقبہ اسدا نام
 مسجد وچہ رسولؐ اسی پڑھدا آپؐ نماز
 مسجد دے اندر جاں گیا دین دنی واپس
 اوپر گردن نبیؐ دے رکھدا پیر شریعہ
 رحم نہ کیتا اس نے سار جنت تھیں دور
 ہے ہے نبی کریمؐ نوں دیون رنج لعین
 استوں کی معلوم سا ہے ایہ گردن پاک
 دناوٹ شریعہ نے ہو گیا دم بند
 ابا بکرؓ نے دیکھیا دور کھڑے ہک جا
 آہا ظالم لعنتی عقبہ رو سیاہ
 لکھنے دی وچہ تلم دے طاقت ناہیں مل
 یارب اس لعین دا کہ توں رو سیاہ
 اک دن وچہ نماز دے آہا نبیؐ خدا
 اوپر پشت رسولؐ دے دھریا اٹھا بھار
 اوپر پشت رسولؐ دے دھریا بھار شریعہ
 ڈکھالی بی فاطمہؓ جاں ایہہ حال حضورؐ
 فارغ ہو نماز تھیں کیتی نبیؐ دعا
 وچہ لڑائی بدروسے ہو یا قتل شریعہ
 امیر و اساجان توں ہک بلالؓ غلام
 امیر تدوین بلالؓ توں دیندار رخ مدام
 ابا بکرؓ ایہہ دیکھ کے لیا بلالؓ شریعہ

ہر کوئی آکھے سحر تھیں واقف ہے ایہہ خوب
 جاں کوئی دیکھے معجزہ جادو کرن بیان
 بیٹھ کنارے مصلحتاں کردے سب پیر
 بات نہ مسلمان تھیں کردے اوہ لعین
 ہک دن اس لعین نے ایہہ کینا بد کام
 عقبہ آیا دور کھڑے حضرت ول ناسار
 عقبہ پاس رسولؐ دے آہا کھڑا شریعہ
 گردن پاک رسولؐ تے کھڑا رہا بے پیر
 آنکھیں نکل آئیاں باہر اس حضور
 قدر رسول کریمؐ تھیں واقف اوہ نہیں
 جو بے ادب رسولؐ دے گل وچہ لینا پار
 غش کھا ڈگاز میں تے اندر قدر بلند
 دوڑ چھڑایا نبیؐ نوں گل نہ کیتی کا
 ابو جہل دا باپ سا ظالم ایہہ گمراہ
 جو تکلیف رسولؐ توں دیندے سی مجھول
 جو کوئی اس جناب دا ہویا ہے بد خواہ
 ڈٹھا اک شریعہ نے مسجد جدوں گیا
 سارا پورا اک اکھڑا دیدار کھ مکار
 غرق نہ وچہ زمین دے ہو گیا بے پیر
 اس مبارک پشت تھیں بھار کینا چادر
 ماریں اس شریعہ توں ساتھ عذاب خدا
 اندر خاک ہلاک دے رل داسا بے پیر
 داخل ہو یا بلالؓ نہ جان جائید اسلام
 آکھے توں کس واسطے آیا وچہ اسلام
 کیتا پھیر آزاد سا رستے رب مجید

ہوئے آہستہ لوگ جو داخل اندر دین
 ابو طالب نے ہاشمی جو سی ہو رہے تمام
 چوری جا کے بیٹھ دے بٹھنے پاس حضورؐ
 ابابکر صدیقؓ راسا و طوا قبیلہ دار
 باہر ہوں اس غریب جو آہستہ مسلمان
 ابو طالب نے ہاشمی نہ سی اہل ایمان
 ایہہ آکھن جو بنی کنز دیوے رنخ ذرا
 آہی ماؤں عمار دی نام سببہ جان
 ابو جہل نے دوہاں لوں کیتا پکڑ شہید
 دوہاں وچوں کسے دا آہا ناہ کتا
 اکہن کہیا صدیقؓ نے پاکے سول خدا
 ظاہر کر لوں اپنا مذہب دین اسلام
 ڈر کے قوم قریش تھیں نہ لوکائیں دین
 جا کے وچہ مسیت دے کراں عبارت رب
 ابابکرؓ دے کہن تھیں نبی علیہ السلام
 منبر تے صدیقؓ نے خطبہ پڑھایا چار
 فلی ہر کیتی اس نے پیغمبر دی شان
 جتنے ساتھ قریش کچھ آئے مسجد ول
 ابو جہل سردار سا ہو رہا شبیہ ولید
 ابابکرؓ تھیں جگ لوں جو آئے بدنام
 مسجد وچہ صدیقؓ لوں کیتا اونہاں تنگ
 چپ قریش کر او ندے ہوندا نہ خموش
 کہیا تدوں صدیقؓ نے پاس رسول خدا
 ڈر کے قوم قریش تھیں دین نہ دلوں چھوڑ
 کیتا ہے جو مشرکاں مال ساڈے جنگ

طعنہ دیوں انہاں لوں سب قریش لعین
 ایہہ موافق رہ گئے طرف علیہ السلام
 ڈر قریش کفار تھیں ظاہر منہ دے دور
 اوہ نہ ڈر داموں سا وچہ قریش کفار
 انہاں لوں تکلیف کسی دیندے ناظران
 اوہ سبب برادری دیندے آہستہ جان
 گردن اسدی وڈ پئے غصہ دیوچہ چار
 یا سر اس دا باب بھی ہوئے مسلمان
 پہلاں ایہہ شہید و ہوئے قدر مزید
 کیوں آندا اسلام ہے آکھے روسیہ
 کافر قوم قریش دا خوف نہ کریں ذرا
 خلقت خاص عوام وچہ کر لوں وعظ کلام
 خوف پیا کی اسان لوں ہرگز ڈراں نہیں
 ظاہر حکم خدائی دا آکھ سادیں سب
 شروع کیتی وچہ مسجدے جا کے وعظ کلام
 ساتھ بلند آواز دے خلقت وچہ سنا
 ہو رہا کہیا ایہہ خلق لوں لے آواہان
 آئے مدد ہو رہی معرچھوں چل
 آئے لڑن صدیقؓ تھیں کتنے ہو پلید
 وچہ لڑائی بدردے ہوئے قتل تمام
 ہو کے جمع قریشیاں آئے چایا جنگ
 مار یا انہاں صدیقؓ لوں ہو گیا بے ہوش
 میں راضی ہاں اس تے جو ہے رب رضا
 اللہ اتے رسول تھیں منہ نہ لیاں موڑ
 اسان نعمت صبر دی لی خدا تھیں تنگ

سو سو رنج رسولؐ توں دین کفار قریش
تاں بھی پاک رسولؐ توں جو ہوند افغان

پل وچہ ہوندے جمع سی سارے دنگوں حبش
اندر ساری خلق دے ظاہر کران بیان

بیان اسلام آوردن حضرت امیر حمزہؓ

ہکدن سب قریش دی مجلس سی یک جا
طرف اونہاں دی ویکھ کے پاک رسولؐ خدا
دڑو خدا دے تہر تھیں کہ لویہ یاد خدا
پوچن اندر بچیاں نفع نہ ذرہ ہو
تاں تائیں پوچہ دے احمق نامعقول
الوجہل سن اچھا دل وچہ غصہ کھا
کہندا کتھوں آیا ہو کے نبی رسولؐ
اپہہ نہیں کس دے پاس تھیں پیدا کیتا دین
بڑا اسارے ٹھا کراں تائیں آکھیں توں
گھنن تیری وڈساں جے کر گئے وار
اوسے ویلے غیب تھیں کہیا پاک خدا
ایہ رسولؐ کریمؐ ہے جگ دی پشت پناہ
جو دشمن ہوا تیں واسنوں گئے لیک
اسنوں وچہ جہاندے کون کرے گنام
حمزہ اس مکان تے حاضر تدوں نہ سا
حمزہ لے اس بات توں سنیاں وچہ شکار
شکے شصے ہو یا آیا اندر جوش
خلقت تائیں اپنا پایا وکھا وے زور
کیوں انج اس یتیم توں ماریا ہتھ اٹھا
کہندا میں انج اس تے لے آیا ایمان

نوسو آیا آدمی یا کچھ گھٹ سو وار
وچہ انہاندے جایکے کہے رسولؐ خدا
پوچہ نا پیں ٹھا کراں ہے ایہ بہت خطا
لعنت اُنہاں رب دی بتاں توں پوچن جو
اندر پوچن ٹھا کراں نا پیں کچھ وصول
مارے پاک رسولؐ توں یک طمانچہ جا
احمق آکھیں اسان توں نالے نامعقول
پوچہ دادے راہ تے رکھدا نہیں یقین
جے توں باز نہ آویں تینوں کہندا ہوں
پیا وگاڑیں آدمی پاویں راہ خطا
قدر رسولؐ کریمؐ دا جان نہ جفا
واقف اسدے قدر تھیں نا پیں روسیاہ
لعنت اس تے بدی روز قیامت تک
حافظ ہاں میں الیں دا ہر ہر وچہ مقام
آیا گیا شکار توں جیویں دستور سدا
الوجہل انج نبیؐ توں گسیا طمانچہ مار
کہندا ذرہ ہے نہیں الوجہل توں ہوش
آکھے وچہ جہاندے میں جیہا نہیں ہور
النشار اللہ اس دا بدلہ لیساں چار
ساتھ حمزہؓ میں کراں یاری وچہ جہان

آیا جلد شکار تھیں ابو جہل دسے پاس
 حمزہ دسے دلوچہ سا غصہ تے ہو رہوش
 ابو جہل دسے مار دا سروچہ جا کمان
 سوہ ستار آل ریتاں ریا دیواں نال
 کیا سن کے عمر غنائے ضامن میں پکڑا
 ابو جہل سن عمر نوں کعبے وچہ سے جہ
 ساتھ گواہی ٹھا کراں کر کے قول قرار
 آیا باہر کعبیوں پکا کہ تکرار
 اندر دوجے ہتھ دے لیندا تیر کمان
 رستے اندر عمر نوں اکوٹ لے نعیم
 عمر کتھے چلیا مینوں دس شتاب
 سن کے کہیا نعیم نے ایہہ کم مول ہو
 کوئی برابر اس دے ناہیں اندر زور
 فرض کیتا ہے اوہنوں کرا دیں قتلام
 ہاشم دی اولاد ہے ساری وڈی دلیر
 ندب تیرا اوہناں دا بھاویں ہکو ہو
 سن کے ایہہ نعیم تھیں کہندا عمر خطابؓ
 وچہ بیچے کئے کہ دے ایہہ کلام
 کلمہ اوہ رسولؐ دا پڑھدا ساتھ زبان
 امت وچہ محمدیؐ توں ہو میں سردار
 دل دے اندر اکھدا سنکے عمر خطابؓ
 چار پاسے جوان بھی پھرتا کہ تمام
 اے نہ پکڑی ملی دین محمدؐ مول
 اکوٹ ملیا عمر نوں ہک جاسعد وقاص
 قتل محمدؐ واسطے آیا ہاں میں دوڑ

اگے مجلس وچہ اوہ بیٹھا سا خٹاس
 مجلس اندر آیا باطن وچہ خروش
 کہندا کیوں قتل ماریا اوہ نعیم عیان
 ہاشمیاں دا اس تے پون ندیاں و بال
 سچا قول قرار کرتاں ایہہ کہ سال چار
 بت وڈے نوں کہنے ضامن دتا چار
 پاک بنی دے قتل نوں ہو یا عمر تیار
 کرایا قتل رسولؐ نوں کہنگی تلوار
 ہو یا اندر راہ دے بدن عمر رواں
 بعد سلاموں اوہنوں کہندا ساتھ تعظیم
 قتل محمدؐ واسطے دتا عمر جواب
 مینوں نظر نہ آوند اسنوں مارے جو
 وچہ زمین آسمان دے نظر نہ آوے ہو
 کیونکر اسدی قوم تھیں تینوں لے ایمان
 کئی ہزار جوان ہے تینوں کہ سن زیر
 اندر تیرے قتل دے کرے دریغ نہ کو
 توں بھی ساڈے دین دا کہہ دا نہیں رکاب
 وچھاڑ کھا عمر غنائے بدھا ہک مقام
 نالے کہندا عمر نوں لے آ جلد ایمان
 ہرگز توں اس دین تھیں کریں نہیں نکار
 ہن ایہ سانوں آیا کہ نا کہ شتاب
 پئے گواہی دیونڈے ہر دم صبح و شام
 مڈھوں رکھ اکھیر پئے اسنوں کہ مقتول
 عمر کتھے چلیا کہندا کہ احساں
 ہما اسادے دین نوں آکھے اوہ مرطور

کہیا سعد و قاص نے نہ کر ایڈا جوش
کی جانتوں اسوں ہک طمانچے نال
کے جے ساتھ اوہ پیے کل پہاڑ
ڈوانا پی مول توں پیا دکھاویں زور
تیرے دل دیوچہ ناہ آیا خوف خدا
سنیوں سب قریشیوں میں بات کہاں معقول
ساتھ جھڑکون ہے کرنے والا زور
سمر اسدے نوں وڈھ کے دیواں خاک رلا
چپ قریشی ہو رہے نیویں گردن پار
ظاہر قصور اے مرنے کیتا آہا جوش
او حقوں مڑ کے آیا حمزہ پاس رسول
پیغمبر نوں اس حقیقی ہویا وڈا زور
ابو جہل مردود نوں بھل گئی تدبیر
سنیاں سب قریشیاں حمزہ مسلمان
حمزہ نوں اسلام وچہاں گزاسے کچھ روز

نام نہ لے اس کم دا گھرو چہ بیٹھ جوش
کردیوے گامار کے تیرا مندا حال
ہوون اسدے رو بہ و تیری مول نہ کار
روز محمد نال توں دگر میں ظالم چور
ماریا اس یتیم نوں تیں کیوں ستھ اٹھا
میں اوہ دین محمدی کیتا انج قبول
دیکھے مندی نظر جو دیواں گردن توڑ
جو کوئی اس یتیم نوں آکھے بڑا بھلا
وتا کسے جواب نہ ذرہ چوں چہرا
کہندا خاطر جمع کرد بکھیاں تدد خروش
کلمہ آکھ زبان حقیقی کیتا دین قبول
سنیاں جدوں قریشیاں ہر جا کیسے ڈر
کہندا زور نہ چلسی آگے اس امیر
سست ہوئی مردانگی ہو گئے حیران
ایا عمر خطاب بھی اندر دین فیروز

در بیان اسلام آوردن حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ

آکھاں عمر خطاب نے جویں آندا ایمان
اکدن پاک رسول نے کیتا ایہہ بیان
ٹھا کہ بت ہو پو جد سے ہند سے ایہہ حق نور
احق پو جن ٹھا کراں نالے بتاں نوں
ایہہ گل آکھی کسے نے ابو جہل دے پاس
جلیل کوئے ہو نیا سن کے ایہہ بیان
سنیوں سب قریشیوں کچے محمد کی

ہو یا وچہ کتاب دے جو نکر اسان عیان
بہت قریشی اس جا سندے پئے ایمان
غافل بد سے راہ حقیقی ہوئے اوہ ضرور
باجہر عبادت بد سے پو جن بت زبور
وچہ کفر مشرور سا اوہ مردود خاص
اوکھ دوہائی دیوندا وچہ قریشیاں جان
حق اسادے بتاں دے کردا ہے ادبی

گالیں دینا بیتاں لوں جو ہیں ساڈے رب
 رکھدا نہیں اسان دی عزت حرمت مول
 انج محمد نوں کرے جو کوئی قتلہ م
 سفیوں میری بات نوں دلایاں کناں نال
 فرضی کیتا جے اسنوں ماریں کسی سبب
 مطلب دی اولاد جاں دھو لوے تلوار
 غصے ہو کے سعد نوں کہندا عمر خطابؓ
 پہاں تیرے بدن تختیں منڈی کراں جدا
 ایہہ گل کہہ کے سعد دل آیا دھو تلوار
 کیوں توں کردا زور ہیں آکھے ایہہ کلام
 اول اوہناں وہاں دے تائیں ماریں جا
 کس تختیں سفیاں ایہہ تیں کہندا عمر خطابؓ
 میں اس تیری بات تے کیوں کہ کراں یقین
 سعد کہیا کہ بکرا ذبح انہاں دی جا
 غصے دیوچہ ہو یا سن کے عمر خطابؓ
 جلدی گھروں بھین دے ہو یا عمر رواں
 دروازے تے جائیکے ہو یا کھڑا خاموش
 اندر نہیں آواز ایہہ سندا عمر جوان
 نالے ہنقاں وچہ ساہک ہک ورق قرآن
 تختے نوں کھڑکا وندا تاں پھر عمر جوان
 خوف کرن کیوں آئیہا عمر اسڈے ام
 دروازے نوں کھول دے پھوپھوں دڑتاب
 جسدن ویرے بھین دے ٹریا عمر خطابؓ
 کی کچھ پڑھدی توں میں کردا ایہہ خطاب
 کہندے اسیں نہ مول سی پڑھدے کوئی چیز

اجتی کہندا اسان لوں کردا نہیں ادب
 ردی ساڈے دین نوں کہندا نا معتقل
 دیواں گا ویتہہ اوٹھیں اس دا میں الغام
 ساتھ محمد بدی دا مول نہ کرو خیال
 بدلہ یں ہاشمی تیرے پاسوں جھب
 پتہ نہ تیرا گنسی کہ سن مار خوار
 بات کریں ایہہ ساتھ میں ہو کے بے آداب
 توں بھی نظری آوند اے لیا ہیں اسدا
 اگوں سعد وقاص نے کہیا ایہہ للکار
 بھین بہنوئی آگے تیرے وچہ اسلام
 پچھوں ماریں غیروں ایہہ کم روا
 ہوئے اوہ محمدی مینوں آکھ جواب
 باہوں اکھیں دیکھیاں کجہ اعتبار نہیں
 نہ اوہ کھا دن اسنوں جا کے لے آزا
 کہندا ہوسی جھوٹا جے تیوں کراں خواب
 باہر دادر بند سا دٹھا جا جوان
 دلے اندر عمر دے آہا غصہ جیش
 بھین بہنوئی اسدے دولوں پٹھن قرآن
 اوہ پڑھدے سن شوق تھیں سورہ طہ جان
 کیوں دروازہ بند ہے کہندا کھل بان
 ور تے اوہ قرآن دے چا لوکا دن بچ
 گھر لے جا دن عمر نوں کر کے جھب آداب
 غصے اندر پلنگ دے اوپر بچے شتاب
 دوویں میرے روبرو ہن بھی پڑھو شتاب
 باتاں آپس وچہ سی کر دے اہل تیر

پھیر لیا ایک کبیرا جلدی عمر خطابؑ
تے گوشت کچھ استھیں کر دے بعد کباب
اور رمل کھائیکے انہاں کباباں نول
باجوں اپنے ذبح دے کھاواں نایک نول
جنا دل و چہ عمر تے آندا دواں ایمان
اٹھ مہنوی دے پھڑے غصہ اندروال
زاری کر کے چبڑی بہن جو پھوپھوں آر
ہو رملی بہن نول کر دوا ڈاڑھی مار
رو رو نصیرے مار دی بہت کرے فریاد
دین محرم خوشی تھیں کیتا اسان قبول
نالے پڑھیا دواں نے کلمہ پاک رسولؐ
روندی ڈٹھا بہن نول دلوچہ ترس پیا
جاں دو گھڑیاں گزریاں کیتا دواں آرام
جو کچھ پڑھدی تھیں ہن او سو پڑھو کلام
انہاں کہیا ورق اوہ کڈھاں ناہیں مول
عزما تے ہو رلات دی کھاوے شتم عمرؑ
بھین کہیا قرآن وچہ کیتا حکم خدا
نول تاں اندر شرک دے ساراہیں غرقاب
جاندا کارن غسلی دے سن کے ایہہ جوان
پھیر کہیا ایہہ عمر نے پڑھ کے دیوستا
رمل کیتی دواں نے سورہ جود شروع
سندیاں اس کلام نول ہو گئی تا ثیرا
شوق جود دل وچہ آئیا کر دایہہ کلام
سچی ایہہ کلام ہے سچی اوہ رسولؐ
لعزت پوچن والیاں ٹھا کر بتاں نول

ذبح کر نیدا اٹھ کے تھیں آپ شتاب
ہوئے جاں تیار اوہ کر دواں شتاب
کہندے اسیں نہ کھاو ساں مارے کھاویں نول
ساری عمر انساں دا رہی ایہہ معمول
داخل دین محمدیؐ اندر ہوئے جہان
لٹاں حکمتے مار کے کر دتا بے حال
پہیٹھوں عمر خطاب دے دیندی خیم چھڈا
زخمی کیتا اسنوں رووے زار زار
کیوں کر دواں اسان تے ظلم ستم بیدار
بھاویں ماریں اس تھیں مڑاں ہرگز مول
کلمہ ہو شہادت پڑھ کے کرن قبول
لوہو پونجے بدن تھیں کر دایا پاک صفا
ترس جو دلوچہ آئیا کر دایا پھیر کلام
نیں بھی سن کے اسدا پاواں بھید تمام
کہیں بے ادبی انہاں نہی ایہہ نہ اسان قبول
مول بے ادبی نہ کراں کہ لویہ دور خطر
باجھ وضو قرآن نول کوئی ہمت نہ لار
اول کر کے غسل نول سن لے عمر خطاب
جاں مڑ آیا اس نول دتا ورق قرآن
سورہ طہ دواں نے شروع کیتی اس جا
سننے دیول ہو یا عمر خطاب ابجد
روندا سن سن عمر سا چلے اکھیں نیر
واہ وا کہی خوب ہے ایہہ کلام تمام
سچی ذات خدا یلکری فرق نہیں کچھ مول
جنہاں رب و ساریاں ہیں ملعون زبون

برحق رب رسول ہے کیتا عمر یقین!
 ورقہ چم قرآن داسرے چادھر سے
 خطا ہوئی ایہہ بھل کے ملیوں کرو معاف
 سوکس مکان ہے رب دا خاص رسول
 حمزہ دے گھر وچہ سنا سدن اوہ جناب
 ریا لیکے عمر نوں اس ول ترست سعد
 باہر دا در بند تھا ساڈھا عمر خطاب
 باہر جا دروازیاں ہو یا عمر رض کھڑا
 باہر نظری آندا درتے عمر خطاب
 سرخی اندر اکھیاں ہتھ اندر تلوار
 کھول دیو در جائیکے حضرت کہیا شتاب
 جے اوہ آیا صلح تھیں زندہ جاسی پھر
 جا کے ہتھوں اس دی کھولواں تلوار
 ایس تمانی ہاشمی جاں کڈھاں تلوار
 تختے کھولو جائیکے کہیا رسول جناب
 عمر جے توں آبیوں کارن قتل رسول
 آوے پھر تلوار جاں ہاشم دی اولاد
 جے توں آیا صلح تھیں تاں ہے تیری جار
 اچھاں نوں آجا وندا درتے پاس رسول
 کہندار رب رسول دے اوپر لیا ایمان
 پکڑے قدم رسول دے جلدی عمر خطاب
 داخل ہو یا عمر شہیاں اندر دین رسول
 ہوئی خبر قریش نوں آندا عمر رض اسلام
 حمزہ دے ہوو عمر رض جاں ہوئے مسلمان
 ایہہ دو نامی عرب دے اندر سی مردان

حق محمد مصطفیٰ صبر حق اس دازین
 بھین بہنوئی اپنے اگے عذر کرے
 اندر دین محمدی داخل ہوواں صاف
 میں بھی جا کے اسدا کمرساں دین قبول
 حاضر پاک رسول دے ہوو کئی اصحاب
 ایہہ بہنوئی عمر رض دا آلا نیک رشید
 جس جا پاک رسول ساہوور تمام اصحاب
 کہیا اک اصحاب نے پاک رسول خدا
 دشمن اوہ اسلام دا ہے گاہے آداب
 جیونکر مارن واسطے آیا ہو تیار
 انج داخل اسلام وچہ ہو سی عمر خطاب
 ناہیں گردن بہن کے کمرساں اسنوں زیر
 سراسرے نوں وڈھ کے کمرساں ٹکڑے چار
 وڈھ وڈھ سب قریش نوں کراں خراب غار
 آیا ساتھ ایمان دے ہے انج عمر خطاب
 اوہ مراد نہ ہو سی تیری کدے حصول
 دشمن سب رسول دے مار کرن برباد
 چل توں نیت نیک تھیں پاس رسول خدا
 پکڑے کمرول عمر نوں اللہ و امقبول
 ناہیں مار دین تے کمریواں بے جان
 آیا وچہ اسلام دے کلمہ پڑھے شتاب
 خوشی ہوئی اصحاب سی اللہ دے مقبول
 غم اندر چیراں سی مول نہ کرن کلام
 دے کے قوم قریش دی تن وچہ رہی نہ بان
 وڈا انہاں دا دبدبہ آہا وچہ جہان

اک دن پاک رسولؐ نے کیتی ایہ دعا
اوہ دعا رسولؐ دی کیتی رب قبول
باجھوں حمزہؓ عمرؓ تھیں جو سی مسلمان
داخل حضرتؓ سرخاں ہو یا وجہ اسلام
آیا اس دا دیدہ اندر عرب تمام
اوسے روز رسولؐ دے پچے نال نیاز
اللہ اکبر آکھیا جا کے اوپر بام
مجلس وجہ قریش دے کیتی صفت رسولؐ
ابو جہل نے آکھیا سن توں عمرؓ امیر
ساتھ محبت اس دا لیندا ہیں توں نام
کی انج تینوں ہو یا مینوں دس بیان
جہ تک میرے جسم دے اندر تہی جان
توں ہے کافر دوزخی دشمن دین رسولؐ
دھڑو میاں توں عمرؓ نے ہتھ لئی تلوار
ہوئے بے ادب رسولؐ توں جو کوئی کہے کلام
جو ہے دشمن نبی دا کرساں مار تباہ
تینوں سب قریشیو کردا ہاں اظہار
میرے وانگوں نہیں بھی لے آؤ ایمان
بات کرے کوئی غیر جے ماراں میں تلوار
ابو جہل جاں اٹھ گیا ڈرے کچھری سب
باپ آہا گھراس دا جس دا نام خطاب
سن کے حضرتؓ عمرؓ توں کہند اتوں خطاب
کیتا قتل خطاب توں حضرتؓ عمرؓ امیر
اس کہن تھیں عمرؓ دے آندا نہ ایمان
ماں پوئے جس دم عمرؓ نے کردتے قتل نام

ربا عمر خطابؓ توں وجہ اسلام لب
اند دین محمدیؐ کیتی عمرؓ شمول
اوہ ظاہر اسلام و کردے ناہ بیان
ظاہر کیتا اس لے اندر خواص عام
ڈردا مول نہ کسے تھیں اندر بات کلام
پرٹھے جماعت ساتھ سی کعبہ وجہ نماز
کیتی صفت رسولؐ دی اندر خلق تمام
سندے خاص و عام سی اوسے نا مقول
صفت محمدؐ دی کر پی ظاہر ارج کثیر
آکھ حقیقت پھول کے میرے پاس تمام
کہیا حضرتؓ عمرؓ نے سن لے نافرمان
ہر دم صفت محمدیؐ کر سی ایہہ زبان
خلقت توں دھبکائی کے رکھدا ہیں مجھول
اند ر قوم قریش دے کہیا ایہہ للکار
چھڈاں مول نہ جیوندا کردواں قتل نام
کیے نہ میرے رو بہ و بات کوئی بے جاہ
ہیں اوہ دین محمدیؐ کیتا ہے اختیار
ظاہر کہ اسلام لوں ہو و مسلمان
سن مجلس تھیں اٹھ گیا ابو جہل مردار
او حقوں حضرتؓ عمرؓ بھی جاندا گھڑل جھب
کہیا اس توں عمرؓ نے کلکہ پڑھیں شتاب
ہر گز تیرے کہن تھیں کران نہ دین خراب
اگے جا کے ماں توں دے پھیر کرے تقریر
قتل کیتا پھر ماں توں حضرتؓ عمرؓ جوان
سن ہوئے حیران سن مکی لوک تمام

اوپر خلقت عمر رضا داغلبہ ہو رہا
 اکھن جس نے اپنے ماں پوئے دے مار
 پہلاں بھی سا اس دا اس تھیں دو ازور
 وڑا کوئی نہ آوند اگے عمر جو ان
 خلقت نسی راہ تھیں جاندا جیہڑے

ڈروی آہی خلق سی اتھیں ہر ہر جاہ
 دل تھیں ہر گز غیر دا اوہ نہ ہوسی یار
 اندر سارے عرب دے آہی اسی لور
 لوک آپ سب نسی جتوں گیا جو ان
 حضرت عمرؓ امیر جو آہا عالی جاہ

در بیان ہجرت اہل اسلام طوت حبش

اندر یکے شہر دے ہوئی خبر تمام
 ہوئے مسلمان ہیں حمزہؓ عمرؓ امیر
 گزرے حقوڑے روز جاں ریلی کل کفار
 حضرت دھٹھا ظلم جاں وچہ قریش کفار
 مکے لین نہ دیون دے سانوں مول آرام
 جاں ایہ بنی کریم تھیں یاراں سنی کلام
 بیٹی پاک رسولؐ دی جو سی عالی شان
 کوترہ کیتا عثمانؓ نے ہو رہی رقیہ نال
 ہجرت ایہہ عثمانؓ نے اول کیتی سی
 حمزہؓ تے ہو رہی عمرؓ بھی جو سی مسلمان
 سب اصحاب رسولؐ دے یکپوں ہو گوان
 آہا اندر حبش دے شاہ نجاشی نام
 عادل نیت نیک بھی اوہ حبش دا شاہ
 قہست اندر اس دے جو آہا اسلام
 مکے اندر خبر جاں سنن قریش کفار
 طرف نجاشی لکھیا ابو جہل نے حال
 اندر مکے ہو گیا اک محمدؐ نام

داخل ہون دے لوک ہیں جاندر اسلام
 اس زمانے وچہ جو آپ دے کبیر
 دیون لگے مومنناں ہر طور آزار
 یاراں نوں فرمایا ہجرت کرو تمام
 وچہ حبش دے جاہ ہو چھڈو ایہہ مقام
 کمن تیاری حبش دی مکہ چھڈ تمام
 نام رقیہ اس دا وچہ نکاح عثمانؓ
 وچہ حبش دے جا رہے پہلاں ایہ خوشحال
 اول اسلام دے ایہو ہا جبرہ ہی
 وار واری حبش وچہ جا رہے مردان
 باجھ علیؓ صدیقؓ دے کوئی نہ ہیا جان
 رکھدا شاہ آباد سار عیت وچہ آرام
 دتی سب مہاجرین تائیں اس پناہ
 نیکی ساتھ مہاجرین کیتی اس تمام
 حبش شہر وچہ جا رہے سب نبی و کبار
 پیدا ہو گیا لوں ہے اک مذہب فی الحال
 خلق وگاڑی اس نے مکے وچہ تمام

سادے سے تباں ٹھاکراں تائیں کہے بُرا
 اندر مذہب اس دے آئے سیتے لوک
 اکثر لوکاں چھڈیا پیو دادے دادرین
 میرا دار نہ لگدا اوسنوں دیواں مار
 جیہڑے اس دے دین و چہ داخل چکے عام
 اوہ اسادے چورہن سالوں دیہہ پکڑا
 گھلے دوتن بار بھی اس خط دے ہمراہ
 پاس بنجاشی جاں گئے اوہ قریش کفار
 پکڑھیا اوہ خط شاہ نے جو کچھ لکھیا سی
 اوہ اسادے شہر و چہ ہندے کہڑی جہار
 لوکاں کہیا شہر و چہ رہندے اوہ تمام
 دین انہاں دا اسان تھیں بہت مخالف جل
 جلد سدا یا عمرؓ لوں بھیج کوئی امرار
 کون پیغمبر ٹساندا دسور دین شتاب
 اسادے دین اسلام ہے کہیا عمرؓ جوان
 نازل اوپر اسدے کیتا رب قرآن
 شاہ لوں ایہہ معلوم سی صفت رسول خدا
 شاہ فرمایا عمرؓ لوں آویں میں نزدیک
 جہ حلیہ سانبی دا کیتا عمرؓ بیان
 جلدی حضرت عمرؓ نے کیتا وضو تمام
 سن کے کہیا شاہ نے ایہہ کلام خدا
 ایہہ گل کہہ کے تخت تھیں اتر آیا زیر
 ساتھ بلند آواز دے لگا پڑھن قرآن
 سن کے دل و چہ شاہ دے کچھ ہوئی شیر
 شاہ بنجاشی آکھیا سچ قرآن کلام

مذہب سادے نوں کہے ہر دم بُرا بھلا
 اپنی طرف بلا فدا ہر ہر راہوں روک
 مذہب پکڑ محمدیؐ اس تے کرن یقین
 ہوئے سارے ہاشمی دل تھیں اسدے یار
 اندر تیرے شہر دے آئے نس تمام
 ابو جہل شاہ حبش لوں گھصیا ایہہ لکھیا
 تاں اوہ کہن زبان تھیں حالت اگے شاہ
 ابو جہل دا لکھیا دیندے کڈھ مکار
 تاں ایہہ شاہ قریشیاں تائیں بات کہی
 کہ تھیں ایٹھے آرہے دیہہ حال سنا
 مکی آکھن انہاں نوں سارے لوک غلام
 و چہ انہاں سردار ہے عمر خطاب جوان
 آیا حضرت عمرؓ جاں کہندا شاہ سنا
 کہڑی اوپر اسدے نازل ہوئی کتاب
 نبی محمدؐ نام ہے جس دی عالی شان
 ہے گی و چہ تورات دے اسدی صفت علان
 اوہ توریت اجیل دا حافظ عالم سا
 صفت محمدؐ پھول کے آکھ سادی ٹھیک
 پھیر بنجاشی آکھیا پڑھو کچھ قرآن
 لگا پڑھن قرآن لوں سندے غلامی تمام
 میں ماں اوپر تخت دے توں ہیں پیچھ کھلا
 پڑھن لگا جاتخت دے اوپر عمرؓ لیر
 سورہ طہ و چہ تھیں پڑھیا کچھ بیان
 داہ وادین محمدیؐ کہیتی ایہہ تقریر
 برحق دین محمدیؐ سچا ہے اسلام

کہے نجاشی انہا تنوں سنیوں او بدکار
اوہ بنی برحق ہے رب داخان رسول
ناہی اگے ہاتھیاں پا کر ساں گنا چوند
ایہہ گل سن کے مر پئے سب شرمندے ہو
ابو جہل دے پاس جا حالت آکھن رو

شرمندے ابو جہل ہوئے قریش کفار
ایسا چنگارین نہ کیتاں قول
جلدی میرے ملک دے چوں جاو دوڑ

در بیان رجوع بقصر پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ہمیانہ پاس رسول دے باجھ علیٰ صدیق
آپس اندر بیٹھ کے کرن صلاح حرام
بات کلام نہ صلح دی اس تھیں کوئی کرے
نا طہ رشتہ اس تھیں نہ کھو ناہیں کو
مت یاری نہ کرو کوئی انہاندے ساتھ
علن جے اندر راہ دے کردہ بات سلام
نہ خریدو انہاں تھیں دین نقد ادھار
سب قریشی انہا تنوں کر پو خراب خوار
صلح نہ رکھو اس تھیں دل دے پھر ذرا
قتل محمد واسطے کر یئے کی تدبیر
کہندے قتل رسول نوں کر یئے کی پڑی دول
قتل رسول کریم اوی کر داس تا کید
اپر قتل رسول دے کردے نے سامان
ایہہ حمایت بنی نے قائم ہوئی تمام
ایہہ سب طرف رسول دی گئے ہوئے پیر
دشمن سب قریش دے ہو گئے اک وار
ایہہ قریش دے پاس تھیں ظاہر کرن بیان

مکے تھیں دل حبش دے گئے چونک طریق
پھیر قریشی ہک جا ہوئے جمع تمام
اندر دین محمدی جو کوئی جاو دے
ہاشم دی اولاد دے وچوں جو کوئی ہو
مول نہ کرو صلاح جو ساتھ انہاندے بات
اوپر اس کلام دے قائم رہو تمام
سودا دیو مول نہ جان آون بازار
جو کوئی دیوے انہا تنوں سودا وچ بازار
وچوں ساری قوم دے اسنوں کرو جدا
آپس اندر ایہہ بھی کرن صلح شریہ
خدت وچہ قریشیان رمل کیتا قول
کر کے جمع قریش لوں ابو جہل بے دید
ابو طالب تے کسے نے کیتا ایہہ بیان
مکے اندر ہاشمی جو کسی خاص و عام
مطلب دی اولاد بھی آہے دے دیر
ایہہ حمایت بنی دے کرن لگے اظہار
ایہہ جو سارے ہاشمی نہ سی مسلمان

آہا سب بہادری دا ایہہ پاس کمال
 دشمن ہوئی قریش دی ہاشم دی اولاد
 دشمن ایہ رسول دا رہیا دلوں مدام
 ابو جہل دا یار سا ابو لہب بے دین
 سنیا جدوں قریشیاں ہاشمیاندا حال
 کہندے کیونکہ موسیٰ بن ساد ا مقصود
 ابو جہل مردود نے سدے یار احباب
 آپس اندراہناں نے لکھیا ایہہ اقرار
 ساتھ محمدؐ ہو رہاں جو ہیں گے مسلمان
 جے مسن وچہ راہ دے کساں نہ سلام
 جہت تک سانوں پکڑ کے دیون نہ رسول
 کاغذ اوپر انہاں نے کیے ایہ تحریر
 جدوں ایہہ قریشیاں کیتی قیل مقال
 تن برس اوہ لکھیا بھید ایہہ رہیا جان
 اللہ اتے رسول دا جس جاگہ سامان
 حضرت نوں جبریلؑ نے دتی ایہ خبر
 عہد اتے پیمان دی جو سہی اوہ کتاب
 ڈٹھا جا رسولؐ نے کاغذ رہیا نہ مول
 خبر ہوئی ابو جہل نوں کاغذ ہو یا تباہ
 کہند اسد قریش نوں ابو جہل سردار
 بن اوہ کاغذ اس جا ہرگز رہیا نہ مول
 کوئی اس اقرار تھیں ہرگز پھرے نہ مول
 ابو جہل دا آکھیا بعضے کرن قبول
 بعضے وچہ قریشیاں جو سی نیک نصیب
 کاغذ دے اقرار تھیں ہوئے بہی تمام

دیکھے آہے ہک جہا جان اتے ہو رہاں
 ہک مخالف رہ گیا ابو لہب ناساز
 اوپر قتل رسولؐ دے قائم سہی بدنام
 ایس سبب رسولؐ دا دشمن رہیا یعین
 ہوئے سارے ہاشمی پاک نبیؐ دے نال
 جدوں حمایت واسطے ہوئے اوہ موجود
 کاغذ اوپر بیٹھ کے لکھدے ایہہ کتاب
 ہاشمیاں تھیں مول نہ کرساں کچھ گفتار
 مطلب دی اولاد تھیں جن آندا ایمان
 ہرگز کوئی انہاں تھیں کساں نہ بات کلام
 ناظر نسبت انہاں تھیں کرنا نہ قبول
 دروازے تے حرم تے لاندے جا شرم
 تدوں نبوت نبیؐ نوں آہا ستوان سالی
 کیڑے تے پھر کھا لیا اوپر اس مکان
 قائم کر مویں رہ گیا کھا دا ہو رہاں تمام
 دیکھیں جا قریش دا لکھیا نال نظر
 کھا لئی اوہ کرم نے ہوئی سب خراب
 باقی کاغذ دوسرا ہو کر منقول
 سب قریش قرار تھیں پھرین خواہ مجواہ
 کاغذ اوپر اسان جو لکھیا اس اقرار
 کاغذ دے اقرار نوں رکھو سب قبول
 باقی کاغذ دوسرا ہو کر منقول
 قائم اس اقرار تے اوہ رہے جہول
 ابو جہل دے کہیں دے لگے نہ اوہ قریب
 پھر قریشی نہ رہے اوپر اس کلام

جس و ایک نصیب سا آہا پاس رسول
 جدوں نبوت نبیؐ نوں ہو گئے دس سال
 ساتھ رضا خدا یسے پائی اس وفات
 ابو طالب دا آپ نوں جو حجب ہو یا غم
 اندر اوسے سال دے بی بی سودہ نال
 اندر اوسے سال دے حضرت دین پناہ
 ابو طالب دی موت دے پھول ل بدین
 جدوں قریشیاں نبیؐ نوں بہتا کیتا تنگ
 طائف دے ول اٹھ گئے پاک رسولؐ امام
 اندر طائف شہر دے لوک آپے بدین
 اس شہر تھیں کسے نے آنداناہ یقین
 سبھاں حکم خداے تھیں دل کیتا انکار
 دل کے رنج رسولؐ دین لگے خناس
 مکے دیول اٹھ کے رڈ دے پاک رسولؐ
 ایہہ موضع مشہور ہے ہک مکے دے پاس
 جہاں دا ہک اس جا آیا تدوں گروہ
 او تھے پاک رسولؐ اسی پڑھدے پئے قرآن
 سن قرآن رسولؐ تھیں ایمان کرن قبول
 پڑھیا ساری قوم نے کلمہ اتے درود
 جتاں اندر قوم دے کیتی جا خبر
 ہک نے اگے دوسرے جاں ایہہ کیتی بات
 اوہ کیسے اس نبیؐ دا برحق دین قبول
 مکے وچ رسولؐ نے جاں آندی تشریف
 جدی دا ہک پت سا طعم اس دا نام
 گھر وچ رہ کے اُس دے حضرت دو تن روز

ابو جہل دی طرف بھی کچھ رہے بھول
 ابو طالب نے چھڑیا دنیا دا تنجیل
 سفنوں پاک رسولؐ دے اس تھکے عار
 طاقت مول نہ تلم نوں بے ادہ کرے رقم
 کیتا عقد رسولؐ نے دل وچ ہونو شحال
 حضرت بی بی عائشہؓ آندی وچہ نکاح
 سب تکلیف رسولؐ تے قائم ہوئے لعین
 حادث دے پت زید نوں حضرت لگے سنگ
 اک مہینہ اس جا کیتا نبیؐ آرام
 جان دعوت اسلام دی کیتی نبیؐ آئین
 دشمن ہوئے رسولؐ دے طائف وچہ لعین
 اندر اتے رسولؐ نوں لگے کرن بزار
 ہوئے طائف شہر تھیں حضرت بہت اداس
 بطن نخل دے وچہ جا کیتا نبیؐ نزول
 بلجھے حضرت آپؐ کے او تھے بہت اداس
 اگے پاک رسولؐ دے شکر سے انورہ
 اوسے رستے جن سی کہندے ہوئے روان
 بنہاں کیا رب دائرں برحق رسولؐ
 رخصت ہوئے نبیؐ تھیں سارے ہونو شوال
 پیدا ہو یا اک ہے پاک رسولؐ بشر
 بے در زرخ دی اک تھیں چاہے کوئی نجات
 ہو یا محمد رب داسل اتے رسولؐ
 رنج اتے تکلیف تھیں آپے بہت ضعیف
 اگے دے گھر وچہ آپؐ نے کیتا جا مقام
 پھیر گئے گھر اپنے اندر دین فیروز

مکتے اندر فیر جاں لگے کرن بیان
حالت طول طویل ہے ختم کراں ایہ باب

جو سی حکم خدائے دا لگے کرن بیان
ہن کچھ حال معراج دا اکھاں وچہ کتاب

شروع باب دوم حکمت در معراج شریف چہ بود

اللہ کہ آساں توں رٹیا دو جا باب
اول رکھنا چاہیے سن اے نیک مزاج
سنی معراج رسولؐ توں ہویا ایت سبب
عیب ثواب جو خلق دے اندر ہن کمال
امت دی جاں آپؐ توں آئی نظر خط
اندر ایسے فکر دے رہندے آپؐ قدیم
حکم ہویا جے خلق دی بخشش ہے منظور
جاگیں ادھی رات جے ادھی امت تیں
چوتھا حصہ رات جے جاگن ہے منظور
امت کارن اپنی جتنا رہیں بیدار
جاں ایہ حکم رسولؐ آتے کیتا رب نزول
اندر انتفسار دے دیندے رات گزار
ہوندے کھڑے رسولؐ سہی بعد نماز عشاء
قدم مبارک آپؐ تے ہوندا ورم قدیم
ٹوٹھا ایہ فرشتیاں پاک نبیؐ دا حال
امت دے غم واسطے باجھوں خطا رسولؐ
زاری کر کے رووندا اندر نہ بخ الم
تیرے ایس جیہ دی رہتا نہیں خط
تاں حضرت توں رب لے کیتا ایہ فرمان
توں رحمت دا آئیے دیکھ نبیؐ دریا

حال معراج رسولؐ دا جیوں ہے پوچھ کتاب
کی حکمت سی رب دی ہوون وچہ معراج
امت دے اعمال توں حضرت دیکھے سب
سب دکھائے نبیؐ توں قادر جل جلال
تاں بخشش دے واسطے لگے کرن دعا
فکر اندر غمگین سی سدا رسولؐ کریمؐ
راتیں یاد خدا بندے اندر رہن ضرور
ایہ غذا بون دوزخوں بخش دیواں گاییں
چوتھا حصہ خلق توں کراں غذا بون دور
بخشاں امت اتنی کہیا رب غفار
اندر یاد خدائے دی راست رہے مشغول
کہندے امت بخش توں میرے رب غفار
اندر یاد خدائے دی جاندی رات و ہار
کثرت جدوں پیام دی کیتی نبی کریمؐ
کیتی عرض فرشتیاں لگے جل جلال
راتیں دنیں آرام نہ رہے ہمیش ملول
باہج گناہوں نبیؐ نے ایہ کی پایا غم
امت بدلے ایس توں کیوں غم دتا پا
توں امت دے واسطے ہوویں نہ حیران
نالے سب ملکوت توں دیکھیں اکھیں آ

دیکھ خزانہ مغفرت آسمان تے آر
اس رحمت دے بحر دے اگے پن کی چیز
ایسے خاطر نبیؐ توں ہو یا سا معراج

دیکھیں اکھیں نال توں رحمت داد ریا
گناہ تمامی خلق دے سن اے نبیؐ عزیز
ایہ سبب معراج داسن توں نیک مزاج

حکمت دیگر

ہک روایت ہو رہی کہ دہاں تحریر
دوزخ اندر بندیاں تائیں کراں عذاب
جس دن روزِ حشر و اقامت کرے خدا
نفسی نفسی اکھن اسدن سب نبیؐ
ڈٹھے باجھ عذاب دا ہوندا بہت ڈر
پاک نبیؐ توں رب نے اوپر عرش لے جا
دیکھی ہوئی چیز دا بہت نہ ہوندا ڈر
روز قیامت امتی تاں اوہ کہے پکار

اندر سب قرآن دے کہیا رب تدبیر
سب تفصیل عذاب دی سی رب دہاں
اوتھے کم نہ آدسی کوئی یار بھرار
اوہ کیوں نفسی اکھن سن میں کہاں اجی
دل دے اندر انہاں دی ہونڈی خوب خطر
دوزخ اتے بہشت بھی دتا سب دیکھا
رہے نہ پاک رسولؐ دی تاں دل وچہ خطر
ہو یا معراج رسولؐ توں اس سببوں یار

حکمت دیگر

بعضے اکھن ایہہ سی حکمت وچہ معراج
جدا جدا سب اکھیا اللہ وچہ قرآن
مشکل ہوندا اکھن ڈٹھے باہجوں حال
اس خاطر معراج سا ہو یا نبیؐ خدا

حال بہشتاں دوزخاں سن توں نیک مزاج
اکھیں مول نہ دیکھیا آہا شاہ جہان
سد و کھاپا نبیؐ توں اللہ جل جلال
تاں اوہ اکھیں اپنی دیکھ لے خود آر

حکمت دیگر

بعضے اکھن کنجیاں دوزخ اتے بہشت

دیتاں سد رسولؐ توں سن اے نیک ترشت

حکمت دیگر

حکمت بعضیاں راویاں کہتی ایہ تحریر
پیدا کیتے رب نے جان زمین آسمان
عرض کیتی آسمان نے اگے پاک خدا
میرے وچہ راستہ کیتے سورج چند
میرے اندر اپنا داخل کیتا نور!
کہیں خلیفہ اپناں جاں توں وچہ جہان
کُسی اگے رب دے کیتی ایہہ دعا:
پیدا جس دن توں کہیں اوہ خلیفہ رب
میری ایہو عرض ہے تیری وچہ درگاہ
نویں گردن پائیکے زمین رہی خانوش
اسی وقت زمین توں آیا حکم خدا
سن کے رتبہ اس دعا عرض کیتی آسمان
کُرسی کیتی عرض ایہہ نامے عرش عظیم
توں کیوں رہی خانوش ہیں عیون دیہہ جلوب
توں ہیں بالک خلق دار رب، غریب، نواز
اوہ لائق سی ناز دے کیتا انہاں بیان
ہیٹھ پراں دے آونے والی ہاں میں خاک
میرا کی مقدور ہے تیری وچہ درگاہ
میں وچہ طاقت کہن دی ایہہ گل ناہیں تل
کہاں خلیفہ زمین قیاس کہیا پاک خدا
اتے ایہہ زمین دے سن کہیا آسمان
رہنڈا میرے وچہ ہے حضرت جبرائیل
میرے اوپر رب دی ہگی لوح قلم

وچہ معراج رسول دے سن توں ہیٹھ امیر
جس دن اتی جاعل کیتا سا فرمان
میں عزت نال تیں کیتا آپ بتار
کیتا پھر زمین قیاس میں رب بلند
ترے اگے عرض ہے میرے رب غفور
میرے پاسوں اسفل کر توں رب رحمان
دسح کُرسی آکھیا میںوں پاک خدا
میرے پاسوں اسفل کر توں پیدا سب
اوہ خلیفہ اپنا مہیش کہیں اللہ
رحمت دے دریا نے اس تے کیتا جوش
اک خلیفہ ہووے کیتی ایہہ نذر
توں اس عالی شان توں مہیش کہن
ساتھیں پیرا اسفل کر توں رب رحیم
سن کے ایہہ زمین نے کیتی عرض شتاب
کُرسی عرش آسمان نے کیتے اپنے ناز
خاک ضعیف بخت میں عا جہاں نادان
سکین اتے غریب میں و خلیفہ پاک
کہاں خلیفہ اپناں میں قیاس کہیں اللہ
رب غریب زمین دی کیتی تدوین نور
ہے عا بنہ سکین تے میرا رحیم سدا
کی ہویا جے ہووے تیں وچہ اک انسان
نامے اسرافیل ہے نامے میکائیل
جیہی اتے ادریس رہن ہونے عدم

ہے بیت المہور بھی کعبہ ملک خدا
ایہہ حالت آسمان دی جہدم سنی تمام
جس دم پیدا ہو یا اوپر زمین رسولؐ
اس دن کہیا زمین نے دیکھیں آسمان
میرے اوپر ہو یا عالم واسر دار
اگوں کچھ آسمان نوں آیا ناہ جواب
یاد ب پیدا نہ میں تے کیتا خاص حبیب
میںوں بھی ایہہ بزرگی دیویں کیویں خدا
اللہ تے آسمان دی کیتی عرض قبول

خاک اتے غمناک توں رہیں زیر سدا
زمین رہی خاموش سی کیتی ناہ کلام
بزرگ وچہ پیغمبر اللہ واسم قبول
خاک میری غمناک دی اللہ کیتی شان
میںوں بھی ایہہ بزرگی و تی رب غفار
عرض کیتی آسمان نے اگے رب وہاب
خاک ہلاک ناپاک دا ہو یا ایہہ نصیب
میرے اوپر اس دا قدم شریف لیا
اس حکمت تھیں ہو یا سامعراج رسولؐ

حکمت دیگر

بعضے کہن معراج نوں سد رسولؐ خدا
وچہ معراجے حکمتاں ہو رہی تحریر
آکھاں جے سب حکمتاں ہو وئے فی کتاب
بعض کہن فرشتیاں کیتی ایہہ دعا
سب تفصیل معراج دی جے میں کراں رقم

امت سونپی اوسلوں کر کے کرم عطاء
راوی وچہ کتاب دے کہندے باتدیر
کہنی ختم کتاب ہے میںوں عرض کتاب
ہک داری محبوب دا دیہہ دیدار خدا
تاں ایہہ مول کتاب نہ ہو وے کدی ختم

شروع احوال معراج شریف

آسماناں نوں زمین تھیں گئے جواپ حضور
ہک روایت بارہویں ربیع الاول دی
دوم روایت گیارہویں ماہ آہا سوال
بعضے کہن ستائیسویں آہی ماہ رمضان
ماہ رجب وچہ سا کیتا حکم خدا

اں دانام معراج ہے خلقت وچہ مشہور
بعضے کہن معراج سا ہو یا پاک نبیؐ
رجب دی ستائیسویں بعضے کہن سنہال
اکثر قول محدثاں رجب دے اوپر جان
حضرت جبرائیل نوں آئی اسے ندا

کہہ توں ہوں آراستہ حوراں تے غلمان
 قبراں اندر مردیاں کردہ انج عذاب
 حوراں تائیں حکم سا کیتا رب عفتار
 ملکاں نوں فرمایا اوپر عرش خدا
 آدمؑ نوحؑ خلیلؑ نوں ہوئی خبر تمام
 روحاں تے وجہ قدسیاں کیتی ایہ ندا
 آویں جبرائیل توں رب کیتا نسر مان
 اوتھوں ہک براق لے پاک نبیؐ تے جا
 جبرائیل مہشت نوں ہو یا تر ت روان
 گھوڑا چل ہزار ہے وجہ میدان کھڑا
 نام محمد مصطفیٰؐ لکھیا بہت عجیب
 ڈکھا اک براق نوں جاری دونویں بین
 اوس تھیں جبرائیل نے کیتا استفسار
 حضرت جبرائیل توں کہندا اوہ براق
 شان محمد مصطفیٰؐ سنی جو روزہ میثاق
 ہک واری اس نبیؐ دا دیکھاں میں دیدار
 سن کے جبرائیل نے اس نوں پکڑ لیا
 دروازے وجہ نبیؐ دے آندا اوہ براق
 دولت خانے آپ دے آئے ہوئے روان
 اتھانی ہک نبیؐ دے پھوپھی آہی جان
 جبرائیل براق نوں باہر کرے کھڑا
 ڈکھا پاک رسولؐ نے جبرائیل کھڑا
 کہیا جبرائیل نے بھیجا رب سلام
 میں تینوں لے جاؤں ساں ہن اوپر آسمان
 اٹھ محمد مصطفیٰؐ جلدی ہو تیار

زینت زیب بہشت دی ساری کرن مکھی
 ساری رات معراج دے کہیا رب وہاب
 پہن لباس مہشت دے سارے کرو شکار
 تساں دیدار جلیب دا ہو سی انج عطا
 عیسیٰؑ موسیٰؑ پاس بھی کیتی ایہہ کلام
 آسمان تے آدسی انج رسولؐ خدا
 جاویں طرف مہشت دی ایتھوں ہواں
 اسوں کرا سوار توں اوپر عرش لب
 ڈکھا وجہ مہشت دے اندر ہک میدان
 پیشانی تے انہاندی قدرت نال خدا
 حضرت جبرائیل بھی آیا انہاں قریب
 نیویں گزون کھڑا ہے مول نہ کردا چین
 توں کیوں اندر فکر دے روویں زار و زار
 چل ہزاراں برس تھیں میں ہو یا مشتاق
 عاشق ہو یا اس دا کہیا اوس براق
 اندر اس دے پتھر دے روندان زار و زار
 کہندا چل میں اسوں تینوں دیاں دیکھا
 جو سی پاک رسولؐ دست نہیں شتاق
 اگے اندر خراب دے آہا شاہ جہان
 ستے پاک رسولؐ اوس دے وجہ مکان
 اندر جا کے نبیؐ دے دیند اپر ہلا ر
 کیوں آیا ہیں رات نوں کہیا نبیؐ خدا
 بعد سلاموں سد داتینوں رب غلام
 انج تینوں معراج دارب کیتا فرماں
 تینوں اوپر عرش دے سدیا رب عفتار

کہہ کے وضو رسولؐ نے دو رکعت نماز
جبرائیلؑ رسولؐ انوں چادر نور پہنا
کر بندیا قوت دابدھا نال کمر
چابک اوپر چادر سو چڑیا مروارید
پھڑکے جبرائیلؑ نے دست رسولؐ انام
زمرم تھیں پھر وضو جاں کیتا نیک صاف
اندر حرم شریف دے پھیرے بعد طواف
وجہ عظیم رسولؐ واسینہ کیتا چاک
میکائیلؑ لایا پانی زمرم حبار
دل انوں کر کے پاک اس رکھ دتا پھر زود
آندا باہر میکوں حضرت انوں جبرائیلؑ
ساتھ فرشتے اس دے آہا ستر ہزار
ہو یا میکائیلؑ بھی حاضر اس میدان
مدار سے ملک رسولؐ انوں کرن آداب سلام

پٹھ کے باہر آوندا پیغمبر خوش راز
جتنی سبز زمردی پیراں اندر پار
چابک سبز زمردی غور دے وچہ کر
جسدی وچہ جہاندے ناہیں دید شنید
آندا پاک رسولؐ انوں اندر بیت الحرام
ہمیا کھڑا رسولؐ پھر کر کے ست طواف
تھوڑی دیر عظیم وچہ بیٹھا نیک اوصاف
دور کیتا پھر وحی نے دل تھیں خون ناپاک
دل انوں پاک رسولؐ دے کیتا دھو صفا
بند کیتا پھر شکم انوں حضرت سی نوشنود
آیا استقبال انوں حضرت اسرافیلؑ
کرن سلام رسولؐ انوں ہو کے صفای قطار
ستر ہزار ان اس دے ساتھ فرشتے جان
کہیا علیک رسولؐ نے اوپر انہاں تمام

بیان صفت براق و روانہ شدن

نالے اوہ براق بھی ہو یا آہ کھڑا
اوہ براق بہشت دا آہا عالی شان
گھوڑے دانگوں اسدے آپے چارے پیر
گردن تلے دم اسدی دانگ شتر دے خوب
طول درازی باز دیاں ایہہ روایت ٹھیک
سینہ سرخ یا قوت دا چکے دانگوں نور
آپے سرخ یا قوت دے دونوں طرف اکاب
تھیں استے اسدے اکھیا ٹیکہ پاک

صفت کراں کی اسدی ہرگز لکھی نہ جا
منہ دانگوں انسان سا اسدا کراں بیان
ملک اندر مڑ آوندا کرا آسمان دا سیر
بازو توانا اسدے دو طرفیں محبوب
کھولن تھیں سی جادندی مشرق مغرب تیک
زمین بہشتی پشت دے اوپر پیا ضرور
سجے کچھے ٹمکدے سوسن با جھ حساب
زنگ عجائب اس دا آہا بہت چالاک

اڑد او آنگ پرندیاں اوہ براق عجیب
 کہندا پاک رسول نوں جبرائیل وحی
 اوپر اسدے یا نبی ہو کے جلد اسوار
 پکڑیا جا براق دا جبرائیل رکاب
 کہندے اس تے یا نبی چلیں ہو اسوار
 ملک مقرب رب دی ہو کے صفائی قطار
 جہاں نزدیک براق دے آیا پاک رسول
 آیا جبرائیل نوں اس دم حکم خدا
 اوہ کیوں جلد براق تے ہوندا نہیں سوار
 تین ہون اسوار تھیں کیوں کیتی ہے دیر
 کہندا جبرائیل نوں سن نوں جبرائیل
 میرے استقبال نوں اوپر ہر آسمان
 میری خاطر رب نے کیا از معراج
 وڈا تیرا براق ہے دتا بھیج خدا
 فردا روز نشور دے امت قبران تھیں
 ہر ہر دے سر ہووسی بہت گناہاں بھار
 رستہ طویل طویل سال پنجاہ ہزار
 تیر ہووسی تلوار تھیں بالوں ہوگ باریک
 امت اس پل اوپر دن کیوں کہ ہووسی پار
 ایہ سن پاک رسول تھیں کیا حکم خدا
 امت تیری انھنسی جس دم قبران تھیں
 او تھے کک کک بھیجاں تیر براق سعید
 اس پل اوپر انہاں نوں تنگ نہ کریاں محل
 ایہہ سن پاک رسول جہاں لگا ہون سوار
 با بھیج ختم ہنمبراں اوپر میرے کہہ

جو اسدا اسوار سا عالی نیک نسب
 ایہہ از تیرے واسطے اللہ بھیجا سی
 دیکھیں وجہ آسمان سے جو ہیں گے اسرار
 میکائیل لگام نوں جا کے پھڑٹے ثواب
 ہیں فرشتے منتظر وجہ آسمان ہزار
 تیرے استقبال نوں عالم دے سردار
 یاد آیا کچھ نبی نوں ہو یا بہت طول
 کی کچھ فکر رسول دے دلو چھٹے پایہ
 کہیا جبرائیل نے اسے عالم دے سردار
 سن کے پاک رسول نے اکھ سنایا پھیر
 از میون معراج ہے کیا رب جلیل
 کھڑے فرشتے منتظر باجہ حساب بیان
 دھریا قباب تو سلین دامیرے سر تاج
 جہڑا اندر پدک دے تنگھے ست دریا
 تنگھے بھکھے انھن جبرائیل امین
 کیونکہ اوپر دوزخاں کہ سن اوہ رفتار
 ہیوگ ہنیرا رات جیوں لڑا باجہ شمار
 کوئی یاد برادری آدگ ناں نزدیک
 ایہ دل میرے فکر ہے جبرائیل پار
 امت دا غم یا نبی کھا دیں نہ نہ را
 اوپر ہر ہر قبر دے جو ہیں اہل یقین
 کہ اسوار سے جاوسی وجہ بہشت مزید
 توں امت دے واسطے ہوویں نہ طول
 کیتی عرش براق نے عالم دے سردار
 با جیوں اس رسول دے ہو اسوار ہار

کہنداندوں براق نون جبرائیل و جی
سن کے ایہہ براق نون ہونی خوشی حصول
ناں تیرے دیدار داندت تھیں مشتاق
سناشتاق دیدار دوا عالم دے سردار
ہون براق جو حشر نون حاضر کیم کروڑ
ہو دیں اسدن پشت ہی توں میرے اسوار
کیتی عرض براق نے حضرت کرے منظور
گرد سواری نبی دے ہک لکھ دیہ ہزار
مشعل آہی نور دی ہر ہر دے ہتھ جان
سی تند نور رسول دوا وچہ حجاب ہزار
حکم ہو یا جبرائیل نون اک حجاب اٹھا
پردہ ہو یا دور جاں ظاہر ہو یا نور
ایویں گردے ساں دے ہوگ اہنیر اخطا
اوہ سیاہی گناہ دی ساری کرسی دور
حضرت ہوئے سوار جاں کہیا توند و جی
رستہ ہے ایہ جاندا ہو سی آپ رواں
و جی کہیا وچہ راہ دے جو کوئی کہے آواز
سن کے اس آواز نون دیویں نہ جواب
سچی طرفوں آپ نون آئی ہک نذر
تون اندر اس راہ دے جلدی کرو نہ مول
کہیا جبرائیل داسا حضرت نون یاد
کھنٹی طرفوں نبی صنے پھیر سنی آواز
تھوڑا اگے جاں گئے پچھوں سنی ندا
آئی اگلی طرف تھیں پچھوں ہک ندا
کہندا پاک رسول نون اگے ہوئے و جی

چلیا انج معراج نون ہے ایہ ختم نبی
کیتی عرض براق نے سن لے پاک رسول
چار ہزاراں سال تھیں سن اسوار براق
پہلاں ہون اسوار تھیں ہک کرپ اقرار
باجھوں میرے اسدن چڑھن نہ اوپر ہو
کر لے میرے نال توں سن توں قول اقرار
چڑھیا اس براق تے تال اوہ رب دال نور
نہے فرشتے رب دے ہو کے صفاں قطار
اگے پچھے نبی دے ہوئے سب روان
قدرت ساتھ لوکایا اللہ رب ستار
ظاہر نور رسول نون کر کے دیہ دکھا
غالب اوپر مشعلاں ہو یا اس ظہور
جاں یک قطرہ کرم داکر سی رب عطا
غالب قطرہ کرم داکر سی نور ظہور
ہتھوں چھڈ لگام نون حضرت پاک نبی
چھڈی جدد لگام سی اڈیا بانہ بیاں
دیکھیں جواب نہ مول توں رکھیں ایہہ لحاظ
آخر اوہتوں بڑپیا اوہ براق شباب
چلیا ہیں معراج نون اے حبیب خدا
مول جواب نہ اس دادتا پاک رسول
شاید اس جواب تھیں پوسی کچھ فساد
تاں بھی ترک جواب دی کیتا اس لحاظ
تاں بھی دین جواب نون جانا نبی خطا
بولے پاک رسول نہ تاں بھی جان خطا
سن توں چاہوں طرف تھیں جو آواز پی

جو تیں سچی طرف دا دتا نہ جواب
 امرت تیری اس تھیں ہونڈی بہت پہنڈ
 جے توں کھتی طرف دا دیندا کچھ جواب
 جے اگلی آواز تھیں کر دے آپ کلام
 جے پھلی آواز تھیں کہندا کچھ رسولؐ
 او تھوں ہوئے رجاں جاں سن توں یہ کلام
 آپے اندر ہتھ دے اسدے دوپڑ جام
 دودھ اندر ساپک دے دوجے وچہ شراب
 کر منظور رسولؐ نے نوش کیتا لے شیر
 او تھوں ہوئے جاں اگہاں کیتی وحی آواز
 روضہ پاک رسولؐ دا ہے گا جس مکان
 ہو اسوار براق تے حضرت رڈے پر
 انج نبی براق تھیں او تھے پڑھی نماز
 اندر اقصیٰ مسجدے آئے پھیر حضورؐ
 اللہ خاطر نبیؐ دی زندے کیتے سب
 دوم روایت آیا روحاں سب انبیا
 ہو ردو گاہ آپ نے او تھے پڑھی نماز
 اگے ہو یا مصطفیٰؐ پچھے ملک رسولؐ
 دست مبارک نبیؐ گدا پھڑکے جبرائیلؑ
 دٹھا پاک رسولؐ نے حجرے اندر آکر
 دٹڈے بنزد مردی اسدے آپے سب
 بازو کھلے ہک جے دٹھکے تمام زمین
 اس واناں سترانج سدا دھریا آپ اللہ
 ہر ہر وچہ مقام سہی ہک فرشتہ شاہ
 اوس رستہ تھیں چلیا اوہ براق رسولؐ

جیتوں اس آواز تھیں کر داکچھ خطاب
 چھڈ جانڈے اسلام لوں دل نہیں ہو خوشنود
 شرک امرت ہو وندی تیری بہت شراب
 امرت ہو وندی گبرتاں نبی علیہ السلام
 وچہ نہاری ہو وندی امرت جاشمول
 ہک فرشتہ آپ لوں کر دے آئے سلام
 آندے اوہ نزدیک جاں نبی علیہ السلام
 ہک کریں منظور توں کہندا ملک شباب
 راضی دل وچہ اپنے ہو یا ماہ منیر
 شہر مدینہ آیا اس وچہ پڑھی نماز
 اس جا پڑھی نماز سی حضرت شاہ جہان
 پہنچ گئے کوہ طور تے مول نہ لگی دیر
 رواں ہوئے پھراگہاں لوں حضرت نال نیاز
 سب پیغمبر آوندے حضرت پاس ضرور
 اندر مسجد آیکے داخل ہوئے سب
 پاک نبیؐ دے ملن لوں بھیجا آپ خدا
 پچھے ملک پیغمبراں کیتی آئے نیاز
 فارغ ہو نماز تھیں جانڈے اوہ مقتول
 اندر بیت المقدس وڑیا نالی دلیل
 پوڑی سرخ یا قوت دی کھڑی آہی اسجا
 بازو دو لوں اسدے آپے قدرت رب
 اوہ بھی بنزد مردی آپے کریں یقین
 اس دیوچہ مقام سہی گنتی وچہ پنجاہ
 تالیح اس دا ملک سہی ہو ہزار پنجاہ
 اڈیا دل آسمان دے دیر نہ کیتی مول

ڈوہنگا دو برس دارستہ پانی سا
ستر ہزار زنجیر تھیں جوڑی کرتوں یاد
لنگھ گیا اوس دائر تھیں حضرت ماہ منیر
اوہ پہلے آسمان دے زیر گیا ساتا
اوپر روح رسول دے یارب بھیج مدام

اگے اندر راہ دے آیا ہک دریا
لنگھ گیا دریا جاں اگے آئی باد
ستر ہزاراں ملک سی ہر ہک نال زنجیر
رستہ پنج سو سال دا جدوں براق گیا
ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

بیان آسمان اول

بنیاں سرخ یا قوت دا آہا اوہ تمام
ہک فرشتہ اس جاسا دربان عجوب
ستر ہزاراں ملک سی وڈا صاحب زور
کھولیں در آسمان دا ہو تو جلد روان
کون دو جاتیں نال ہے ایہ بھی کس کلام
ساتھ محمد مصطفیٰ سن اے اسماعیل
حضرت تائیں مرحبا کہندے ملک سبھی
گیا اوپر آسمان جاں حضرت خواہ خواہ
سی اوہ وجہ قیام دے ذکر اندر مشغول
ایہ فرشتہ کون ہے دیسی کر اظہار
پیدا ہوئے جدوں تھیں رہند وجہ قیام
فرض قیام نماز دے اندر کرے خدا
کیا فرض نماز وجہ تدوں قیام خدا
سمٹ گزاں اس قدر سی آہا بہت ضعیف
بابا آدم ایہ ہے کیتا و جی بیان
دے جواب سلام دا آدم ہوئے لبیک
دیکھ تیرا دیدار میں بہت ہو یا خورشید

دروازہ آسمان دا ڈٹھا نبی کرام
جند را مروارید دا لگا آہا خوب
اسماعیل اوس نام ساتا بلع اسدے ہو
کہیا جبرائیل نے اوسنوں اے دربان
کہیا اوس دربان نے کی ہے تیرا نام
کہیا جبرائیل نے میں ہاں جبرائیل
سن دروازہ کھولیا ہو یا بہت خوشی
اوپٹا اوہ آسمان سا پنج سو برس راہ
ہک گردہ فرشتیاں ڈٹھا پاک رسول
پیغمبر جبرائیل نوں کیتا استفار
کہیا جبرائیل نے ایہ ہیں ملک تمام
است کارن اپنی توں بھی منگ دعا
دوویں ہمتہ دراز کر شگے نبی دعا
اگے ہو یا جاں نبی آدم ہک شریف
حضرت کہیا و جی توں ایہ ہے کون انسان
نیڑے جا کے نبی نے کہیا سلام علیک
حضرت آدم آکھیا سن میرے فرزند

رخصت ہو کے اس تھیں ڈٹھا ہک دریا
پچھیا حضرت وحی نون اس دریا دا نام
روز حشر دے مردیاں زندہ کرے خدا
قبراں اوپر ایس تھیں جس دم بارش ہو
اس دریا تھیں لنگھیا جاں اوہ شاہجہان
ہر دم میرے طرف تھیں لکھ درود سلام

ثیروں بہت سفید بھی پانی اسدا سا
ایہ بکرا لکھیاں ہے کیتا وحی کلام
اس تھیں بارش ہو وی قبراں تے ہر جا
زندہ سارے ہو ورسن مردہ رہے نہ کو
تیز چالاک براق سا گیا دوجے آسمان
اوپر روح رسول دے یارب بھیج مدام

بیان آسمان دوم

جان دوجے آسمان تے گیا رسول خدا
جاں دروازہ کھولیا آہا اس دربان !
ہک ہک دی سی تابع دود و لکھاں فوج
انہاں تائیں نبی نے کیتا جاسلام
سب نبی نون دیکھ کے کرن آداب تعظیم
ڈٹھیاں صفاں رسول نے ہو کے اگہاں وان
کہندا جبرائیل نون عالم واسر دار
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہیں ملک تمام
کدے رکوع تھیں انہاں نے نہ اٹھیا سر
تون بھی ایس رکوع دار تھیں کہیں سوال
کیتی عرض رسول نے ہوئی اوہ قبول
دو شخصیاں نون دیکھیا حضرت نے ہک جا
حضرت یحییٰ ایک ہے کیتا وحی بیان
دوہاں تائیں سلام جاں کیتا پاک رسول
کہندے اوہ رسول نون عالم دے سردار
گیا اگہاں جاں نبی انہک فرشتے ہر دور

دروازہ کھلوا یا کر کے وحی نون دار
ڈٹھا دو لکھ تابع اسدے ملک پچھان
ہر دم یاد خدا بندے اندر ہم بندے موز
دین جواب سلام داسن کے ملک تمام
کہن دیدار رسول کو ا رہیا شوق قدیم
آہے وچہ رکوع دے اوہ فرشتے جان
ایہہ فرشتے کون ہیں کہ حالت اظہار
جد حقیں پیدا انہاں نون کیتا رب غلام
طرف نیچے آسمان دے کیتی نہیں نظر
ایہہ رکوع نماز وچہ بخشے جل جلال
اوتھوں اگے چلیا اللہ دامت قبول
پچھیا جبرائیل نون ایہہ ہیں کون سنا
حضرت عیسیٰ دوسرا ہے گا عالی شان
دین جواب سلام دا دونوی اوہ رسول
اللہ نے دکھلایا تیرا ان دیدار
بیٹھا ہک جا دیکھیا آہا صاحب زور

اوپر اس دسے جسم دسے سر ستر ہزار
ہر ہر منہ دسے نال سی ستر ہزار زبان
حضرت کہیا وحی نون مینوں دس بیان
ایہہ موکل رزق دا قاسم اس دانام
روزی ایہہ پہنچا وندا جیونکر حکم خدا
ایہہ گل سن کے وحی تھیں سوئے آپر وان
ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

منہ ہر ہر نال سا اوتنا نال شمار
ہر ہر نال زبان دسے ذکر کمرے سبحان
ایہہ فرشتہ کون ہے کیتا وحی بیان
بندیاں رزق پہنچا وندا ہے گاہیہ دمام
کمی زیادہ اسحقیں کہدا نہ ذرا
ہک پل اندر آیا اوہ تیجے آسمان
اوپر روح رسول دسے یارب بھیج دمام

بیان آسمان سوم

جاں تیجے آسمان تے آیا اوہ براق
جاں اوپر آسمان دسے آیا اوہ حضور
تابع آپے اُس دے تہرے لکھ ملک بیان
لگے جا کے نبیؐ نے دیکھی قدرت رب
حضرت کہیا وحی نون دس انہا نہاحال
کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
ایہہ عبادت انہا ندی رہندے دچہ سجود
ایہہ عبادت اپنی امت خاطر نون
ملکی اللہ پاک تھیں حضرت جدوں دعا
گیا اگاہاں جاں نبیؐ ملے داودؑ نبی
اگے ہو کے نبیؐ نے کیتا اوس سلام
رخصت ہو داود تھیں ڈٹھا حضرت جا
قدوڈا اس ملک دا ایسی ستر ہزار
ہور فرشتہ اس دسے تابع آپے جان
نوسے ہزاراں بیس دارستہ سا قد طول

دروازہ کھلوا یا اللہ دے مشتاق
ڈکھی اس دربان دی جو سی فوج ضرور
ہک ہک دی سی تابع تری لکھ ہور چچان
کئی ہزار ملک سا سجدے اندر سب
کہ تھیں سجدے دچہ ہیں ایہہ ملک خدائے
پیدا کیتا انہا نون حد تھیں ہیں سبحان
اندر ایسے ذکر دے رہندے ہیں خوشنود
منگیں اللہ پاک تھیں حضرت ودا ہوں
سجدہ کیتا فرض تاں دچہ نماز خدا
پاک نبیؐ نون دیکھ کے ہویا بہت خوشی
دسے جواب سلام دا کہہ کے خوشی تمام
اوپر ہک مکان دسے سا ہک ملک خدا
مشرق مغرب تک سی درازی یار
طول عرض میں انہا ندا ایہہ بھی کراں بیان
جو کوئی دیکھے آدمی ہوش جائے سب چور

اڈیاں نوں گزرتھیں کر دے اوہ فنا
 او نوں قدرت رب تھیں زندہ ہوندے پھیر
 زندہ ہوندے پھیر او رب ہی قدرت نال
 کس دی امت ایہہ ہیں کی ہے انہاں خطا
 کہیا جبرائیل نے ایہہ سب ہیں جبار
 یک قیامت انہاں اندر ہی ایہو حال
 اگے ہو یا جاں بنی آیا بحر سقیم
 کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اوہ دریا
 نوح بنی دا آیا ستدوں طوفان
 زمین اتے آسمان دا جو ہے فرق پھان
 ایہ وڈا دریا ہے جس دا انت نہ کو
 ایہ بن جبرائیل تھیں حضرت ہوئے روان
 ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

ذرہ ذرہ انہاں نوں پھیر کرن اس جا
 دوجی واری مار دے ملک انہاں نوں گھیر
 حضرت کہیا دوجی نوں دس انہاں اندر حال
 دائم انہاں واسطے جو ہے ایہہ سزا
 رحم نہ ہر گز انہاں نوں آیا ہے بک دار
 پیغمبر نوں دیکھ کے حیرت ہوئی کمال
 ایہہ کہیا دریا ہے کہیا بنی کریم
 تھوڑا پانی ایس تھیں اوپر زمین گیا
 خلقت ہوئی غرق سی اسوچہ کریں عیان
 ستواں حصہ اس دا کیتا دوجی بیان
 باجھوں اللہ پاک دے واقف پھر او
 پسین چوتھے آسمان دا اگے کراں بیان
 اوپر روح رسول دے یارب بھیج دلام

احوال آسمان چہارم دریاں ملک الموت

جاں چوتھے آسمان تے گئے رسول خدا
 کہیا ایہ دربان نوں حضرت جبرائیل
 کھولیا در دربان جاں دٹھاپاک رسول
 گنتی اندر چار سو آپے پورے جان
 بلایا پاک رسول نوں موسیٰ علیہ السلام
 دے جواب سلام دامتہی ہوئے خوشی
 حاکم دی اک نبی دٹھئی ہوئے قطار
 وجہ تہنیت خدا بیدی آپے اوہ مشغول
 کہیا جبرائیل نے سن توں شاہ جہان

رستہ پنج سو سال دا ہک پل وجہ گیا
 کھولیں در آسمان دا آیا نبی خلیل
 آپے اس دربان دے تابع ملک قبول
 او حقوں پاک رسول جاں اگے ہوئے روان
 اگے ہوئے آپ نے کیتا جا سلام
 کردا شکر خدائے دا دیکھ دیدار نبی
 اوہ آئی وجہ تعدہ اندر باد غفار
 بات دینیں وجہ تعدے ذکر اندر ہر سول
 ایہ عبادت رب تھیں کرتوں طلب عیان

قندے خاطر نبیؐ نے کیتی تندوں و عا
 اس جگہ تھیں ہو گیا حضرت جدوں روان
 عورت بھی فرعون دی بی بی آسیہ جان
 ستر ہزاراں محل سا آسیہ ذاتوں جان
 مریمؑ را جو محل سا وڈا عالی شان
 او سے جاگہ نبیؐ نے ڈکھا عزراؑ یل
 بہت فرشتہ رحم دے سچی طرف کھڑے
 کھتی طرف جو ملک سی انہاں سیاہ لباس
 باہر منہ تھیں آوندے شہدہ روز رخ نار
 سچے کھتے نہ کرے کر دا اوہ دھیان
 ڈگ ڈگ پتے رکھ تھیں تھالی پوندے آر
 کہندا جبرائیلؑ نوں اگے ہو جبرائیل
 کیتی ملک الموت نے حضرت دی تعظیم
 کہیا ملک الموت نے جو پیدائش سب
 روحاں امت تہہ دی جاں میں لگاں لین
 میرے اگے یانہی جو ایہہ تھال پیا
 اگے عزرائیلؑ دے سی اک تھالی خوب
 اس تختی تے نام ہے جو سب خلق خدا
 رحمت دے ایہ ملک ہیں سچی طرف کھڑے
 ایہ جو ہک درخت ہے وڈا عالی شان
 دنیا تے جاں آدمی آہندا ہے بیمار
 موت آوے جاں آرہی پتا ہوئے جدا
 تختی دل ہاں دیکھدا کہ پتے تے دھیاں
 کہ دریا نشتہ اسدی قبض کراں میں جان
 گھلاں سچی طرف تھیں تندوں فرشتاں میں

قندہ تندوں اخیر دا کیتا فرض خدا
 بی بی مریمؑ آئے اوپر ہک مکان
 ایہہ بھی ہک مکان تے آہے عالی شان
 آہے مردارید دے سارے اوہ مکان
 جڑے فیروزے اسدے سارے چھ مکان
 پٹیٹھا سا ہک تخت تے اوپر قدر جلیل
 کھتی طرف ظلم دے آہے بہت پرے
 عورت بہت ڈراؤنی جاندے دیکھو اس
 تھیں گزراں آتش غصہ وچہ انگیار
 اگے اک درخت سا اسدے عالی شان
 ہتھ فرشتیاں دیوندا عزرائیلؑ اٹھا
 ایہ محمد مصطفیٰؐ دیکھیں عزرائیل
 کیتا کھڑا براق نوں حضرت نبی کریمؐ
 قابض انہاں روحاں داسیوں کیتا پ
 کہدارحم کمال ہاں اسے سرور ثقلینؐ
 ایہہ دنیا دے وانگ ہے دیواں حال تا
 تختی اندر ہتھ دے آہی ہک مرغوب
 ایہہ درخت نشان ہے جد تک ہے بقا
 جو ہیں کھتی طرف دے اندر ظلم بھرے
 ہر پریتے تے نام ہے لکھیا ہر انسان
 پتا اسدے نام دا زرد ہوندا اک وار
 پوندا تختے وچہ ہے میرے اگے آر
 تختی اوپر اس دا نام نہ رہندا جان
 جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں کہ فرمان
 قبض کراں روح اسدی آکھ سنایا تیں

جے بندہ بدکار ہے کھتی طرفوں زود
 کہیا عزرائیل نے مینوں غرض نہ مول
 ایہہ مینوں معلوم ہے مردا جاں انسان
 اوہ ہوندے سب کرم دے چھ لکھ ہور عذاب
 جے اوہ بندہ نیک ہے بھیجاں ملک رحیم
 جو یک داری جائیکے قبض کریرے جان
 کہیا پاک رسولؐ نے دسیں ہور بیان
 یا اس اندر دخل ہے ہو فرشتیاں لوں
 جسدن تھیں ایہ رب نے سوچی مینوں کار
 تابع ترنار ہے ملک جو صاحب زور
 اوپر انہاں فرشتیاں ہے میرا فرمان
 کر دے اندر بدن دے کجا اسنوں قید
 حضرت اسنوں اکھیا کر کے ہتھ دراز
 کہیا ملک الموت نوں پیغمبر نے جھب
 کہیا عزرائیل نے کہہ توں پاک رسولؐ
 کہیا پاک رسولؐ نے امت میری جان
 قبض کریں توں رحم نہیں ہو دیں نہ خفیف
 کہیا عزرائیل نے مینوں قسم خدا
 حکم ہمیشہ آوند مینوں ستر ہزار
 روح گروہ محمدیؐ توں ای عزرائیل
 ویلے موت نہ انہاں توں غم وچہ کریں غریق
 امت داعم نہ کریں توں حضرت دن رات
 رخصت ملک الموت تھیں لیکے ہویا حضور
 یک دانہ یا قوت واسا بیت المہمور
 یک ہزار قندیل سی اس وجہ بہت عبور

دلیواں گھل فرشتیاں جے ہے اوہ مردود
 گنتی نال فرشتیاں اللہ دے مقبول
 حاضر چھ لکھ ہوندا تدوں فرشتہ آن
 حاضر ہوندا آیکے میرے پاس کتاب
 جے بندہ بدکار ہے تاں بھی رحم عظیم
 دوجی دار نہ جاویرے تیک قیامت جان
 توں خود کردا قبض ہیں روحانوں سب جان
 کہیا ملک الموت نے سن اے حضرتؐ توں
 اس جگہ تھیں اٹھیا کدی نہیں ہوار
 یک یک دی ہے تابع ستر ہزار ہور
 روح بدن انسان دے اوپر یک مکان
 تاں میں ہتھ دراز کر پکڑ لوں جیوں صید
 تیرے اگے یک ہے میری ایہ نیار
 کتنے گنتی وجہ ہیں ایہ فرشتے سب
 جو اکھیں دل جان تھیں کر ساں اوہ قبول
 قبض کریں توں انہاں ندی عزرائیل جان
 عاجز اوہ ناتاں ہیں نالے بہت ضعیف
 اللہ ہر دن حکم ہے کردا نال رضا
 تیری امت واسطے کہندا رب غفار
 قبض نہ کر توں غضب تھیں کہندا رب جلجل
 کیونکہ دلیواں رنج میں جاں خود رب شفیق
 اوہ غریب نواز ہے دسیں آپ نجات
 آیا پیش رسولؐ توں چہر بیت المہمور
 آپے ستر زمری دودر دازے نور
 سب گویا قوت تھیں اوہ بنایا خوب

نمبر سونے سرخ وا اس وجہ عالی شان
 طول بندی اس دی پنج سو برسوں رلہ
 بنیاد ہے جس روز تھیں اوہ بیت المعمور
 سارے جو ہے عرش سے ہک نوری دریا
 جو کھواری آوندے اوتھے کرن طواف
 اگے روز طواف نون جان فرشتے ہور
 پھر کے دست رسول دا جبرائیل وحی
 اذان کہی جبرائیل نے اوپر جا مینار
 آسمان تھیں ہوئے جمع فرشتے سب
 پڑھن دو گانے واسطے آندے تیار
 وجہ فرشتیاں مرسلان ہو یا نبی امام
 خواہش دل وجہ نبی کرے ہوئی تہوں زیاد
 پڑھن نماز جماعت تھیں بندے تیرے سب
 حکم ہو یا ایہ نبی نون امت اندر نیس
 روز جمعہ دے جمع ہو لیس ایہہ ثواب
 جمع ہمیشہ ہووندے روز جمعہ دے کار
 ہیکی جبرائیل نون روز جمعہ ایہہ کار
 پڑھدا اوپر منبر خطبہ اسرافیل
 سب فرشتے آوندے پچھپ پڑھن نماز
 شاہد رہو فرشتیاں ایہہ ثواب اذان
 پھر بلند آواز تھیں کہندا اسرافیل
 امت وجہ محمدی جو ہیں لوگ خطیب
 پچھوں اس تھیں اکھدا حضرت میکائیل
 امت وجہ محمدی جو ہیں سپہ امام
 سب فرشتے اکھدے پھر بلند آواز

چاندی دا مینار اک روشن ساتا بان
 پیدا روز میثاق دی اس دی ہوئی بناہ
 روز فرشتے آوندے ستر ہزار ضرور
 کر کے اس وجہ غسل اوہ کرن طواف سدا
 دوجی دار نہ آدن تک قیامت صاف
 ایہہ بیت المعمور دے اندر رہندا شور
 منبر پاس لیا یا جو کہے وجہ سی
 وجہ فرشتیاں مرسلان ہو گئی اظہار
 حاضر ہوئے انبیاء حکم کیتا ایہ رب
 کرن امام رسول نون پچھے صفای تیار
 رخصت بعد سلام تھیں ہوئے اوہ تمام
 ایہ نماز جماعت تھیں تہوں رب عباد
 اوہ دعا رسول ہوئی اللہ منی جھب
 غرض جماعت کراں گاسن پیغمبر میں
 رمل پڑھن جمعہ نون مومن آشتاب
 وجہ بیت المعمور دے جو ہیں ملک خدا
 اذان بلند آواز تھیں کہے اوپر مینار
 کرے امامت جمعہ دی حضرت میکائیل
 فارخ ہو نماز تھیں کردا وحی آواز
 بخشیا روح مودناں جو ہیں وجہ جہان
 اس خطبہ دا اجر جو دتا رب جلیل
 اجر انہا نون بخشیا بخشے رب مجیب
 اجر امامت جمعہ دا ہیکا و طواحبیل
 میں ایہ انہاں بخشا بخشے رب غلام
 لیا سالن اجر جو اندر اس نماز

بخشیا سب نمازیں اوست پاک رسولؐ

پڑھے جماعت جمعہ دی جو اندر مقبول

بیان آفتاب

تیک قیامت انہا نندار ہی ایہ دستور
 بڑیا بیت المعمور تھیں جس دم نبیؐ خدا
 طول درازی اسدی سن میں کراں شمار
 راوی ابن عباس ہے لکھ دا ہور شمار
 ایہ سورج جاں رب نے کیتا سا پیدا
 ہو رہنا یا اس تے اوپر تخت عجیب
 پاوے تن ہزار سی اس دے وجہ شمار
 سٹھ ہزار فرشتیاں رزہ ہوندا فرمان
 مشرق طرف اٹھائیکے سورج دین چڑھا
 پھر چوتھے آسمان تے کر دے ہیں شغول
 اگلے دن پھر آوندے سٹھ ہزاراں ہور
 تیک قیامت اس دار ہی ایہہ دستور
 سورج جدول غروب ہے ہوندا ویلے شام
 سجدہ اگے رب دے سورج کر دا جا
 جا پھر ملک چڑھاوندے سورج مشرق ل
 لکھیا وجہ کتاب دے ڈٹھا ہے کہ جا
 چوتھا حصہ رات دا جاوے جدول دیا
 چڑھ توں جا زمین تے سورج جلدی نال
 خلقت اوپر زمین دے ربا کیے گناہ
 طاقت دیکھن دی نہیں میرے اندر مول
 پھر نہیں کچھ ہوندا سورج نوں فرمان

سورج دا کچھ حال میں اگے لکھاں ضرور
 تھوڑا اگے بنیاں گیا سورج نظر پیا
 سٹھ حصہ اس زمین تھیں اوہ زیادہ یار
 اسی ہزاراں سال دا رستہ طرف چہار
 سونے دی ہک تختے ٹکال خوب بنا
 آہا سرخ یا قوت تھیں بنیاں سی حبیب
 ملک اٹھاؤں اوسنوں رل کے سٹھ ہزار
 اوہ فرشتے آوندے سب چوتھے آسمان
 شام تائیں لے جاوندے اسنوں مغرب دا
 اندر ذکر خدا یادے رہندا ایہہ معمول
 سورج اوہ چڑھاوندے آوندے دن زور
 بعضیاں وجہ روایتاں لکھیا وجہ ضرور
 ہیٹھ عرش لے جاوندے رلکے ہک تمام
 صبح صادق دے تیک اوہ سجدے ہے پیا
 شام تائیں پھر آوندے مغرب دیول چلی
 زیر عرش لے جاوندے سورج جدول اٹھا
 سورج تائیں حکم ہے کہ دا پاک خدا
 سورج اگے رب دے عرض کرے فی الحال
 دیکھے مول نہ جاوندے میتھیں پاک اللہ
 چڑھنا رہا زمین تے میونوں نہیں بتول
 ادھی گزرے رات جاں حکم کرے سبحان

چڑھتوں جا کے سورج ہوندا حکم خدا
 رہا اوپر زمین دے خلق جو کرے خطا
 باقی رہندے پھر جاں پھر ہوندا خیر مان
 سورج تھیں سن عرض ہے کہندا پیر خدا
 بعضے ادھی رات تھیں بیٹوں کر دے یاد
 چڑھیں نہ جتنک مول توں اوہ نہ اٹھن مول
 توں برکت تھیں انہاندی چڑھیں نہ جتنک
 تاں پھر سورج ہوندا او سے وقت رواں
 ایہ سورج دا حال میں ڈٹھا دچہ کتاب
 ہر دم میری طرف تھیں لکھ درود سلام

سورج اگے رب دے کردا عرض سنا
 طاقت دیکھن دی نہیں میرے دچہ خدا
 او ہو کردا عرض ہے سورج حال بیان
 بدکاراں دی سورج جا دیکھیں نہیں خطا
 بیٹھے اندر ذکر دے دل تھیں ہوشاد
 بیٹھے رہن ذکر دے اندر اوہ مشغول
 مول نہ بندے عاصیاں دی توں دیکھ خطا
 صبح صادق پھر ہوندا او سے وقت عیاں
 ہن احوال رسول دا اگے لکھاں کتاب
 اوپر روح رسول دے یارب بھیج دمام

بیان آسمان پنجم

ہو یا براق رسول دا او تھوں اگہاں بھپان
 جاں پنجویں آسمان تے آیا اوہ حضور
 تابع پنج لکھ آئندے آہے ملک قوی
 اونھے ملیا نہی توں ابراہیم خلیلؑ
 سبھناں تائیں آپ نے کیتا جا سلام
 کرے مصافحہ نبیؑ تھیں حضرت ابراہیم
 ہک فرشتہ اس جا ڈٹھا حضرت ہوز
 سن میں اس تددی اکھاں سب حالات
 حضرت اگے جائیکے ڈٹھا ہک دریا

اوہ پنجم آسمان دی ہو یا طرے روان
 ڈٹھا جا دربان توں آیا دچہ سرور
 پنج پنج لکھ سی تابع آہا ہک دی
 لوطؑ اسحاقؑ یعقوبؑ بھی نالے اسمعیلؑ
 دین جواب سلام داراضی ہو تمام
 نالے ہو پیغمبراں کیتی بہت تقظیم
 وڈا اس دا قدر سانا لے صاحب زور
 ہک سے لقمہ کھا لے ساری موجودات
 سا اوہ سارا آتشی قدرت نال خدا

اس دریا تھیں لنگھ کے حضرت ہوئے پار
 جا چھوویں آسمان تے پہنچ گیا ہک دار

احوال اعلیٰ ششم و دیرین حضرت میکائیل را

دروازہ کھلواتیا کر کے وحی آواز
تابع آپے اُسے چھ لکھ ملک تمام
بیک دروازہ اس چار بٹھٹھا سا حضور
دروازے نور اُسے دوتختے سی جان
حضرت جبرائیل تھیں کیتا استفسار
کہیا جبرائیل نے جس دم پاک خدا
ملکاں نظری آؤندا اوہ ہمیش عذاب
ملکاں اس عذاب تھیں شگی تندوں مان
پردہ ایہہ فرشتیاں تمام کیتا چار
حضرت جبرائیل انوں کہے رسول کماں
دوزخیاں دا حال کچھتاں ہووے معلوم
کہیا جبرائیل نے سن اے پاک رسول
تاں پھر جبرائیل نوں کیتا حکم خدا
عرض کیتی جبرائیل نے کنجی ناہیں پاس
حکم آیا ایہہ کھولنا مشکل ناہیں مول
جدوں اشارت انگلی کیتی اس مقبول
اندراوس دیکھیا سا پاک ملک ہیب
ایڈا سامنے اس واسب زمین آسمان
گرو فرشتے اس دے پئے لباس سیاہ
گدڑاں ستھیں آتشی رحم نہ کروے مول
پاک منبر تے انہاں دا بیٹھا سا سردار
اسی ہزاراں پرسی اس منبر دا جان

سن توں اس دربان دا جو کچھ آہا ساز
او تھوں اگے جاں گیا نبی علیہ السلام
سب سفید کا فورا آہا روشن نور
تقل دروازے اُسے جویں زمین آسمان
اس دا سدا حال توں دسیں کراٹھار
دوزخ ہووے عذاب دی کیتی جدوں بنا
دیکھ فرشتے اسوں رہندے سی بیتاب
ہویا اللہ پاک دا اس ویلے فرمان
ایہہ دروازہ رکھ کے جندرا دنا لا
جندرا کھول دیکھا توں مینوں اسدا حال
دوزخ نوں بھی دیکھ کے حال کراں مفہوم
تینوں دوزخ دیکھنا غرض نہیں کچھ مول
جندرا کھول رسول نوں اسدا حال دیکھا
کنجی باتھوں کھولنا آدے نہ قیاس
کرے اشارت انگلی جسے ہن پائے سوال
جندرا کھولا اس دا آہا اوے رسول
ہدایت آدے اس تھیں آہی شکل عجیب
ہکے داری پالنے ایہہ سب وجہ جہان
صورت بہت ڈراؤنی رحم نہ مول نگاہ
انہاں دے سردار دا آہا ایہو مول
اوہ فرشتے اس دے آپے تا بعدار
طلول عرش سا پاک راہونکر ہے آسمان

دیکھ فرشتیاں انہاں توں اندر سے سب بدن
 بیٹھ نیویں گردنے منبر تے سردار
 اسارے منہ تھیں اک دے ڈگدی سی انگیار
 زمین برابر اسارے منہ تے پشماں ہو
 دشت نبی کریمؐ نوں اس دیکھ پسی
 کہیا جبرائیلؑ نے اس دا مالک نام
 اسنوں پاک رسولؐ نے کیتا جاسلام
 کہیا جبرائیلؑ نے سن اے مالک یار
 سن کے نام رسولؐ و اسر نوں اوہ ڈکھا
 پھڑکے ہتھ رسولؐ دا کہندا راضی ہو
 امت تیری یا نبی جو ہے گوشت پوست
 جو کوئی تیری پردی کردا نہیں قبول
 رخصت اس تھیں ہو یکے ٹریا نبی خدا
 پاک نبیؐ نوں دو ہاں نے کیتا جاسلام
 یک روایت لکھیا وجہ ہشت نبیؐ
 ڈکھا میکائیلؑ نوں اگے ہوئے رسولؐ
 پاس ترازو اس دے آہا یک سپا
 ڈنڈی آہی اسدی مشرق مغرب تیک
 حضرت میکائیلؑ نوں حضرت کریمؐ سلام
 بعد جواب سلام دے کیتی اوس کلام
 سبز نورانی نبیؐ نے ہووڑ ڈکھا دریا
 ہرگز انہاں فرشتیاں انت نہ آہا کو

دچوں اس دریا دے لنگھ براق گیا
 ہن ستویں آسمان دے تائیں پہنچا جبار

روح نہ ہرگز اسدے دیکھ لے ہے وجہ تن
 ہر دم ذکر خدا پیدا کردا استغفار
 پہنچ دے سوراخ تھیں نا لے باجہ شمار
 انہاں تھیں بھی آکشی شعلہ پیدا ہو
 کہندا جبرائیلؑ نوں ایہ کون اچی
 کہے نہیں ایہہ ہوتا اندر عمر تمام
 اوہ نہ ہرگز بولیا کیتی نہ کلام
 ہے ایہہ ختم پیغمبراں عالم داسرار
 دے جواب سلام دا ہو کے تہرت کھڑا
 وجہ فضیلت بندگی تیرے جیڈ نہ کو
 دوزخ تائیں حرام ہے سن اے بد دوست
 میوئی اوپر اسدے رحم نہ ہرگز مول
 روحؐ اتے ادریںؑ نوں پھرے یک جا
 راضی ہوئے دیدار تھیں اوہ رسولؐ کرام
 ڈکھا سادریںؑ نوں ہے ایہہ بات صحیح
 ساکرسی یا قوت تے بیٹھا اوہ مقبول
 اوہ سارے آسمان دے جان برابر سا
 ہووڑو مار حساب دا لکھ لکھ دہرا ٹھیک
 دے جواب سلام دا نال تعظیم تمام
 رزق پہنچا دن خلق کوں ہے ایہ میرا کام
 وجہ فرشتے اس دے کردے ذکر خدا
 گنتی باجہ خدا پیدا دے معلم کسے نہ ہو

بیان آسمان ہفتم

جاں ستویں آسمان تے گئے رسول خدا
پاک نبیؐ دربان فوں کیتا جا سلام
ست لکھ اس دربان دی تابع آہی فوج
آہی ہر دی تابع ست ست لکھ سپاہ
ہو فرشتے نبیؐ نے دیکھے باجھ شمار
وڈے قد بلند سی جسم سارا نور
جے اوہ چاہے خلق فوں لقمہ یک کرے
ستر ہزاراں اسدے جسم اوپری سیس
اندہر ہر منہ سی ستر ہزار زبان
بازو اس دے جسم تے آہے ستر ہزار
نوری چشمہ وچ اوہ غوطہ مارے جا
جھڑے قطرے جسم تھیں اسدے باجھ شمار
وچہ فیج خدا بیدی سب ہوندے مشغول
ہک فرشتہ نبیؐ نے ڈٹھا اوٹھے ہوو
سر آہا اس ملک دا اوپر عرش عظیم
دو بازو ڈٹھے اسدے مشرق مغرب تک
منہ اندر کی اسدے ہک وڈی کینار
کہیا جبرائیل نے ایہہ ہے اسرافیل

دروازہ کھلوا یا کر کے و گی ندا
راضی ہو یا دیکھ کے اوہ رسول کرام
کر دے ذکر خدا یکا سارے اندر موج
سی اوہ وچہ قیام دے اندر باد اللہ
وچہ عبادت رب دی رہندے لیلیٰ و نہار
ہک فرشتہ انہاں وچہ ڈٹھا اسی حضور
تاں بھی تنگم نہ اسدا ہرگز مول بھرے
ستر ہزاراں منہ سے ہر سرنیک رہیں
ہر ہر ساتھ زبان دے ذکر کرے سبحان
وچہ بہشتاں جاوندا روز اوڑا ری مار
بازو آہے ہلاوندا پھر ستویں آسمان
ہر قطرے تھیں ملک ہک پیدا کرے غفار
تیک قیامت انہاں دار ہسی ایہہ محمد
کر سی تے الماس دی بلیٹا ڈٹھا زور
ستویں بلیٹہ زمین دے اس تے پر مقیم
ست لکھ اسدے تابع رہن فرشتے کھنکھیا
کہیا جبرائیل فوں اس در نام سدا
اوٹھوں اگے لے گیا حضرت فوں جبرائیل

بیان سدرۃ المنتہی

رہندا اوس دے منڈھ سا جبرائیل و جی

ڈٹھا سدرۃ المنتہی اگے جا نبیؐ

شاخاں اس درخت سے رونے دیں پچان
 کوئی نہ ہو سردی کوئی سرخ یا قوت
 جہڑے تھیں شاخاں تیرے سالانہ سارا
 بہن فرشتے اس تے کہی کردہ ہزار
 اوہ فرشتے بنی نوں گون سلام آداب
 ایسی جو یاد خدا یزدی کردے باجہ حساب
 شاخ نہ ہو سردی او تھیں سی ہک جان
 ہک پتا اس شاخ تے آہا عالی شان
 آہے سرخ یا قوت دے اس وجہ نبی محراب
 سولہاں ہزاراں برس ہی اس بلندی راہ
 اندر اس مکان دے کرسی سی ہک خوب
 نام محمد مصطفیٰؐ اس تے لکھیا جان
 اس دے گردے ہو رسی کرسیاں طرح چار
 کرسی دس ہزار سی رکھتے مشرق و
 دس ہزار شمال نوں دس ہزار جنوب
 اوپر دس ہزار دے رکھی سی تو رات
 ہک دل دھری زبور سی اوپر دس ہزار
 نیچے دل سی کرسیاں اوپر سی اچھیل
 چوتھے دل ویاں کرسیاں اوپر سا فرقان
 چھٹے اس درخت دے پیدھوں چار روان
 چوہاں تھیں دوزین تے آون نیک صفات
 دوہیں طرف بہشت دے ٹوریاں رب جلیل
 ڈٹھا ہک رسولؐ نے ملک اپنا اس جا
 ہر سر اوپر زلف سی اس دے ستر ہزار
 ہر موتی دیوچہ سا وگدا ہک دریا

بعضیاں سردی پھیل شاخاں عالی شان
 طول بلندی اسدی کیتی لایموت
 ٹرے کوئی اسوار جے سال ہزار پناہ
 گنتی اندر جاندا جوہتے سر جن ہار
 دیکھد رسولؐ کیسے نوں کردے عرش شتاب
 بخشیا تیری امت نوں سارا اوہ ثواب
 لکھ بیاں داراہ سا اسدا طول پچان
 اوپر سا اس پتہ تے نور سی ہک مکان
 اوچا اوہ مکان سا لکھیا وجہ کتاب
 رہندا جبرائیل سا او تھیں عالی جا
 صفت نہ ہوندی اسدی آہی اوہ خوب
 جا بٹھایا اس دے اوپر شاہ جہان
 لکھیا وجہ کتاب دے اوہی چہل ہزار
 دس مغرب نوں بچھ توں آہی ہو رہا
 چاروں طرف مکان دے سوہن بہت خوب
 چہل ہزاراں ملک تے پڑھو رادن تے رات
 پڑھن فرشتے اسنوں چہل ہزار شمار
 اسنوں چہل ہزار سا پڑھدا ملک جلیل
 کردے ملک تلاءوتاں چہل ہزار عیان
 جدا جدا میں چوہاں اندا اکھاں سب بیان
 اوہ ہک دریا نیلی ہے روجا جان فرات
 کوثر ہک دانام ہے دو جی سبیل
 ستر ہزاراں اس دے جسم اوپر سبر
 موتی ہر ہر زلف تھیں لگے باجہ شمار
 ہر دریا تے پھلیاں کردیاں ذکر خدا

رستہ دو سو برس دا ہر چھلی دا ٹول
 کہیا جبرائیل نے جو پیدا آتش سب
 اس فرشتے پاس جا حضرت کرے سلام
 کہیا جبرائیل نے کہ اس دی تعظیم
 سن کے اوہ سلام را دینا ازت جواب
 کہے فرشتہ نبیؐ نے ہو رٹھا اس جا
 ست لکھ بازو اس کے آپے طرحے اس
 بازو سی جو اس کے تن سے اوپر پار
 ست لکھ سرواں بدست لکھ سپہ پا قوت
 چاندی دسے ست لکھ سی ست لکھ شک چھان
 زعفرانی ست لکھ سی دل و چہ کریں دھیان
 ہر ہر اوپاوس دی قدرت نال علیم
 اگے اس تھیں لا الہ الا اللہ مرقوم

لکھ سب دی پشت تے لکھیا ساقیوں
 سب تھیں پہلاں اسنوں پیدا کیتا رب
 اس نہ پرگز ویکھیا کیتی نہ سلام
 ہے ایہہ ختم پنجبرائے نبی رسول کریمؐ
 تریں آداب تعظیم توں سو یا کر ڈا شتاب
 بصورت گھوڑے وانگہ سی منہ و شر و سما
 اتنے بازو اس کے آپے کجے پاس
 پہر بازو دھاتھ سی اتنے کریں شمار
 ست لکھ سوئے سرخ دا کریں کتاب ثبوت
 ست لکھ سی کا فورنا ست لکھ خبر جان
 زمین ہر بار اس دا آقا چھپان
 بسم اللہ تھیں لکھیا آہا تیک رحیم
 محمد رسول اللہؐ اس کے آکے کر معلوم

وہ بیان حاصل شدن قریب دو سیکڑ حجاب ہا وغیرہ

کیتا جبرائیل نے حضرت پاس بیان
 ایتھوں تائیں ساتھ میں آیا پاک رسولؐ
 ہواں اگے اس تھیں جے میں ہک قدم
 مٹیا جبرائیل جاں اگے سن حالات
 شر پدے نوردے جاں خود لنگھ گیا
 ہک روایت ہو رہے جس دم جبرائیل
 رخصت ہویا اوہ جاں پاسوں پاک رسولؐ
 آبی تے ہو ر آتشی آپے بہت حجاب
 پھپھلی اس تھیں آیا اسرافیل شتاب

عیوں اگے جاندا ہن ناہیں نرمان
 ہن میں رخصت ہو دیاں اللہ سے مقبول
 جلال تمام جلال تھیں میں وچہ پہن دم
 پردے پہنے لنگھیا نوا فی ظلمات
 رستہ پنج سو سال دا ہر ہر پردہ سنا
 رخصت ہویا رسولؐ تھیں آیا میکائیل
 چکھا میکائیل نے اوہ رب دا مقبول
 سب لکھائے نبیؐ توں میکائیل شتاب
 موڈیاں اوپر چکھا اس رسولؐ آری

اوس لنگھائے نبیؐ نون ست وڈے دریا
 زمین تے آسمان تھیں حصہ ستر ہزار
 سنی فرشتے ہک دی اس جا نبیؐ نزار
 سن کے اس اکوڑ نون پہلا سب جہان
 لذت اس آواز دی آوے باجھ شمار
 اوپر اگلے پردیاں آیا پھیر نبیؐ
 ناں بھی صفت نہ انہاندی ہوئے کچھ بیان
 پردہ اوہ لنگھائیکے اسرافیل گپ
 دتا چھڈ براق نون اوتھے نبیؐ خدا
 تختہ سا اوہ داؤدار فرشت جس دانام
 تسبیح تے تہلیل اوہ کرد اساتھ نیاز
 اوپر اسدے قدم جہاں دھریا حضرت جا
 پیٹھ عرش بھی آپ نون آئے بہت حجاب
 آیا سونے سرخ دا ستر ہزار حجاب
 پردہ ستر ہزار سا آیا سردار ید
 آیا سرخ یا قوت دا پردہ ستر ہزار
 ظلمت دا پھر آیا ستر ہزار ہور
 آتش دا پھر آیا ستر ہزار حجاب
 پورا سال ہزار دا ہر پردہ لہا سا
 ایہہ سب پردے لنگھ کے ڈھٹے ہور حجاب
 ہر پردے دینال سی ستر ہزار حجاب
 ستر ہزاراں ملک سی ہر ہرنال طناب
 بعضے مردار ید دے پردے آہے خوب
 رفرت پاک رسولؐ نون پردہ اوہ لنگھا
 اس جاتا یں نبیؐ دے رفرت رہیا زیر

ہک ہک اس دریا دا انت نہ آیا کار
 ہک ہک دریا وڈا ایہو جہاں شمار
 تسبیح تے تہلیل دی آوے پی صدا
 خوش آوازی اسدی کی میں کراں بیان
 افضل سی سب نعمتوں جو ہے وجہ شمار
 صفت لکھے جے انہاندی دنیا عمر سبھی
 میں عاجز کی صفت دا کرساں حال بیان
 پردہ قدرت حق دا اگے نظریا
 رف رف حکم خدائے تھیں حاضر ہویا کر
 بعضے ستر خدایا دی کہن کلام
 اس رفرت تھیں ذکر دا آوے خوش آواز
 ہک حرکت وچہ لے گیا اوپر عرش اٹھا
 حالت تھوڑی اوہ بھی لکھاں وچہ کتاب
 غیلم دا پھر آیا اتنا وچہ حساب
 ہور نہ مرد سبز دا ستر ہزار سعید
 ستر ہزاراں نور دا آیا کمری شمار
 ستر ہزاراں آب دا کردے آوازہ شور
 ستر ہزار داؤدا آیا کمری حساب
 رفرت پاک رسولؐ نون دتی سب لنگھا
 پردہ ستر ہزار ہور آیا وچہ حساب
 ہر ہر ساتھ طناب دے کرتوں ایہہ حساب
 قدوراندی انہاں دی آہی باہجہ حساب
 بعضے سرخ یا قوت دے سن میرے محبوب
 عرش اتے وچہ آپ دے پردہ ہک رہا
 اگے غائب ہو گیا مول نہ لگی دیر

دانہ مروارید دا صورت آپ بچپان
 سا اوہ ذکر خدا پیدا کردا نال نیان
 کہ اسوار رسولؐ نوں پاس عرش دے ساق
 اوتھے غائب ہو گئی صورت گھوڑے دی
 اگے پردہ کبریا آسیا ہو رجبدا
 اون منی نبیؐ نوں کیتا رب خطاب
 یک ہزار آواز ایہ آئی طرفوں رب
 عرش عظیم زمین تھیں جتنا آہا دور
 ثقبہ قاب قوسین دا پایا اس سردار
 اللہ سب اٹھایا جو ساوچہ حجاب
 ملک مقرب اس جا جانہ سکے کور
 جسدِ قدم اوٹھا وندے آپے نبی خدا
 آویں جلد محمدؐ ہیں ہاں لامکان
 تن خلوت وچہ نبیؐ صوادل قربت وچہ آ
 بعضیاں وچہ روایتاں لکھیا ہے یہ حال
 رخصت ہو یا وحی تاں آیا اسرافیل
 شترنہاراں پردیاں اس لنگھایا پار
 پردہ کوئی یا قوت دا کوئی جو اہر دا
 کوئی آہا برف دا کوئی پردہ سا تار
 آیا پردہ نور دا سب تھیں جان اخیر
 کرسی سی پکاس جا لہر کو بیضا دی
 پردہ تھیں آواز ایہہ آئی اوسے حال
 اس کرسی تھیں ڈگن جاں لگا نبیؐ خدا
 دہن مبارک وچہ جاں قطرہ اوہ گیا
 علم الدنئی آپ نوں ہو یا سب معلوم

اگے پاک رسولؐ دے حاضر ہو یا آن
 ہر دم اس تھیں آوندی ظاہر اوہ آواز
 نیڑے اسدے لے گیا جلدی اوہ براق
 پیر پیادہ ہو گیا اوتھے کھڑا نبیؐ
 ایقین اگے رسولؐ نوں آیا حکم خدا
 او میرے نزدیک توں دیر نہ کریں تاب
 میرا لامکان ہے آئے علیہ توں تھیب
 اس تھیں دونا بجا وندا ہر ہر سد ضرور
 ظاہر کیتے رب نے سب خفیہ اسرار
 ہو یا قرب رسولؐ نوں اوتھے باب
 قصد فرشتہ جو کمرے جل کے کوئلہ ہو
 اوپر ہر قدم دے کردار بندہ
 اندر سب پیغمبراں کیتا توں سلطان
 جان آہی وچہ وصل دے ہو یا قرب خدا
 جسدِ اوپر عرش دے گئے رسولؐ تعالیٰ
 ایہ ہمراہ رسولؐ دے ہو یا ایک جلیل
 ہر پردے دارا سا شتر برس شمار
 کوئی زمرہ سب دا سونے دا کوئی سا
 پتھر دا کوئی داؤدا ظلمت دا کوئی یار
 اس پردے دے پاس جاں گیا رسولؐ کبر
 بیٹھا اوپر اس دے حضرت پاک نبیؐ
 آیا نبی محمدؐ ملیا میرے نال
 منہ وچہ قطرہ رحمتی جلدی آپس
 علم تمام رسولؐ نوں آہا کھل گیا
 جو خفیہ اسرار سی ہوئے گئے مفہوم

جو درشت دل و چہرہ اوہ بھی ہوئی دور
 اوتھتے پاک رسولؐ نے پڑھیا التحیات
 السلام علیکم ربنا وانا قدوس جواب
 السلام علیہا آپؐ نے کہیا دوجی وار
 جاں حضرتؑ واسر قہ سنیاس ایہ لکوت
 شروع کیتا اشہد ان تائیں عبدک و رسول
 ایہ سب آپؐ نماز سے ہویا پڑھیں ضرور
 آہا اللہ پاکؐ واپس تان نر ران
 تحفہ پایاں واسر قہ لکوت لکوت
 توں ایہ توں لکوت لکوت کی کجہ دس رسولؐ
 کہیا پاک رسولؐ نے جو توں کمری عطا
 ہویا حکم خدا پیدا سے جا التحیات
 جاں میری درگاہ سے اندر کرن نیاز
 ہوئی کلام رسولؐ اوری جو کجہ نال خدا
 یو فرمایا نبیؐ نے معلوم ہویا سور
 حصہ حق رسولؐ توں ہویا علم عطا
 یک حصہ توں خلق سے اندر کرن بیان
 تیجا حصہ دس تینوں ہے اختیار
 جو کوئی تینوں آیکے چھے ایہ بیان
 اگوں اسلوں آکھ توں تیری نال زبان
 اوہ اندر سب خلق سے کہیا پاک رسولؐ
 اندر دوجے علم سے اللہ و اسرار
 ترتیب حصہ قصص و اہا سب بیان
 کوئی کوئی اوس حقیں کہیا نبیؐ احوال
 پھیر نبیؐ نے رب حقیں کیتا ایہ سوال

کہے تبار خدا میدی تا اور بد ا نور
 سارا پڑھیا رسولؐ نہ تائیں و الطیبات
 و برکاتہ تائیں آگیا رب و ہا لب
 تائیں الصالحین دی کیتا سب اظہار
 و چہ آسمان عرش سے کہیں کجہ جبرست
 کہیا ایہ فرشتیاں کہتا رب قبول
 اندر امت نبیؐ سے کیتا حکم غفور
 جو کوئی باہر شرفوں جاندا کسی مکان
 جو کوئی اس مکان دی چیز عجب ہو
 امت کارن اپنی جواہ کمرن قبول
 اوہ امت توں اپنے تحفہ دیاں لے جا
 امت تائیں دیہہ توں جو ہیں نیک صفات
 دتا امت تہہ توں دسین و چہ نماز
 حضرتؑ باجھوں اسدی دوجی خبر نہ کا
 باجھوں کسی رسولؐ سے ہو نہ جانے کو
 حضرتؑ پاک رسولؐ توں کیتا حکم خدا
 دوجا آگے کہے سے مول نہ کریں عیان
 جے دل تیرے آکھی دسین کمری اظہار
 تنے حصہ علم سے تینوں دس عیان
 یک حصہ و چہ علم سا امر نہیں فرمان
 ذرہ دچوں اسد سے نہیں لوکا یا مول
 اوہ نہ ہرگز نبیؐ نے کیتا ہے اظہار
 کجہ حضرتؑ نے استحقاق کیتا علم بیان
 جیوں کہ کہیا آپؐ توں آہا جل جلال
 آدم تہہ بنایا قدرت دی ہمتہ نال

سب نشتیاں اسنوں آیتا پچیر سجود
 تینوں بد لے لے کے کی تین دتا ہے
 حکم ہو یا درگا تھیں ایہ سب خاطر تیں
 آدم و پد بہشت دست پہیاسی دم چہر
 امت تیری رہے گی وچ بہشت قدیم
 اوپر عرش عظیم ہے لکھیا تیرا نام
 ہر روز آسمان دے ہر جہاں سب
 لکھیا تیرا نام ہے عنبریت نبی رسول
 جسدن لکھیا لوح تے تیرا نام خدایں
 کہی عرشوں لوح تے لوحی ہور عیاد
 زندہ جو اولیں میں آندا وچ آسمان
 وچ بنیاں رسلاں سب نوں ہے معلوم
 ویلے حضرت نوح ؑ کے آیا جلدن طوفان
 تینوں بد لے لے کے بھیجا میں برات
 روز قیامت کشتیاں کراں ستیاں سب
 دوزخ اتوں انگہن سارے اسن لہان
 آتش تھیں نہر و دی حضرت ابراہیم
 اوہ آتش میں اس نے کیتی سب گلزار
 تیرا وچ جہان میں دھریا نام حبیب
 حضرت اسمعیل ؑ نوں زمزم دتی جان
 لوط ؑ بچا یا قوم تھیں اندر رات تاریک
 ساتھ تیرے جو دشمنی رکھے تیری قوم
 تابع حضرت ہود ؑ دی کیتی سی میں یاد
 پل اوپر جاں ہود ؑی خلقت سب روان
 دشمن تیرے چک کے دوزخ ویسی پار

پچیر بہشتیں رکھیا اسنوں کر خوشنور
 ہر آدم نوں بزرگی دتی پانکھ دے
 مکان تیار کر دیا سجدہ اسنوں میں
 امت تیری زائراں اوستہ قدر بند
 آدم و ہاب نگہ نہ کریم ہاں کہیا رب علیم
 آدم نوں ایہہ بزرگی دتی نہیں تمام
 ہور بہشت جہان دے دروازہ سے سب
 آدم نوں ایہہ مرتبے تھتوں ہوئے رسول
 آدم نا اوس وقت نہ آیا نام نشان
 ہر ہر جاگہ لکھیا احمد علی شان
 تینوں دتا عرش تے قاب تو میں مکان
 پچیر تیری بزرگی دی ہر جاگہ وچہ دشوم
 کشتی اوپر رکھیا اسنوں امن امان
 اوہ کشتی کی چیر ہے سین صاحب اسحاق
 امت تیری انہا نڈے رہے بہادران سب
 امت تیرے دی میں کراں سدن عالی شان
 رکھ لیا میں اسنوں کہیا رب علیم
 رتبہ اس خلیل دا دتا کہ اظہار
 تینوں اوپر عرش دے ہو یا معراج نصیب
 کوثر دتی تدھنوں وچ بہشت عیان
 تینوں بھی سی رکھیا کہیا لا شریک
 گذرں میرے فضل تھیں عمر تیرے قوم
 آویں روز حشر دے تینوں کراں شاد
 دوزخ تھیں میں بھیجاں داؤد و یحیاں
 اوپر تیریاں دوتاں اسدی خبر نہ کار

موسیٰ ساتھ کلام میں کیتی اوپر طور
 موسیٰ نوں توریت میں دتی ہک کتاب
 ہک زبور داود نوں دتی کہ اکرام
 پھر حضرت سلیمان نوں دتا ملک عظیم
 یوش نوں جو پھلیوں دتی رب نجات
 اس اندیرے وجہ میں امت تیری رب
 جو میں دتا خضر نوں چشمہ آب حیات
 ہو سی وجہ بہشت دے چشمہ اوہ عظیم
 عیسیٰ نوں انجیل میں دتی سی ہک خاص
 حضرت عیسیٰ جے گیا زندہ وچہ آسمان
 اندر پنچے وقت دے ساتھ بلند آواز
 تینوں سورہ فاتحہ دتی میں ہک خوب
 پڑھے جو کوئی اس نوں اندر عمر تمام
 واہ وار تہ آپ دا کیتا رب بلند

تینوں اوپر عرش دے اوہ دکھایا نور
 آیت الکرسی جو پڑھے اتنا ہوگ ثواب
 تینوں بدلے اسدے ہے سورہ انعام
 تینوں وجہ بہشت میں دیاں بہت نعیم
 روز حشر دے ہو سی آن انہیری رات
 کراں خلاصی اک تھیں چھٹن ایت بدب
 تینوں چشمہ سلیمان بخشیا میں حالات
 تینوں اوہ میں بخشیا نبی رسول کریم
 تینوں بدلے اس دے ہے سورہ اخلاص
 بہت زیادہ اس تھیں کیتی تیری شان
 لیندے تیرا نام ہیں اندر بانگ نماز
 اوہ توریت انجیل تھیں مینوں بے مرغوب
 آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
 عفت نہ ہو دے اسدی لکھاں جو عمر پند

بیان بہشت

پہنمبر نوں رب نے کیتا پھر خطاب
 خدمت اوپر او نہا ندی میں ہک دیاں کھڑا
 اندر دن تے رات دے وقت پنجاہ نماز
 کہیا پاک رسولؐ نے ربا کر تحفین
 ہو یا حکم خدا پیدا پنجمیہ وقت نماز
 کہیا پاک رسولؐ نوں مینوں ایہ قبول
 جلدی اسرائیل نوں ہو یا حکم خدا
 جلدی جابر رسولؐ نوں اوہ بھی بہشت دکھا

تیری امت واسطے ہے ایہ کار ثواب
 اندر سال تمام دے روزہ ہیں چھ ماہ
 میرے باہجوں غیر اس وجہ شک نیاز
 تیری عاجز خلق ہے بہت غریب ضعیف
 روزہ رکھن تن ماہ کر کے بہت نیاز
 آرے کہے رسولؐ نے مول نہ کیتی میر
 کہہ توں جبرائیل نوں دیر نہ کرو خدا
 امت اندر اپنی تا اوہ آکھے حبار

جبرائیل رسول انزل لے کے ٹریا نال
 پہلے پاس بہشت دے جدم پتے آر
 آہا سرخ یا قوت دا اوہ جنت دا باب
 بالا خانے اسدے اوپر پے تمام
 اور بالا خانیاں وڈے بلند مینار
 کوئی سروا پید دا کوئی زمرہ دا
 چار ہزاراں محل سی گھر دے ہر مینار
 چالی آہے گنگرے اوپر ہر مینار
 ہر ہر دے ہتھ وچ سی ہک ہک طبق پھان
 کیتا جبرائیل نے حضرت تھیں اظہار
 آدم دا اس وقت نہ آہا کچھ نشان
 ہتھیاں اندر طبق لے کھڑے رہن اسجار
 مومن آون حشر نوں جاں جنت نزدیک
 داخل کمرن بہشت وچر ایہہ پہنا لباس
 جنت دے در وچ جاں آدے نبی خدا
 جاں ورو گی ہلایا کہند اوہ دربان
 کہیا جبرائیل ہاں دو جا ساتھ رسول
 کہہ الحمد زبان تھیں کھول دتا در زود
 کہیا اس دربان نے تیری خاطر سب
 تیرا تیرے دوستاں دا ہے ایہ مکان
 حضرت تائیں لے گیا اوتھوں اوہ دربان
 نعمت سب بہشت دی جے میں کائنات ظہار
 تاں بھی اسدی صفت نہ ہووے کہے بیان
 تاں دین دینہ مکان سی سوتے نہ ہزار
 انہا ندی تمیر سی روشن دانگوں نور

نیرے اوہ بہشت دے آگے فی الحال
 دروازہ دے اسدی کی میں کراں شتا
 اوچا پنجو سال دا رستہ کریں حساب
 سال پنجہ ہزار کہ تیزی ٹرے تے گام
 اوہ مینار چار سو آہا وچہ شمار
 پستی سرخ یا قوت دی آہی خوب بنا
 آہی اندر انہاں دے سب جڑا و کار
 اوپر ہر ہر گنگرے ملک فرشتے یاد
 رنگا رنگ لباس سی اندر انہاں جان
 ایہ اس خدمت واسطے کیتے رب تیار
 جد تھیں پیدا انہاں نوں کیتا ہے سبحان
 تیری امت واسطے ہے سب ایہہ بنا
 جاون استقبال نوں ایہ فرشتے ٹھیک
 دین مبارکبادیاں کر کے دہم قیاس
 دروازہ اوہ بند سا ڈمھا اوہناں جا
 کون آیا اس طرف تھیں دسین نام نشان
 دیکھیں ایہہ بہشت نوں آیا ہے مقبول
 کرے سلام رسول نوں دل تھیں ہون خوشنور
 تیری امت واسطے ایہہ بنا یا رب
 حضرت جا کے دیکھ توں ہے گا عالی شان
 ہر ہر جا دیکھائیا پھر کے وچ مکان
 اندر اسدی صفت دے دیواں عمر گزار
 حور قصور بہشت دے رنگا رنگ طعام
 رنگا رنگ مکان سی گنتی باجھ شمار
 کوئی سبز یا قوت دا کوئی مکان کافور

شیشے دانگوں چمک دار روشن اتے شفاف
 جوسی خلق خدا سیدی وچہ زمین آسمان
 آہی خاک بہشت دی عنبر مشک کافور
 سورج دانگوں چمکدے بعضے اوہ مکان
 موقی دانگوں تخت سا اندر کسی مکان!
 اوپر ہر ہر تخت دے خیمہ تنبو خوب
 بیٹھی ہر ہر تخت دے اوپر ہر ہر تخت
 ستر ہزاراں اسدے گردے دھڑکے لباس
 رنگ آہا ہر حور دار روشن اتے شفاف
 تاج مکمل سرے تے بدے بکھک خوب
 سرتے تاج بہا وندا صورت بہت عجیب
 تاج ہر ہر حور دی ستر ہزاراں حور
 عربی بولی انہاندی شیریں کرن کلام
 چٹے وچہ بہشت دے بسم اللہ دے چار
 بسم اللہ دے میم دا آہا پانی جو
 چارے چٹے ایہ سی وچہ بہشت روان
 نہراں اندر کنکراں پتیاں جا بجا
 فقرے تے یا قوت دے سی نگریے خوب
 رنگ بزرگی زمین تے نہراں گردے جان
 دوہیں طرفیں چشمیاں بہری بہت عجوب
 نہراں گرد قطاری رنگ بزرگ شجر
 منڈہ درختاں ساریاں سرخ سوئیچاں
 دیا اتے حمیر دے آہے برگ تمام
 ہک ہک پیر بہشت دی صفت نہو دگول
 ستر ہزاراں ذائقہ ہر میوے وچہ جان

سب کجہ نظری آدندا انہاں چوں صاف
 کرسی تے ہور عرش بھی نظری یوں عیان
 راہاں اندر کنکراں سب یا قوتی نور
 بعضے دانگوں چند دے آہے عالی شان
 کوئی سرخ یا قوت دا کوئی سامر جان
 اطلس تے زربفت دے دے دے سی مرغوب
 صفت کراں کی انہاندی ہے کھنڈے تھیں ور
 جودل بھاوے انہاندا پہن نال قیاس
 گوشت وچوں ہڈیاں نظری آون صاف
 صفت نہ ہوا سدی جواوہ سی مرغوب
 روز قیامت مومناں دے بکے نصیب
 زیور گردے قیمتی نالے اہل شعور!
 کرسیاں ہر ہر تخت دے پیاں گرد تمام
 شیر پانی تے شہد دا ہور شراب وچار
 چشمہ جوسا شیر دا نام اللہ تھیں ہو
 جو ہے میم رحیم دا اس تھیں خمر کھچاں
 مردار پیر مردی چمکن وچہ دریا
 پانی اندر چمکدے لگن بہت عجوب
 پے جوا ہر صفتی کی میں کراں بیان
 گھاؤ یا قوتی زعفران ہر جاسوہ خوب
 جا بجا سوہا وندے ٹھہرے زلفہ
 شاخاں سبز یا قوت تھیں آہا عجیب مکان
 طول درازی پتیاں کی میں کراں بیان
 میوے دانگوں سیب دے بہت آہے معقول
 مومن کھاون واسطے کرسی جودل صہیاں

مومن آگے آدھی شاخوں ہو جدا
 چپڑا باقی رہے گا ہوئی اوہ رواں
 شاخاں اوپر بولڈے ہر جا نور چکرو
 مینا طوطے بولڈے ہو کہوتہ بانہ
 دیکھے سب رسولؐ نے رنگ محل مکان
 ابابکرؓ سیدتیؓ نونؓ نبیؐ کیتا نہ ران
 وصف نہ ہوندا اسدا آکھاں کی تعریف
 حضرت عمرؓ خطابؓ نونؓ پھیر کیتا نہ ران
 سا اوہ سرخ یا قوت تھیں بنیاں محل عجیب
 پھر حضرت عثمانؓ نونؓ کہیا نبیؐ خدا
 وجہ بہشت مکان ہے تیرا عالی شان
 نالے حضرت علیؓ نونؓ کہیا پاک رسولؐ
 سے خالص الماس واسارا اوہ مکان
 پاک نبیؐ نونؓ لے گیا جاں اندر دربان
 گردے سی اس نہر دے خمیر ہر ہر جا
 تیرے حویاں واسطے ایہہ ہیں خمیرے سب
 سب سامان بہشت دے ڈھکھے پاک رسولؐ
 حضرت اوفیوں مٹھے سارے دیکھ مکان
 وجہ مقبریں بارگاہ حاضر ہو یا جا
 محل مکان بہشت دے حویوں آیا دیکھ
 کیتی عرض رسولؐ نے آگے رب غفور
 میری امت واسطے دیویں ایہہ مکان
 قسم کھادی رب اپنی عزت اتنے جلال
 تیرے ہو خلافت جو سن لے شاہ سال
 دوزخ اندر پا دساں صورت کہ تبدیل

ساتھ لباندے لگسی مومن لیسے کھار
 ساتھ درخت لگسی مشرکے وجہ مکان
 قمری تے ہو ریلیاں ہر جا کردیاں ثور
 گو گو گوش بولڈے آسے نال نیانہ
 اصحاباں تے آکے تے ہو محل نہ ران
 ڈٹھا وجہ بہشت میں تیرا خوب مکان
 ذہب احمدی اوہ سی سب بنا لطیف
 تیرا بھی میں دیکھیا وجہ بہشت مکان
 روز حشر دے ہوئی تیرے اوہ نصیب
 لکھیا تیرا نام ہے اوپر ہر اسحار
 ہے اوہ مروارید دا جانے سب مکان
 وجہ بہشتاں دیکھیا محل تیرا مقبول
 اوہ بھی وجہ بہشت دے ہنگا عالی شان
 حوض کوثر تک نہر سی جاری اس مکان
 کہیا جبرائیلؑ نے سنی حبیب خدا
 تیرے رہنے واسطے ایہہ بنا کے رب
 لکھاں جو کچھ اس تھیں ہوئی رسالہ طول
 وجہ درگاہ خدا بکری حاضر ہو یا آن
 دیکھیا جبرائیلؑ نے سنے حبیب خدا
 ایہہ دیواں میں انہا نونؓ جہاں ہو دیکھ
 مینوں ایہہ مکان نونؓ رہا بخش ضرور
 اندر روز حشر دے جو ہیں اہل ایمان
 رکھاں تیری امتی اوس اندر خوشحال
 روز حشر دے اسدا کرساں مندا حال
 حشر دہاڑے دنہا نونؓ کرساں بہت ذلیل

تیرے دشمن اسطے ہیں عذاب الیم
ہر دم میری طرف تھیں نگہ درو و ستام

اوہ بھی جا کے دیکھ توں حضرت نبی کریم
اوپر روح رسول اسے یا رب بھیج غلام

در بیان دوزخ

جبرائیل رسول انوں لے کے ٹر یا مال
دوزخ وادریان سارا ایک اسد انام
دے جواب سلام و مالک کرے کلام
دوزخ دیول دیکھ کے حضرت رہ خاموش
جاں ملک سرپوش نوں چک لیا ہک دار
ہر ہر وچ پہاڑ سی جنگل ستر ہزار
اندہ ہر میدان سی ستر ہزار مکان
ہر ہر وچ مکان سی ستر ہزار سرام
حجرہ ستر ہزار ہر ہر وچ سرام
ستر ہزار صندوق سی ہر حجر لوچہ جان
ستر ہزاراں قسم دا ہر ہر وچ عذاب
ڈٹھا طبقہ دوسرا حضرت آگے جا
اندہ طبقہ تیرے ڈٹھا ہک مکان
چادر چکی وچی جاں ہٹیچوں ہوئے نمود
سب اٹھواں کسے نوں جے ہک جاوے کٹ
ڈٹھا چوتھا طبقہ جاں حضرت پاک نبی
کہیا جبرائیل نے ایہہ جنگل سچین
طبقے اندر پنجویں اسٹھیں بہت عذاب
اندہ ہر تابوت سی رنگارنگ عذاب
ہتھان اندر قتیچیاں آہے ملک کھڑے

جاد کھلایا نبی انوں دوزخ دا سوال
پاک نبی نے اسنوں کیتا جاسلام
خاطر تیریاں دشمنان ہے گا یہ مقام
مالک دوزخ اوپر نوں چک لیا سرپوش
نظری آیا آتشی ستر ہزار پہاڑ
ہر جنگل میدان سی اتنے وچ شمار
ایہ آہے سب آتشی محل اتے میدان
حجرے اندر اسدے آہے ہر ہر جا
سب دیواراں آتشی چاروں طرف بنا
ہر ہر وچ صندوق سی دیوے با مان
حضرت اس عذاب نوں دیکھ ہو بیتاب
دو حصے سی پہلیوں اسدے وچ ستر
چادر اس میدان دی اوپر پی کمان
سب اٹھویں انت نہ ہلے لب و دور
تیرے سوہر سالا اسدے دہ نہ ہوئے گھٹ
اندہ ستر چادراں اوہ سجایا سی
سڑسن اندر ایس دے جوہی لوگ بے دین
آتش دے تابوت سی اسوچہ باجھ حساب
دیکھے جو کوئی اسنوں مول نہ آوے تاب
نام نہ اوکھے رحم دا کیہڑا ترس کرے

دوزخیان دے آتشی دیندے پاس لباس
جدا اس وابدن جان لین لباس اوتار
پھر فرشتے انہاں دے جلمے پاؤں ہور
رات دینیں سا انہاں دے ہند ایتھ دستور
کردے ملک عذاب جان اوہ کردے فریاد
ڈٹھے ہور تالوت سی اگے جا نبی
حضرت کہیا وجی نوں وجہ انہاں کی ہے
سب اٹھو پئی انہاں نوں ڈنگن ہر ہر روز
تیک قیامت انہاں دے ہسی ایہہ طور
روز قیامت سٹن اولے دوزخ وجہ
جسدم چھپوئیں طبق داڈٹھا آپ عذاب
لکھاں جے تھوڑا دس تھیں ہوو وڈی کتابا
ستواں طبقہ دیکھ کے ہوئے بہت لول
ماں پوڈٹھے اپنے دوزخ وجہ رسول
ہو یا حکم خدا کے داسن میرے محبوب
ماں پوڈوں بخشا توں یاتے امت سب
کیتی عرض رسول نے امت بخش خدا
حکم ہو یا جے بندیاں دالتوں ہیں شخوار
ماں پوڈوں پھڈ چلیا ساٹھ میرے فرمان
ماں پوڈ تیرے پانچ روڈوں بخشے چار
ساتھ شفا عت نہی دے اوہ بھی بخشے رب
اس امت دا دے بے لے کیتا وڈا نصیب
گناہ سمندر وانگ ہیں ناہیں پار تیرے
بخش میرے مال باپ نوں ہور جو مومن گل

بدن ہوندا جمل کوکلا ایجے پھوڑن آس
دوجی واری انہاں دا ہوندا جھم تیار
دوزخ اندر دوزخی رملں کردے شور
انہاں تاہیں عذاب تھیں ہک پل کرن دور
کوئی ہرگز انہاں دے مول نہ دیندا وار
ہر ہر نوں ہک آتشی جدا لگا سی
کہندا اندر انہاں دے قوم ہوداں ہے
وجہ تالوتاں رووندے سارے کمر کمر سوز
روون زاری انہاں نے کوئی نہ کردا غور
ہر انواع عذاب دے اندر ہوسن ذبح
اگرے دیکھ عذاب نوں ہو گئے بیتاب
خواہش میرے اسوں کمرساں ختم تاب
رنگارنگ عذابدا انت نہ آوے سول
انہاں نوں بھی دیکھ کے ہو یا بہت لول
دوہاں وچوں ہک توں جو ہے تیوں خوب
جسے راضی ہوو سیں انہوں بخشاں جھب
ماں پوڈ تیرے حکم تھیں میں پھڈے اسجا
تیری ساتھ شفا عتے بخشے اوہ بدکار
توں میرا محبوب ہیں نہ ہوویں حیران
تیری خاطر دوہاں نوں کمران ہرشت عطا
جو کوئی تیری تابع مومن ہو سس سب
شافع ہوو دے حشر نوں جسد خاص جلیب
یار سب مینوں نہی دے کریں شفا نصیب
بخش شفا عت نہی تھیں سیں گئے ہاں جمل

در بیان باز آمدن از معراج شریف پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

دوزخ تائیں دیکھ کے تاں اوہ نبی خدا
حکم ہویا درگاہ تھیں امت دے سردار
کیتی عرض رسولؐ نے توں ہیں رب علیم
حکم ہویا توں خلق نوں جہا کے کریں خطاب
اس دوزخ تھیں خلق نوں جہا کے بہت ڈرا
اوہ ہر ہر وقت دے کمن نماز ادا
حالت سب معراج دی خلقت وچ تمام
کیتی عرض رسولؐ نے جو میں کہاں کلام
اوہ میری بات دے کون کرے تصدیق
جو توں کہیں زبان تھیں کرے اوہ یقین
ایہہ گل سن کے ہوئی رخصت پاک رسولؐ
حضرت موسیٰؑ نبیؑ نوں ملیا اندر راہ
تینوں کی کچھ فرض دا کیتا رب فرمان
کہیا پاک رسولؐ نے پنجویہ وقت نماز
حضرت موسیٰؑ آکھیا ایہیوں مڑ کے جا
اللہ پاسوں اسدی منگیں توں تخفیف
موسیٰؑ تھیں ایہ بات سن حضرت مڑیا پھر
کیتی عرض رسولؐ نے رہا کر تخفیف
ہویا حکم خدا پیدا دوزے رکھیں سمجھ
مڑ کے حضرت آیا حضرت موسیٰؑ پاس
پیغمبرؐ نے دیا جو سہا حکم اللہ
سن ایہ پاک رسولؐ تھیں موسیٰؑ کرے کلام

وچ درگاہ خدا بیدی حاضر ہویا جہا
دوزخ اتے بہشت دے دیکھے تھیں اسرار
دوزخ تائیں دیکھ کے خوف آیا تے ہم
ڈکھا دوزخ وچ جو رنگا رنگ عذاب
اوہ تیرے حکم دے چلن قدم ٹکا
امر اپنی جو ہو رہے سب دیوں سمجھا
ظاہر آکھ سنا توں اندر خلق تمام
جینے کہ ہویا حکم ہے اندر خلق تمام
حکم ہویا درگاہ تھیں ابا بکر صدیقؓ
اسدے پھپھوں منسن جو میں صاحب دین
آیا طرف زمین دی اللہ دا مقول
حضرت موسیٰؑ پچھیا دس رسول اللہؐ
فرض ہونی کی بندگی میںوں دس عیان
تن مہینے رکھنے روزے مال نیچار
ایہ عبادت بہت ہے آکھیں پیش خدا
امت تیری بہت ہے عاجز اتے ضعیف
آیا اس درگاہ دے اندر دوجی وید
تیری عاجز خلق ہے بہت ضعیف نجیب
وید نمازاں کیتیاں فرض ہویا اوہ گھٹ
حضرت موسیٰؑ پچھیا کم ہویا کچھ داس
وید نمازاں ہویاں روزے ہیں دو ماد
ویلا ہتھ نہ آوندا نبیؑ علیہ السلام

ابجہ عبادت بہت ہے جا کے معاف کیا
 کیتی غرض رسولؐ نے توں ہیں پاک خدا
 ہوئی عرض رسولؐ دی دینہ وزگاہ قبول
 ایک مہینہ رکھ توں روزے ماہ رمضان
 موسیٰؑ تائیں آیکے علیا پھر رسولؐ
 کی کچھ تیوں فرض ہے اللہ کیتا معاف
 حضرت موسیٰؑ آکھیا ہے ایہ ابجہ کثیر
 موسیٰؑ توں پھر آپؐ نے دتا ایہ جواب
 مڑ کر اس سوال میں آدے بہت جیا
 ملیوں اوہ قول ہے جو فرمان خدا
 پنج نمازاں جو پڑھے کیتا حکم خدا
 پنج نمازاں ایہہ میں کیتیاں وچہ شمار
 وچہ فرشتیاں قدسیاں شور پیا آسمان
 اندر پنچے وقت دے ہویاں نمازاں پنج
 بعضیاں وچہ رواںساں کیتا ہے مرقوم
 جیوں جیوں حضرت گیا سازمیاں تھیں آسمان
 رفوف نے براق نے ٹہریا نبیؐ خدا
 آئیاں ایہ روایتاں ہودن وچہ نزول
 بعضے آکھن جو ہو یا فارغ نبیؐ کرام
 حضرت باہچہ شمار تھیں ڈھٹا لطف خدا
 سجدے وچہ رسولؐ نے رہدی کہی شمار
 سجدے تھیں سر نبیؐ نے ڈھٹا جہاں اٹھا
 جن بستر تھیں اللہ کے آہا گیا معراج
 جس بگڑ تھیں اٹھ کے گئے رسولؐ خدا
 پانی وضو رسولؐ دا پیش اندر سا

تجی وار ہی عرش تے گئے رسولؐ خدا
 ایہ عبادت بہت ہے ہو سی نہ اور اور
 پڑھیں نمازاں پنج توں جیونکرستہ قبول
 ایہ است تے فرض ہے حکم کیتا سبحان
 حضرت موسیٰؑ پچھیا دیں توں مقبول
 پاک نبیؐ جو فرض سا آکھ سنایا صاف
 امت تیری ہو دی اس دے وچہ زحیر
 شرم ملیوں ہے آوندی لگے اس جناب
 ہن نہ عباداں مول میں موسیٰؑ سنی بھرا
 ملیوں مڑ مڑ جان تھیں آدے شرم جیا
 ثواب پنجاہ نماز دا کرساں اس عطا
 روزے ماہ رمضان دے دتے کرا ظہار
 ہوئے فرض رسولؐ تے روزے ماہ رمضان
 ایہہ گروہ محمدیؐ تائیں علیا گنج
 آیا پھر رسولؐ جیوں کہ توں حال معلوم
 تیوں تیوں آہا سن میں کہ ان بیان
 جاندا ہو یا براق دے اوپر جیوں گیا
 رفوف باجھ براق دے آیا پاک رسولؐ
 جو کچھ کہنی استوں آہی سب کلام
 اوپر عرش عظیم دے سجدہ کیتا جبار
 کیتی باجھ شمار تھیں جہدی حد انکاہ
 حضرت ڈھٹا آپؐ توں بستر اوپر سا
 دے اوپر آپؐ توں ڈھٹا نیک مزاج
 زیر جو آہا بستر گرم ابے اوہ سا
 باون وقت جو آپؐ نے دھو کیتا اس جا

دن چڑھیا جاں فجر نوں حضرت پڑھی نماز
 فجرے پاک رسولؐ نے کیتا سب بیان
 نالے قوم قریش دی سندے نافرمان
 انج میںوں آسمان تے ہو یا جامعراج
 ہو یا سوار براق تے ڈٹھے رب آسمان
 جیونکر سب بہشت دا ڈٹھا آہا حال
 امر نہی بھی رب دا جو آہا فرمان
 پہلاں سب تھیں منیاں ابا بکر صدیقؓ
 ابا بکر دا اس تھیں رتبہ ہو یا صدیق
 اس تھیں چھ مومنوں کیتا جان یقین
 ابو جہل معراج واسنیاں جدوں بیان
 ابا بکرؓ نوں اکھداراہ اندر سردار
 دوزخ اتے بہشت بھی ہو رڈٹھا آسمان
 ٹٹھا اس شریعے نے کیتا پیش صدیق
 ابا بکرؓ نے اکھیا جو کچھ کہیا رسولؐ
 ادہ برحق رسولؐ ہے جھوٹا ادہ نہیں
 یقینوں رتبہ اسدا مول نہیں معلوم
 جو کوئی شان رسولؐ دی وجہ کرے تکرار
 روشن جسدے دین نوں کیتا آپ خدا
 ابو جہل نے موڑ کے دتا نہ جواب
 جیوں دستور رسولؐ دا پہلاں آہا جان
 پہلاں وانگوں آپؐ دا جیوں آہا دستور

ہجرت کیتی آپؐ نے استغیثیں رگلے سال
 طرف مدینہ مکیوں ادہ بھی آکھاں حال

وچہ درگاہ خدا میدی کیتی عجز نیاز
 مجلس اندر مومنوں جو سی مسلمان
 حضرت نے معراج دا کیتا کل بیان
 دھریا تاب قوسین دا سرمیرے تاج
 اوپر کرسی عرش دے جیوں جیوں ہو یا فرمان
 دوزخ دا بھی اکھیا سب سمہال سمہال
 اندر دوست دشمنوں کیتا حال بیان
 دلوں زبانون اس نے کیتا سن تصدیق
 ابو جہل نہ منیا ہو یا ادہ زندیق
 کون لگے انکار سی مشرک اتے بدین
 اندر مجلس اپنی ہدا سسی شیطان
 گیا آہا معراج نوں انج تیرا سردار
 آہا بک براق بھی اسدے زیر پچھان
 اس تھیں کیتا رب نے اسوں چاندیق
 شک نہیں وجہ اسدے کیتا اسوں قبول
 توں دشمن ہیں اسدا یقینوں نہیں یقین
 ضد کریں توں نبیؐ کی اسوں ہو یا مفہوم
 ماراں اس شریعے نوں گرون وجہ تلوار
 ضد کریں توں اکھیں آوے نہ حیا
 ابا بکرؓ بھی رٹیا ایہہ گل اکھشتاب
 اندر خاص عوام دے کرنا وعظ بیان
 اونویں حکم خدا پیدا ہر جا کرن ظہور

باب سوم در ہجرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

اللہ باب آسان کر ہجرت دانہ کو
تھوڑا بہت اس جا جمل کراں بیان
پاک نبیؐ وچ خلق دے راہیں دنیہ مدام
اندر موسم حج دے لوک عرب دے جان
اندر انہاں حاجیاں حضرت پاک نبیؐ
ہوئی نبوت آپؐ نوں جدوں گیارہ سال
جوئیں سی عادت نئی دے گھڑیں باہر جا
حشر اتے ہور نشر واکیتا کل بیان
خبر اتے ہور اوسدے آپؐ دے گدوہ
آیا جاں نزدیک سماج کرن والویم
اس جماعت وچہ جاں آئے پاک رسولؐ
ہیں ہاں نبیؐ خدا پیدا جو ہے رب جلیل
جو پیغمبر ہو گئے اول وچہ جہاں
اول جہرے رب نے بھیجے سب رسول
انہاں وچہ رسول جاں پڑھیا یہ قرآن
ایہہ مدینے شہر وچہ رہندے سی خوشنود
اونہاں نوں لاریت تھیں مسلم سا احوال
تابع ہون اسدے ہوسی جدوں ظہور
پیدا اندر عرب دے ہوسی ختم رسولؐ
کے پیدا ہووسی اللہ دا مقبول!
مددگار اوس شاہدا ہوسی آپؐ خدا
سی جو قوم یہود تھیں آہی خبر رسولؐ

لکھن مفصل اسدا ہے ایہہ دوا دور
ہوئی ہجرت آپؐ دی جوئیں کتے تھیں جان
جو سا حکم خدا پیدا کر دے وعظ کلام
حج کرن نوں آوندے مکہ ہوئے روان
اندر ہر ہر قافلے کہندے حکم ربی
آئی خلقت حج نوں دل یک دوجہ نال
جا کے اندر حاجیاں کہیا حکم خدا
جو بھی دین اسلام دی کیتی ہور عیان
گئی مدینوں حج نوں خلقت اوہ انوہ
کئی مدینوں حج نوں اس حرا دی قوم
انہاں نوں فرمایا کرد ایمان قبول
صفت میری موجود ہے وچہ تورت انجیل
واقع میرے حال تھیں سی اوہ عالی شان
اوہ اطاعت کر گئے میری سب قبول
اگے دونوں قوم ایہہ آپؐ نافرمان
ہور مدینے وچہ سہی رہندے قوم یہود
ہوسی اندر عرب دے اک رسولؐ کمال
دین یہوداں چھڈ کے ہوداں گئے سرور
کوئی پیغمبر اسدے بعد نہ ہوسی مول
روشن دین محمدؐ ہر کوئی کرے قبول
ہوگ شریعت اسدے روشن ہر ہر جا
ظاہر ہوسی اوہ جاں کر ساں دین قبول

جاکے اس رسولؐ کو اسیں کراں سردار
 وچہ مدینے رہن نہ دیواں باجھ اسلام
 سن سن ایہہ یہود تھیں دُر دی خلقت ہو
 ہن جاں آئے حج کوئی رمل ایہ تمام
 کہندے کردے صفت ہیں سب یہود
 ظاہر باطن نور دے پیگے سب آثار
 سرتے پیراں یک ہے سب سان رسولؐ
 دیکھ رسولؐ کریمؐ کوں کردے اوہ یقین
 رمل امہاں اکھیا لازم ہے ایہ بات
 پہاں اسیں یہود تھیں ہوئے مسلمان
 چھ شخصوں نے اٹھ کے من لیا فی الفور
 اسعدیت زرارہ آہا اک عزیز
 عوف آئے ہک رافعہ ہوئے مسلمان
 کردے عرض رسولؐ تھیں سن ابراہراق
 وچہ فسادیاں رہندے ہاں دل تنگ
 وچہ فساد یہود دے دائم ہاں حیران
 جے اندر اس کم دے کریں دعا ظور
 آواں اگلے سال جاں خاطر جمع تمام
 ہو سناں دل تے جان تھیں اس طرف اسلام
 آپے سیس جھکاؤندے اگے جس صنم
 باجھ رسولؐ خدا بندے ہو رہ زیادہ چیز
 جو کج حکم خدا پیدا ہو سی حکم رسولؐ
 رخصت ہوئے رسولؐ تھیں کر کے ایہ قرار
 خبر نہ ہوئی مکیاں اسدی ہرگز مول
 وچہ مدینے جاکے لگے کرن بیان

کدھیاں شہر مدینوں سب کفاراں مار
 وچہ مدینے اساندا ہو سی حکم تمام
 جاں اوہ اکھن اساں داہو سی ہدن زور
 اللہ اتے رسولؐ دے اوتھے سنے کلام
 اوہ رسولؐ کریمؐ کوں دیکھ ہوئے خوشنود
 اوپر منہ رسولؐ دے سارے بے تکرار
 ظاہر نظری آوندا اللہ دا مقبول
 ہے اوہ ختم الانبیاء اس وچہ شک نہیں
 مناں اسیں رسولؐ کوں ہے ایہ عالی ذات
 رہن یہودی کفر دے اندر سب حیران
 کلمہ پڑھیا صدق تھیں دلوچہ کر کے غور
 ابو عمامہ دوسرا آہا نیک تمیز
 جابر عقبہ دوہاں نے آندا سی ایمان
 ساتھیں قوم یہود دا قائم رہے نفاق
 ساتھیں قوم یہود دا رہے ہمیشہ جنگ
 مال اتے اسباب ہوندا رہے زبان
 ہر دو طرفوں دلا ندی رنج کرے روبر
 کلمہ تیرا ہو رہی پڑھن لائے کلام
 غازی ہو کے توڑساں جو ہیں گے اہنام
 توڑکراں بہادر میں ملساں زیر قدم
 دل دے اندر اپنے رکھاں نہ عزیز
 ظاہر باطن اوسوں کریاں اسیں مقبول
 طرف مدینے رٹ گئے سارے بے تکرار
 دین محمد دنیاں کیت دلوں قبول!
 ذکر رسولؐ کریمؐ دا آپس اندر جان

جس جگہ تے جمع سی ہوندے دو تن یار
 رچہ مدینے لوگ ایہہ باتاں کر دے سب
 جس دے بعد نہ ہو کسی روز قیامت تک
 اوپر اس پیغمبری ہوئی ختم تمام
 نازل اوپر اس دے ہوئی کلام خدا
 آہا ذکر رسولؐ را ہر ہر وچہ مکان!
 حج کرن دے واسطے گئے اگلے سال
 کر کے بیت رسولؐ دی لے آئے ایمان
 ہک وثار معہ وسا ہو رعبادہ نام
 طرف مدینے مڑ گئے ہو گئے مسلمان
 جامدینے انہاں نے ساتھ ہزار نیاز
 ہو گیا اسلام دا او تھے خوب رواج
 تیجے سال جاں نوح نوں آئے نیک مزاج
 ساڈے اندر گھل توں کوئی خلیفہ جان
 مصعب ہک رسولؐ را سا اصحاب کبار
 وچہ مدینے خلق نے بیعت کیتی جان
 اشلہل وہی اولاد دے مرداتے ہو زن
 سن سن بہتی خلق نے مصعب آگے آ
 انرا دے سال دے جو آپے دیندار
 قسم خدادی کھائی کے کینا اونہاں قرار
 یقینوں مکہ وچہ اپی دشمن کر دے تنگ
 مکے عقیقے اٹھ چل توں وچہ مدینے آ
 وچہ مدینے جو کر کے یقینوں ذرہ تنگ
 وچہ مدینے رہن توں دیاں بنا مکان
 طرف مدینے آ توں حضرت کر سی زور

ایہہ بات کلام را کر دے سی تکرار
 مکے پیدا ہو یا ہک رسولؐ عجیب
 کوئی رسولؐ خدا پیدا ایہہ کل جانوں ٹھیک
 بنیاں اندر سرور ہی دتی رب علام
 حاصل ہو یا اسفوں سب مقام رضا
 سن توں اگلے سال راہن میں کہیں بیان
 باراں شخص رسولؐ دے پاس گئے فی الحال
 انہاں اندر چار سی وڑے امیر کہ پان
 نام عبادہ ہک داسن توں حال تمام
 ایہ سردار کثیر سی وچہ مدینے جان
 ساتھ جماعت ہک جا گئے پڑھی نماز
 وچہ مدینے ہو یا پاک نبیؐ را راج
 کر دے عرض رسولؐ تے سن ساڈے تاج
 دے حکم رسولؐ ادا نالے پڑھن قرآن
 طرف مدینے بھیجا حضرت کمر سردار
 مصعب آگے آئیے ہو دن مسلمان
 اللہ اتے رسولؐ نوں لیندے لختیں سن
 من لیادل جان عقیقے حکم رسولؐ خدا
 وچہ مدینے تھرو دے جو آپے انصاف
 پاک نبیؐ نوں آکھدے سارے کر اقرار
 ماراں تیراں دشمنان کر کے ڈاڑھا جنگ
 تیرے اوپر اپنی کر ساں جان خدا
 پھر تلواراں اسد نیال چاواں جنگ
 مکے اندر پیدا نبیؐ ہو دیں کیوں حیران
 دشمن تیرے ماراں سارے راں وچہ گھیر

تینوں قوم قریش دا ایٹھے رہے خیال
 تینوں کوئی اس جادو سے کوئی تکلیف
 انہاں پاک رسولؐ تھیں کیتی ایہہ کلام
 سن کے ایہہ رسولؐ نے سدے سب اصحاب
 ایٹھے قوم قریش ہے دیندے اساں ایذا
 جاں حیرت دا نبیؐ نے حکم کیتا ایہہ عام
 وطن اتے گھربار دی دلوں محبت توڑ
 دل نہ گرد اکسیدا چھڑاں نبیؐ خدا
 دل وچہ دھارس بنھ کے عاشق سب رسولؐ
 حال جدائی انہاندا کی میں کراں بیان
 کہندے ید رسولؐ دے بڑھے اتے جوان
 ایہہ جدائی نبیؐ دے کس نوں ہے منظور
 کہن اساتھوں انج ہے جدا حبیب
 طرف مدینے ٹر گئے سب اصحاب کبار
 خدمت وچہ رسولؐ دے دوویں شیر خدا
 باجھوں انہاں دواں تھیں دل وچہ کرتوں غم
 ابا بکرؓ رشتے علیؓ دو دظاہر رہن حضور
 اللہ ہک رنیت سا یا ایہہ دونوں یار
 جتوں آپؐ دیکھدے حضرت نال نگاہ
 گئے مدینے طرف سی ایہہ اصحاب کرام
 ہک ہمارہ نام سا ہک داسا مسعود
 حضرت حمزہؓ بھی گیا نالے عمر مسعود
 حضرت مکے رہ گئے مول نہ سا کچھ زور
 اس دل یار بباری قوم اتے اشتنا
 آپؐ پاس مخافتاں تیرا تے تلوار

شہر مدینے ہوو سی امت تیرے نال
 قتل کراں تلوار تھیں اسنوں ہو گھنٹھ
 چل مدینے وچہ توں حضرت کریں آرام
 کہیا مکے شہر نوں چھڑو تیس شتاب
 یار و مکہ چھڑ کے رہو مدینے حساب
 چوری قوم قریش تھیں ہوئے تیاری تمام
 کرن تیاری ٹرن دی مکے تھیں منہ موڑ
 آہا حکم رسولؐ دا ڈاڈی رب رضا
 چلے پاسوں یکساں ہو کے بہت طول
 غم دا ہو یا محبت سا اوہ تیار سامان
 ہوں جدا رسولؐ تھیں اندر اسان تان
 زمین سخت آسمان سا اس جگہ تھیں دور
 پھر زیارت دیکھئے ہو سی کدوں نصیب
 ابا بکرؓ رشتے علیؓ دے باہجہ نہ رہیا یار
 جتلی قوم قریش دی سرتے رنج بلا
 رہیا مکے وچہ سنے کوئی پوشیدہ طور
 خدمت وچہ رسولؐ دے کرے نہ قصور
 ایہہ دوست سی نبیؐ دے دشمن کئی ہزار
 یار نہ نظری آوند اخلقت سی بدخواہ
 ہک ام المکتوم سا ہو رہا بلالؓ غلام
 نالے حضرت سعدؓ بھی گیا مدینے زور
 انہاں باجھوں ہو رہی گئے مدینے زور
 دو جی طرف امیر سب قریشی چور
 اس دل اللہ پاک سا دو جا نبیؐ خدا
 اس دل پاک رسولؐ دا حافظ رب غفا

اہی طرف مخالفان قوم قریش سریر
 اس تنہائی وچہ سی ڈروے نہ نبیؐ
 تنہائی وچہ دیدہ آہا اوس حضور
 حضرت ڈروے سول نہ جو سا حکم خدا
 جا کے کتبہ وچہ بھی کر دے آپ طواف
 جو پہلا دستور تھا رہیا سب بجار
 سنیاں جدوں قریشیاں مسلم ہو رہی تھیں
 یار نبیؐ دے کر گئے ہجرت کے تھیں
 رہیا محمدؐ اس جا ہو رہے دو بار
 خادم پاس نہ اسدے نہ کوئی رہیا رفیق
 ہکدن کہیا نبیؐ نے ساتھ بلند آواز
 جھوٹے گر مجبوش ہیں جھوٹ انہاں دین
 دین نصارا جھوٹا ہے جھوٹے سب یہود
 جھوٹے یعقوب یعقوب ہیں جھوٹے اللہ سمات
 ہو رہا ٹھاکر ایران دا جھوٹا پرداں جان
 نالے ٹھاکر ہند یہاں ہیں گے سیاہ
 ایہ آواز رسولؐ دی جس دن سنی قریش
 یار و سادے دین لوں کے محمدؐ کی
 جھوٹا سادے دین لوں ہر دم کرے بیان
 جھوٹا آکھے ٹھاکراں جھوٹا سادہ دین
 گوشہ بیٹہ قریشیاں کیتی ایہہ تدبیر
 یار و قتل رسولؐ کی کرے تدبیر
 آخر دل کے ساریاں ایہہ لکائی بات
 دروازے جا گھیرے جس دم آوے رات
 اندر جا رہا رسولؐ انوں چاکراں قتل نام

اس دل پاک رسولؐ سادہ و جارح نصیر
 ظاہر اکھ سنا دے جو سا حکم ربی
 کرے نہ کوئی رو برو سخن نفاق ظہور
 حکم رسالت اپنی کر دے سب ادا
 آیت جو کوئی آندی اکھ سناؤں صاف
 بتاں تا میں اکھ دے ہر دم آپ برا
 طرف مذینے لے گئے سب حضرت ویا
 وچہ مدینے جا رہے سارے اہل یقین
 ابا بکرؓ خواتے علیؓ دے باجوہ نہیں غرار
 کوئی یار نہ اس دانا ہیں کوئی شفیق
 کافر قوم قریش دی ندے سی ناساز
 رب محمدؐ ساتھ نہ آؤندا جہناں یقین
 ہو رہا جو بتاں پوچھ دے نہ ہوسن خوشنود
 نسرا و اسوارخ لوں پوچھن سب بزدل
 جھوٹا بیگا امرسن ہو رہا ٹھاکر طوران
 رات دنے اوہ پوچھ دے ہیں شیطانی راہ
 ہوئے اندر فکر دے انہاں دے دل لیش
 کر داسار کے ٹھاکر اندی ہے بے لوجی
 نالے کہندا اسانوں احمق تے شیطان
 اندر سادی خلق دے جو سی روئے نہ یقین
 اندر کے ٹھہر دے جو سی وڑے امیر
 قتل کراں کس طور تھیں کر دے فکر امیر
 مارو جارہا رسولؐ لوں وچہ اندھیری رات
 ہو دے اندر خواب دے جاں اوہ عالی ذات
 باجھوں قتل رسولؐ کو دے کھان طعام حرام

سمجھے مول نہ بات نول اچھ سی بے دین
 مدد پاک رسول دی ہیگا رب غفار
 اوپر خاھاں اپنے حافظ رہے خدا
 ہوئی رات قریشیاں تھیں تلواریں
 آلا اندر خواب دے اس دم پاک رسول
 جبرائیل علیہ السلام نول خبر سنائی جا
 نا لے کہیا وحی نے ہے ایہ حکم خدا
 واذ نکمذ تھیں تھیں کیتا ایہ بیان
 کہیا پیغمبر علیہ السلام نول سن شیر خدا
 لے چادر نول اس جا اور خواب کریں
 ایہ گل کہہ کے علیہ السلام ٹپا جلد رسول
 قصد مدینہ جاندا کر کے نبی خدا
 دروازے لے آیا جاں علیہ السلام
 پائی قوم کفار دے اوپر مٹھی خاک
 خاک پائی جاں نبی لے انہیں ہوئی بھول
 ابابکر صدیق دے گھر وچہ گئے رسول
 مکیوں باہر اک پہرے کہنے سے شور مچا
 اندر اسے غار دے در دے جا رسول
 جاں اندر اس غار دے دھریا رسول قدم
 تنگ اتنے تاریک سے اوہ تھامی غار
 حضرت اتنے صدیق تھیں اسوچہ جاوڑے
 منہ اوپر اس غار دے ہکے رخت بھول
 منڈھ درخت بھول دے ہکے کوتر آ
 غیبوں آکے مٹھی کیتی رب خطا سب
 جاں اندر اس غار دے آیا قدم غفور

اللہ دی درگاہ دے آئے سب لعین
 اندر جس دے حکم دے ہیگا سب ستمسار
 کس دا ایہہ مقدور ہے دلوئے نہاں یذا
 آ دروازہ گھیر دے کھٹے ہو مردار
 کہن قریشی نبی نول انج کراں مقول
 سب فریب قریش دا ظاہر کرے سن
 نول انج کے شہر تھیں طرف مدینہ جا
 غور کریں دل وچہ نول آیت ایہ قرآن
 چادر میرے پلنگ تے پی جو ہے اسجا
 حافظہ اللہ پاک ہے ہرگز نہ دریں
 تاں اوہ گھر تھیں نکلے اللہ و مقبول
 ہک مٹھی بھی خاک دی آہی لے اٹھا
 دروازے نول گھیر یا آہا قوم کفار
 وچہ لٹرائی بدردے ہوئی اوہ ہلاک
 نظری مول نہ آیا اوہ جمال رسول
 ابابکر نول ساتھ لے اٹھ ٹرے مقول
 تنگ وڈی اوہ غار ہے اندر اس اجاڑ
 آہا خوف قریش نا اللہ دے مقول
 ہو گئی اوہ غار سی تانی باغ ارم
 ہن اوہ قدم رسول تھیں ہو گئی گلزار
 منہ اوپر اس غار دے پیدا رب کرے
 تہ تازہ تے سبز سانالے سارے بھول
 اندھے دتے اس نے قدرت نال خدا
 اوپر منہ اس غار دے تانا تے شتاب
 کچھ تاریکی نہ رہی ہو یا نور ظہور

کارن قتل رسولؐ دے جو سی گئے شریہ
اندر جا کے دیکھ دے اوہ قریشی شقی
دیکھ علیؑ نون ہو گئے ترمندے سب جمہول
پچھدے حضرت علیؑ تھیں کہتے کیا نبیؐ
یہ سن حضرت علیؑ تھیں تڑے ربشیطان
ہتھ رسولؐ نہ آیا پئے اوڑا دن خاک
گرد نواحی شہر دے ہوندے پھرن خوار
ابو جہل دے پاس جاں آکھ سادون حال
غصے ہو کے اکھدا ہوو جلد سوار
جو کوئی پاک رسولؐ نون پکڑ کرے قتلام
سن کے بات شریہ دی بہت گئے بے پر
وچہ کفار قریش دے آہا ہک مکار
ساتھ بلند آواز دے کردا ایہ بیان
او پر منہ اس غار دے ہوتے جمع شریہ
ڈٹھا منہ تے غار دے ساہک رکھ بول
مکڑی ونہنہ غار دے انڈے جانڈھٹ
آپس وچہ قریش نے کر کے ایہ تکرار
سعی تاریخ ستائیسویں ماہ صفر دی جان
جاں آیا وچہ غار دے حضرت پاکؐ رسولؐ
ڈھونڈیا مکہ شہر جاں ہتھ نہ آیا رسولؐ
اندر رہیا غار دے حضرت تیرے نایت
عبداللہ ابو بکرؓ دا چو آہا فرزند
جو کچھ قوم قریش تھیں سدا پاک کلام
عامہ پاک صدیقؓ دا آہانیک غلام
دودھ انہاں تھیں چوڑیکے جانڈھٹ چوڑیکے

گھر دیو چہ رسولؐ دے جاوڑن بے پر
او پر بستر نبیؐ دے ستا شاہ علیؑ
آپس اندر آکھ دے ایہہ تال نہیں رسولؐ
میںوں خبر نہ مول ہے کہیا شاہ علیؑ
کے اندر ڈھونڈ دے ہر پروچہ مکان
گلی کو چہ سب ڈھونڈھو کے ہوئے بہت ہلاک
ہتھ رسولؐ نہ آیا ہو گئے لاحیار
سن کے اس شریہ نون حیرت ہوئی کمال
قتل کرد اس ڈھونڈ کے ہوئے نہیں تکرار
دیواں ہک اونٹ میں اس تائیں انعام
حضرت آوے ہتھ جے ملے انعام کثیر
اوہ نشانی قدم دی لے جانڈا دل غار
یار و ساڈا چوڑے اندر ایسی مکان
آپس اندر کھڑے ہو کر نون لگے تہ پر
انڈے میں وچہ غار دے کیونکر گیا رسولؐ
جالا اتے درخت بھی دونوں جانڈھٹ
مڑ آئے اس غار تھیں سارے اوہ مکار
روز آہا اوہ پیر و اسن میں کراں بیان
ہجرت کر کے مکیوں اللہ و امینوں
کہندے باہر شہر تھیں ڈھونڈا رسولؐ
ابابکر صدیقؓ دا دو جانیک صفات
دن نون وچہ قریش دے رہند اقدر بلند
پاک نبیؐ تے اکھدا جا کے ویلے شام
کیریاں اوہ چار و اجنگل وچہ مدام
پہنڈے آپ رسولؐ سعی نالے یار کبار

اودہ حضرت صدیق شہ ہے صادق نیک یقین
 پہلی ربیع الاول میں دیر دھاڑا سی
 ابابکرؓ دا اونٹ سا اوس تے ہوئے سوار
 ابابکر صدیقؓ تے دونویں اونٹ تیار
 چڑھیا تیجے اونٹ تے عام حیدر نام
 راتیں باہر غار تھیں آئے دین پناہ
 دلچہ آہا جاندا ابو جہل مجھل
 جیہڑے اندر راہ سے آہے شہر مکان
 لکھیا آہا انہا نتوں ابو جہل بے پیر
 جو کوئی پاک رسولؐ نوں ٹھنڈ کرے قلام
 نام سراقہ ہک ساراہ اندر سردار
 ڈھنڈن لگانی نوں ملے اچانک جا
 اس دل حضرت دیکھ کے لگے کرن رما
 وچہ زمین دے دھس گیا گھوڑا اس شیر
 کردا عرض رسولؐ تے مینوں دیامان
 اونویں اللہ اوس نوں دتی چا امان
 اندر راہ رسولؐ نوں ملیا ہور غلام
 انہاں وچوں نبیؐ نے بکری ہک پھڑی
 شیر ملی پھیر لوئے بکری ہوئی کھڑی
 نہ اودہ آہی حامیہ سوئی نہ سی مول
 دیکھ نہی دا معجزہ اوسے وقت غلام
 ہوئی پاک رسولؐ دی خبر مدینے آر
 ہر ایک گراں سا اندر راہ پچھان
 تیک دوپہرا دڑیکٹ ی بیکے راہ رسولؐ
 اٹکے دن پھر جاؤندے دیر اس مکان

ایہ رفیق شفیق سارہیا صادق دین!
 باہر نکل غار تھیں ہوئے تیار نبیؐ
 اودھ دو بجے اونٹ تے چڑھ اٹھا کبار
 نیت کر کے سفر دی کیتی سی انہاں
 ابابکر صدیقؓ دا آہا اودہ غلام
 طرف مدینے ٹپے اوتھوں دا ہوا
 گیا مدینے ہوئی اللہ دا مقبول
 انہاں وچہ سردار جو آہے نافرمان
 ہک سوا اونٹ انعام میں دلیاں کرتدیر
 گیا مدینے طرف نوں چوری چھڈ مقام
 سن کے خبر انعام دی ہو یا مودا سوار
 مابین پاک رسولؐ نوں تیرہ لیئے اٹھا
 اس دشمن اسال تھیں رکھیں دور خدا
 ڈھٹا اوس شیرینے بھل گئی تدبیر
 حالت تیری کسے تے کرساں نہ عیان
 تیرت سراقہ اپنے گھروں ہویا روان
 بکریاں اودہ سی چاروا جنگل وچہ غلام
 دودھ لگے پھر چوڑے استھیں پاک نبیؐ
 سارے رے رے دودھ تھیں جو ساتھ نبیؐ
 رنج گئے سب دودھ تھیں جو سی ساتھ رسولؐ
 کلمہ پڑھ کے نبیؐ دامن لئے اسلام
 مکے تھیں ہے ٹپیا اودہ حبیب خدا
 اس جایاں رسولؐ دے پھندے فجر آن
 مڑاؤن پھر گھراں نوں دلچہ ہو ملول
 رکھدے اندر راہ دے سب انصار دھیان

شہر مدینہ وچہ جو آپ ہے مسلمان
 انہاں سواری بنی دیا ہک دن پئی نظر
 مثل غلاماں آپ نون کردے سب سلام
 دلدے اندر شادیاں کرن لگے انصار
 کوئی کردے بنی دے پھرن لگا اسدم
 کوئی صدقہ دیوندا دیوے کوئی خیرات
 گھر اندر جاعت دسکاترے شاہ جہان
 بارہویں ریح الاولیں روز آیا اوہ پر
 مکہ تائی چھڑ جان حضرت ہوئے روان
 پیر پیادہ کیوں ہو یا پھیر روان
 آنے بنائی بنی تے مسجد ندوں قبا
 اس مسجد دے حق وچہ آیت ہوئے نزل
 اس محلہ قبا تھیں آپ جمعہ دے دن
 اہل وطن وادی وچہ آپ نے پڑھ کے صبح نماز
 وچہ مدینہ ہو گیا داخل جہدوں رسول
 عجیب تجملی شہر و اعجاب آیا اوہ روز
 وچہ مدینہ شہر دے جو ہیں لگیاں راہ
 ٹوٹے عورت مرد و آہا بہت ہجوم
 صلی علی و اہر طرف آہا شور فغان
 گردے سارے بنی دے بڑھلے تے جوان
 شان رسول کریم دی کی ہیں کراں بیان
 اگے پیچھے بنی دے سبے گتے دل
 گھر جہ اس آوند حضرت دے وچہ راہ
 حضرت میرا کیا دیکھو ایہہ مکان
 ہووے اسدی بڑی تائی روز شہر

آون استقبال نون ہر ہر روز کھیاں
 واہو وادی وورڈوے طرف رسول بشیر
 پکڑ رکاب رسول دی ٹوڑے ساتھ تمام
 جان اتے گھر بار نون دیون دلوں و سار
 کوئی پاک رسول دے چھے پیا قدم
 خوشیاں گھر گھر اپنے کردے نیک صفات
 باہر ساہک شہر تھیں قبا مسلہ جان
 وچہ مدینہ ہو گیا داخل شاہ کبیر
 ترے دن راتیں علی غسار ہیا وچہ مکان
 خدمت وچہ رسول دی حاضر ہو یا کن
 وچہ محلہ قبا دے کیتی آپ کیتی آپ بنا
 آیت وچہ قرآن دے ادب پاک رسول
 وچہ مدینہ آوڑے پاک رسول زمین
 داخل اندر شہر دے ہوئے نال نیا نہ
 برکت قدم رسول دی رحمت ہوئی نزول
 داخل پاک رسول جہاں ہو یا دین فیروز
 بھرے آپے سب خلق تھیں قبول کر لگا
 اندر شہر بازاردے ہر ہر جگہ و حرم
 کردے تارے بنی دے سی اوہ چند کھیاں
 کردے صفات رسول دی ہر ہر جہاں
 خوبی سب جہان دی اس اوپر شران
 سب انصار جہاں جہاں آپے کردے چلی
 اوہ حضرت نون آئیکے کردا سی آگاہ
 اسوچہ رہے رسول جے ہووے باغ جہان
 میرے وچہ مکان دے رہنا کرد و منظور

گھر میرے وچہ اترو کر کے آپ کرم
 قدم مبارک آپ دا آوے جس مکان
 قیامت تائیں اسدا کسی خلق بیان
 کجے وانگر اسدی کسین سب طواف
 سن سن ایہ فرماوندے آپے شاہ عرب
 مینوں جس جاہلین دا پیگما حکم خدا
 چھوڑ دیو اس اونٹ نوں بیٹھے جس مکان
 ہیگی جس مکان تے مسجد نبوی یار
 حضرت کہیا ایہ ہے مرضی لا شریک
 ہک شخص ایوبؑ سا قوم وچوں انصار
 اوہ نبیؐ نوں نے گیا ساتھ ہزار سرور
 وچہ مدینے اس دن آہی بہت خوشی
 مرد اتے سب عورتاں خلقت سی شادیں
 لڑکے جو نادان سی قوم اندر انصار
 پھر دے دف بیا وندے غزلاں پرین کلام
 وچہ مارچ دیکھ توں کیتا ہے تخریب
 وچہ مدینے آئے کے بریا پاک رسولؐ
 سنہ ہجری دے لکھن دے رسم جو جاری ہے
 اول ماہ محرموں شروع ہوندا ہے سال
 وچہ مدینے آئیگے آپ رہے دس سال
 جلدی جلدی ہر سال دی حالت ہے اظہار

گھر نوں اس غریب دیکر توں رشک ارم
 ہووے اس مکان دی عزت عالی شان
 سارے مومن اسدے مومن گے قربان
 وانگوں بیت المہمور دے ہوئی اس اوصاف
 جس جا میرے اونٹ نوں حکم کیتا ہے رب
 بیٹھے اس مکان تے اونٹ میرا ایہ جا
 اوہے جاگہ میں رہاں تیک قیامت جان
 اس جا اونٹ رسولؐ دا بیٹھا ہے تکرار
 ہے ایہہ جگہ اپنی روز قیامت تیک
 گھر اسدا نزدیک سا اس جگہ تھیں یار
 ست پہینے اسدے گھر وچہ رہے حضورؐ
 ظلم کفر سب اٹھ گیا برکت قدم نبیؐ
 آدن پاک رسولؐ تھیں ہر سچہ مکان
 گلی کوچہ وچہ راہ دے نالے وچہ بازار
 آہی صفت رسولؐ دی اندر انہاں تمام
 حالت پاک رسولؐ دی آکھاں کہ تفسیر
 سی دس برسوں پوریاں اٹھوا مقبول
 کیتا ایہ فرمان سا حضرت پاک نبیؐ
 مکہ جد تھیں چھڈیا پاک نبیؐ خوشحال
 جد اجدا ہر سال وانکھیا ہے احوال
 اندر اس کتاب دے آکھ سواں یار

در بیان واقعہ سال اول

اول پہلے سال دی بنی مدینہ قتب

وچہ مدینے نبیؐ نے کیتی آپ بنا

شہر مدینہ نبی جاں آئے وچہ انصار
 ہوئی خبر رسول دی جاں وچہ قوم یہود
 گئے انہاں معلوم سی پاک نبی مادی شان
 ظاہر حیدم ہو گیا آندا نالی اعتقاد
 خبر نبی دی انہاں ہون پہلاں آہی جاں
 یک عبد اللہ نام کا بیٹا ابی سول
 اسی مادی قوم واسا اوہ بہت شفیق
 ظاہر اندر مومنوں روزہ کر کے نماز
 ظاہر مسلمان سا اوہ بے دین لعین
 ماراں کیوی رسول نون رکے کہن لعین
 اسدے ساتھ صلاح دے ہو گئی بدین
 دیے کچھ تکلیف جے ایچوں ہون روان
 مسلمان دا اس جا مول نہ ہوئے راج
 رہے موسیٰ دا اس جایا عیسے مادی دین
 انہاں مول نہ جانیاں دین ایہو برحق
 سی پاک قوم یہود دی حبشی انہاں نام
 پاک یہودی انہاں تھیں سا عبد اللہ نام
 اندر قوم یہودیاں آہا اوہ امام
 جاں عبد اللہ دیکھیا آئے حال حضور
 ایہم منہ ہرگز جوئے والا نہیں درخ
 تیرت رسالت نبی دا ہو یا اوہ گواہ
 سی کچھ نبی کہیم ہوا رافع نام غلام
 مکے دے لیل دریاں نون کیتا نبی روان
 سودہ امر کلثوم اول میرا کرد خطاب
 اتم ابین پیچھے اس جا کھلی ہوگ اوہاں

اندر سارے عرب دے ہوئے گیا اظہار
 وچہ مدینہ آئیا پاک نبی خوشنور
 وچہ توریبت انجیل دے آہا اوہ بیان
 دشمن ہوئے رسول دے سارے بے نیاز
 آہا پاک رسول جاں ہوئے نافرمان
 اوہ منافق ہو گیا دشمن پاک رسول
 پچھوں قدم یہود دا ہو یا جا رفیق
 اگے پاک رسول دے ظاہر کر کے نیاز
 دلوچہ رکھدا دشمنی ساتھ رسول امین
 وچہ مدینہ رہے ناں کوئی اہل یقین
 کون صلاح بلجھ کے آپس وچہ لعین
 بناں نون پھر پوجے کر کے وڈی شان
 ظلم کفر و اشہر دے اندر رہے راج
 ہرگز دین محرمی ہو دے مول نہیں
 تیک قیامت رہے گا فضل کرسی حق
 اندر دین محرمی آپے اوہ مٹام
 یوسف دی اولاد تھیں وچہ یہود نام
 حفظ توریبت زبور سی ہو را انجیل تمام
 کہند اس سنے سچدا ظاہر ہوندا اندر
 اہد سے منہ تھیں سچرا آوے نظر فرخ
 کلہ منہ حق یقین تھیں پٹھیا نبی اللہ
 عارث و اچیت زید سادہ و جانیک مقام
 کہیا او تھے ناظر بہت ہو سی حیران
 نے آو جا تنہا نون میرے پاس کتاب
 کیوں لیکے چوہا نون آو میرے پاس

جاندے رافع زید بھی بھیجے ہوئے رسول
عبدالقدوس ابو بکر دار لکے انہاں نال
اور محمد رسول کریمؐ دا بیٹھا صاحب جا
یاراں ساتھ بناوندے مسجد نبی رسولؐ
سی دیوار مسیت دی آہی تدوں تمام
اوسے مسجد دی بکھنوں آہی تدوں بنا
اندر دو جے سال دے پھیر ہویا فرمان
مسجد دی ہک طرف نوں حجرہ کرن بنا
حضرت بی بی عائشہؓ دا اوہ ہویا مکان
اوس ویلے گھر نبیؐ دے سی دوحرم پھچان
سب مہاجر نبیؐ دے جو آہے اصحاب
مسجد گروے انہاندے لئے مکان بنا
جو اصحاب رسولؐ دے سب آپے مکین
سایہ پاس مسیت سی صفہ اس دا نام
جو سی وجہ قبیلیاں عاجز آتے غریب
سب اصحاب رسولؐ دے آہے عالی شان
اندر اوسے سال دے چار رکعت نماز
دو گانے دا حکم سا لگے ہجرت تھیں
طول قرابت فخر دی اول تھیں اے یار
ایہ سب پہلے سال دی حالت آہی یار

مکیوں لیکے چو بانوں مڑدے اوسے رسول
سنے قیلے اپنے اکھڑ آیا خوشحال
اوتھے مسجد نبیؐ نے کیتی آپ بنا
سب اصحاب رسولؐ دے جو سی مروجہ
لکھ تھیں خجور دی کار آہے سب خام
بیت المقدس طرف نوں سنی ایہ حکم خدا
کعبہ قبلہ ہویا پاک نبیؐ دا حبان
رہنے کارن اپنے اس رسولؐ خدا
عمر ساری وجہ اسدے فی بی رہی پھچان
سودہ تھے ہک عائشہؓ دولوں عالی شان
وجہ مدینے شہر دے ساتھ رسولؐ بخاب
قدہ موافق اپنے سب بناون حیار
مسجد اندر رات دن رہندے صاحبین
جو اصحاب غریب سی اوتھے رہن تمام
اوہ بھی پاک رسولؐ نوں آپے دولوں
اندر اوسے سال دے ہوئی شروع اذان
ہویا فرض خدا پیدا سن لوقی نال نیاز
جو سی دو گانہ سفر و اموس جان یقین
مغرب دے ترے فرض بھی ایہی تھیں جو
واقع دو جے سال دا اکھاں کھڑا ظہار

در بیان جنگ بدر و قتل شدن ابو جہل مروود

سنتوں دو جے سال دا اکھ سناواں حال
کعبہ قبلہ ہویا بیت المقدس چھوڑ

بیت المقدس خلق دا کعبہ سی خوشحال
پڑھی نماز رسولؐ نے کعبہ دل منہ موڑ

اندر ایسے سال دے کر کے نبیؐ صلاح
روزہ اتنے زکوٰۃ بھی اندر دو جے سال
بعضے کہیں زکوٰۃ دا پھلاں سی نرمان
ہور دو گانہ عید دا ہویا سی فرمان
بتاں دے سب پر جنوں خلقت آو جان
شرک کرن جے رب تھیں مڑ کے قتل کرد
عورت لڑکے انہاندے پھڑکے قتل کرد
ہر ہر جا کفار تھیں جا کرد سب جنگ
اندر چھڑے جنگے حضرت گئے حضور
قتل کرن لوں شرکاں جاں ہویا فرمان
وا دن ہک گراؤں سی اوہ ابود پیاس
سن کے خبر رسولؐ دی نی گئے جہول
حضرت حمزہؓ آپ نے کیتا پھیر دان
ساتھ روانہ اسدے کیتے تہیہ اسوار
آہی قوم کفار دی اندر کسے مقام
ترجیے تے سٹھ اسجا سی بے دین تمام
صلح کرن جے تہاں تھیں مول نہ کرنا جنگ
دل کے قائم اوہ جے ہوں اوپر جنگ
رخصت ہوئے رسولؐ تھیں حمزہؓ ہویا دان
اوپر جنگ تیار جاں ہوئے شیر خدا
حمزہؓ اس قوم تھیں ہویا ناہ جدال
حادثہ دایک پتہ سی جس عبیدہ نام
گیا آیا خور ایہہ بھی حضرت حمزہؓ نال
مڑ کے جدوں رسولؐ تے حاضر ہویا جا
لیکے سٹھ اسوار توں جلدی ہوا اسوار

شاہ علیؑ تے فاطمہؑ دا بھی ہویا نکاح
واجب صدقہ نظر دا ہویا سا خوشحال
ہجرت نبیؐ کریمؐ یقین آہا ایہ بیان
کرن نصیحت خلق لوں کہیا ہے سبحان
اللہ اتے رسولؐ لوں منن نال نیاز
مال خزانہ لٹ لو ہر گز نہ ڈر د
پہلاں تھیں قتل دا حکم نہ آہا کوہ
جو ہیں منکر دین تھیں کر لوقہ قتل سنگ
غزوہ کھندے سنوں سن لے اہل شعور
اصحاباں لوں ساتھ لے حضرت ہو گردان
گئے جو اندر گراؤندے اندر حق شناس
وجہ مدینے آئیا مڑ کے پھیر رسولؐ
مارے پکڑ کفار لوں ہوں جس مکان
ایہ سا فریب سی جنگ اندر ہوشیار
حضرت حمزہؓ پہونچیا تدری علیہ السلام
رخصت دیلے نبیؐ تے کیتی ایہ کلام
صلح کرد دل نہیں بھنی ہونا ناہیں تنگ
قائم ہو لوبہ جنگ دے اوپر تہیں سنگ
آئے اس مکان تے جاں غازی مردان
کیتی صلح کفار نے حمزہؓ اگے سبار
صلح جو کیتی انہاں نے ہے سلامت حال
چاچے پتہ نبیؐ دا آہا دچہ اسلام
ابودادی اوہ نزلوں مڑ آیا خوشحال
اسدی طرفے دیکھ کے کہیا نبیؐ خدا
جا فلائی اتے ہیں کفار تخت بار

اوہ تجارت قریش میں آہے اس مکان
 ابو عبیدہ ہویا لے کے فوج روان
 جسدہ آیا انہا تھوں اوہ نزدیک مکان
 ڈر کے سفیان انہا تھیں مول نہ کیتا جنگ
 ایہ پسر و قاص نے ماریا سی ہک تیر
 پہلاں تیر و قاص نے ایہ چلایا حیا
 ابو سفیان میدان تھیں راتیں نہٹ گیا
 وجہ موافک قافلہ ڈیرا کردا جا
 اس ول حضرت رطپے دوسو ساتھ جان
 اہمید واپت قافلہ اندر سی سردار
 راتیں چوری نس کے چھڈ گئے اوہ جا
 جہول تھن کفار داکیت حکم خدا
 کہ لبسم اللہ اپنے جاں ہتھ پکڑی تیغ
 ہر جا قوم کفار دی ہوئی آہی سست
 جو سردار قریش سے وڑے وجہ کفار
 وجہ عرب دے بدر ہے ہک موضع و نام
 ہکن سی ہک قافلہ آیات مول جان
 کر کے اوہ سوداگری گئے بدر وجہ آر
 ابو سفیان وجہ انہا ندے آلا وڈا امیر
 آلا وڈا قافلہ لشکر ساتھ تیار
 ہوئی خبر رسولؐ نوں پاس بدر بے پر
 سن کے پاک رسولؐ نے کیتی فوج تیار
 ہتھ اسال نوں آوی لو تھوں مال کثیر!
 ابو سفیان دینال ہے تھوڑی فوج سوار
 ہوا سوار مدینوں ٹرے رسولؐ پنہ

لٹ تمام اسباب نوں ہو کر کہیں حیران
 سی سردار تجارت دے وجہ ابو سفیان
 جنگ نہ ہو یا انہاں تھیں ہوئی صلح عیان
 باجھ لڑائیوں مڑ پئے غازی ہو کے تنگ
 آیا فوج رسولؐ تھیں اندر قوم شرم
 لشکر وجہ کفار دے اندر راہ خدا
 طرف مدینے آیا لشکر نبیؐ خدا
 اوہ بھی اہل قریش تھیں آہے اہل جفا
 کہندا چھڈاں مول نہ آندے باجھ ایمان
 آیا لشکر نبیؐ و اسنیاں قوم کفار
 حضرت باجھوں جنگ تھیں ٹے مدینے آ
 ڈردی قوم کفار سی اندر ہر ہر جا
 کہیا حکم خدا تھیں مول نہ کراں دریغ
 عزت قوت مومناں لگی ہوون چست
 قید ہوئے وجہ بدر دے کچھ مارے تلوار
 نیٹے شہر مدینوں ہے اوہ وڈا مقام
 سب قریش تجارتی آہے اس مکان
 پاس انہاں زربال و انت نہا کار
 تابع اس سردار دی آہے ہو کر شرم
 پاس بدر دے آئیکے اتر پئے مکار
 لختے ہن گے آئیکے ساتھ متاع کثیر
 لٹ لوں جا قافلہ کہیا رسولؐ پکار
 اس جگہ وجہ ہوون سب اصحاب امیر
 مال اتے اسباب وانا ہن کچھ شمار
 سی انصار بہادران حضرت نال سپاہ

وجہ موضع جہاں سے حضرت ویلے شام
کہندا ایقوں نس کے جانیے کیڑے دل
ابو جہل نون لکھدا کے طرف شریہ
آئی فوج محمدی اساں تے ہو اسوار
کر کے قتل تبار نون بسین سارا مال !
سفیان ایہ خط لکھ کے کیتا جلد تیار
ابو جہل تے آتیا خط ابو سفیان
طرف مدینے آتیا ابو جہل مردار
ساتھ انہاں دے آتیا حضرت عباسؓ
ابو جہل دے ساتھ اٹھ آیا ہوتے روان
جبرائیل رسولؑ تے کیتا آئے ظہور
ساتھ تیرے اوہ جنگ نون آتیا ہے مردود
اسدے ساتھ عباسی ہے ہو تریشی تمام
ابو جہل سردار ہے اندر اس گروہ
رکھ لوکل رب تے حضرت پاکؐ سوا
تیری مدد ہو وی تیرا خاص خدا
اصحاباں نون آپؐ نے کہیا تدریں کھلو
فتح تباری ہو وی سنیوں اہل یقین
ابو جہل بھی آیکے اتہر پیا ہک جا
ایہ فرمایا نبیؐ نے سزے سارے یار
اوہ مقام تبار تھیں اتہر پیا ہے دور
سفیان ورجی طرف ہے اتے اسباب کثیر
دل دے اندر اپنے لیسے نہ کرد ورنک
دو طرف ناں تھیں ہکل جھٹے مرضی ہو
یاتے ساتھ سوداگراں چلی بچاؤ جنگ

سفیان بن اس حال نون ہو یلے آرام
آ محمدؐ فخر نون گروہا لسی مل
کہندا میں دل آقوں سے کسے فوج کثیر
زور نہ ساڈا چلی جان کدکن تلوار
طرف بدر دی آرتوں لشکرے کے نال
کے دیول دوڑیا راتو رات سوار
ہک ہزار اسوارے ٹڑیا نال فرمان
دشمن ایہ رسولؐ دا کہا وڈا مکار
چا چا پاکؐ رسولؐ واسی ایہ بیت داس
طرف مدینے آوندے منزل قتل جان
ابو جہل ہے آتیا ساتھ ہزار اسوار
یقینوں نفرت دیوسی اس نے رب وود
جلدی جلدی سب فوج دے وچی ٹوٹے نام
نون دل اندر اوسدا کہی نہ تم اندوہ
اس لڑائی ہو وی ابو جہل مقتول !!
فتح نہ اوپر فوج ہے جوتل رب رضا
ڈرو نہ قوم قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
کہیو قتل قریش دا ہرگز ڈرو نہیں
ڈیرے اس تبار تھیں ہو کے دور جدا
ابو جہل ہے آتیا ساتھ ہزار اسوار
دلوچہ اس لعین دے ہے گا وڈا غرور
ہے اندر اس قافلہ تھوڑی قوم شریہ
اندر قوم قریش دے چل محاذ جنگ
دھڑ تلوار میان تھیں دشمن قتل کرد
ابو جہل نور مارے یا اول کر تنگ

ابو جہل نوں مارے آؤں وجہ میدان
 یاراں آگے نبیؐ دے اکھ سنایا حال
 ابو جہل مرد و نوں پچھوں ماراں جا
 میرے دل دیوچہ سی یار و ایہہ دھیان
 اٹھاپاں دے دیوچہ سی تالے دو مردان
 اسپیں موسیٰؑ دے قوم دے دانگوں ناہیں مل
 اسپیں نہ ملک شام دے اندر لڑیاں جا
 جو ہے مرضی آپ دی سانوں اوہ قبول
 جیہڑے آپے ہو رہی ساتھ نبیؐ دے یار
 سانوں اوہ منظور ہے جو فرمان حضورؐ
 پیغمبر خوش ہو یا سن کے ایہہ کلام
 اتوں آئی رات ہے فجری ماراں جنگ
 ڈردا پاک رسولؐ تھیں جسدن آئی رت
 را تورا نہیں نسبا چوری ابو سفیان
 ابو جہل دل بھیدا تر یا ہو یا پیغام
 را تورا نہیں نسب کے اسال بچا پی جان
 ساتھ محمدؐ رسولؐ توں ہرگز کریں نہ جنگ
 مکے دیول آرتوں اوکھوں امن امان
 ابو سفیان را اوسنوں جدم گیا پیغام
 نام نہ رکھاں اپنا ابو جہل سردار
 ساتھ محمدؐ فخر نوں ایتھے ماراں جنگ
 مدت تھیں ایہہ آرزو لڑاں محمدؐ نال
 ابو جہل دی فوج وجہ جو آپے وانا
 آئے سی جس واسطے ہوئے گیا اوہ کلام
 ابو جہل بدکاری نالے دلوں شقی

اس تھیں پچھوں لیٹے مال ابو سفیان
 ابو سفیان را لیٹے آؤں جا کے مال
 اصحابانوں اکھیا سن کے نبیؐ خدا
 ابو جہل نوں مارے آؤں وجہ میدان
 سدا تے ابو بکرؓ سے کیتا انہاں بیان
 جو نکہ کیا انہاں نے آہا پیش رسولؐ
 موسیٰؑ توں لڑ جائیکے یاتے لڑے خدا
 ہرگز تیرے حکم تھیں کرساں نہ عدول
 سب انصار مہاجران کیتی ایہہ گفتار
 جو کجہ کر سیں حکم توں اوہو کراں ضرور
 فتح تساد ہی ہووسی کہیا نبی کریمؐ
 ماراں قوم قریش نوں کر کے رنوجہ تنگ
 سفیان ہرگز مول نہ ظاہر کیتی بات
 سی حضرت داؤد بہ چھڈ گیا میدان
 نسب لڑے میدان تھیں چوری اسپیں تمام
 مکہ دے دل فخر نوں توں بھی ہور دان
 ہن کجہ غرض نہ مول ہے نہ ہوویں تونگ
 وجہ لڑائی کیدے ناں گواہیں جان
 منہ اوپر ہتھ پھیر کے لگا کرین کلام
 جے میں پکڑ رسولؐ نوں ماراں نہ توار
 ہک ہک تا میں مارساں میدان کرتے تنگ
 کیتی مری آرزو پوری جلی جلال
 انہاں کہیا رسولؐ تھیں ہیگا لڑن بجا
 سو ابو سفیان لے گیا مال اسباب تمام
 کہند انج ضرور ہیں لڑساں نال نبیؐ

دشمن اوہ رسولؐ داتوں نہ آیا باز
جوش جو کتنا خون نے منی نہ کلام
گھیرا آیا موت نے ابو جہل بے یار
ابو جہل اٹھ فخر لوں ہو یا جنگ تیار
دیکھ رسولؐ کریمؐ نے کیتا ایہہ فرمان
ابو جہل مرد و بھی قتل ہو سی اس جا
جو فرمایا نبیؐ نے فرق نہ ہو یا مول
ترے سے تیراں نبیؐ دے ساتھ آپؐ اصحاب
وجہ ہمارا ہاں سی سب آپؐ سٹھ یار
جو سی ساتھ رسولؐ دے سارے یار کبار
ساری عمر نہ دیکھیا انہاں اٹائی جنگ
یاراں تاپیں رسولؐ نے کیتا ایہہ فرمان
بہتے دشمن دیکھ کے ہو و ناں حیران
جاں فرمایا نبیؐ نے ہوئے سب تیار
ہو کے صفوں کھلوزے حضرت دے اصحاب
شکر دیکھ رسولؐ و اکہندا اوہ بے پر
او پر فوج محمدیؐ فتح اس دھی ہو
سن کے اس مردار تھیں کیتی نبیؐ دعا
عزت اتے جلال دی کھادی قسم خدا
ہو یا جنگ مقابلہ و دونوں صفوں تیار
ابو جہل نے اپنے گھلے چار پلید
کہندے پاک رسولؐ توں کوئی بھیج جان
عبداللہؐ تے مسعود توں ہو یا ایہہ فرمان
انہاں توں اوہ دیکھ کے کہندے چا شریہ
اول سالوں اپنا و دلوں دسو نام

دل دے وجہ چروکی ہک ایہہ نیاز
ہوندا ہے بدکار دا آخر بد انجام
کہنے لگا لعنتی آیا و د ا پلید
آئی موت شریہ دی پہن لئے ہتھیار
بہت قرشی مر گئے اندر ایس میدان
آیا ہے اوہ مرن توں کیتا حکم خدا
جنگ بدر وچ ہوئیا ابو جہل مقتول
پورا ہک ہزار سی دشمن دین خراب
دو سو چھ جو ہو رسی اوہ آسے انصار
ساری عمر نہ انہاں نے جنگ دیکھا کوار
پہلی واری جنگ دے اندر آپؐ تنگ
ابو جہل تھیں جنگ و اجلدی کرو سامان
چڑیاں و انگوں مانہ و انہاں چہ میدان
اللہ اکبر آکھ کے دھرو لہن تلوار
ابو جہل توں آکھدے آوے شتاب
ساڈا لشکر استھیں بیگا بہت کثیر
شکر تے معذور سادل اندر بد خو
او پر اس شریہ دے دیوین فتح خدا
دیواں فتح رسولؐ توں او پر قوم جفا
کھڑے ہوئے میدان وچ ہتھیار لے تلوار
عقبہ اتے منیرہ ہو تشبیہ و لسیہ
ساتھ اسادے جنگ توں آون چہ میدان
پاک نبیؐ واد و ویاں توں جا ہو چہ میدان
کیوں آئے ہو مرن توں و دلوں عمر صغیر
عبداللہؐ تے مسعود ہاں کیتی دواں کلام

پھر دوہاں دے نام توں کہن لگے جہوں
جاؤ اس میدان تھیں اینتھوں مڑو شتاب
ساتھ بلند آواز دے کہندے نافرمان
اورہ آکرے مقابلہ جو ہے وڈا دلیر
سن کے پاک رسولؐ اتے حمزہؑ اتے علیؑ
ابو عبیدہؓ تیسرا حارث و انس و زید
حمزہؑ ناں مقابلہ کرے شبیہ شیطان
حیدرؑ ناں مقابلہ کرے شبیہ شیطان
حیدرؑ ناں مقابلہ کرے پلید و لید
مڑیا طرف مغربی حضرت شاہ علیؑ
طرف عبیدہؓ آئیا غلبہ وڈا شریہ
تاں بھی اس شریہ توں ابو عبیدہؓ شیر
چوہاں تائیں مار کے آکے پھیر جوان
ابو جہل دے فوج دے جو سی لوگ شریہ
تیراں تھیں پھر ہو گئے مومن چار شہید
ابو جہل دے گٹک تے حملہ کر کے شیر
اوپر قوم قریش دے غازیان پایا توہ
اتر فرشتہ آئیا پورا تن ہزار
جس کافر دے قتل دا قصد کرے اصحاب
سارن تھیں اصحاب دے پہلاں سیں جدا
لگن تھیں تلوار دے پہلاں ڈگدا سر
نھئی قوم کفار دی چھڈ گئی میدان
عبداللہؐ نے پکڑ کے اندر اوسے جگ
سراسر دے نوں لے گیا پاس رسولؐ خدا
حضرت سجدہ لشکر دا کیتا دیکھ ادا

ساتھ تساڈے اسانوں لڑناں ہنیں قبول
ساڈے آگے آؤناں اندر تسان تاب
بھجیں کوئی محمدؐ جو دے مردان
تیرے لشکر وچ ہے جو کوئی وڈا شیر
کھلے وچ میدان دے اوپر قوم شقی
آکے وچ میدان دے دونوں قدر بلند
حمزہؑ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
حمزہؑ کیتا اسنوں دوزخ طرف روان
شاہ علیؑ نے لڑیا دوزخ طرف پید
ماری ہک تلوار جاں دوزخ گیا شقی
اندر پیر عبیدہؓ ماریا اس نے تیر
ٹکڑے کیتا پکڑ کے رن دے اندر گھیر
اندر لشکر اپنے جاں ایہہ پہتے آن
لشکر وچ رسولؐ دے مارن لگے تیر
وچ بہشتاں انہا توں درج ملے مزید
وڈو وڈو قوم قریش توں غازیان کیتا زیر
نعرہ مارو مارو دا چوہاں طرفوں شور
مدد پاک رسولؐ دی بھیجا رب عہد
جا فرشتہ مارو اسنوں حال خراب
کرے فرشتہ وڈو کے آہا حکم خدا
مرخی وانگوں رٹ خدا کافر دے نظر ا
پچھے پئے قریش دے غازی شیر جوان
ابو جہل توں ماریا فوج کر کے تنگ
حاضر پاک رسولؐ دے کیتی تدر لے جا
ہوئی فتح رسولؐ دی مارے لوک جفا

ابو جہل تے اس دے بوسے نال رفیق
 بنانے شبیہ بھی تے بدکار و لسیہ
 ساتھ انہاندے ہو جو آپے یار تمام
 فتح ہوج اسلام دی کافر ہوتے خوار
 لے جابے کڑے تیغ اتے ہتھیار
 ہوز دوشانے ریشی جتے تے رستار
 اندر اوسے لٹا دے ہتھ آئی تلوار
 رکھی اپنے پاس سی ایہ تلوار نہی
 حوڈاں غازی جنگ دے اندر ہوئے شہید
 نٹھی قوم قریش دی کجھ ہوج قتلام
 بہت قریشی جنگ دے اندر ہوئے شہید
 شرف انہاندی دیکھ کے نبیؐ کیت فرمان
 جے جویں دی حرص ہے ایمان کرو فیول
 باجھ قبول ایمان دے چھڈاں ناہیں مول
 قیمت دیکے اپنی جا ہو گھری شتاب
 عمر ساری وچ قید دے رہی اوہ حیران
 چاچا پاک رسولؐ دا جس دانام عباس
 سن کے سخن رسولؐ دا آندا اس ایمان
 بھائی حضرت علیؓ دا جو آہا خوش ذات
 ایہ بھی اندر قیدیاں آیا کہیں یقین
 وچ لڑائی بدر دے بٹھنے لوک مکار
 گئے تمامی لش کے پاس ابو سفیان
 ابو لہب نے جہاں نہی ہوئی فتح رسولؐ
 سن کے قتل قریش دا ابو لہب جھپول
 گھٹیں باہر مول نہ ہو یا اوہ مردار

دوزخ اندر انہاتوں کیتا رب غریق
 نالے پت ولید دا ایہہ سا بے دید
 ابو جہل مردود دے ساتھ ہوئے قتلام
 اصحاباں نے لٹیا نقدی باجھ شمار
 تنو گھوڑے اونٹ دا آہا ناں شمار
 کھڑی کھڑی چیزیں دساں کہ اظہار
 کہندے جس نوں ذوالفقار منجھوں پیر بار
 وچ لڑائی خندق دے قتی شاہ علیؓ
 وچ ہشتاں جاوڑے سارے قدر مزید
 ساتھ قریش جو مال سا آیا ہتھ تمام
 انہاں تائیں بچن دی مول نہ رہی امید
 سفید سارے قید لو کر کے کہاں بیان
 ناں تاں اندر قید دے مسومندے مول
 جتہاں ناہیں نمایاں حکم خدا رسولؐ
 جو کوئی علیؓ نہ دیو سی رہی قید شراب
 یا تے رب رسولؐ تے لے آؤ ایمان
 اوہ بھی اندر قیدیاں آیا حضرت پاس
 ایہ حضرت عباسؓ سا صاحب عالی شان
 اس دانام عقیل ہے آہا نیک صفات
 ایہہ بھی چھٹا قید تھیں داخل ہووے پین
 نئے سی میدان تھیں جہاں دیکھی تلوار
 ہوسی حالت جنگ دی کر دے جابان
 ابو جہل بھی مر گیا جنگ اندر مقتول
 شہیشت لعین دی ہو یا بہت مول
 ہک ہفتہ وچ مر گیا غیرت تھیں لاچار

ابو جہل مردود دوسے پاس گیا مردود
اندر راہ رسولؐ دے سنہرا سی ایہ خار
اندر اسد کے حق دے تربت یدانزدل
وڑے جاون ہتھ دو اسد کے رب غفار
کر کے فتح لڑائیوں پاک رسولؐ پنہ
جو کچھ اندر لٹ دے ہتھ آیا سا مال
جنگ بدر دا ایہہ میں آکھ سنایا حال
جنگ احد دا ہو گیا اندر تریکے جان

یار نہ اس نے چھڑیا جا کے بلیا زور
جال کے دے دھپ سی نیر بزرگوار
نالے عورت اسدی ایہہ بھی سی جھول
حوکرنی تیرے نبیؐ نوں یوسے ذرا آزار
وچہ دینے آیا ساری نال سیاہ
یاراں تاہیں وندیا حضرت ہو خوشحال
ہویا آہا جنگ ایہہ اندر دوجے سال
ہن میں پیچھے سال دی حالت کراں بیان

در بیان جنگ احد

اندر تیجے سال دے حضرت شاہ حسنؒ
حفصہ بیٹی عمرؓ تھیں اندر ایسے سال
ہو رقیہ نام سی بیٹی پاک نبیؐ
اس دی پھول موت دے دوجی آتم کلثوم
پچھ ماہ رمضان دے ہو گئی جان عید
سن نوں حالت اسدی ہوئی ہو یا ایہ جنگ
جمع ہونے پھر جائیکے اہل قریش تمام
مصلحت کردے بیٹھ کے ہوتے جنگ تیار
پکڑ اسارے انہاں نے قتل کیتے سردار
جنگ بدر دا انہاں تھیں بدلہ لیاں جا
ساتھ محمدؐ جائیکے پھیر حیاواں جنگ
حکم کھٹا انہاں نوں تدوین ابو سفیان
رب قریشی ٹہرے ساتھ ابو سفیان
پاک نبیؐ دے جنگ نوں رمل ٹہرے مکار

پیدا حضرت علیؓ دے گھر وچ ہو یا ہن
گنتی عقد رسولؐ نے اس تھیں ہو خوشحال
گھر وچ عثمانؓ دے ایسے سال مری
وچہ نکاح عثمانؓ دے آئی کر معلوم
جنگ احد دا ہو یا آہا تدوین شدید
نستے سی جو بدر تھیں ہوئے قریشی تنگ
اندر مکے شہر دے خاص اتے ہو عام
بدلہ لئے اپنا جا کے دوجی وار
باجھوں قتل اسلام دے سالوں نہیں قرار
آپس اندر آکھدے دل کے اہل جفا
مسلماناں نوں پکڑ کے رنوجہ کر سانگ
ہوئے سب تیار سی رمل مل نافرمان
تیغاں گزراں لے لے لے تیرے تیر کمان
گنتی اندر آدمی آہے تن ہزار

بطن داری و پر آئیے تریچے جھول
 خیر مت و چہ رسول دے دتی کسے خبر
 روز جمعہ دے بنی نے بعد اسے نماز
 ویر نہ گیتی آپ نے کیتا ایہہ فرمان
 ہتھ اندر تلوار لے پہنے بنی ۵ درہ
 یاراں پاس رسول نے کیتا عرض بیان
 گرو دینے شہر دے کرینے اسیں حصار
 اندر ہرگز شہر دے آنہ سکھ رسول
 عاقی کر کے شہر نوں بیٹھے رہاں اس جا
 جنگ نہ کرے انہاں تھیں جا کے ہزار
 کہیا پاک رسول نے سن ایہہ نہیں صلاح
 پھیر نہ لازم مول ہے لاہن اوہ ہتھیار
 ہے ایہہ حکم خدا پیدا سب یقین کرو
 سن کے حکم رسول دا ہونے سب تیار
 آئے بخاری باغ و چہ راتیں کرن مکان
 وچہ اُحد دے جائیکے پڑھدے ظہر نماز
 پاک محمد مصطفیٰ بنیاں دا سردار
 لہزہ سورج چند نوں آیا وچہ آسمان
 شور پیا ملکوت دا اندر ہر آسمان
 لہندے چڑھدے غلغلہ ہر جا شو پیا
 دوجی طرف قریش جو لڑنوں سب تیار
 آئی نظر رسول نوں اس جگہ یک غار
 عبد اللہ نوں سدیا عالم دے سردار
 غازی لے پنجاب توں جو ہون ہوشیار
 روکیں رستہ غار واسے ایہ بات ضرور

نیٹے موضع اُحد دے مارے نامہ قبول
 ساتھ تیرے ہن جنگ نوں آئے اہل شہر
 کر کے خوب آراستہ سب لڑا پیدا ساز
 طرف اُحد دے موہنوں ہوو جلد روان
 نالے اندر ہتھ دے تیرہ لیندا شاہ
 حکم کر کے اسے اسان نوں حضرت شاہجہان
 اندر شہر قریش دا ہون نہ دیاں گدا نہ
 بڑ جاسن حیران ہو آپے سب جھول
 مکے دلیل جاو سن ہو حیران جھار
 بیٹھاں اسیں آرام تھیں شمن ہون خواہ
 جے کر تہی خدا پیدا پہنے سب سلاح
 باجھوں حکم خدا پیدا پاتے قتل کفار
 نیت تساد می ہووسی دل وچہ نہ درو
 گنتی اندر آدمی آبا یکس ہزار
 اس جگہ تھیں فخر نوں ہوئے گیا روان
 بعد نمازوں جنگ دا لاواں دے ساز
 قائم ہو یا جنگ نوں ہتھ لے ہتھیار
 زحل اتے مریخ بھی ہوئے گیا حیران
 نبیاں دے تلوار تھیں شگن سب لان
 وچہ سمندر خلق جو آہی ہر ہر جا
 یک دل مرسل رب وا خلقت دا سردار
 آہا اس میدان تھیں اوہ نزدیک پہاڑ
 کہیا توں اس غار دے اوپر یک طرفہ
 کھڑے رہاں اس غار دے اوپر پھر تلوار
 مت تجا اس مکان تھیں قلندر دے ظہور

باہر نہیں کوئی اس جاؤں دیہو نہ ہوں
 جہاں میں لشکر اساندا کہندے کرے نزول
 جو نہ کر سید سکندری قاتل سب رہو
 غائب ہوواں اس میں سے پاسوواں منسوب
 بھیجے ہوئے رسول کو سے اوہ گئے دل غار
 فوج ہوئی دو طرف تھیں جدوں مقابل آ
 دونوں صفوں مقابلہ آئیاں ہوتا تبار
 بسن دونوں طرف تھیں بارش و انگول تیر
 سب صحاب رسول دے گئے وڑے جوان
 سفیان اندر جنگ دے آہا کھڑا حیران
 حملہ کیتا غازیوں کتب گئے سردار
 نئے چھڑ میدان نوں تاب نہ بھلی مول
 جاں اوہ میدان نوں لگے دین جواب
 جاتا اونہاں ساریاں نس گئے مردار
 چھڑ گئے منہ غار دے انس گئے اوس دا
 آہا حکم رسول دا رسول نہ چھڑو غار
 منع انہاں توں کہ رہیا عبد اللہ مردان
 رکھی قوم قریش نے جاں اوہ خالی غار
 ابو جہل دا حکم مہ آہا ہکے فرزند
 اوہ بھی طرف غار دے نس گیا سردار
 جمع ہو کے اس غار تھیں حملہ کر کے پھر
 عبد اللہ تے اسدے ساتھ جو ہے یار
 پھر پھر قوم قریش نوں مارن وچ میدان
 لکھا اندر غار دے آخر نس ولسید
 سب قریشی ہو گئے اوتھے جمع پلید

جو کوئی آوے اندر اس کہ دیہو مقتول
 منہ جو اس غار دے انیس نہ چھڑو مول
 نیتیں نہ چھڑو غار نوں ایتھے رہو کھلو
 خالی چھڑن غار نوں ایہ نہ ہو سی خوب
 عبد اللہ تے ہو رہا ہے اس سے یار
 ہکے ل قوم قریش دی ہوں بھی خدا
 مومن موزی دل پئے دیہو لیتیں تلوار
 غازی کس کس مار دے اندر قوم شریر
 تیغ دو دستی مار دے اندر اوس میدان
 کہندا ایتھے آئیکے مفت گواہی جان
 اوپر قوم قریش دے آخر آئی ہار
 اکثر قوم قریش دی ہو گئی مقتول
 جیہڑے اوپر غار دے کھڑے ہے اصحاب
 وڑن کارن لٹ دے چھڑائے اوہ غار
 باجھوں حکم رسول دے ہوئے ایہ خطا
 لالچ کر کے لٹ دا ہوئے اوہ فرار
 خالی ہوئی غار جاں کوئی نہ رہیا جوان
 نسے طرف غار دے اوہ سارے مردار
 اوہ بھی اوتھوں نیا جاں دم ہو یا بند
 ساتھ قریشی اسدے آہے کچھ اسوار
 کہندے فوج مدھی ہیں ماراں گے گھیر
 مڑو چوں اس لٹ دے دیہو لیتیں تلوار
 ایہہ پنجہ جوان سی بہت ہوئے حیران
 ابو جہل داپت بھی آہا وڑا پلید
 اوپر اوہ سے غار دے جان دے اوہ بچیر

لکھے ہوئے غار تھیں دوڑے پھر تشریف
 غازیوں دیول مار دے پھوں کس کس تیر
 نکلے ہوئے سب سی حضرت دے اصحاب
 ہوا چار قریش تھیں لگے کرن جلال
 ہوسا قوم قریش عتیں نس لگے شیطان
 س لڑائی ہو گئے غازی سب شہید
 چہ بہار شغاب دے جا کے لکے تمام
 بیٹے اوتھوں نس کے جاوے دے چہ گھر
 نس و تار ب انہا توں آیت ایہ نزول
 من بندے دی خط لوں اللہ معاف کرے
 حق اندر گمراہ دے گماں کرن گمراہ
 سب اصحاب رسول دے آپے عالی شان
 سکوہ جو اصحاب واکر دے ہیں لعین
 جاں نئے میدان تھیں سب اصحاب امیر
 قائم و چہ میدان سی حضرت شاہ امم
 ابابکر رضی اللہ عنہ علی رضی اللہ عنہ
 عبداللہ رضی اللہ عنہ و اہمہ تنگی تلوار
 قائم رہیا سعد بھی ابو عبیدہ رضی اللہ عنہ
 حلقہ سا اصحاب واکر دے پاکے رسول
 تریار رسول دے اس جا ہوئے شہید
 وچہ قریشیاں مار دا حمزہ رضی اللہ عنہ
 حیدر شیر خدا پیدا ہوو رسول خدا
 حمزہ رضی اللہ عنہ تلوار جہاں ماری یک فلام
 حملہ ہر بار سا کر دا شاہ علی رضی اللہ عنہ
 جتوں پوندا کر کے شاہ علی کر رضی اللہ عنہ

لشکر دل رسول دے جانے اوہ بے پیر
 غازی دیکھ قریش لوں ہو گئے د لگیر
 دوجی وار قریش لوں دیکھ ہوئے بیتاب
 پھر تلوار قریش لوں لگے کرن حلال
 دوجی واری آئیکے قائم کرن میدان
 نئے چھڑ میدان لوں ہو یا جنگ شدید
 بعد فتح دے آئے ساتھ رسول کرام
 بعضے قائم رہ گئے آہا ایہہ فرمان
 عضوا اللہ اتری ایہہ ہانپیل رسول
 اس وچہ نہ تکرار ہے احمق پیا لڑے
 روز حشر دے ہوو سن آپے رو براہ
 جو دشمن ہے انہا ندا ہے اوہ نامزمان
 دشمن اوہ رسول دے ہوئے ہیں بدین
 ہوش نہ آئی کسے لوں آپے بہت زحیر
 ہو رہت اصحاب بھی ثابت رہے قدم
 حمزہ رضی اللہ عنہ پیدا ہوو رکھی اصحاب
 طلحہ رضی اللہ عنہ زبیر رضی اللہ عنہ قائم نال اقرار
 نالے سعد سعاد و ابیٹا عالی شان
 گمراہ دے چند دے آپے سب مقتول
 وچہ بہشتاں مرتبے دتے رب مجید
 وڈہ وڈہ قوم قریش لوں کردا بہت خراب
 کر دے قوم قریش دے تن تھیں سر جدا
 حمزہ رضی اللہ عنہ پتہ تھیں پئے شہادت جام
 شایش کہیا اسموں حضرت پاک نبی
 مارے قوم قریش لوں آدن نصرہ مار

بھیڑاں وانگوں شہر دے آگے ہوئے پیر
 سولال حضرت علیؑ دے آگے زخم چھان
 تیر اندازی سعد نے کیتی باجوہ بیان
 جس دے سایہ باردا کچھ کمانوں تیر
 ابو طلحہ یک ہو رسا وچوں قوم انصار
 کچھ کمانوں باردا جس دے سا اوہ تیر
 تن کماناں ٹٹیل اسدیاں وچ میدان
 دہشت اسد دے تیر تھیں لیسے موزی سب
 ہو رہے ساتھ رسولؐ دے حاضر ہی اصحاب
 عورت بڑھی غازیوں اندر سی یک جان
 ہتھ شہید لے لیا تیرہ یک اوہٹا
 وچ قریشیاں مار دی نیرہ زور زور
 بہت قریشی اس نے مارے وچ میدان
 جاں حملہ کر عبادندی کہندے سب شہید
 رستم وانگوں اوہ سی گدگد کردی جنگ
 تیراں اوہ دے زخم سی لگے وچ میدان
 اس دی طرف دیکھ کے ہن تعجب سب
 کسے قریشی ماریا پتھر یک اوہٹا
 دشمن اوہ رسولؐ دے کافر سا بیرنگ
 یارب اس لعین وانگوں روسیہ
 آیا زخم رسولؐ دے ہوا خون روان
 زخمی ہوئے رسولؐ لوں کیتی اس ندا
 اس بلند آواز تھیں دتا شور محیا
 دو بے دشمن ماریا پتھر یک گداں
 ہوا سچی طرف دے اس تھیں دند شہید

نس گئے میدان تھیں کچھ علیؑ امیر
 ناں بھی قوم قریش لوں دیوے ناہ امان
 کر دے کھڑے تعریف سی ملک ویر آسمان
 وگدا آہا زمین دے اوپر اوہ شہید
 تیر اندازی اس بھی کیتی باجوہ شمار
 وگدا اترت زمین لے ہو کے بہت زحیر
 ہر گز کوئی نہ آوندا آگے اس جوان
 جو سی اندر جنگ دے مشرک ملک عرب
 سمجھنا ندی مردانگی کی میں کہاں بیان
 نام شہید اسد اس میں کہاں بیان
 حملہ کر کے جا پئی لے کے نام خدا
 زخمی ہوئے قریشی سب کر دے آہے شور
 دیکھ تعجب ہووندے سب غازی مردان
 طرفین وچ میدان دے زخمی ہو بے پیر
 حملہ اسد دیکھ کے غازی ہوندے دگ
 باہر نہ آوے جنگ تھیں ایسی سی مردان
 آشروہ بہشت دے داخل کیتی رب
 منہ مبارک نبیؐ دے لگا اوپر جا
 جس نے منہ رسولؐ دے اوپر ماریا سنگ
 جو کوئی تیرے نبیؐ لوں دکھ دیوے گمراہ
 حضرت ہوئے سرخ وادہ کافر شیطان
 اسان محمدؐ جنگ دے اندر مار لیا
 انج محمدؐ ماریا وچ لڑائی چار
 دند مبارک نبیؐ دے اوپر لگا آن
 دندان وچوں ہے گا وگدا اتر مزید

کو نہ ہک کذا یوں ہوئے شہید گیا
اوہ کہیا مرد و دسا دشمن بد کردار
چک پتھر سے مار یا خوف نہ کیتا بیم
قیمت، ناہیں اسری دونوں ایہہ تہان
ہرگز انہوں رب تھیں آیا ناہ خطر
پتھر جس نے مار کے توڑی اوہ لڑی
راہنی اچے نہ ہو یا پتھر مار مکار
اللہ نے توار تھیں لیا رسولؐ بکرا
سا اصحاب رسولؐ و مالک ابن سنان
وصوتا منہ تھیں خون نون حضرت شاہ علیؒ
آخر حضرت علیؒ نے کٹا ہک جلا
پچھوں اندر جنگ دے پھیر ہوئے مشغول
ہک ابی بن خلف سا دشمن روسیہ
نیزہ ہک اصحاب نے مار یا اسد سے جا
ابن قہیبہ آیا وہ ہو سیا نون تیغ
زخمی کیتا نئی نون جاں اس روسیہ
طلحہ دا پتھر اس جا پچھوں ہو یا گذر
طلحہ جلدی ویکہ کے جا وڑیا وچہ غار
لوٹے وچوں اسدا پتھر یا ہتھ علیؒ
او تھوں حضرت، ٹر پئے نالے دونوں یار
اس لڑائی وچہ نئی نون ہو یا زرخ کمال
طاقت اندر جسم دے ہرگز نہ ہی نہ مول
نال بلند آواز دے سفیان کچے پکانہ
ابا بکرؓ تے عمرؓ بھی ہو گئے متلام
کہیا حضرت عمرؓ نے ساتھ بلند آواز

مولیٰ نہ سارا ہو یا آیا و نہ جدا
جس نے پتھر مار یا سا اوہ وڑا مکار
توڑ دتا اس لڑی دے وچوں درہم
کوئی شہید کے اسوں لینے کے ہی تہان
مولیٰ نہ تیرے نبیؐ تھیں کیتا جس نے دے
صنعت دے استاد نے جو سی خوب لڑی
پتھر حضرت دے مار دا جا کے ہک تلوار
حافظ ناعرا اس دا آیا پاک خدا
منہ تھیں اس نے جو پیا خون نبیؐ و احسان
بند نہ ہوندا خون سا زخموں پاک نبیؐ
وتا اندر زخم دے خون ہو یا بندتا
سب اصحاب رسولؐ دے نالے پاک رسولؐ
آیا جلدی دوڑ کے طرف رسولؐ پناہ
لنگا جیروں زمین نون ووزخ جا پیا
مار ہی پاک رسولؐ نون کیتا ناہ درینے
ہک لڑے وچہ ڈگ پئے پاک رسولؐ پناہ
پئے ہوئے وچہ غار دے حضرت پئے نظر
لیندا پاک رسولؐ نون جا کے وچہ گذر
باہر آندا غار تھیں حضرت پاک نبیؐ
واہو واپی آوڑے اندر احار پہاڑ
ہوئی ضعیفی نبیؐ دے اندر جسم سفیال
نظر اسدن بیٹھ کے پڑھرا پاک رسولؐ
اسان مخالف اپنے انج لے ہی مار
ہو محمدؐ علیؒ بھی ہو گئے گم نام
ایہ سب تیرا جھوٹا ہے سنتوں اکسا ساز

جہاں نون توں آکھدا ہو کئے مقتول
 آپا پاک دن نبیؐ نے کیتا ایہہ خطاب
 تاں بھی حضرت عمرؓ نے کیتی ایہہ کلام
 کر کے ایہہ کلام توں مول نہ ہوویں شاد
 سفیان سن کے عمرؓ تھیں بہت ہویا دلگیر
 جے میں ایہہ گل جاندا ایچھے مرگ سپاہ
 ہن میں کرداں کوڑح ہاں کہ کوئی تدبیر!
 بدلہ لسیاں اپناں آئے کراں پھر جنگ
 ایہہ گل سفیان آکھدا چھڑ گیا میدان
 جہاں مکے ول ٹر گئے اہل قریشی سب
 باجہ لڑائی اُحدے ایہہ مکی مہول
 حضرت اس میدان دیوچہ گذاری رات
 یک منزل تے نبیؐ نے دُپرا کیتا جا
 شہیاں جدوں قریشیاں آیا نبیؐ کرامؐ
 حضرت اوکھتوں کوڑح کہڑے مدینے دا
 سفیان جس دن اُحد تھیں نسیا سا بدکار
 وچہ مدینے آئے اندر اگلے سال
 آیا اگلا سال جہاں کرے جمع سپاہ
 طرف مدینے بھیجا سفیان پاک یہود
 اصحاباں توں آکھدا ایہہ گل خواہ مخواہ
 لشکر اسدے نال ہے آدے ناہ شمار
 کہ تاکید یہود نوں کردا جلد روان
 سفیان دے دلوچہ سا اسدہ ایہہ خیال
 سن کے بہتی فوج نوں درجا دن اصحاب
 جنگ ساڈے ساتھ اوہ کہ سن ناہ قبول

سارے اوہ حیات ہیں اُحد دے مقبول
 ابو سفیان جو کہے کوئی نہ دیوچہ جواب
 جھوٹ نہ ہرگز بول توں لے کا فریاد نام
 صحیح سلامت اس جاہیں گے نیک نہاد
 کہندا میرے کم نہ آئی کچھ تہہ پیر
 مول نہ ایچھے آئیکے کردا فوج تیار
 اوں اگلے سال میں کہن لگا بے پیر
 پھر پھر ماراں تسانوں رنوجہ کر کے تنگ
 نہی قوم قریش دی جو سہی نا فرمان
 نکل اُحد پہاڑ تھیں کہیا شاہ عرب
 فتح نہ اسان تے پاؤ سن ہرگز کسے سول
 پچھے پایقریش دے مجرے عالمی ذات
 ترے دن راتیں اس جا رہیا رسولؐ خدا
 مکے اندر نس کے داخل ہوئے تمام
 وچہ مدینے ہویا داخل نبیؐ خدا
 اس وقت سا کہ گیا ظاہر ایہہ گفتار
 کہ ساں آئے مقابلہ آئے محمدؐ نال
 کہے اوہ جنگ دا ساتھ رسولؐ پناہ
 کہندا وچہ اصحاب دے ایہہ گل آکھیں نوں
 سفیان رُیا مکیوں کر کے جمع سپاہ
 ساتھ تساڈے جنگ نوں آیا ہوتا رہا
 وچہ مدینے جاسیکے کر توں میری شان
 ایہہ مدینے وچہ جاں آکھے میرا حال
 پاک نبیؐ نوں جنگ تھیں دین چا جواب
 سن کے میرا دبدبہ آدن ناہیں مہول

جہوں یہودی آئیکے کیا ایہ بیان
 خبر سنی جاں نبیؐ نے کیا ایہہ فرمان
 کیا کوثر رسولؐ نے آیا وچہ بدر
 مکینوں کر کے کوثر جاں ٹرے ابوسفیان
 لہذا پاک رسولؐ ہے وچہ بدر وے آ
 جھنڈے لال ٹھہرے اوپر زمین دستان
 اس نے پہلوں آئیکے مل لیا میدان
 سن کے دل وچہ اسدے خطرہ پیا کمال
 یار و اندر راہ وے پانی ناہیں مول
 ساتھ محمدؐ لڑن تھیں نفع نہیں کچھ مول
 حاصل کی ہے جنگ ایتھوں مرثیہ تاب
 ساتھ انہاندے جا لڑن اندر لگے سال
 اس بہنے مرثیہ مکے طرف شقی !
 مکے اندر ایہہ جاں داخل ہوئے آن
 سن کے حالت اسدی نبیؐ ہو یا خوشنود
 تھوڑے روز رسولؐ نوں ہو گئے ویا

سن اصحاب رسولؐ دے ہو گئے حیران
 کمر تیار کی طرح دی سارے اہل ایمان
 اندر اس میدان دے دتا ڈیرا کمر
 سفیا اندر راہ وے اس نے ایہ بیان
 ساتھ تیرے ہی لڑن نوں آئے لٹھاں جا
 خیمہ تنبو پائیاں لگے وچہ میدان
 جہدم سفیان نبیؐ نے سفیا ہو یا روان
 لوکاں تائیں اکھڑا بات بہنے نال
 مراں تہاڑے راہ وچہ اندر مندر گھول
 کھڑا اسوں مار کے ہوئی ملک تھول
 پانی باجھوں ہو دساں اندر راہ خراب
 ہن مینوں کچھ جنگ دا نظر نہ آوے حال
 مڑے تریشی اسدے ساتھ جو آہے سی
 ہوئی خبر رسولؐ نوں حال ابوسفیان
 طرف مدینے مڑ پئے اس جگہ تھیں زود
 ہو یا جنگ احزاب دا سن میں دیالی سنا

در بیان جنگ احزاب

ہو یا جنگ احزاب دا اندر چوتھے سال
 جاتا جہدم کافراں دین ہو یا اظہار
 جو سی وڈے آدمی عرب اندر مشہور
 وچہ مدینے جائیکے پاس رسولؐ کبار
 جو خادم سی راست نوں عزیزی اتے منات
 اگے داگول نہ رہی ہن بتاں دی ڈول

وچہ کتاباں اسدا لکھیا ہے احوال
 ہوندی مسلمان ہے خلقت باجہ شمار
 آندا انہاں ایمان ہے جا کے پاس حضورؐ
 جا کے بیت نبیؐ دے کمر وعی خلق ہزار
 ہن اوہ اوپر انہاندے مارن ہر ملامت
 عزیزی اتے منات دے سرتے پوند پول

ظاہر زین رسولؐ ادا ہو یا وجہ جہان
 سفیان تائیں آملی سی ہک قوم نغیر
 سفیہ قوم شریہ نے کر کے خوب صلاح
 آدم قوم نظر دے آہے باجہ شمار
 ٹرے ارادہ جنگ واکر کے اوہ تمام
 سب مدینے شہر نوں کرساں دھواہ خراب
 سن کے خبر رسولؐ نے کینا ایہہ فرمان
 اوپر اس پہاڑ دے جانہ سکے کو
 کیتی رل کے غازیان خندق خوب تیار
 فارغ جدم خندقوں ہوئے سب اصحاب
 گردے لشکر آپ دے گھیرالیندے پار
 اوتھے یار رسولؐ دے ہوئے تنگ کمال
 رل انصار جہاں لیا اٹھانستان
 اندر فوج رسولؐ دے جوسی وڈے لیر
 حملہ کر کے جا پئے جاں سارے اوہ شیر
 نھٹی قوم کفار دی چھڑ گئی میدان
 دن نوں کھٹے ہوئی کے پھیر گئے اس جا
 اندر قوم کفار دے عمر آنا ہک نام
 اندر سارے عرب دے اوہ آہا مشہور
 آئے کھڑا میدان وجہ کافراہ ننگ
 لیکے اندر رسولؐ تھیں شاہ علیؓ مردان
 لافان سی اوہ ماردا کھڑا اندر میدان
 شاہ علیؓ نے زور تھیں ماری اونوں تیغ
 سو یا اسنوں دیکھ کے کذب گئے مردار
 شور پیا وجہ کافراں تھر تھر کہنے فوج

سارے کافر عرب دے ہوئے سست حیران
 چھڑ آئے گھربار نوں سارے اوہ شریہ
 طرف مدینے ٹر پئے لے کے جنگ صلاح
 ساتھ دے ہو عرب دے آدم دس ہزار
 کہندے اہل اسلام نوں پکڑ کراں قتل عام
 مسلماناں نوں مارساں دیکے بہت عذاب
 سچ جو ہک پہاڑ ہے طرف قطب جان
 وجہ لڑائی اساں دا اوتھے ڈیر ہو
 انہاں ساتھ رسولؐ بھی کر دے آہے کار
 وقت اوہ آپہنچیا لشکر دین خراب
 غازی سارے وجہ سی گردے قوم جفا
 آخر نکل خندقوں لگے کرن جداں
 ہو کے صفان کھوندے اندر اس میدان
 اوپر قوم کفار دے دھوپے شمشیر
 کر دتے میدان وجہ لشکر دے سر زہر
 راتیں کسے مکان دے اوپر رہے حیران
 دوجی وادی ہو گئے قائم قوم جفا
 نامی وڈا اوہ سی لشکر وجہ تمام
 لڑنا کوئی نہ اس تھیں کر داسی منظور
 کہندا کوئی آئی کے دیکھے میرا رنگ
 اس کافر تھیں جنگ نوں آیا دل میدان
 دھو تلوار میان تھیں آیا شاہ مردان
 وجہ جہنم بھیجا کیت نہ دریغ
 پھر نہ آوے لڑن نوں کوئی قوم کفار
 مڑیا شیر خدا تیدا ساتھ د لیدی موز

نس گئے سب خار جی کر ن قبول نہ جنگ
 دین ایگے پھر آوند سے کھٹے ہوئے قوم
 اور دن ساریاں غازیوں ہوئی نماز قضا
 ادا کیتی اور راتوں جو کسی قضا نماز
 رات اسباب ساریاں کیتی ایہ دعا
 غارت کر توں انہا توں رب غریب توں
 باد صبا توں حکم ایہ کیتا پاک خدا
 جا انہا توں اپنا توں دکھاویں زور
 اوپر انہاں غیب تیں چلی پاک ہوا
 خیمہ تلخو پا سکاں ڈگے زمین تے سب
 ٹوڑ و خیمہ انہاں دے ہو ہی سب جناب
 خیمہ تے اسباب توں چھڈ گئے مردار
 اس تیں قوم کفار دے اڑے ہوئی اس
 خیمہ تے اسباب توں چھڈ گئے مردار
 خیمہ تے ایہ فرمایا حضرت پاک رسول
 مکے اندر نس کے جادو سے بے دین
 راضی سب اصحاب کی اللہ دے مقبول

شام ویٹے جاتے سے جاگہ کسب جنگ
 شام کسب ہر طرف تیں جاتے ہجوم
 شام کسب ہر طرف تیں جاتے ہجوم
 حضرت بعد نماز تیں کیتی ایہ نیاز
 اندر حق کفار دے جو کسی قوم جفا
 قضا کرائی جنہاں نے سادھی انج نماز
 انج کفار اں عرب توں جا کے دیہنرا
 بھلا جاوے سب موزیاں تا مچیں نڈا شو
 ڈگ ڈگ پئی زمین تے ساری قوم جفا
 نائے حکم فرشتیاں تا مچیں کیتا رب
 انہا ندی نیبار توں کر ویران خراب
 پچیاں نہ مڑ کے دیکھیا جاں تے بکار
 نہ مڑ گئے سب رات توں چھڑے مال اس
 پچیاں نہ مڑ کے دیکھیا جاں تے بکار
 ہن ایہ ساقی ہن ہن ہن ہن ہن ہن
 تا تم غازی اں جا آچہ نالی ہن
 دچہ دچہ آوند سے کر کے نعل رسول

بیان صلح حدیبیہ

آیا ماہ ذیقعد ہان حضرت پاک رسول
 و ہنرا لیں آدمی ہو یا نال تنبیہ
 وچہ حدیبیہ جاں گئے کر کے منزل مکے
 جمع ہوئی ہر طرف تیں او تھے قوم کفار
 خدمت وچہ رسول دے بھیجے تا پیغام

مکے دیوار ج توں ملے اور مقبول
 منزل منزل آوند سے ہنرا لیں
 ہن جاگہ تیں ہان توں کر کے مکہ پہنچے
 آئے لڑن رسول تیں کر سامان تیار
 مکہ اندر جاندا لیکن نہ ہرگز نام

داخل ہون نہ دیوہاں قینوں کے مول
 قینوں کے وجہ نہ رکھن دیاں قدم
 سن کے پاک رسولؐ نے مروتا پیغام
 ساتھ تھارے لڑن میں آیا ناہیں مل
 ہوتے خبرے اٹھ کے حضرت جدوں ہمار
 گھیریا قوم کھارنے آئے نبی دا راہ
 دل دیوہاں رسولؐ ہو یا تھوہاں
 دے پیغام رسولؐ لڑن بھیج دنا عثمانؓ
 ہیں آیا ہاں حج نون لڑن نہ آیا رسولؐ
 انہاں دیول آیا جاں حضرت عثمانؓ
 طرہ رسولؐ نہ گھلپا ہرگز کچھ جواب
 جاسب اصحاب نے رلی کے قوم شدید
 کر دے خبر رسولؐ لڑن عثمانؓ ہو یا شہید
 دیکھا سب اصحاب نے جاں ایہ مکر رسولؐ
 رکے پاس رسولؐ دے کھا دن قسم خدا
 قینوں غم وجہ مبتلا دیکھ نہ سکاں مول
 جہنہاں عثمانؓ لڑن کیتا ہے قتلام
 دوجی واری نبیؐ دے کر کے بیعت قبول
 تیرے اکل مارٹاں جہاں اتے کل بالی
 سایہ کہ درشت دے آہے تڑوں رسولؐ
 اس بیعت قینوں ہو گیا راضی پاک رسولؐ
 اندر راضی انہاں قینوں ہو یا باہجہ شمار
 ساتھ اوہاں دے دے اللہ کیتے دو
 دوجا امیر گا فرال ہو سی فتح نصیب
 آیا بچپوں ہو یا خبر فتح شتاب

جے آویں تاں جنگ قینوں کر دیاں مقول
 داخل ہون نہ دیوہاں قینوں وجہ حرم
 حج کرن آیا ہاں میں اسی مقام
 مڑ جاواں ہیں حج کہ کیتا پاک رسولؐ
 ملے دیول ٹپے غا لے سارے بار
 کہندے ملے جہاں نہ دیواں گے خواہ خواہ
 حج کرن نہ دیوہاں سافوں ایہ لعین
 کر جا کے اس قوم نون میرا ایہ فرمان
 منع کر دیکوں حج نہیں سافوں ایہ جہول
 پکڑا انہاں عثمانؓ لڑن کیتا بند لوان
 قید کرن عثمانؓ لڑن سارے دین خراب
 پکڑا انہاں عثمانؓ لڑن کیتا ہوگ شہید
 نکلے پاک رسولؐ لڑن ہو یا مکر مزید
 اندر غم عثمانؓ دے ہو یا بہت ملول
 تیرے اوپر اپنی کر ساں جان خدا
 کہہ نہ غم عثمانؓ بخدا اللہ دے مقول
 قتل کراں گے انہاں نون لین نہ دیاں رام
 کہندے تیرے دشمنوں کہ ساں مقول
 فکر نہ کر عثمانؓ بخدا حضرت نبیؐ کمال
 جاں اصحاباں آیکے کیتی بیعت قبول
 کیتی آیت رب لے وجہ قرآن نون
 رضی اللہ اکھیا وجہ قرآن غفار
 پہاں بخشش انہادی اس وجہ شک نہ کو
 نصرت ہوئی تساندی آیا وقت قریب
 اور مقول نعمت لٹ دی آئی باہجہ شمار

یاراں پاک رسول دے پہن لے ہتھیار
 ہوئی اپنی قریشی نوں جسدِ مایہ خیر
 درجی داری بیت کہ چڑھے تمانی یار
 ہیں شہادت اکھڑے مرنے تائیں اور
 سن کے اوپر صلح دے ہوئے اور مکار
 ہو رہا تھاں نشانِ بخاں حاضر کیتا آ
 طرف مدینہ جاتوں دل نہیں ہو مٹھال
 ہو رہا تھاں اقرار ہو کیتے بیش و کم
 صلح نامہ پاک لکھ کے کیتا انہاں تیار
 اس جاگہ تے سرائی قہری دودھ کر سب دال
 اونوں کیتا ساریاں کہیا جو ہیں رسول
 سورۃ فتح خزانے بھی اندر راہ
 ظاہر اوپر صلح دے ہو گیا ایہ کام
 وچہ مدینہ آؤن دے کر کے فتح رسول
 ہک دن پھیر رسول نے دل وچہ کرتدیر
 لکھیا اندر خطاں دے حضرت ایہ بیان
 جہاں بیان لیا دسی اوپر نیجا اندر
 کیتی ہک لکھتی حضرت تدری بنا
 لکھیا ایہ اس دے تدری لکھ لکھ
 وچہ خط لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ
 ہک خط آہا بھیجا کر کے خط رقم
 ہک فارس دے شاہ نوں بھیجا خط لکھ
 پنجواں خط لکھ بھیجا حارث شاہ دے نام
 وچہ پیام ہک سا اوس یوہ وانا نام
 ہر طرف لے لے لے لے لے لے لے لے

ٹوڑے طرف قریش دی دیو لکھیں تلوار
 قتل اسان تے نبی مرنے بھی انج کر
 مکے اندر چلی انج دے تلوار
 غزا کہن قتل نوں فرق نہ کرے کو
 صلح اسلحے نالی کر اسے سرور سردار
 کہندے پاک رسول نوں ہیں توں بڑ کجا
 ج کرپ توں آیکے اندر اگلے سال
 وچہ کتاباں فقہی دے ہیکے سبب رقم
 یاراں تائیں آکھیا حضرت تدری لکھ
 پاس جو ہیں قربانیاں اچیتے کرو حلال
 طرف مدینہ لکھ پیا اندر و اسبقول
 ایہ بھی تیغوں فتح میں دلی کہیا اندر
 باطلیم اندر فتح سی ہوئی اپنی اسلام
 آہی خوشی رسول نوں غم اندر مجھول
 بادشاہانوں ملک دے خطاں کیتے تحریر
 لکھیں تمانی دیبا تے لے آؤ ایمان
 جہاں ملک سبب اسدا کر سی رہا تیار
 وچہ لکھتے اسی دے لایا سی ہک ہک
 اور صلح لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ
 ہک ہک شاہی طرف لکھ لکھ لکھ لکھ
 سی اور اندر روم دے دڑا شاہ احم
 ہر عزا اسدا نام سی ویکے کتابی جا
 ایہ بھی آہا بادشاہ اندر ہک شام
 ہک خط اسنوں بھیجا نبی علیہ السلام
 خط دتے چا انہاںوں جو لکھ کر ہے مہول

پاس نجاشی بادشاہ جاں خط گیا رسولؐ
 ہر تہل سا جو روم را اوس تے خط گیا
 جاں فارس دے شاہ تے لکھیا گیا رسولؐ
 سن کے کہتی نہیؑ نے اسدے حق دعا
 اندر اوسے سال دے ہو یا اوہ ہلاک
 جدوں گیا خط مہر نوں کیتی اس تعظیم
 ساتھ زبان اسلام دا کیتا اس اقرار
 ظاہر نظر رسولؐ موی تحفہ کرے روان
 بھیجی طرف رسولؐ موی خچر پاک شعیب
 حادثہ آگے جاں گیا لکھیا پاک رسولؐ
 سن کے کہیا رسولؐ نے اسد ا ملک باد
 مکہ ہو یا فتح سا اندر چہرے سال
 گیا یہود شاہ تے لکھیا خط نہیؑ
 پھر میرا ایہ ملک جے مینوں در رسولؐ
 پاک نہیؑ دے اس تے ہوئی نہ رضا
 اس دنیا واسے نہیں ہرگز کجہ اعتبار
 نہ یہود جانیاں اس نوں نہیں بقا
 ابو ہریرہؓ یاد جو پاک نہیؑ واسے

دلوں زبانوں اس نے کیتا چار قبول
 اوس زبانوں قباں دلوں نہ مول ذرا
 پاڑوتا اس خط نوں پڑھ کے نامقول
 ماریں اس ملعون نوں کر کے غضب خدا
 باغی ہو کے ملک نے پرٹ کیتا اس چاک
 بہت کیتی اصحاب دی ظاہر اس تکرم
 دل اندر بد بخت نے کیتا سا انکار
 ظاہر راضی ہوئی کے من لیا فرمان
 رکھیا دل اس دا نام رسولؐ شعیب
 دلوں زبانوں اس نے کیتا ناہ قبول
 ہرگز کدے نہ ہو وی مری ہوئے ناشاد
 حادثہ اس جہان تھیں ہو یا بے حال
 اوس کہیا برحق ہے رستہ ایہ سبھی
 اوپر میں اس شرط دے کراں ایمان قبول
 کہیا سارے ملک دا مالک آپ خدا
 مکہ و غنا ہے اسدے اندر باجھ شہار
 آخر ایہ جہان بھی ساتھ نہ مول گیا
 اندر ایسے سال دے مسلم ہو یا ہے

در بیان جنگ خیبر

جاں ہجرت نوں نبیؐ دے ہو یا ستواں سال
 خیبر یک مکان سا سوچہ قلعہ شد ید
 و سپہ مدینہ نبیؐ نے کیتا ایہہ فرمان
 ہوا سوار مدینوں حضرت ہوئے روان

خیبر اندر ہو یا آہا جنگ جدال
 اوہ مدینے شہر تھیں منترل اٹھ بعید
 اصحاباں نوں اپنے جلدی کر دسا مان
 چوداں سو ہو رہی دے ہو یا ساتھ جوان

اٹھویں دن جا اپڑے خیمہ وچ حضور
 خیمہ گھر دے چو نکلیاں حضرت دے بہا
 اندر خیمہ قدمہ دے جڑی نوکس کفار
 ہر دن انہاں نال سی حضرت کشتے جنگ
 روز لڑائی ہو ونیدی آہی نال کفار
 بکدن جنگ کفار تھیں ہویا وچ میدان
 آخر حضرت علی رضی اللہ عنہ کے ہتھ نشان
 تان پھر قوم کفار دی نھٹی چھڑ میدان
 دروازہ اتے قلعہ دے حضرت علیؑ گیا
 حیدری نعرہ مار کے کیتی ہک نعرہ
 قلعہ تمامی کنیا ہیبت کھان یہود
 شاہ علیؑ دے سامنے مول نہ آیا کو
 جاں اوہ نعرہ مار واکتب جاوے مردار
 وڈا بہادر یک سامر حب نام یہود
 اوہ گھوڑے نوں چھڑ کے آیا دل میدان
 شاہ علیؑ رضی اللہ عنہ نوں جاں ماری تلوار
 نیزہ اس لعین دا آندا شاہ علیؑ
 دروازہ اس قلعہ دا اکھاڑا پھپھان
 کھڑک ماری علیؑ رضی اللہ عنہ نے دتا اوہ گہرا
 نعرہ حیدر مار کے ہویا پھیر وراں
 شکے اس آواز نوں کافر گھر دے شور
 نئے دھڑے علیؑ رضی اللہ عنہ نے میان کیتی تلوار
 بعد لڑائیوں ہک جا جمع ہوئے اصحاب
 خیمہ اندر جاوڑے دروازے نوں توڑ
 رحم آیا شاہ علیؑ رضی اللہ عنہ نشتی انہاں جان

اتویں گھر سے تلے دے غازی مسرور
 نا کچھ قوم کفار دے پچھوں اپنے کھار
 شروع لڑائی انہاں تھیں کشتے ہر دار
 دڑ دے سی وچہ قلعہ دے کافر سوئے جنگ
 مشرک اندر جنگ دے آپے جان دے ہار
 فوج ہوئی دو طرف تھیں وچ میدان چلن
 دوجے ہتھ تلوار لے آیا دل میدان
 دڑ کے اندر قلعہ دے پھر کشتا در جان
 وچہ دروازہ اس قلعہ دے کشتے نشان کھڑ
 دروازہ اس قلعہ دا سارا کتب گیا
 چڑھیا اوہ دن حشر و قوم اوہ پرورد
 روون لگے قلعہ دے اندر سمجھا ہر تہ
 اگے کوچ نہ آوندا شاہ علیؑ رضی اللہ عنہ
 سامر دار یہودیاں اندر اوہ مردور
 کشتا آرمقا بلہ ساتھ علیؑ رضی اللہ عنہ
 گھوڑے اتوں ڈگ پیا جاڑیا وچہ تہ
 نیزہ دا پھل اسداترے سن ہویا سی
 ستر آپے کھول دے اسنوں آہل ان
 تختہ اوہ لیا سیکے کھڑا کشتا ان جا
 آیا طرفے قلعہ دی اور ورا مردان
 انہر سارے قلعے نوں چھڑ چلے سنہ سور
 پھیر نہ آیا سامنے ہر گز کوئی کفار
 نظر کوئی نہ آیا آلا دین خراب
 آہا جو وچہ قلعہ دے ہتھ کھڑا اوہ جوڑ
 آندے پاس رسول گوسے کر کے بند یوان

راضی حضرت علیؑ تھے ہوئے نبیؐ خدا
اس لڑائی وچھپی غازی ہوئے شہید
سٹھ یہودی اس جہا ہوئے قتل ہلاک
جو کسی وچھپی قلعہ دے آندے پکڑ یہود
ایہو قیدی اسی ملک تھیں وہ یہودی
وطنوں ہرگز اسانہ کری نہ باجڑ وطن
ہن ساڑ اوچہ ملک دے دے رسولؐ کو
لیکن ہمیشہ زمین و آتوں ساتھوں حصول
پیغمبرؐ نے انہاں تھیں کہ حصول مقرر
اندر اوسے سفر دے زینب سی ہک نام
آہی اوہ رسولؐ تھیں کہ وہی ضد پیدین
پکڑنا اس بدکار نے خوب بنا کباب
اگے پاک رسولؐ دے آندے اوہ کباب
کھاویں میرے روبرو دو جگہ سے سلطان
روٹی ساتھ رسولؐ جاں لگے کھان کباب
دقی اس کباب نون توت زبان خدا
زینب تھیں اکھرا حضرت ہو خفا
آکھیں پیڑیں تھیں نون لے عورت بدکار
سن کے اس بدکار نے کیتا ایہ اظہار
ایہ تیری پیغمبری دی آند مالش سی
جس نے ساتھ رسولؐ دے کھاوا اوہ کباب
قتل کرائی نبیؐ نے اوہ عورت بدکار
لقمہ کباب رسولؐ جو کھاوا سا اس جا
مونڈھیاں اندر نیکیاں حضرت کہ فرمان
اس تھیں بعد حیات سی آپؐ بچے تیرے سال

شاہ علیؑ دے اپنے کیتی بہت شمار
گفتی اندر پندرہ آہے قدر مزید
مندے حال خراب سی روبرو اندر خاک
حق انہاں دے اکھیا حضرت ہو خوشنود
دل کے انہاں قیدی کیتا ایہ سوال
جو آپؐ وچھپی دے اندر رنخ لحن
کیتتی کر کے کھاوا ساں حیلہ ہو نہ کو
رعیت تیرے ہو دساں غدر نہ کرساں دل
چھڑ دے سب قیدی تھیں آوڑے وچہ گھر
دقی نہ ہر رسولؐ نون اس نے وچہ طعام
بیٹی عارث خیرے دی سی اوہ لعین
قاتل نہ ہر ملا دندی اندر انہاں شاب
کہندی تیرے واسطے آندے نبیؐ ماب
دیکھ ہو دال خوشنود میں کہندی نافرمان
کھاواں ساتھ رسولؐ دے بیٹا اکھاب
نہ ہر آلودہ بکری حضرت رسولؐ نہ کھا
ساتھ میرے کسی واسطے کیتا ایہ دعا
میرے مارن واسطے توں کیوں ہوتی تیار
میں آند مالش واسطے کیتی سی ایہ کار
ہن میں دل تھیں نیلیاں توں پہن خاص نبیؐ
ہو یا توت شہید سا حضرت دا اصحاب
دورنخ اندر جاپی اسی ویلے مردار
اس نہ ہر وافر سا اندر جسم رہیا
اس سب لواپیاں تاں کچھ لے امان
کہندے سی ہر سال دے اندر نبیؐ کمال

اندر اسے راہ سے ملے ابو سفیان
 بخش ہے ادنیٰ یا نبیؐ جو کچھ ہوئی گل
 کہنے تھیں عباسؓ سے حضرت کرے معاف
 جاں لگتے تھیں جنگوں غازی پو تیار
 حکم کیتا سب فوجوں حضرت ابیہ لپکار
 ہو رہے سورسے دیوناں اسنوں کچھ گزند
 اندر مسجد حرم دسے جو کوئی جاوڑے
 ابو سفیان دسے جاوڑے جو کوئی اندر گھر
 دیوے تھیں دھڑاں دسے مکہ وچہ حضور
 حکم کیتا ابیہ غازیوں تائیں نبیؐ لپکار
 لڑن تھیں تھیں آسکے خواہ خواہ مخواہ
 جنگ کا کرن جے تھیں تھیں کرناں معاف
 کچھ قریشی جمع ہوئے ہور مکار
 صفوں میں سور حکم دے قائم کرد جنگ
 حضرت شاہد انہاں دا اکوں رستہ گھیر
 جسدن ہویا مقابلہ ہون لگا جنگ
 لڑ کے دونوں طرف تھیں ہوئے قتل شہید
 خالد خن فرایا ایہہ ہیں جاہل سب
 قتل نہ کر تھیں انہاں تھیں لے خالد خوش خو
 پیغمبرؐ دے حکم دی ہوئے گئی دیوار
 جان بچا کے اپنی نس گئے جمہول
 وچہ پہاڑاں جاوڑے کوئی اندر غار
 وچہ گھراں کوئی جاوڑے دروازوں مار
 کہتے تھیں سوار سی گئے رسول اللہؐ
 غصے وچہ رسولؐ تھیں آتا تھیں جلال

اگے پاک رسولؐ دے کیتا عرض بیان
 صاف کریں تقصیر تھیں جو کر بھیجا بھل
 من لیا اسلام تھیں دل تھیں ہو کے ہاں
 دھو تلوار میان تھیں لیندا شاہ اہل
 مارو مول نہ اسنوں جو سسے ہتھیار
 لگے جو گھر وچہ جاسکے کہ دروازہ بند
 قتل نہ ہرگز اسنوں مومن کوئی کرے
 اسنوں وچوں تساندے نہ کوئی ضرر
 داخل ہوئے آن کے ساتھ ہزار سرور
 لڑنا تو تم قریش تھیں مول نہیں درکار
 لڑو مول نہ انہاں نہیں کر کے کوئی راہ
 قتل نہ کرنا انہاں تھیں کرد عنایت صاف
 کرن تیاری جنگ دی تھیں لے تلوار
 ساتھ دے ہوئے مکوں اجمت تھیں سنگ
 کہند اسب قریش تھیں ماراں کر کے زہر
 پاک دل فوج رسولؐ دی وچہ طرف ہنگ
 پاک نبیؐ نے دیکھ کے کیتا رحم مزید
 عقل نہیں کچھ انہاں تھیں لڑے ایت بدب
 اوپر قتل قریش دے قائم مول نہ ہو
 جان انہاں دی بچ گئی آخر ہوئی فراہ
 بعضے مکہ چھڑ کے نئے او سے سول
 بعضے اندر جنگاں جان دے نس مکار
 مسجد اندر حرم دے بعضے گئے مکار
 جتنے اہل اسلام دی ہن ہے مسجد گاہ
 داخل کئے وچہ جاں ہویا نبیؐ کمال

مٹ کر کچھ دی سب سے اُسے پھر حضور
 مسجد وچہ رسولؐ نے جا آکھی نیکی میرا
 بیٹھ کر پاس رسولؐ دے حاضر ہے یاد
 غوغا نام خدا سے داکتے وچہ پیا
 جسدِ لئید سے دل کے مسلم رسا و نام
 غمی اتے وچہ رجز سے آہی قوم جفا
 اندر کچھ بت جو آپؐ با حجبہ نخل
 ہتھیں اوہ رسولؐ نے دونوں کتے چور
 کھے دی دیوار تے ہوہ آپؐ بت چند
 کیتا حضرت علیؑ لوں موندیاں تے سوار
 کتے حضرت علیؑ نے سارے بت تباہ
 تصویراں پیچیاں اوپر سی دیوار
 حضرت کہیا پھر لوں انہاں دیہ مٹا
 جسدِ باہر آئیا کہ بیہل شاہ جہان
 یکے دیوں پکڑ کے لے آتے اصحاب
 خوف دل اندر قیدیاں آبا با جہاب
 دڑوے دل وچہ اپنے سی اوہ بہت ملول
 قید تے یا قتل دا ہن کہہ سی فرمان
 بدلہ ساتھی اپنا ہے انج نیہ لیار
 قیدیاں دیکھ کے نیہ کیتا فرمان
 دھن میرے جانڈے سچ قمرش تمام
 جے میں بدلہ اپناں لال تھی سب
 جو کچھ ہو پاتساں تھی کیتا سب معاف
 یوسف جویں سلوک سا کیتا بجائیاں نال
 اوسے دیے بعضیاں کہیا نال یقین

داخل وچہ سیت دے ہوئے ساتھ سرور
 ساتھ بلند آواز دے سنن سمیر کبیر
 اللہ اکبر اکبر دے ساتھ رسولؐ پکار
 شور پیا وچہ شہر دے اندر ہر جا
 سن کے غارت ہووندے قوم قمرش تمام
 اوہ دن اوپر شرکاں روز قیامت سا
 ماکہ یک داک نام سادہ و جابت بہل
 ٹکڑے کر کے انہاں دے سٹے آپؐ حضور
 ہتھ رسولؐ نہ پہنچیا سی دیوار بلند
 بچنے اوہ سب علیؑ نے سٹے اتوں دیوار
 نام نہ رہیا بت دا اندر بیت اللہ
 لکھیاں چاروں طرف سی کتے وچہ سوار
 سب مٹائیاں پھر نے دیہ نہ ہوئی ذرا
 آدم قوم قمرش دی کہہ کے بند لوان
 حاضر کتے نیہ دے اگے اوہ شباب
 آکھن ہن کی دیکھے ہوہ اسادے باب
 کہندے سی ہن دیکھے کی کچھ کہے رسولؐ
 جسدِ سانوں دیکھ سی حضرت شاہ جہان
 اوپر ساڈی جان دے ہو سی قہر خدا
 سنیا سب تریشیوں کر کے کہاں بیان
 اوپر میرے قتل دے قائم دے مدام
 قتل کرداں ساریاں پھر نہ کہے سبب
 اللہ بخشے تسانوں آکھاں کہہ کے صاف
 حکم کیتا اوہ انج میں ہو وناہ بے حال
 توں برحق رسولؐ ہیں تیرا سچا دین

قتل کیتے شاہ علیؒ نے بہت قریش خراب
پندرہ روزہ رسولؐ کے رہیا مقام
ایہہ مکے دی فتح و آہا سارا حال

مکے اندر نہ رہیا کوئی دی مراب
کفر شرک اوس جا ہو گیا گم نام
ہن توں جنگ خنین داسن ہو کھو شحال

در بیان جنگ خنین

چھویں ماہ شوال کیتا کوچ رسولؐ
کیتا قصد رسولؐ نے جاواں طرف خنین
مکہ طائف وچ ہے موضع ایہ پچھان
باراں ہزار رسولؐ دے ساتھ آئے اسوار
وچ مقابلے ہوئے جدوں کہ سوار
تھوڑی فوج کفار دی ہے گی وچ شمار
بہت دلاور اسان دی ہے گی فوج سپاہ
غیرت نے درگاہ دے اندر کیتا ہوش
غلبہ قوم کفار دا ہویا وچ میدان
وچ میدان رسولؐ دے ساتھ ہے کچھ باب
ابا بکرؓ صدیق سی تھے ہور ابن مسعودؓ
عمرؓ اتے عباسؓ سی ہمد علیؓ کردار
غصہ وچ رسولؐ سی کہ دے ایہ گفتار
جھوٹا نہیں رسولؐ میں جانے ہج خدا
آہہ ایہہ فرماوندے نالے کرے جنگ
مادریں قوم کفار توں حکم خدا دے نالی
جس جا قوم کفار دی ہوئی جمع بہم
سفیان دایک پت سا مارث اسد انام
کہندا پاک رسولؐ توں شہنشاہ پاک رسولؐ

شکر ساتھ اسلام سا اللہ دامت قبول
آئے اس دل جنگ توں کر کے نیت زین
یکسوں فوج رسولؐ دی آئی ہور وان
چوتھے دن جاپڑے وچ خنین جناب
دیکھ کفار راں آکھ دے سب حضرت دیکار
غالب اوپر انہاں دے ہوساں بے تکرار
دھولواں تکرار جاں کرساں مار تباہ
دھوپ اپنی تلوار جاں پانی کسی نہ ہوش
نئے چند میدان توں غازی مسلمان
مادریں قوم کفار توں پھڑ پھڑ بے تکرار
قائم سی میدان وچ ساتھ بنی ہوشنور
باہیوں انہاں ہور بھی ساتھ ہے کچھ یاد
ساتھ بلند آواز دے اندر قوم کفار
ڈر کے نس نہ جاوساں سفیوں قوم جفا
کرساں سب کفار توں نذرے اندر تنگ
زندہ مول نہ چھڑساں کرساں پکڑ حلال
گھوڑا اس دل شہا سید شاہ ام
اس رسولؐ کریمؐ دی پکڑی جا لکام
تھیں وچ کفار دے جان نہ دیں مول

پہلاں تیرے اُوپر جان کر ان شہر بان
پچھلے ہواں شہیدیں پچھیر کر پی توں جنگ
حکم کہتا عباس توں حضرت کر کے ناز
نہ نہ میدان تھیں حاضر پاک خدا
جسے ہوسا ہے موت تھیں دل و چہرے
نیکے نہ کوئی نفس کے آتے جہول قضا
تسے جے میدان تھیں ہوگا ایمان تباہ
کہیا جہول عباس نے ہوئے سب کھڑے
مڑا کے جو نمرہ مار کے کرن لگے قلام
زندہ جو کوئی رہ گیا ہو یا جلد فرار
غازی چار میدان دے اندر ہوئے شہید
بچے جو ہی نس کے وچوں قوم کفار
ابو عامر سا شہری سہ نرت داکہ بار
طائف تاپتی انہاں دے پچھے اڑہ گیا
ابو عامر دے ہتھ تھیں ہوئے بہت قتال
آخر سارا مڑ پیا لشکر پاک نبی

چار نہ میرے روبرو توں اندر بیان
میرے ہونری یا نبی سول نہ ہونری تنگ
غازیاں ہوئی زور نہیں کوہ توں سا تھا اواز
چھوڑ گئے کیوں نبی توں اندر قسم جفا
اوہ مقدور اوی ہور جلد کھڑے
قائم کر میدان توں دسی فتح خدا
اگے رب رسول دے ہو ورسپاہ
مڑ قوم کفار تھیں غازی پھیر لڑے
وچ میدان کفار دا باقی رہیا نہ نام
فتح ہوئی اسلام دی وچہ خین اظہار
مڑ قوم کفار تھیں ہوئے قتل پلید
طائف اتے او طاس نڈاں گئے دروار
لشکرے کچے فوڑیا پچھے قوم کفار
اندر راہ انہاں توں بہن دتا یک ہا
جتنے قابل پائیا لٹ لیا سب وال
اندر لشکر اپنے داخل ہوئے سبھی

در بیان جنگ طائف

کردا کوئی جہین تھیں پچیر رسول اٹھ
اندر طائف قلعہ دے کہہ بہت کفار
لشکر وچ محمدی کیتے کھڑے نشان
مارن لگے اندروں کانر تیر سنگ
ایسے تیر انداز پیئے اوہ کانر سبے داد
غازی ہوئے تنگ جہاں دھو تھیں تدار

آیا طائف سارے لشکر مال سپاہ
اس قلعہ توں جا بیکہ گھیر لیا سرور
چاروں طرفوں قلعہ تے اتے پو میدان
غازی کر دے قلعہ دے باہر ہوئے تنگ
برستے بھی سارا جہاں تھیں تیر انداز استاد
اٹھ اکبر آگے کے پو تیرے نمرہ مار

نعرہ مار چھوڑے جا چپاون جنگ
 وجہ قلعہ دے ہو گئے آخر تنگ کفار
 ساتھ بلند آواز دے کہیا نبی م خدا
 چھڑ جاؤ اس قلعہ لوں کیتا تساں آزاد
 جا ہو باہر قلعہ تھیں جتھے تاساں رضا
 سن کے باہر قلعے تھیں آئی قوم کفار
 کلمہ سالوں اپنا دیں آپ حضور
 کلمہ کہیا نبیؐ نے ہوئے مسلمان
 طائف گردے ہو رہو آہے قلعہ مکان
 شاہ علیؑ لوں آپ نے ہک سو ساٹھ اسوار
 کیتا حکم رسولؐ نے مارو پکڑ شریہ
 قلعے مکان کفار دے کرو خراب ویران
 سن فرمان رسولؐ و حضرت شاہ علیؑ
 گردے طائف شہر دے جو سی کفرستان
 طائف گردیوں کفر دا نام کیتا سب دور
 چاروں طرف فتح کر حضرت شاہ علیؑ
 مدد لیتی رب نے ہوئے مسلمان
 خیمہ تنبوہ پانچاں ہو رہو بہت ہمتیار
 آئے دُنہ بکری سبھ پنجاہ ہزار
 سونا روپا اشرافی ہو رہو بہت اسباب
 اصحابانوں اسدن دولت ہوئی عطا
 کیتا کوہ رسولؐ نے ہو یا پھر روان
 اندر کے آیکے عمرہ کرے ادا
 حاکم مکے شہر دا کیتا ہک اصحاب
 وجہ مدینے آوڑے سب امیر حجاز

بند کرن در قلعہ دا کافر ہو گئے تنگ
 کھا نہ دانہ نہ ملے کیونکہ پھرین قرار
 کھول دیہو در قلعہ دے خوف نہ کرو ذرا
 جو رہی وجہ قلعہ دے ہو سی اوہ برباد
 پاڑاں مول نہ تساں لوں نہ کچھ دیاں سزا
 اگے آئے رسولؐ دے سب کرے اظہار
 کیتا اح قول ہے تیرا دین حضور
 اصحاباں دامتہ ہو یا انہاں عیان
 رہندے سی وجہ انہاندے کافرنا فرمان
 طرف انہاندے لڑیا ساتھ وجہ دے تلوار
 جو ہے جاگہ کفر دی سب صغیر کبیر
 ہووے مسلمان جو دیہو اس امان
 لے ہک سو اسوار لوں کرو اکوڑ دلی
 پھر تلواراں غازیوں کیتے مسلمان
 ہر ہر جاگہ نبیؐ دا ہو یا دین ظہور
 شکر وجہ رسولؐ دے داخل ہو یا ولی
 مال ہوا مالٹا کی میں کراں بیان
 اونٹ آہے وجہ لٹدے پنج تے یہ ہزار
 آہا باجہ حساب تھیں درم اتے دینار
 دتا وند رسولؐ نے سد تمام اصحاب
 ہوئے غنی امیر سی جو آپے انقرار
 منزل منزل آیا مکے شاہ جہان
 اس تھیں پچھے ٹپے پھر رسولؐ خدا
 طرف مدینے آوندے پھر رسولؐ باب
 شوکت شہمت خوشی دے ساتھ آپے ممتاز

بعضے اندر رہا نہ دے لوگ جو آہے سخت
 جہدم چھڑے قتل قتل گھریں گئے سدھار
 گردے اُکے شہر دے جو سی ہو رہا مکان
 خلقت ملے شہر دی ہوئی مسلمان
 ہندو عورت تک سی زوجہ ابوسفیان
 معاف کرے رب تمہاں لوں سا شاد ہو
 ابو جہل دے پت لے من لیا اسلام
 دشمن ابیہ رسولؐ را پہلاں رہیا قدیم
 ام جہیل تک اسدی عورت آہی جان
 بعد قبول اسلام دے رہیا پاس رسولؐ
 وجہ خلافت اپنی ابابکرؓ صدیق
 جو ہوئی مرتد سی بعد وفات رسولؐ
 تک لشکر وجہ عکرمہ تائیں کر سردار
 اونہاں تائیں عکرمہ پکڑ کیتا مقتول
 اوپر اجناں دین جان ہو یا جنگ مزید
 کیتا جس شہید سا حضرت عکرمہ جان
 اندر وقت صدیقؓ دے تک مرتد شیطان
 ایسے ویسی پکڑ کے قتل کیتا مردود
 کعب جو پت زبیرؓ اسامہ شاعر علما
 جدوں مدینے شہر وجہ آیا دین افروز
 یانت سعادہا آیا اندر شان رسولؐ
 آیا پاس رسولؐ دے بابت سعاد بنا
 میں انج عاجز کعب نے کیتا دین قبول
 اوہ قصیدہ اپنا خدمت وجہ رسولؐ
 اوہ قصیدہ کعب و استیاں جدوں نبیؐ

آہے روز میثاق دے لی تھیں و کجنت
 انہاں مول نہ منیاں دلوں رسولؐ خدا
 ہر ہر وجہ مکان دے ہوئی فتح عیان
 کوئی کوئی رہ گیا جو سی نافرمان
 اس بھی دین قبولیا ہوئی مسلمان
 میری آگے رب دے ایہ فریاد نہو
 آہا حضرت عکرمہ ایہ سردار کرام
 دیندا آہا نبیؐ لوں رنج عذاب الیم
 حاضر ہوئی رسولؐ تے آندا اس ایمان
 ہو یا حضرت عکرمہ کامل تے مقبول
 باراں لشکر جنگ لوں گھلے کر تحقیق
 تاں انہاں لوں پکڑ کے کر دیوں مقتول
 ابابکرؓ نے بھیجا اوپر قوم کفار
 جو ہوئے مرتد سی کر کے دین قبول
 اوہ حضرت عکرمہ ہو یا جان شہید
 اوہ وحشی بھی ہو یا آہا مسلمان
 دعوے اس پیغمبری کیتا آہا جان
 سب اصحاب رسولؐ دے بہت چو خوشنود
 مکہ تھیں اوہ نسی کے وڑے دینے آہ
 مسجد وجہ رسولؐ تے کعب کہیا پکارو
 اوہ قصیدہ خلق وجہ ہے شہرہ قبول
 باہر آئے مسیت نہیں کرے نیاز ورا
 اللہ واحد حق ہے برحق را رسولؐ
 ساتھ آداب ساوندا کر کے دین قبول
 راضی ہو یا اس دے اوپر پاک نبیؐ

اس سفر و چہ نئی فوں لگے ڈھائی ماہ
 کیتا پاک رسولؐ نے منبر یک بنا
 خطبہ اس نے کھڑا ہو پڑھیا پاک رسولؐ
 اندر ایسے سال دسے و چہ مہیت بنا
 اندر ایسے سال دسے سب مقبول
 ایہ سب اٹھویں سال واقصہ ہو یا عیان
 ہو یا جنگ تبوک و انافوس سال عیان

در بیان جنگ تبوک

چونکہ جنگ تبوک واقصہ و چہ تفسیر
 جو کوئی ٹوٹے مدینوں جلتے طر فی شام
 و چہ زمانے نبی دسے سا اوہ پنڈ و ڈا
 اندر نافوس سال دسے و تھے ہو یا جنگ
 اندر راہ تبوک دسے مول نہ آہا آب
 ساری گرم زمین سی رندی صبح شام
 جو اندر اس جنگ دسے تنگ ہو گئے صحاب
 تنگی گھوڑے اونٹ دی آہی باجہ شمار
 شکاں اندر کسید مول نہ ہندا آب
 ریت پہاڑ اجاڑ سا ناسے جنگی غار
 بھنے بار امیر سن لشکر و چہ رسولؐ
 آہی فوج رسولؐ دی بہت امیر گدا
 من میں جنگ تبوک و آکھ ساواں حال
 جبرائیل رسولؐ فوں یک دن کہیا آر
 اندر قہر شہر دسے ہے یک و ڈا شہ
 ساتھ تیرے اوہ جنگ واکر دا ہے سامان
 دلو چہ اس سرور دسے ہے گا ایہ گمان

ہندی و چہ زبان دسے کردا ہاں تحریر
 راہ اندر ہے آوندرا یک تبوک مقام
 اسلام تبوک ہے سن میں دیل سنا
 اس لڑائی واکھاں میں جو نیک ہو یا جنگ
 گرم زمین سب ریت سی آہی باجہ حساب
 پانی آتش و انگ سا ہندا گرم دمام
 کدے نہ اگے اس غنیمت ڈھٹا ایہ غلاب
 یک گھوڑے تھے ہو وندے دو دو سی اسوا
 کساون پیون واسطے ملدا حال غراب
 پھر دسے پانی ڈھونڈ دسے اندر سفر لاچار
 بھنے بہت غریب سن اللہ دسے مقبول
 ہر سر تا میں سفر ایہ آہا سخت ہلار
 ایچھے فتح رسولؐ فوں رسی جل جلال
 اندر ملک دوم دسے قہر ہے یک جا
 جمع کیتا ہے اس نے لشکر اتے سپاہ
 طرف مدینے رکھرا اوہ ارادہ جان
 ہوگ مدینے شہر تے میری فتح عیان

ظاہر خلقت و چہ ہے کہندادہ مردود
ایہ تینوں فرماں ہے کہ وہ پاک خدا
قصہ رسول کریمؐ نے کتنا تڑوں سنگ
اندرون اسلام دے حکم کتنا ایہ عام
چلو قیصر شہر نوں ہے ایہ حکم خدا
اندراہ خدائے دے چل جہاد کرو
بہت زیادہ خرچ تحقیقی ہوئے جس کو دل
نظر کریم دی اہل اندر سے اوپر کرو عدام
بدلے خالی مال دے عسی مال بقار
جو آخر و اہل ہے اسوں نہیں فساد
ابو بکرؓ نے وند یاسن کے مال تمام
نالے عمر خطابؓ نے دے کے بہت خوشی
ہو عبد الرحمنؓ نے تے ہجرت عثمانؓ
لکھی و چہ کتاب دے سب اندری تواد
ہکدن ویلے شام دے کتنا کوثر رسول
و چہ مدینے چھڑیا حضرت شاہ علیؓ
رہے قبیلے غازیوں نالے اہل خیال
ایہ وصیت علیؓ نوں کیے علیہ السلام
سن کے کہیا علیؓ نے سنی حبیب خدا
ایہ جہاد یا نبیؐ میزوں نہیں قبر لی
نائب موسیٰ بنی واسا ہارون بنی
و چہ مدینے ہو یا قائم شاہ مردان
ماہ رجب و چہ سی پنجہ قبیلے سے روز
فوج رسول کریمؐ دے آپے اسدن یاد
لشکر سے رسولؐ جہاں و چہ تبوک گیا

کہ سماں قتل رسولؐ نوں جا مدینے تود
لڑاؤں اس شہر یہ تحقیق اندر قیصر جہاد
قیصر اندر جائیکے اس تحقیق کرساں جنگ
کو و تیار ہی جنگ دی ہوئے تیار تمام
مار و دشمن دین دے قساں جو نظری آر
فتح قساوی ہو وی ہرگز نہ ڈرو
دیہر غریباں عاجزاں منہ تختیں مٹا بول
بھکے صرغ نہ سفر دے اندر باجہ طعام
جس دے و چہ نقصان نہ کرے ہرپ خدا
ایہ دنیا و مال ہے فانی باجہ بقا
سد غریباں عاجزاں بہت کتنا اکرام
جو گھر و چہ موجود ہے سا آندا پیش نبی
دولت اتے اسباب سی دتا باجہ بیان
آکھاں سب تفصیل ہے ہووے طول کتاب
ٹہ مدینے شہر تحقیق اللہ و مقبول
علیؓ خلیفہ اپنا کیتا پاک نبیؐ
و چہ مدینے شہر دے عورت نالے اطفال
خبر گیری نوں گھراں ہی کہیں علیؓ نام
تیرے پاسوں میں نہیں ہو یا کرے جہاد
سن کے حضرت علیؓ نوں کہیا پاک رسولؐ
نائب میرا ہو یا نوں ارچ شاہ علیؓ
کیتا کوثر مدینوں عالم دے سلطان
و اہر راہ تبوک ول آیا دین فروز
گشتی اندر لکھ کا پورا کہیں شمار
ڈیرا اگر تبوک دے کہے رسولؐ خدا

خیمہ تنہو پا لال لگے لال نشان
 دو مہینے وہیہ دن گزرے اس مکان
 رات بہت اودیک دے اوتھے ہے علم
 سنی جو قیصر روم نے ایکسی تھیں بات
 کوئی نہ اسدے نال ہے کرو جنگ قبول
 سدوزیراں اپنے کہن لگا اوہ خر
 پورا اسدے نال ہے کہ اصحاب رفیق
 کہیئے اسدے نال جے اسیں ارادہ جنگ
 ہوندا ذو القرنین بے دنیا وچہ حیات
 ایسے قیصر زور تھیں ہوئے سست تمام
 سست نصار ہو گئے جو سی اندر روم
 ساحضرت داد بدبہ اوپر سب سنسار
 آخر اوہوں ٹپے پاک رسولؐ پناہ
 جدول سوار سی نبیؐ دی گئی مدینے پاس
 ہے ایہہ حکم خدا میدا یہ کرو سب کار
 ایہہ قبادی مسجدوں بہت آہی نزدیک
 اوہ کہتی تعمیر سی البر عامر لے دین
 مسجد قوم یہودی کہتی عبا فضاہ
 منہ تھیں کے یہودی تے کیتا ناہ تکرار

جھنڈے لال محمدیؐ آہے عالی شان
 کوئی نہ آیا جنگ لڑی ہرگز ناغریان
 کوئی ایتھے آئی آخر دین شرام
 آیا وچہ توک دے سید عالی خوات
 اسدے لشکر فوج دانت نہ آوے مل
 نبیؐ مدینہ میں آیا جنگ ارادہ کر
 وڈے بہادر پہلوان آپس وچہ شفیق
 ظاہر علم ہووندا کچھوں ہوساں تنگ
 اوہ بھی اگے اسدے مول نہ کردا بات
 پاک نبیؐ تھیں جنگ دا کوئی نہ لیندا نام
 نالے قیصر بادشاہ دم خود ہو یا شوم
 قصد نہ کوئی جنگ دا کردا کوئی کفار
 وچہ مدینے آوندے لشکر سنے سپاہ
 یاراں نول فرما دندا تاں اوہ حق شناس
 دھواؤ اول جا یکے تسیں مدیت ضرور
 سی ایہ قوم یہودی وچہ مدینے ٹھیک
 سن کے پاک رسولؐ تھیں ٹپے اہل تقی
 جو فکر سی اسدی دتی سب جلا
 پاک نبیؐ داد بدبہ آہا وچہ سنسار

در بیان حج الوداع

پنجویں ماہ ذیقعدوی روز آہا اوہ پیر
 چھڈ مدینے شہر لڑے رسولؐ خدا
 چوتھی ماہ ذی الحجہ دی مکے داخل ہو

کیتا کوچ مدینوں اس رسولؐ کبیرا
 مکے آیا حج لڑی دل دی نال رضا
 ساتھ بلند آواز دے خطبہ پڑھن کھلو

اندر سچو محرم دے حضرت شاہ جہان
 خطبہ پڑھیا جہاں پہنچا سب جہان
 جسے آج سوارے بدن سے اندر ہوندا دم
 عقدے حسب آسمان دے کیتے بنی بین
 نونی سب پرشت دی کیتی آپ عیان
 ترک اتے وجہ جہاں دے باقی سی بنیاد
 عرفہ دے دن نئی فوج مگر اندر عیان
 الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ کہنا رسول امام
 کامل کیا بنی دا جو سی دین کمال
 اسدن پاک رسول نے کیتی ایہہ ندا
 امت دا غم رب جی عیون رہے قدیم
 حکم ہو یا ایہہ رب دا غموں پاک رسول
 امت تیری بخش کے پچھوں بخشاں ہو رہ
 امت تیری ساتھ میں جسدن کراں حساب
 سب نذرانے رحمتی جو ہیں باجہ شمار
 بخشاں و دے مرتبہ ہو رہ دیاں انعام
 جے ایہہ امت بخشی ہو تیری ناہ منظور
 کیتے جنت وجہ ہو ہیں گے و دے عظام
 سب پیغمبر کسن دل اندر اس دم
 جے ایہہ امت یا بنی کہہ گناہ عظیم
 امت کارن اپنی رسول نہ کر غم بیم
 امت تیری یا بنی کہہ گناں دچہ نگاہ
 انہاں دچوں جو کہی کسی کار تو اب
 انہاں پاسوں جو کہی ہو کار گناہ !
 کلمہ تیرا جو کوئی پڑھسی وجہ بہان

خطبہ پڑھیا آپ نے کہا عالی شان
 روحانی وجہ آسمان دے شے کرن بیان
 امت وجہ رسول دے داخل ہوندا ہم
 جو فقیہ اسرار سی کیتے سب عیان
 دوزخ دا بھی دنیا کر کے حال بیان
 اسدن اوہ زمین عقیں آپ کیتی بر باد
 آخر آیت اتری جہر ہے وجہ قرآن
 جو نعمت سی دین دے کیتی سب انعام
 بخشاں سب نعمتاں جو ہیں باجہ نوال
 بخشش امت واسطے دوزخیں ہوندا
 بخش دینا عاصیاں تا ہیں رب رحیم
 توں امت دے واسطے ہوویں نہ طول
 باجہ حسابوں انہاں نونی دیاں ہشتی طور
 دین نہ ہو سی رسول کجہ وجہ حساب کتاب
 امت تیری اوپوں کر سناں سب شمار
 روز قیامت انہاں غولی عالی دیا مقام
 جنت نہاہ بنا دندا کہہ اسب توں دور
 سب توں انہاں دی کہیاں صبح شام
 سچے انیس جو ہو دوزخ اس امت وجہ ہم
 میرا بھی ایہہ نام ہے الہی الہیم
 میری ایہہ بھی ذات ہے رب غفور رحیم
 مول خیالی نہ انہاں تیری کرساں طرف نگاہ
 دس حصہ میں اسدا دلیاں انہاں ٹول
 رکھاں اوپہ انہاں دے رحمت نال نگاہ
 روز قیامت اسدی کرساں و دے شان

راہی کہیں آپ توں میں دے دے کے دیدار
ہونڈی نہ منظور ہے امت نال کلام
جبکہ عزت انہاندی ہونڈی ناہ منظور
باہجہ حالوں انہانوں وجہ بہشت سے جیا
تینوں بھیجے جے کوئی ہک درود سلام
کلمہ پڑھے جو لا الہ الا اللہ ہک وار
واحد نیت اسدی ہو سی تدوین قبول
اس دنیا و اقدار جے ہونڈا میں نزدیک
ایہہ دنیا ناچیز ہے اسوں نہیں بقا
ایہہ دن جدا آج ہے اسدا ناہیں کل
ایہہ دنیا ناچیز ہے نالے ہے بد حال
توں امت دے واسطے فکر نہ کریں جلیب
امت دا غم کیوں کریں میرے خاص جلیب
وجہ بدارج لکھیا جا اوپر عرفات
امت میری ایہہ ہے بندے تیرے سب
امت دا غم بہت ہے رہندا دن تے رات
میںوں اینہاں واسطے ہک دم نہیں آرام
اس فکر وجہ رب جی میںوں نہیں قرار
عدل کریں جے انہاں حق اے خالق خفار
رہا کہہ کے کرم دی اوپر انہاں نگاہ
امت میری بخش توں جو ہے کل تمام
بخشیں جے احسان حق ہے انعام خدا
ہو یا حکم خدا بیدار نہ کر توں غم
امت تیری بہت ہے کہتے ہوں گناہ
باہجوں شرک خدا تیرے بخش دیواں بیشک

کہیں آپ کلام میں ساتھ انہاں سردار
باہجہ حالوں بخشا بندے ایہہ تمام
تاں میں نہ بلا وندا وجہ میدانِ حضور
دیندا انہاں بندیاں تائیں عالمی جاہ
آتش دوزخ اسدے اوپر کراں حرام
کہے محمد اسدے نال رسول پیکار
باہجوں تیرے نام دے نفع نہ ہوئی مول
سارے تینوں بخشا کہیا لا شریک
اسدی ہوئی سب حق خلاق وجہ خطا
سوچیں جے دلوجہ توں ہر دم تے ہر مل
اجتی اسوں دیکھ کے ہونڈے ہیں خوشحال
دردی امت واسطے ہوساں آپ طلب
تیری امت ساتھ میں ہر دم رہاں قریب
بخشش امت واسطے عرض کہتی اس ذات
بخشیں میرے واسطے امت تا میں جھب
بہت گناہیں خلق ہے اندر نفس آفات
اندر ایسے فکر دے غم وجہ رہاں بدام
گناہ انہاندے نظر جو آدن بے شمار
مول گلکانا ہے مہیں ستر سن اندر نار
گناہ انہاندے بخش توں کر کے کرم اللہ
میںوں طرفوں انہاندی رہندا فکر بدام
میری عرض قبول کہ مول نہ دیکھ خطا
ایسی بخش میں کراں توں ہوویں بے غم
بخشاں گا میں کرم حقیں کر کے ہک نگاہ
ہو نہ ظالم بخششاں سن سردار ملک

جہ تائیں مظلوم نہ بخشے اس نون آپ
 خفی جلی کوئی شرک بھی بخشاں کہ سب مہول
 تیرے ساتھ شفاعتی سن لے شاہ عرب
 حضرت سن اس حکم نون کیتی پھر پکار
 بخش طالب واسطے ہوئی نہیں صفا
 دل میرے تے فکر الیہ بھی رہیا بھار
 قدرت ہیں توں رکھدا قادر رب قدیر
 دے اسوں انعام نون راضی کریں خدا
 جو ظالم مظلوم دی کیتی ہوگ خطا
 دیکھے جدوں بہشت دے اوہ مظلوم اوصاف
 کر کے عرض رسولؐ نے وچہ درگاہ اقدس
 زاری کر کے رب دے اگے کرے نیاز
 تھوڑی دیر رسولؐ نون آیا ناہ جواب
 توں میرا محبوب ہیں سن اے پاک رسولؐ
 جو کچھ کیتی عرض میں ہوئی سب قبول
 سن کے پاک رسولؐ نون ہوئی بہت خوشی
 پیٹھ الحمد زبان تھیں کیتا شکر خدا
 وچہ زمین آسمان دے اسدن شور پیا
 ادبسا نہاں کریم دی ایسی ہوئی نگاہ
 ایہو کہہ کورج تے لکھیا تہت خدا
 قول قرار رسولؐ وار ب تھیں ہر یا صاف
 ایہ محبت نہو را ہے امت تھیں طرہ
 ایسا شافع اساندا ہے صاحب جان
 سی ذی الحجوں چوہو ہیں بدھ دہا جان
 منزل منزل کوڑ کر آیا پاک رسولؐ

ایہ گناہ نہ بخشاں ہے ایہ وڈا پاپ
 روزخ اندر زووسن شرک بندے مہول
 حق عبادت اپنا بخش دیواں میں سب
 زاری کر کے عرض ایہ کیتی پیش غفار
 ایہ بخش مظلوم دے اوپر رہے رضا
 اس فکر دیوچہ ناں بینوں ہوگ قرار
 جے بخش مظلوم نون نعمت کوئی کثیرا
 تاں ظالم نون بخشاں سی دلہن طالب رضا
 نعمت تیری ویکھ کے بخشے تال رضا
 ظالم تائیں اپناں کسی حق معاف
 سر سجدے وچہ رکھیا بیوں عاجز دی باہ
 وچہ درگاہ خدا نیدی عرضاں ٹہرے نماز
 آخر پاک رسولؐ نون کیتا رب خطاب
 امت دے غم واسطے ہر ویں ناہ طول
 عتر دہاڑے اٹھاتے رحمت کوئی نذول
 اس تھیں اگے ہر یا ناہاں خوشی نہی
 مسجد بھی آسمان دا کیتا تہت ادا
 سب گروہ محمدی دنا بخشی بندہ
 امت ختم رسولؐ تے ہو یا فضل اللہ
 سب گروہ محمدی ہے ایہ با جہ نورا
 جو امت دی خطا کی ہر سی سب معاف
 کہیے کی احسان دی وارے اندر عورہ
 مسلم اس دے اوپوں جان کریں تران
 طرف دینے کیوں حضرت ہوئے روان
 وچہ دینے آیا اللہ دا مقبول !!

اندر ایسے سال دے جو سی قدر بلند
 دنیا فانی چھڑکے جنت گیا سدا
 وجہ کتاباں لکھیا مکیوں نبی کریم
 بعضے جو ملعون سی دشمن غامبران
 خلقت وجہ نصیحتاں کرن لگے ہر جا
 اوپر نبی کریم دے کرن لگے بہتان
 وچوں انہاں لعین سی جھوٹا ہک بدنام
 پہلاں اوہ رسول تے ہو یا سلمان
 وجہ مدینے سلمان رہیا بد اعتقاد
 دعوتے کہ پیغمبری آکھے ایہ بد حال
 نالے اندر خلق دے آکھے ایہ ناساز
 خلقت نوں تکلیف سی پنج وقت دا بھار
 جاہل اس تھیں مل گئے جو آپے مردود
 ساتھ رلے مردود دے کہ ایمان تباہ
 ہر گز انہاں نہ جانیاں جھوٹا ایہ شقی
 کہ داعی دراز دی ہے اوہ کسے دعا
 جے دشنامی اکھیاں کہدا کسی دعا
 ہوندا سب خلاف سی جو اس دا مقصود
 بعد وفات رسول جو ہو یا جانشین
 ابابکرؓ نے سد کے خالد ابن ولیدؓ
 ماریں اس لعین نوں دیویں نہ امان
 بھانویں اوہ زبان تھیں ایمان کہے قبول
 کہیا تیوں نبیؐ نے ہیں توں سیف اللہ
 سن کے اس فرمان نوں اوہ فرمان روا
 اس دے نال مقابلہ کیتا جا سردار

ابراہیم رسولؑ دا آیا ہک فرزند
 سی فرزند رسولؑ دا ساتھ رضا خدا
 وجہ مدینے آئیے ہوئے جدوں مقیم
 دعوتے کہ پیغمبری لگے کرن بیان
 دشمن ہوئے خدا بندے نالے نبیؐ خدا
 ساتھ مکرو دے خلق نوں کیتا زمان
 لکھدا ہاں میں امدی حالت دیکھو تمام
 حکم خدا رسولؑ تے لے آیا ایمان
 جدوں گیا گھرا اپنے پایا وڈا فاد
 زنا فریب شراب نوں کیتا اسال حلال
 معاف کیتا رب تساں تھیں روزہ اتے نماز
 ایہ تساڑے اوپر دوں دور کیتا میں پار
 تارک ہوئے نماز دے کیتا ترک سجود
 ساتھی ہوئے اس دے جو سی رویاہ
 ایہ دے تے مکر تھیں ہو یا اج نبیؐ
 اوہ مرد اس وقت سا ساتھ رضا خدا
 اوہ نابینا ہو وندا کجھ نہ نظری آہ
 بعضے قوم کفار تھیں اس تے سی خوشنود
 ابابکر صدیقؓ سا صادق یک یقین
 کہیا اسنوں قتل کرے جو وڈا پلید
 ہو جو اسدے ساتھ ہن ہوئے غامبران
 ناں بھی اس لعین نوں جا کے کہ مقتول
 لشکر ہے جو اسدا کہ توں مار تباہ
 لے شکسا سلام دا اٹھیا اسدے دا
 آخر جنگ مقابلہ کیتا اس مردار

ہوئے بہتر سے اس جہا اہل بیان شہید
آخر اندر جنگ دے چھڑ گیا میدان
وہی ہک غلام سا قاتل حمزہ خدا
اوتھے شاہ غلام نے کہتے اہل اسلام
دعویٰ جھوٹ پیغمبری کہتا جس بدنام
سب اصحاب رسول دے کمر کسے فتح ولی

ہتے قتل لعین بھی کافر ہوئے پلید
بعضے اسدی فوج بھٹیں ہوئے بند لویان
خالد دی وجہ فوج دے اوہ بھی حاضر
کہتا قتل غلام نوں جو سی بد انجام
اسدے تائیں قتل سا کہتا اس غلام
وجہ مدینے آئیے داخل ہوئے بھی

در بیان وفات پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

جدوں مہینہ صفر داک گپ دیا
میمونہ دی اسدن آہی پاک رسول
ہو یا در رسول دے سرنوں آن شروع
سارے حرم رسول دے حاضر ہوئے آر
مونڈھے حضرت علیؓ دے ہر کے ہتھ رسول
تاپ رسول کریمؐ نوں کہتا چاہے ہوش
حرم رسول کریمؐ دے سارے ملدے آر
ہوش آئی تاں بیسیاں نوں کردے فرمان
صبر کرو مین بیویو ٹیڑے آئی موت
روندے حرم رسولؐ دے سن سن ایہ کلام
روز جمعہ جاں آئی دتی اذان بلال
سن کے اذان رسولؐ دے سچے چارے پیار
آوندا وجہ مسجد دے ہیں وجہ ناہیں زور
ابا بکر صدیقؓ نوں بل بل کردا امام
ایہ سن پاک رسولؐ بھٹیں ڈھائیوں زند پیار
جھاباں ول دیکھ کے حضرت ہوئے بلول

وجہ مدینے شہر دے آپؐ نبیؐ خدا
سی ایہ حرم رسولؐ دی اللہ دے مقبول
روز آہا اوہ بدھدا ہو یا تاپ رجوع
عائشہؓ دے گھر مین نوں دبند گسب بضاع
حجرے بی بی عائشہؓ آندے اوہ سے رسول
کردا ناہ کلام بھی آہا ڈاڈا جوش
آہا تاپ رسولؐ نوں ہتھ نہ دھریا جا
روز جدائی بیویو ٹیڑے ڈھکا آن
جو دینا نے آئی ہکدن ہوندا فوت
روندی بی بی فاطمہؓ مول نہ کرے آرام
ایہ مؤذن نبیؐ دا آہا یار کمال
سجناں تائیں اکھدا حضرت نال پیار
پڑھو نمازاں جاسیکے کرو مولاج نہ ہور
ایہ خلیفہ ہو گیا امت وجہ تمام
مسجد ولول آوندے آخر ہولا چار
ہولا چار مسیت نوں لڑیا پاک رسولؐ

نوٹ کے فضل عباس دے دھر کے ہتھ نئی
 ابا بکر صدیقؓ کوں کیتا جاسے امام
 بعد جمعہ تھیں آپ نے کیتی ایہہ کلام
 یاد میرا وقت ہے میرے ڈھکا آن
 سستی اندر اسدے کرنی ناہیں مول
 گمہ زاری مسجد دے اندر ہو یا جان
 دھماہی دھماہی روئے کدے نہ قرار
 اندر حجرے عائشہؓ دے حضرت پاکؐ رسولؐ
 ماہ ربیع دی بار ہوئی کیتا حکم خدا
 باجھوں حکم حبیب دے قبض نہ کرنی جان
 شکی بنائی عریاں آیا ملک الموت
 ہووے آل رسولؐ کوں میرا بہت سلام
 آکھو پاک رسولؐ کوں میرا عرض سلام
 کہیا بی بی فاطمہؓ حضرت ہے بیمار
 کہیا عزرائیلؑ نے ساتھ بلند آواز
 اگوں کہندی فاطمہؓ کوں ہیں کوئی گوار
 کہیا ملک الموتؑ نے وڈا نعرہ مار
 گھر کھینچے سب نئی دے سن کے اوہ آواز
 ہوش آئی جاں نچ کوں کہندا ہویا کی
 بیبت آوے اوس تھیں کہندا نعرہ مار
 کہیا پاک رسولؐ نے اوہ نہیں انسان
 قبض کرن روح آیا ہے اوہ عزرائیل
 بلدی ملک الموتؑ کوں اندر لیا بلا
 کہندا بعد سلام تھیں مینوں ہے فرمان
 عمر زیادہ آپ کوں جے ہووے منظور

مسجد اندر آئیے پڑھے نماز رتی
 پچھے سب صحابہ سی ہووے رسول اکرام
 سب اصحاب رسولؐ دے سر جانم عام
 پچھے میرے رب دا جو سچا فسر بان
 دنیا کوں چھڈ چلیا وچوں تیاں رسولؐ
 اصحاباں ول دیکھ کے حضرت سی جبران
 کردا بہت تسلیاں عالم واسر دار
 کپڑا سرتوں بھنیاں دروے اوسے مول
 حضرت عزرائیلؑ کوں پاس نبیؐ دے جا
 قبض کرنی توں روح توں نے اسد فرمان
 دروچہ آئے رسولؐ دے کدے آوازہ موت
 بعد سلاموں نئی تھیں کرنی ایہہ کلام
 کرنی کوئی بات میں پاس نبی اکرام
 وقت نہیں ایہہ ملن دا حاصل نہ دیدار
 مینوں ملن رسولؐ دا ہے گی وڈی نیاز
 نئی خاموش بہوش ہے اندر شاب آزار
 سن کے اس آواز کوں دل دا گیا قرار
 سن نعرہ تھیں اسدے دل دا گیا لحاظ
 کہیا بی بی فاطمہؓ مرد کھڑا ہک ہی
 مینوں پاک رسولؐ دی خواہش ہے ایہہ بار
 قابض میرے روح دا بھیجا ہے سبحان
 کیتا اوسوں حکم ہے قادر رب جلیل
 کرے سلام آداب تھیں پیش نبیؐ دے کر
 قبض کراں میں روح توں جے تیوی فرمان
 جتنی اکھیں مٹھھی دیسی رب غفور

کہیا پاک رسولؐ نے جو ہے امر خدا
 اُرم نہ اور لیٹ ناں رہیا اسماعیلؑ
 سلیمانؑ تے داؤدؑ بھی کہتے ہیں اتمان
 انوس طرفوں رب سے آیا جبرائیلؑ
 انج ووزخ نوں سردیں کیتا کر فرمان
 کہیا حضرت وحی نوں دسیں ناں قیاس
 کہیا جبرائیلؑ نے اگے نبی کریمؐ
 دس واری ہی آوساں چھکے تیرے پھیر
 پہلاں پاسوں صحابہاں صبر لجاواں میں
 تیری واری آیکے لپساں حب خدا
 لجاواں پھر برکتاں پنجویں وار ضرور
 ستویں وار ہشتم تھیں رحم اٹھاواں کل
 نالویں واری غلام دی کراں محبت دور
 اس زمین تے آوناں میرا ہویا دور
 اس تھیں چھپے پھیر میں اوپر الیں زمین
 جلدی پاک رسولؐ نے سدے سب صحاب
 کہو عمل قرآن تے ہے ایہ نیک طریق
 کہو میری پیروی ترک نہ کہو یو رسول
 دیندے دھونڈ کواہ بھی کھاؤ ناہ حرام
 زن فرزند یتیم تے جو ہمسایہ ہو
 حضرت نبیؐ فاطمہؑ فوتیا میں ایہہ خرم
 ابا بکر صدیقؓ رضوان کیتا ایہہ فرمان
 رخصت کیتے نبیؐ نے سارے یاد احباب
 زہر آلودہ آپؐ نوں لقمہ ہک طعام
 جا بھیجی وجہ ہڈیاں سی اوہ زہر شتاب

میں راضی ہاں اُستے جو کچھ رب رضا
 عیسیٰؑ موسیٰؑ نہ رہے مول نہ رہیا خلیلؑ
 میں کی رہ کے کراں گانا اندر الیں جہان
 کہندا پاک رسولؐ نوں کہیا رب جلیل
 ہو یا بہشت آراستہ حور الیں تے عثمان
 چھپے میرے آوسیں توں کہہ کس کے پاس
 چھپے تیرے نہ کراں کسے ناں کلام
 دس پخیراں لے جاو ساں مول نہ کراں میر
 شرم کھڑاں پھر مورتاں آکھ سنایا میں
 چوتھی واری عدل میں لے جاواں انرا
 نیز سخاوت میں کھڑاں سنتوں اہل شعور
 ظلم ہووے کل جگ تے اٹھو واری غل
 دسواں عمل قرآن تھیں کمری خلق نفور
 آون تیرے ناں سی میرا بد سے نور
 ہر گزہ مول نہ آوساں حضرت کہیں یقین
 یاداں تائیں آپؐ نے کیتا ایہ خطاب
 اندر تساں امام ہے ابا بکر صدیقؓ
 چلیو میرے راہ تے سب صحاب رسول
 ڈھونڈو مال جلال واکہیا رب علام
 ہر گز نہ شایفہ مومن ہووے کہ
 چھ مہینے بعد توں عینوں ملیں آر
 است اندر عدل دے رکھیں اسن امان
 چھٹھیا تا پ رسولؐ نوں ہو گیا بیتاب
 آہا کسے کہلاو یا کہہ کے مکہ حرام
 اللہ اوسے نہ ہر توں کیتا انج خطاب

کہند اچھے نبیؐ دے رگ رگ اندر توں
 اور نویں سزا کی بھی حاضر ہو یا آر
 اور مگنہیا آپؐ توں بیل اڈ گئی
 پیر دھڑا بار ہوئی بیچ الاول جان
 پیا دینے غاشکہ پائی نبیؐ وفات
 ردون حرم رسولؐ دے گھر گھر پئی کہا
 روندے حسن حسینؑ سی آوے نہ قرار
 خبر وفات رسولؐ دی جاں ندرے اصحاب
 بعضیاں سکتے ہو یا بھنے ہوئے بیہوش
 بھنے آکھن پاگیا ارج رسولؐ وفات
 دروچہ گیا رسولؐ دے حضرت عمرؓ خطاب
 اندر ہتھ میان تھیں دھو لئی تلوار
 اوہ جلیب خدا پیدا کیونکہ دے رسولؐ
 سن کے خبر وفات دی آیا جلد صدیقؓ
 اندر حجرے نبیؐ دے جلدی وڑیا جا
 رو رو آکا آکھدا میں ہاں تیرا یاد
 باہر آیا حجر لویا روو کے زار و زار
 کہند اکھیا آپؐ نے سوہوں کھارث و
 حضرت نبی کریمؐ نے پائی ارج وفات
 کہند اچھیر لپکار کے سیمو اہل رسولؐ
 دیندے غسل رسولؐ توں علیؓ رضائے عباسؓ
 پانی سی ایہ پاوندے اوپر اس جناب
 آکا حضرت علیؓ توں حکم غسل واجان
 دیکے غسل رسولؐ توں کفن دیون پہنا
 اندر حجرے عائشہؓ کینا دفن نبیؐ

مانی زہر رسولؐ دے اندر ہر ہر توں
 یا یا سبب بہشت تھیں آکا حکم خدا
 جسم مبارک زمین تھے رہیا پاک نبیؐ
 ہجری سنہ گیارہویں عمر ترے بیچ جان
 دنیا فانی چھڑ کے پیتی آب حیات
 روندی بی بی فاطمہؓ تاپیں صبر نہ آر
 ہے ہے سید پاک جو عالم دے سردار
 مسجد اندر جمع سی ہو گئے بیتاب
 آپؐ ڈھا ہیں مار دے ردون کر کے جوش
 بھنے آکھن آکھدے ہیگا نبیؐ حیات
 غصہ ہو کے خلق توں لگا کر خطاب
 مویا کچھ جو نبیؐ توں اسلوں دیاں مار
 میں تائی مرن رسولؐ داکر دا نہیں قول
 سا اصحاب رسولؐ دا صادق دلوں صدیق
 منہ پیشانی آپؐ دی اوپر رکھے چا
 ہے ہے احمد مصطفیٰؐ عالم دے سردار
 کھڑے حضرت عمرؓ دے ہتھوں جا تلوار
 جو جمیاں سو مرے گا اور تک ایہ مراد
 اللہ باجھوں نہ رہے کوئی منت حیات
 اندر دفن رسولؐ دے سب ہوو و شول
 دو بیٹے عباسؓ دے حاضر آہے پاس
 انہاں چوہاں رسولؐ توں دتا غسل شاب
 باجہ علیؓ دے اکھیاں بہنی سب جوان
 ردون حرم رسولؐ دے ہرگز صبر نہ آر
 رو خدا وہ رسولؐ دا ہن تک قائم ہی

تصدیہ رسولؐ دا مجمل ہو یا ختم
ہن کچھ وصف رسولؐ ادا گئے کہ ان قسم

باب ہمارم در بیان شرح صفت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

حسن کمالی رسولؐ دا آہا پاک جمال
سی اخلاق کر امتاں جو اندر اس ذات
جو سنا خلق رسولؐ و اکون کرے تحریم
پاک نبیؐ دے معجزہ سمیٹے باجہ شمار
وچہ قرآن حدیث دے جو ہے سب بیان
پاک نبیؐ و امرتبہ جانے پاک خدا
صفت مفصل اسدی جو ہے جاہ جلال
حب جمال رسولؐ دا ہو رکھ ل کرم
دئے عالمی مرتبے اللہ اوسوں صفات
جو نہایت سی حق دی اسی تے ہوئی تمام
اندر یہی اس باب دے مجمل کراں بیان
ہر دم پیری طرف تھیں بہت درود سلام

اللہ نون معلوم ہے اسد اسارا حال
قوت ایہ نہ کہے نون کون لکھے غلات
اوہ نہ ہو دے کہے تھیں اسدی صفت نمبر
وچہ کتاباں بیرو دے اکثر ہیں اظہار
لکھن مفصل اوس دا ہرگز نہیں آسان
ہیں عاجز کی آپ دی آکھاں صفت ثنا
ہے اوہ وچہ کتاب دے لکھنی بہت محال
طاقت نہ انسان نون جے سب کرے زخم
پڑھ کے دیکھ قرآن نون ذرہ نہیں خلاف
نالے امت نبیؐ تے کیتا رب العالم
صفت رسولؐ کہیم دی جو ہے شاہجہان
اوپر روح رسولؐ دے یارب بھیج دھرم

در بیان صفت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

صلیہ نبیؐ کہیم دا ایہہ متبرک جان
صورت پاک رسولؐ دی آہی باجہ مثال
صورت پیرت نبیؐ دے کی ہیں کراں ثنا
قدیرانہ آپ دا چھوٹا بہت نہ طول
سیس مبارک آپ دا چھوٹا نہ وڈا
والاں وچہ رسولؐ دے بہت نیچے کچھان

مقدور بہت اس جا ہندی کراں بیان
حسن لطیف رسولؐ نون و تا مجل جلال
سرتے پیراں تیک سا سارا نور خدا
لماں نظری آوند غنقت وچہ رسولؐ
سیس مبارک آپ دا جان میانہ سا
صاف نہ سدھے نون سی دیکھ کتاب بیان

پس وال رسول دست تیک کنونی گوش
 وال سیاہ رسول دوسے بارے سے خوش رنگ
 ریش مبارک آپ دی آپے وال سیاہ
 بہت صفائی منہ تے آہی جان نمود
 دونوں زلف سہاوندے کے ہے دین پناہ
 بہت جمال کمال سی حسن مثال منیر
 منہ مبارک دے چمکے نور ظہور
 آیا بہت سہاوندہ رنگ مبارک تن
 دونوں ابرو آپ دے آپے لئے پچھان
 جاندی سردی طرف نور ابرو چوں جو
 بہت کلاں نشان سی چٹیاں نبی خدا
 بہت سیاہی اکھیاں اندر آہی حبان
 دونوں بہت سہاوندے حضرت و رخسار
 بہت کشادہ منہ سا آپے و زکشاہ
 کردے جدوں کلام سی ظاہر ہوندا نور
 ریش مبارک آپ دی آہی بہت سیاہ
 بہت مصفا خلق سا گردن بہت بلند
 سینہ صاف رسول واکہ میں کلاں بیان
 خط اک بہت سہاوندہ سینے تھیں نانات
 چہرہ بہت مونڈیاں اندر آہی خوب
 اوہ گوشت و ایک سا ٹکڑا اہل شعور
 کردے گردے کے آپے کتنے وال
 وجہ کتا باں بعضیاں لکھیا کہیں خیال
 بغلاں بہت کشادگی اس صاحب خوشنود
 گوشت بغلاں وجہ سی سارا سخت جدا

بہت ہونڈے سے طول جے اون تائیں دوش
 آپے بہت سہاوندے دیکھ ہونڈے رنگ
 دیہوں گھٹ سفید سی داڑھی کیں نکاہ
 دیکھ جمال کمال نور خلقت سی خوشنود
 دانش و اللیل ہیں دونوں ایہ گواہ
 چند جھول ہوندا چو دھوپ آہی اوہ تصویر
 جویں بھلی یار یا موسیٰ نور کوہ طور
 جیونکر چاندی ڈھال کے بنیاں صاف بدن
 اندر دوہاں ابرو اں رگ سی یک کلاں
 غصے ہونڈے جے کدے جنبش کردی او
 عالم جس نور دیکھ کے کردا جان خدا
 بہت سفیدی اسدی چٹیاں دیکھ پچھان
 گوشت تھیں رخسار سی ہوتے رہے ہموار
 موتیاں دانگوں چمکدے آپے نیک ہنار
 بہت سفید براق جویں چمکے نور ظہور
 تھوڑے وال سفید بھی آپے عالی جاہ
 وجہ اصحاباں آوندے نظری واگوں چند
 شکم مبارک نرم سا جیونکر محل جان
 پر گوشت تھیں پشت سی نظری لونڈی تھیں
 مشرق مغرب تیک ہے خلقت نور مطلوب
 اندر دوہاں مونڈیاں کیتا رہے ظہور
 اوہ برابر جھولیاں آپے بہت کلاں
 یک جا اوپر ہر دے آپے کتنے وال
 واگوں آوے عطر دے انہاں تھیں خوشنود
 سرتے پیراں تیک سا ظاہر نور خدا

رو نور پر ہوتی تھی نہ اندکی آہستہ بہت سخی
 بازو پہنچے بھی ڈسے آہستہ بہت صفا
 پیراں وچہ رسول دے زمین نہ لگ کر مولا
 پشت پریدی نرم سب آہا نرم قدم
 حال انگشتاں پیردا انگشتاں کر دے یاد
 بہت مناسب و نہ سب موقی و انگ تمام
 رسول کوئی نہ ہو یا جبری بڈھی شان
 مینوں شوق تمام ہے جے رب کریم نصیب
 پیر جمال کمال دے عرش جلال مثال
 دیکھاں پاک رسول نون جے میں دوجی طر
 با پہلاں وانگ توں صورت اوہ و کھا
 دیکھاں پاک رسول وادجے میں پھر جمال
 جے میں روضہ پاک دا دیکھاں نور جمال
 آہا جسم رسول و اسارا نور صفاء
 گدیم گو نہ رنگ سا عیب بچم دے شاہ
 رہندے جس مکان تھیں سب فرشتے و
 موسیٰ نون معراج سا کیتا رب غفور
 ہو یا ابراہیم نون وچہ نور و می نار
 ہو یا حضرت ادریس نون اوپر کشتی جان
 ہو یا جبریل معراج سا حضرت اسماعیل
 یوسف نون وچہ کھر دے ہو یا سامراج
 جو ہے احمد مصطفیٰ رب و انما ص حبیب
 ملایا قرب رسول نون جو ہے قاب قوسین
 وچوں کل پیغمبر الہی دے فوق رسول
 وچہ زبانی اپنے کہیا پیغمبر سب

طر انگشتاں وچہ بہاے نور نبی
 ظاہر باطن او سب سے آہستہ نور دنیا
 آپ جو ہندی زمین سی پیراں میں قبول
 منہ تھیں بھی صاف سا کی کچھ کمال قم
 زینت دار ہوا و نڈیاں ناکچہ گھٹ نہ یاد
 حدقت نہ ہندی بدن دیکھ کر فی الزمان
 اگے کوئی نہ ہوناں ہے ایہ سر عیان
 لاواں انہاں اکھیاں تائیں پیر حبیب
 قدماں انوں واریے اسی دنیا و مال
 چونکہ پہلاں اسدا ہوئے گے گپ دیدار
 ہاں مشتاق دیدار داد و جی وار خدا
 آکھ سناواں اسدے اگے سارا جمال
 سر سجدے وچہ رکھ کے صفت کراں فی الحال
 مرتے پیراں نیک سا سب نور رضا
 مد معراج بولانیا اوپر عرش اقدس
 ڈٹھا اوہ فرشتیاں جا کے ساتھ حضور
 اوپر اس پہاڑ دے جس واناں کوہ طور
 وچہ باہی دے شکم دے یوں نون سن بار
 ویلے حضرت نور دے آیا جبریل طوفان
 ذبح کیتا جان اسنوں آہا باب غلیل
 ایہ معراج زمین ہو یا نیک معراج
 اوپر عرش عظیم دے ہو یا جابر رب
 دتی شرف رسول نون اسد وچہ کوہین
 پاک محمد مصطفیٰ ختم نبی قبول
 جے امرت وچہ مصطفیٰ انوں کر وار رب

دلوں طاعت اوسدی کردی اسی قول
امت اوپر مصطفیٰ ہوسی خوشی خدا
پاک نبیؐ دی رب نے کیتی وڈی شان
وچہ قرآن رسولؐ دے اللہ کے ثنا
ظاہر خلق رسولؐ دے مسلم کر مرقوم

داخل جلد ہی ہوندے امت وچہ رسولؐ
اس امت نوں مرتبہ کرسی رب عطا
اسدے باجھوں ہو دی ناہی سچہ بیان
پھیر نہیں انسان دی دم مارن دی جا
باطن دی سب بزرگی اللہ نوں معلوم

بیان اخلاق آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

پیغمبرؐ دے خلق دا کی ہیں کراں بیان
آیا وچہ قرآن دے جس دا خلق عظیم
اور تھے پھیر بیان کی کرے خلق رسولؐ
طاقت ناں انسان نوں اکھ سنا دے سب
لکھیا اللہ پاک نے سب دا خلق عظیم
جس دا خلق عظیم ہے کہیا آپ خدا
شاہ علیؒ تھیں تھے نے کیتا ایہ سوال
کہیا حضرت علیؒ نے جانی ناں تمیز
اگے بی بی عائشہؓ کیتا کسے سوال
قیوں پاک رسولؐ دے معلوم ہے سب راز
جن خلق دا آپؐ دے اکھ سناؤ بیان
اسنوں بی بی عائشہؓ دتا ایہ جواب
ہک داری جے آپ دی صحت ہو وچہ حبیب
عاشق اسدے خلق دے ہو اصحاب تمام
مال پوڈا ات برادری خوش قبیلہ یار
جو بکھواری آپ دی مجلس بیٹھا جا
ابوبکرؓ تھے عمرؓ تھے عثمانؓ شاہ علیؓ

وچہ کتاب خدائی ہیک سب عیان
دے گواہی اسدی جاں خود رب رحیم
دخل نہیں انسان نوں اسدے اندر مول
صفت جو آپ ہی خلق دی اندر شاعر
شاہ خلق رسولؐ دے قرآن کریم
ہیں کی اسدے خلق دی اکھاں صفت ثنا
حضرت دے اخلاق دا اکھ سناویں حال
خلق برابر نبیؐ دے ناہیں کوئی چیز
کہہ اخلاق رسولؐ دے کی کہہ آہا حال
خدمت وچہ رسولؐ دے رہی جو توی ممتاز
خوبی خلق محمدیؐ کر کے کہہ عیان
خلق رسولؐ کریمؐ دے ناہ حساب
اوہ حبیبؐ خدا پیدا ہو یا دلوں حبیب
چھڈ آئے سب وطن نوں نالے ملک تمام
جان اتے ہو رہاں نوں کر دے جان نثار
اوہ رسولؐ خدا پیدا عاشق ہو گیا
انہاں صحبت آپ دی چھڈن نہ کردی

معلم آہا انہاں نوں حضرت داسر دار
خلق رسول کریم داکا باجھ بیان

روشن آہا انہاں تے حضرت داسر دار
صفت کہاں کی اسدی میں ہاں کشد زبان

در بیان صبرِ حکم آل حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

صبرِ جمعی آپ کی میں کہاں بیان
جن دن اندر احد دسے ہویا آہا جنگ
پتھر و ٹھٹھا بھی آہا جسدے ہاتھ
ایسے رنج رسولؐ نوں دیندے نافرمان
ایہ تکلیف رسولؐ نوں وقتی قوم جہاں
ایہ بھی رنج رسولؐ نوں دتا قوم جہا
منہ مبارک آپ تے جاری آہا خون
سب صحاباں آکھیا حضرت اگے جا
تاں ایہ ہرگز آپ تے ہوندا ناہ ستم
رحمت عالم واسطے پیدا ہویا میں
دسدا ہاں میں انہاں دسے تائیں جنت راہ
ایہ گل کہہ کے آپ نے منگی تدوین دعا
احق ایہ نادان ہیں رکھدی نہیں عقل
فاش نہ ہرگز آپ سی ناہ سی کوئی نہ باش
عیب نہ آنے دیکھدے ناسی علیؑ مول
گنہگار ندی آپ سی دیندے بخش خطا
کدی نہ اپنے ہتھ حقیں کدے قہر نہ یاد
اندر جا کفار دے کدے جہدوں غزا
بدلہ کدے نہ اپنا لیندے عالی جاہ
امر نہی دے واسطے ہوندے پرت خفا

اس جاگہ حیران ہے فہم و ہم انسان
کیتا پاک رسولؐ نوں آن کفارال تنگ
صرفہ کدے نہ مار نوں کیتا انہاں ساتھ
نزدہ آپ کھاوندے زمینیاں آتے آسمان
ہوند اوکھ حیران سا سورج غیرت نال
دند مبارک آپ دا ہوسے شہید گیا
پھل جو اندر باعدے ہودن گونا گوں
جے انہاں نوں موت دی کدے آپ دعا
سن کے ایہہ فرمایا حضرت شاہ اہم
ہو سردار پیچیراں وحیہ کھلوتا میں
ہو رسکھاواں انہاں نوں کلمہ لا الہ
کہیں ہدایت احقاں تائیں آپ خدا
کہیں ہدایت انہاں نوں توں میں عزوجل
خوش اخلاق بشاش سی آہی ہو رہا ش
ہک تے چہن نہ مول سی اللہ دے بہرل
دیندے نابدی دی ہرگز بدی جہا
مار یا نہ حضرت کسے نوں باجھوں وچہ جہاد
سمتی اندر اس دے کدے نہ ذرا
اوپر دستہ حق دے کدے مار تہاہ
رب بچاوے اس حقیں آہا قہر خدا

ایہ نہ طاقت کسے نوں امد موندی سی
مول نہ طاقت کسے نوں جو کوئی کرے کلام
تدوین مروت اُسدی کردے تہا کری
خادم کردی نہ چھڑ کیا عادیانہ آہا مول
خادم حضرت اس ساتھ پہا کریں خیال
دس برسوں وجہ اسفل چھڑ کیا نہ کردی
کردے نہ کہیا اوسفلو ایہ کم کیتا کی
دلائل اری مول نہ آہی قلب نواز
مجلس اندر نہی دے جو کوئی بیٹھا جا
شفقت ہو رعنائی اندر طفت کمال
ہر کوئی دل و چہ اپنے رکھدا ایہ لگان
ایسی الفت دوسرے ساتھ نہ کردا مول
آوے پاک رسول تے جو کوئی کرے کس
جہ تک لاضی ہو یکے اوہ نجانہ امول
ہتھ مبارک آپ دا پکڑے کوئی کردی
جہ تک اوہ نہ چھڑدا اوہ حضرت دا ہاتھ
اوہ خوش خلق قدیم ہی ناسے تازہ رو
ہرگز دوسے شخص واسطے نہ کرن تلاش
جو کوئی آہا آوٹا مجلس وجہ اس شاہ
دل نوں ہر گنا امدے کردے نہ ادا اس
اسدے بھیجیں واسطے دیندے آپ مکان
ساتھ محبت خلق نوں دین جواب سلام
سخن کریں اخلاق تھیں آپے قلب نواز
کرن تہا امدی پہلاں پاک نہی
اصحابا توں آکھدے اوہ آہے خوشخو

کرے سفارش جو کوئی اگے جا نہی
جہ تک مسئلہ دین دا کرن نہ آپ تمام
وجہ قصاص انصار دے باجھوں حکم دے
غصے ہوئے بلایا نہ آہا کسے سول
خدمت وجہ رسول دے رہیا اوہ س سال
خطا جو کوئی ہو گئی دتی بخش نہی
جو کجہ کیتا اس نے رہے خاموش نہی
منہ تے وٹ نہ پاوندے کردی اوہ صاحبزاد
دین برابر وند کے پاس جو حضرت آ
دو جا پاک رسول دے کوئی نہیں مثال
الفت میرے نال جو کردا شاہ جہان
بھی میرے نال ہے کردا پاک رسول
پہتا حضرت اسدا کردے آپے پاس
نہ تک اٹھدے مول نہ آپے پاک رسول
رہتہ نہ مول چھڑاندے اس تھیں پاک نہی
رکھدے اوسدے ہتھ دے ہتھ مبارک ساتھ
نال بد خلق رسول طسی سخت نہ آہی خو
دوست دا بھی اپنے پردہ کرن نہ فاش
بہت اس تھیں کردے عالی جاہ
پاس بھٹاؤں امدے کردے آپے پاس
آپے پاس پہاوندے آپے عالی شان
قطع نہ کردے کیدی آپے پاک کلام
کردی توقف نہ ہوندا اس تھیں وجہ نماز
پچھوں کردے اسی اوہ نماز نہی
زائد میری حد تھیں نال تعریف کرد

عیسیٰؑ دی جو بعضیاں کیتی صفت شمار
 جیوں عیسیٰؑ لوں اکھدے اللہ دافرزند
 میں بندہ ہاں رب داسدا خاص رسول
 مجلس وچ آ بیٹھدے جتھے جگہ ہو
 ساتھ فقیراں رکھدے صحبت آپ مدام
 خچر گھوڑے اونٹ تے ہوندے کد سوار
 پیچھے کوئی دوسرا لیندے کوئی بہار
 خچر گھوڑا اونٹ خود ہندیا نہیری
 ہر کم وچ لگاوندے آپے حضرت ہاتھ
 آپ پرانے کپڑے لیندے پونڈ لگا
 گھرے اندر دیوندے جھاڑو آپ نہی
 گوسفنداں داچر وندے آپ کدی جاشر
 سودا کدی لیاوندے اندر جا بازار
 کوئی غلام کنیز بھی جا کے پکڑے ہاتھ
 جس جا ہوندا انہاندا مطلب کم ذرا
 حضرت دیاں مروتاں کتھ ہون بیان
 بکدن کہیا کسے نے سنی رسولؐ عرب
 بھل گیا مڑا سٹوں گھر دے اندر جا
 آیا پھپھوں تن دن رہیا کھڑا امیر
 پاک نہی فرمایا تیری خاطر یار
 بہت محبت لڑکیاں تائی کر دے آپ
 ملدا کسے مکان ہے کوئی طفل یتیم
 کین محبت اسٹوں سرتے پھرن ہاتھ
 خوشیاں ختیں خوش طبعی کر دے آپ نہی
 ہور نہ کر دے دل وچ بھی باجیوں پس کلام

کہندے ہن آداب ختیں ہے فرزند خدا
 تیں نہ میرا مرتبہ ایڑا کرو بلند
 دسدا ہاں کفار لوں رستہ میں مقبول
 خالی باجھ مکان دے طلب کردو کو
 پاس غریباں بیٹھ کے کر دے طلب کلام
 کین سوار ہی خچر لوں ہوندے ناہ بنار
 چادر لوں پونڈ بھی لیندے آپ لگا
 تدر تک لیدیشیاب ناں کہو اوہ کدی
 مدد کر دے کم دی جا کے خادم ساتھ
 کدی سیاہی جوتیاں تا ہیں لاون چار
 چا پلاون اونٹ لوں پانی آپ خدا
 آپے چپک لیاوندے کچھ اسباب کثیر
 کدی نہ ہتھ مزدور دے آندا سا پکار
 جتوں اوہ لے جاوند اٹھ جائی اس ساتھ
 کر دے جا کے اسدی حاجت اوہ روا
 کتھوں تا میں لکھ کے کوئی کوئی کہ بیان
 کھڑا ہوویں توں اسجا میں مڑاواں جھب
 تیرے دن را تیں اس جا رہے رسولؐ خدا
 پیغمبر لوں دیکھ کے ہو یا اوہ نہیر
 تیرے دن را تیں اسجا ہو یا بہت لاچار
 اتنا مول پایہ نہ کر دے مائی باپ
 بہت محبت اس ختیں کر دے نبی کریمؐ
 پاس بہاوان اسٹوں بہت محبت ساتھ
 بھوڑا نہ ذرہ بولیا اندر عمر کبھی
 جھوٹ نہ آپے بولدے اوہ رسولؐ نام

خلق پیار قیمیاں کر دے طفلان ساتھ
 پاک رسولؐ خدا پیدا سرور خاص و عام
 جو ہوندا مرغوب سی طبع زہول شریف
 چھٹ دیندے طعام اوہ حضرت ساتھ ہر فرد
 بھلا بڑا اوکا چیز توں کہندے نہ کدی
 کھاؤں پیوں رچہ نہ مول تکلیف سا
 جو ہوندا موجود سا کر دے اوہ صرف
 خاطر آپ مرلیں دی کر دے آپ سدا
 دنیا توں جو دیوندا گالی کر دے
 بڑا نہ کہہ توں اسوں گالی دے نہ پیار
 بیانی وی نہ کہو دنیا تا بھی بات
 ٹھا کہہ دوارے دھرم سائیاں گالی دے پیار
 دروازے ناکہ دے رکھ دے سی دربان
 جو کوئی آہا آوند پاس رسولؐ انام
 جو کوئی آئے رسولؐ توں کر دے سلام
 اصحاباں وچہ بیچدے حضرت کدی جو آہ
 جو کوئی پاک رسولؐ تھیں کر دے عرض شتاب
 کر دے کوئی کلام ہے شریعت اتے طعام
 دنیا دا بھی ذکر ہے کر دے کوئی کدے
 باجہ ضرورت کم دے سرور عالی ذات
 قطع نہ کر دے کیدی ہو گندہ کدی کلام
 بات کلام کفار دی حضرت کر کے یاد
 جو کوئی پڑھدا شعر سا اگے حضرت آہ
 حرف ہم ہوندا خوشی دا اندر شعر کدی
 ساتھ غریب غمور تھیں سخن نہ کر دے آہ

کر دے نہاں تھیں کھیندے پکڑا نہاں اہاتہ
 کر دے مول نہ عیب سی اوپر کے طعام
 کھاندے آہے اوں توں پاک رسولؐ لطیف
 جو ہوندا مرغوب ناں آہا طبع حضور
 عیب نہ اوپر اسدے کر دے پاک نبی
 کھاندے تھے ہو پر پوندے جو کچھ دے خدا
 مشکوہ غیر موجودا کر دے ناہ صرف
 پاس جنازہ جائیکے پڑھن نماز دعا
 منع کر دے اسوں حضرت پاک نبی
 مسلماناں دا ایہ ہے مرکب ہے ہر ہوار
 ایہ مومن توں بدی تھیں دیندیاں کجیات
 دھرموں وچوں آیکے ہوندے ہی دیندار
 کر دے ناں آواز سی دروازہ تھے جان
 اگے اسوں آکھدے کر دے قصد سلام
 تاں بھی رحمت نال سی دیندے اس جواب
 سندے اوہو سخن سی بھلاں شروع ہو تھا
 سانشی علمی اسوں دیندے صاف جواب
 اوہ موافق اسدے کر دے آپ کلام
 اسدی خاطر واسطے کر دے اوہ نئی
 مول نہ کچھ زبان تھیں کر دے آپ غلات
 قطع کر دے اسوں جو ہے بات حرام
 اصحاباں تھیں ہندے آہے خیر آباد
 سندے آہے غمور تھیں اوہ رسولؐ خدا
 تدوں تبسم خوشی ہو کر دے آپ نبی
 ساتھ حقارت کسی نے کر دے نہ نگاہ

مجلس وجہ جو آفرینا کوئی امیر فقیر
دیندے بہت تسلیاں جو ہوندا مسکین
دوہائی بہا بہہ جانے ہوئے شاہ گدا
کروے بہت غریب و احضرت آپے پاس
حکم تر خدا جانے ہے ایہ حکم کبیر

اونوں مولیٰ نہ جانے دے دلوچہ نذرہ فقیر
دیندے آپے خالق نوری اسلامی
کون نصیحت دوہائی نوری جنوگر کم خدا
بادشاہ دے خوف نہیں ہونڈے کم ہراس
ہیں بہا بہا اس دے وجہ امیر فقیر

در بیان سخاوت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

واہ سخاوت آپادی ہونڈی نہ بیان
اگے پاک رسول دے کرے کوئی سوال
سائل تاپتی کہے نہ دتا آپ جو اب
سائل کرے جو آیکے منگدا کوئی چیز
ہو جانے خاموش سی پہلاں نبی کرام
بہت تسلی اسدی کر دے پاک رسول
اندر جنگ چین دے حضرت جا بجا
ہو یا وڈا بھار بھی اہل باں دے پاس
حضرت جیہا جنگ وچ سخی نہ ہونڈی کو
حضرت دیالی سخاوتیں کھڑا کرے بیان
اندر ہتھ رسول دے جو کچھ آہا مال
پھیر پھرن تکلیف دا کر دے ناہنکر
واہ نعمتہ فضل و اناسے علم سخا
سخی نہ ایسا ہو گیا با جھول نبی اللہ
تنگی اوپر نفس دے رکھ دے آپ سخی
دیندے باخشی ہوئیے جو گھر ہونڈا مال
خلاقیت ساتھ خدا یاری کرن پیش ملو

ہو دے سخاوت آپدی کس حق تعالیٰ بیان
اوہ شے دیندے اپنا نوری حضرت اقدس
جو سائل سنے منگیا دتا مال شتاب
جے حاضر اوی وقت ناہ ہونڈی کوئی چیز
ساتھ محبت اس حقیں کر دے پھیر کلام
سائل اونی تعالیٰ نوری جاندا آہا حصول
مال عنایت خلق نوری کیتا بہت عطا
عاجز ہونڈے چکنوں سارے بہت ہراس
با جھول پاک رسول دے ہونڈے شہنشاہ
افضل اکمل سخی چہ اوہ عالی شان
ہتھ پھرا یا کہے دے حضرت اقدس مال
ہرگز فاقہ نکرے رسول نذر کر دے مال
مشر آہا سبب علم دا ناسے عطا عطا
بسوزی فاقہ فقر دا نکرے ہونڈے دے مال
اکل اولاد رسول دا ایہو رستہ سخی
نال ہونڈا تے پھیر نہ رکھری رسول خیال
جہا نوری ہونڈی کوئی نوری ہونڈی

لگدی بھوک کمال جاں لیندے سی ہک جنگ
ناں ہوندا ایہ ناں آہا مول سبب

بھدے او پر شکم دے جدم ہوندے تنگ
ایہ سخاوت ربدی خاطر کر دے سب

در بیان شجاعت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اوہ شجاعت پہلوری جو سی وجہ رسول
لکھیا وجہ کتاب دے ڈٹھائیں ہک جا
ہوندے بہت لا چار سی جڈن میں جنگ
جان دے ہو کے تنگ سی پاس رسول اللہ
جدم آہے آوندے ایسی نبی دے پاس
جو نہنگی جنگ دی آہی نہیں قریب
وجہ ہنگامہ جنگ دے حضرت خیر بشر
سخت نہ یاراں ساتھ ہی سخت آہے ادہ جنگ
ہک عمران حصین داسا حضرت دایار
او پر قوم کفار دے پہلے دھو تلوار
ایڈے آپ دلیر سی اللہ دے مقبول
لکھیا وجہ کتاب دے اندر جنگ حنین
انہا نون لکار کے کہندا شاہ عرب
میں مطلب داپت ہاں جانوں نال یقین
وجہ مدینے رات تک غوغا شور پیہ
ہوئی دشمن دین دا آہا نال غضب
پہلاں سب تھیں اٹھ کے آپ رسول خدا
گھر تھیں باہر جاوندے پاک نبی ممتاز
مہر اندھیری رات دے اکلا نبی خدا
باہر شہر نہ کے دا آیا نظر نشان

ہو دے وجہ اتنی ہر گز نا پس مول
راوی ہے اس بات دا حضرت شیر خدا
ہوندا زور کفار جان جاں ہو کے تنگ
آئے حضور رسول دے لیندے ایسی پناہ
ہوندا اس تکلیف دا آہا دور ہر اس
پاس نہ رہندا خوف سا پاس رسول حبیب
سخت جمال جلال سی ہوندے شاہ بدر
ایہ شجاعت نبی دی مول نہ ہوندی تنگ
ایہ روایت اس نے آکھی کہ اظہار
دے سی لکار کے حضرت نعرہ مار
نبیاں داسوار ہے حضرت پاک رسول
تہا وجہ کفار دے سی سرور ثقلین
آؤ میرے رو برو کھٹے ہو کے سب
ہاں میں نبی خدا پیدا جھوٹا مول نہیں
جاتا نبی کریم صحتے ہو سی کوئی جفا
ہو گیا حیران سا شہر مدینہ سب
گھوڑا طلوع دا لیا بیتھ لئی ہمت چا
باہر شہر مدینوں جاندا صاحب رانہ
چند جو یں آسمان نے پھریا ہر جا
ہر ہر جگہ دیکھ کے ٹریا طرف مکان

اگوں پاک رسولؐ نوں یار ملے کچھ جا
کہیا پاک رسولؐ نے خوف نہ کرو ذرا
اس طلحہ دے اسب دانا کچھ قدم
ایسا تیز چالاک اوہ گھوڑا ہو گیا

جان دی سی اس طرف توں جوتل نہی گیا
دیکھ میں آیا شہر تھیں باہر ہر جا
ہو یا سوار رسولؐ جاں تیز ہو یا کٹ م
اوس گھوڑے دے قدم دی گئے کرن شمار

در بیان قوت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قوت بازو آپ دے آہا ایسا زور
کشتی والے آپ تھیں عاجز ہوئے تمام
یک رکاز عرب وچہ سا کوئی مردان
کشتی دا جو پیچ ہے آہا اوسنوں یار
ہو بہادر اس تھیں کشتی کمرن دمام
غالب کوئی نہ اس تے ہوندا سا ہر جا
ہو یا بکرن رو برو اگے آ رسولؐ
توں قوت دا اپنی مول نہ کہیں گمان
کہیا اوس نے اسدا ہے گا کون گواہ
پاک نبیؐ فرمایا کشتی میں تھیں کہ
تاں او پی پیغمبر لیا ویں توں ایمان
ایہ گل سن گئے نبیؐ تھیں کھو گیا اس نے خم
تری داری اوہ آپ نے ماریا زین اٹھا
کہندا پاک رسولؐ توں توں برحق نبیؐ
ایہ نبوت زور ہے سب تھیں جان بلند
سب ہٹائے بدن دے وچوں جوڑ تمام
زور تیرا ایہ یا نبیؐ گپ کیجہ پاڑ
ایہ نہ تیرا زور ہے جو جو ہے انسان

قوت اندر آپ دے ثانی ناہی ہو رہ
کشتی دا کوئی آپ تھیں مول نہ لینا نام
اوس نہ مانے وچہ سا اوہ رستم دی شان
اوہ وڈا مشہور سی اندر شہر بلاد
ہو جان دے مغلوب سے استغیث آئی دمام
اندر کشتی والیاں آہا وڈا شاہ
حضرت کہیا اسنوں کہ ایمان قبول
تیرے ثانی ہوو سن ہو رہ بہت انسان
مناں بیشک محمدؐ جو توں دیں گواہ
قیوں قوت نال میں کمران یہ نہ بہ
کیٹی شرط قبول ایہ تہوں رکازہ جان
ہوون لگی دواں دی کشتی ہر ہر
تاں پھر اس نے منیاں توں ایہی ہر
ہے ایہ زور پیغمبرؐ جو تیرے وچہ ہا
تور دے تہی بدن دے میرے سار بند
ٹوٹن لگیاں ہڈیاں آوے نہ آرام
میرے او پی بھاردا آہا ہک پہاڑ
ہے ایہ زور پیغمبرؐ تیرے وچہ عیان

ساتھ بہادر اسدے آپسے ہو کر کئی
سب سے غالب ہو گیا آپا فضل خدا

کشتی کیتی انہاں بھی آخر نال نبی
اور رسول خدا پیدا سرور دوسرا

در بیان حیا و شرم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

چشمہ شرم حیا دا آپسے چشم نبی
ایسا ہرگز عورتاں اندر نہیں حیا
ساتھ مروت آپ داروشن آپا رنگ
چشماں اندر شرم سی اتنی کریں یقین
شرم عیا مروتاں حدود باجھ بیان
تاں بھی صفت نہ اسدی ہوسے کدی تمام
غصے تے ہو رہے تھیں ہندی دور جدا
دیکھن کدی جو کیدی اکھیں نال پدی
تدوئل تغیر ہوندا سا حضرت دارنگ
ساتھ محبت اوسوں حق کہن تلقین
شرم حیا پچھان توں آپا نبی امام
وچہ طریقت امر دے آپسے سخت گدیم
کھوں تاپیں لکھتے وصف رسول امام
بہت سنی شجاعتاں نالے شرم حیا

راوی وچہ کتاب دے ایہ بھی لکھیا سی
شرم حیا جو نبی دے اندر چشماں سا
کدی اورتا ہاں اکھیاں ہوسے ندول تنگ
چشمہ حیا ک شرم دا آپا صاحب دین
صفت کرے جو بہرے لکے سب جہاں
حق جو ہیکہ صفت دا نبی علیہ السلام
غصے تیں شرم دندے آپسے نبی خدا
اور رسول کریم نوں لکدی بہت بُری
تاں بھی ہرگز اوسوں کہند سخن رنگ
ساتھ حلیمی منع سی کرے صاحب دین
غصے مول نہ ہوندا باجھوں فعل حرام
اوپر حکم شریعت کرے ناہ شرم
سب فضیلت نبی دے اوپر ہونی تمام
اوپر پاک رسول دے کیتے حتم خدا

در بیان شفقت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اُمت اوپر اپنی شفقت رحیم
رحمت عالم واسطے ہو یا ہیں توں شاہ
جو کچھ میرا حکم ہے آکھیں ہر ہر جا

آیا وچہ قرآن دے کہیا رب کریم
تینوں شافع خلق دا کیتا کریں نگاہ
اس خاطر پیغمبری تینوں ہوئی عطا

وقت نمازہ جائے حضرت پاک نبی
 جڑ کستے تھے اور ہر روز نماز نال نیاز
 اس لڑکے کی ماؤں جی ہوندی وجہ نماز
 تان لڑکے کی نگر وچہ ماؤ نہ آوے مول
 کوئی بات جو عذر دی کہندا پاس رسول
 خطا جو کرے آپ دی دینے بخش خطا
 پور تو اضع خلق دی کر دے بہت احسان
 خلقت اندر شرع و احکم سناون کل
 جھوٹا جیوں قریش نے کہیا پاک رسول
 اس ویلے جبرائیل نے کیتا آ بیان
 اوپر پہاڑاں ملک جو کہتے رب تعین
 ملے دے نزدیک جو ہیں گئے دے پہاڑ
 اوپر قوم قریش دے سٹوا تھاں زود
 پھوچھا رسول انوں جو اس مرضی ہو
 دشمن پاک رسول دے سارے کر ملک
 کہیا پاک رسول نے جبرائیل اخی
 دشمن میرے اس جابر عاوان پاک وار
 کر دے ہدایت انہاںوں ساتھ کہم دے سب
 میرے دین دشمن انوں دل تھیں کرن قبول
 کہیا شکے نبی تھیں جبرائیل امین
 اس ہمت تے آفریں رحمت کرے تار
 عدل صدق تے راستی دچہ رسول امین
 نازل ہون نبوتوں پہلے شاہ عرب
 خلقت دچہ مشہور سا اسدا نام امین
 جبریل نبوت نبی انوں اب تھیں ہوئی رسول

کہ یہ زار ہی طفل جے سندے آپ کردی
 تدوین تو وقت آپ بھی کرے وجہ نماز
 حضرت جابر لاوندے اسنوں نال نیاز
 اسی ہتھیوں آپ دلاوندی اسنوں پاک رسول
 کر دے اسدے عذر انوں اسی وقت قبول
 ساتھ محبت اسنوں کر دے بخش عطا
 ہوندا حکم خدا دے کر دے سب بیان
 تان کوئی حکم خدا پیدا مول نہ جاوی بھل
 ایسا تنگ رسول انوں کرن لگے جھول
 توں ہیں نبی خدا پیدا اسے شر احسان
 حکم کیتا ہے انہاںوں اتج خدا زمین
 جڑ تھیں اس پہاڑوں جلدی لیں کھار
 مارو دے قریش انوں جو ہیں گئے مروود
 مار دین دچہ قریش دے دیر نہ کر پو کو
 جھڑا کہے جو انہاںوں منہ انہاں دے خاک
 تان بھی راضی ایسی وجہ سنوں قسم رہی
 حق انہاں دے عرض میں کر دے ہاں کہر فار
 جو ہے حق خدا پیدا دل مل دشمن سب
 اللہ پاک معبود ہے بندہ اس رسول
 واہ واہمت آپ انوں دتی رب بھیا
 اس ہمت تے یا نبی سب بہان تار
 افضل اکمل خلق وجہ کیتا رب مبین
 کہندے پاک رسول مل کے اندر سب
 تامل صدق رسول دے سب آہریدین
 نام ہو یا پھر اسدا احمد نبی رسول

جوئی دشمن نبیؐ دے ادب دین خلافت
 وڈا ابن مسین ہے کہندی خلق تمام
 خوبی نبی کریمؐ دی حاصل کسے نہیں
 خلقت جبریلؑ رسولؐ تھیں سندے وعظ کلام
 وچہ اصحاباں بیچدے جاں صاحب ممتاز
 وچہ کلام ہلاوندے مول نہ ہرگز ہاتھ
 رکھدے سارے بدن نوں وچہ کلام نگاہ
 جوش سمندر علم دار ہند اہجان مدام
 کمرے کوئی کلام جے غصہ اتے فساد
 شیریں سخن رسولؐ دے سب کلام شریف
 اندر سخن رسولؐ دے شیریں کیوں نہ ہو
 اندر ہر سخن دے کمرے نبیؐ مقام
 تال اوہ سخن رسولؐ دا آوے وچہ ہم
 اندر سب کلام دے ناں ہی ایہ تکرار
 کرن تبسم خوشی دے وچہ کلام نبیؐ
 ایہ تبسم آپ داسن میں کراں حساب
 کدے تبسم آپ دا ہوندا اس مقدار
 جویں تبسم آپ دا کمرے سب اصحاب
 سب اصحاب رسولؐ دے ہمدے نہ کدی
 مجلس وچہ رسولؐ جاں کمرے کوئی کلام
 صورت شکل رسولؐ دی باجہ مثال کامل
 صورت پاک رسولؐ دی سی صورت قرآن
 خلقت وچہ قرآن دا جو ہے رعب پیا
 کمرے اس جناب تے جو کوئی ہک نظر
 آیا پاک رسولؐ دے بدن کوئی حضور

اوہ نبی کریمؐ دا کمرے سی اوصاف
 عرب اندر مشہور سا ایہ نبیؐ دا نام
 وصف صفت سب اسدی جانی سب بریں
 ہیبت تھیں سی لہزدی ساگر خواص عام
 پر مبارک اپنے کمرے تاہ دراز
 سر بھی نہ ہلاوندے سخن نہ کمرے ساتھ
 عوض نہ کوئی ہلاوندے وقت سخن وکشاہ
 حاجت باجھوں نہ کدی کمرے مول کلام
 باجھوں حق نہ اکھدے آپ حق مباد
 لگدی سننے والیاں آہی بہت لطیف
 سخن کلام خدا تھیں کمرے آلا جور
 شاہاں دانگوں شاہ تھیں کمرے سب کلام
 دل دے اندر کسے دے رہے نہ مول ہم
 جیہڑا سمجھ نہ آوندا اوہ کہندے تہ لوار
 ہمدے منہ نہ کھول کے حضرت آپ کدی
 نظری دند رسولؐ دے پوندے جو جناب
 سرخی دند دی جڑ تھیں ہو جانندی اٹھا
 منہ لوں کدے نہ کھول ہمدے باجہ حساب
 کرن تبسم انہاندی عادت ہونے لگی
 نیویں گردن پائیکے سندے زہن تمام
 پاک نبیؐ دا دبیر آہا باجہ مثال
 ہیبت تے ہو رہدے آہا وچہ جہان
 ایہ نمونہ اسدا ناہیں شک ذرا
 ہیبت تھیں سا لہزدی جسم تمامی سر
 سی بہادر آیا گھر اسدا سا دور

جسم ظاہر ہو یا اگے فوری تن
ایہ فرمایا دیکھ کے اسنوں شاہ بشر
میرے تائیں دیکھ کے خوف نہ ہو گز کیا
شاہ نہیں کوئی مول میں ناں میں کھاں
اسے سخن رسول کرے شیریا تے لطیف
سی خوشنوی بدن تھیں ظاہر اوس حضور
میںوں اوس حبیب دار تارے دیدار
اندر شوق رسول دے غزل کھاں معقول

کنین لگا اس دا لہزہ سب بدن
کنب نہیں اسے شخصوں توں لہزہ مولیٰ کہ
ملک تیر ندیا میں نہیں شاہ اتے امراء
میں بندہ ہال ردا و چوں قوم قریش
سب شیریں تھیں اسدی شیریں بہت لطیف
اس خوشبو تھیں یا سب ہوئے سحرور
اوسدا دیکھ دیدار میں ہوواں شکہ گزار
اوہ میرا سردار ہے افسردہ مقبول

غزل

کس کو ثانی ہے کیا حق نے سوائے مصطفیٰ
کون ہے ختم رسالت کون ختم المرسلین
ذوق شوق مصطفیٰ دے قلب میں میرے خدا
عیش جنت کا نہیں دل میں میرے ہرگز خیال
حشر میں کھلی جائیگا جنت کا اس عاصی بھاب
اوہ بھی تیری مثل لاکھوں ہو گئیں جاں نثار
اس قدر غرقاب میں شوق رسول اللہ میں
جس کو ہوئے خواب میں دیدار وہ ہے جنتی
ہے خدا کے دو جہاں میں ہر وقت میری دعا

کون ہے روز حشر میں مازائے مصطفیٰ
کس کو ہے ہر نبوت ماسوائے مصطفیٰ
یار دیگر دیکھ لوں پھر وہ نقائے مصطفیٰ
ہے غم و رنج و بلا نچے پہ جدائے مصطفیٰ
کھل گئی جسم لب معجز نمائے مصطفیٰ
نومی ہکت نہا نہیں ایہ دل ندائے مصطفیٰ
کچھ نہیں آتا نظر ہے ماسوائے مصطفیٰ
ہے ایہ اولیٰ مرتبہ حاصل نقائے مصطفیٰ
بخش دے مسلم کی تقصیر پرانے مصطفیٰ

در بیان ہمت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

ہمت کیسی نئی دے کوئی کرے رقم
نہد ریاضت نہی آوی آہی اس مقدار

جو سی ہمت مروی اندر شاہ احم
جو کوئی ثانی اسدے ناہیں وہ چہ سنار

اس دنیا دے واسطے اوہ سردار سادات
 آوے پاس رسول دے ہر ہر طرفوں مالی
 ناں بھی پاک رسول نے تمہارے دن صبح و شام
 رزق نہ کھاوا آپ نے آہا کر کے طعام
 ذرہ پاک رسول واپس پہنچا دی پاس
 کارن گھر دے خزانہ دے دہراو رسول
 اوہ ذرہ پہنچا دے رہیا تک وفات
 ایہ سبب سخاوتی رہندے تنگ حضور
 شوق محبت رہی خاطر آہا سب
 دتا آہا رب نے ملک اتے ہو مال
 ہوئی وفات رسول جاں طرف ملک بقا
 گھر دے چھوہ ہو جو نہ اس دن ساہک دام
 نہ روپیہ نہ اشرفی بکری نہ شتر
 اسی پاک رسول نوں بہت دل دے ساتھ
 کہنے عرض رسول ہے رہی وجہ درگاہ
 کہیا پاک رسول نے میںوں کہیا خدا
 پتھر دے روٹیاں سونا کراں تمام
 عرض کیتی میں رب بختیں ایہ گل مول نہ کر
 اکثر دے روز ہاں کھاندا رزق طعام
 بھوکھا میں جس روز ہاں رہندا رب عباد
 اوس دن تیری بندگی ہوندی باجھ شمار
 جسن کھاوا رزق کے سنتوں رب علیم
 آندا جبرائیل نے ہک دن ایہ پیغام
 سب پہاڑ زمین دے سونا کراں تمام
 شے جبرائیل نوں کہیا نبی اکمل

رغبت کر دے نہ کدی آہے عالی ذات
 کر کے نہ دلچہ اسدا رکھ دے ذرا خیال
 رزق نہ کھاندے کنگ دی روحی جان مدام
 نظر قناعت و پیر سی رہندے صبح و شام
 گروی آہا رکھیا دلچہ کہیں قیاس
 تنگی کر کے جو ہو گئی خزانہ کیتا مقبول
 ایہ گذران رسول دی آہی دن تیرے ات
 سائل تائیں دیونہ دے آپ رہن خود دور
 ہمت وادریا سی جاری شاہ عرب
 ہک ذرہ بھی اس تے کر دے نہ خیال
 کچھ اسباب نہ چھڈ کے گئے رسول خدا
 ناں کوئی آہا کیرا ناں کوئی جنس طعام
 باجھوں فضل خدا بندے ہو نہ سی دیکھ گھر
 سب علاقے رہدے رکھ دے آہے ہاتھ
 دیندا پاک رسول نوں سب اسباب اللہ
 مکے گرو پہاڑ جو ہیں گے جا بج
 رات دینیں اوہ خزانہ تو جتے ہو دے کام
 بھوکھا جسے ہک روز ہاں رہندا وچہ ضرر
 دیندا ہیں توں غیب تھیں یوں جاں قرار
 زاری کر کے اوس دن تینوں کیرا یاد
 دل دے تائیں صبر تھیں دیوان جاں قرار
 حمد شکر احسان داتاں بھی کراں قدیم
 حکم کیتا ایہ رب نے تینوں بعد سلام
 پھر سن تیرے نال سب نبی علیہ السلام
 اس دنیا دے مال نوں رہی ہمیشہ وال

فانی ایسی جہاندا جمع کراں کیوں مال
ایہ جاگہ ہے تجلی دی جان مثال سرا
کامل منتقل ہو کے نوں اللہ کرے عطا
سن کے کہیا وحی نے سنی حبیب خدا
نوں حضرت اس بات تے ثابت رکھتے
فانی اس جہان دے اندر ہے سب مال
اجتناب نوں دیکھ کے ہنسے ہیں ضرور
لکھیاں اس جہان تے لوگ گئے ہیں آرز
دنیا کل دے کل ہے نہیں رہن دیا جا
پل لے روا ہے نہیں عاقل کردے مقام
جو کوئی عاشق اُسا ہو یا دلوں زیاد
جو دنیا تے مرن تھیں زندہ ہو یا قباہ
دنیا تے مرن فرعون نے کیتا جو قتل ضرور
ساحر تترہار تے لے آندا ایمان
دنیا تائی دیکھ کے بہل گیا شدا
کیتا دیکھ ضرور سا دنیا نوں ضرور
دختر اسدی دیکھ کے آئی طرف خلیل

جو دنیا نوں دیکھ کے ہو یا ہے ضرور
رجت دے دروازوں کیتا اللہ دور

اس دنیا دے مال دینوں نہیں خیال
جیوں مسافر رات نوں رہندے سوچہ آرز
دنیا تھیں اس شخص نوں مطلب نہیں ذرا
یقینوں ایسے توں تے رکھے رب سدا
اس ہمت نوں آفریں سنتوں شاہ اہم
نفع نہ اس تھیں مول ہے ترک پہنچے مال
ہکدن اسنوں چھڑکے ٹرسن ایہ ضرور
ہے کوئی مول نہ جاندا اوہ گئے کس جا
مول قرار نہ پکڑ دے ایچھے مرد خدا
اجتناب اس تے رہن داکرن خیال بدام
موتوں اگے اسنوں کیتا ہے برناو
اوہ حیات ہمیش ہے دائم اس بقا
اللہ دی درگاہ تھیں ہو کے گیا اوہ دور
اوہ دنیا دی ترک وجہ ہوئے عالی شان
ہو یا اس جہان تھیں ہو کے ناٹ د
کیتا اللہ پاک نے اسنوں چا مردود
اوسنوں دنی بندگی اللہ رب جلیل

در بیان عبادت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بچوں عبادت رب دی کر دے نبی امیر
حال عبادت آپ دامن میرے احباب
اللہ بندوں آکھیا بہت درود سلام

حال عبادت آپ داکرن کر دے تحریہ
دیکھ ناکی تہندی لکھیا وجہ کتاب
حصہ تن اوقات سی کر دے نبی بدام

حصہ یک گذاردے اندر یا د خدا
 دو جا حصہ گذردا اندر اہل عیالی
 تریجا حصہ نفس دی خاطر کرن صرف
 کھاؤن پیون اس وجہ ہو آرام جو خواب
 سدا صحاب رسول دے جو سی خواص و عام
 خلقت و چہ رسول جو کردے وعظ کلام
 یار جو پاک رسول تھیں سندے سب کلام
 جو نہ حاضر ہو وندا اس دم یار نبیؐ
 سب تے ظاہر ہو وندا جو سارا زہان
 اوہ سمندر فیض دا آہا یک صفات
 ہو وندا دین دا ہوندا آہا کلام
 ایہ ارادہ آپ دا رہندا جاں سدا
 کم امیر فقیر دا اٹکیا رہے نہ کوہ
 اصحاباں نوں اپنے کردے سی فرمان
 جوتساں درکار ہے مینوں سب کہو
 یاداں تائیں نبیؐ دا ایہہ بھی سی فرمان
 سنیاں ناہیں جنہاں لے آکھو انہاں پاس
 کہو موافق اسدے حکم جو میرا ہو
 اصحاباں نوں ایہہ بھی آیا حکم خدا
 اوسدا مینوں آئیے آکھ سنا و حال
 بادشاہندے پاس جو حال کہن امراء
 حاجت دنیا دین دی جو کوئی کرد سوال
 سائل جو کوئی آپ دی مجلس وجہ گیا
 مطلب تھیں محروم نہ جاندا آہا کو
 ایسا سخن زبان تھیں کردیسی ارشاد

ساری عمر رسولؐ دی انویں گئی و ہا
 عمر تمام رسولؐ دا رہیا ایہو حال
 دنیا دا جو کم سا ہوندا اس حدف
 اندر حصہ تیسرے کردے آپ جناب
 تیجے حصہ انہاں تھیں صحبت کرن دہام
 تیجے حصیوں پا وندی امت فیض تمام
 جا کے اندر مومنوں کے دے ذکر تمام
 انہاں پاس رسولؐ دا کہندے راز بھی
 خبر کلام رسولؐ دی ہوندی و چہ بیان
 اس تھیں ہوندے سیری مردائے عورت
 اندر حصے تیسرے کرن علیہ السلام
 ملیتھوں ساری خلق دی حاجت ہو وندا
 انہاں نوں اس کم دی کج تکلیف نہ ہو
 جو حاجت ہے تساندی بیٹھے کرد بیان
 جو کج چاہیے تسانوں ملیتھیں آن کہو
 میری تیں زبان تھیں جو کج سنو بیان
 ہر جا میری بات نوں آکھو ناں قیاس
 کم خلاف رسولؐ تھیں ہرگز کرو نہ کو
 کم جو ہووے کیدا اوہ نہ سکے آر
 حاجت پوری اسدی میں کرساں فی الحال
 اونویں مینوں تیں بھی دیہو خبر سنا
 پوری حاجت امدی کردی اوے حال
 راضی ہو کے آئیا پاسوں بتی خدا
 جو قسمت سی اسدی حاصل جاندا ہو
 سن کے سخن رسولؐ و اخلاقت ہوندا شاہ

باجہ ضرورت سخن نہ کر دے دین پناہ
 جدا نہ کوئی آپ تھیں کر دے سی اصحاب
 رکھ دی سب اصحاب نوں اوپر ہک طریق
 جو بزرگ ہر قوم وچ رہند اسما اشراف
 جو کوئی اندر قوم دے ہوندا بزرگوار
 کر دی سی سردار نوں آپ جلیں انیس
 اصحاباں وچ پیٹھ دے جسد ہوئے بہم
 جنگاں داسان بھی رکھ دی سدا تیار
 نافرمانی رب دی کر دے ناہ کہ سی
 یار اتے اصحاب جو آپے نبی کریم
 دیندے سب محتاج نوں جو گھر ہوندا مال
 دیکھ غریب فقیروں جو ہوندا لاچار

قدم نہ رکھ دی زمین تے باجھوں حکم اللہ
 باجہ ضرورت کر دے جو آپے اصحاب
 رہندے آپس وچ سی سب دغنی شفیق
 کر دے اوپر اسے بہت نبی الطاف
 کر دے آپے اسنوں حضرت بھی سردار
 کر دے اوپر قوم دے اوہ امیر رئیس
 اوپر ہر اصحاب دے کر دے لطف کرم
 سب اصحاب موجود سار رکھ دے چہر کار
 غافل ذکر خدا تھیں ہوندے نہ نبی
 ہک اوپر سادوسرا بہت شفیق رحیم
 ہر دم نال غریب دے الفت کن کمال
 مول حقیر نہ جان دے سب حضرت دے پایہ

مقولہ مصنف

میںوں شوق رسول دار با کہیں عطا
 تابع رکھ اصحاب دی جنہاں وڈی شان
 عالم داسر دار ہے آل اولاد رسول
 وچ محبت انہاندی رہتا رکھ سدا م
 ہو رہو وچ چہاندے ہوئے کل ولی

درد محبت عشق دا ہر دم دیہ خدا
 ابا بکر تے عمر تھیں عثمان شاہ مردان
 سارے حرم رسول دے اللہ دے مقبول
 مذہب وچ محمدی رکھیں رب عالم
 میںوں تابع انہاندی رکھ پیش رہی

میں عابدی طرف تھیں بہت درد و سلام
 اوپر روح رسول دے یار ب بھیج سدا م
 مستم کہ کے ختم توں مرضی اتے حاجات
 کہہ توں نام رسول دے جنہیں لیتی نجات

در بیان اسماء آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اوہو نام رسول دے کیتے رب عیان
شان بلند رسول دے کیتے رب غفور
اوہو نام رسول دے کیتے رب غفور
لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
کہیا نور رسول لون اللہ وجہ قرآن

بعضے نام خدا میدے آہے وجہ قرآن
اس جاگہ اوہ نام ہیں کھنہ بہت غفور
آیا وجہ قرآن دے ربدا نام عزیز
إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
نام الہی اپنا کیتا نور بیان

إِلَيْهِ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ

اوہو نام بلایا دے کے پاک نبی
وَجَعَلْنَا مِنَ الذَّنْبِ ذَلِيلًا
نام نصیر رسول دے دھریا رب خیر
وَجَعَلْنَا مِنَ الذَّنْبِ ذَلِيلًا
اول نام رسول دے کیتا رب بیان
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ
اوہو نام رسول دے کیتا رب بیان
لَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ
اوہو نام رسول دے دھریا رب خیر
وَجَعَلْنَا مِنَ الذَّنْبِ ذَلِيلًا
ہادی نام رسول دے کیتا رب بیان
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ
اوہو نام رسول دے کیتا رب بیان
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

اللہ نے یک نام ہے اپنا کہیا ولی
اللہ ولی الذین آمنوا
آیا وجہ قرآن دے ربدا نام نصیر
وَلَعَلَّ النَّصِيرَ
اول نام خدا پیدا آیا وجہ قرآن
هُوَ الْأَوَّلُ
کہیا وجہ قرآن دے اللہ خود لون حق
فَقَالِ اللَّهُ إِلَهُ الْحَقِّ
کہیا وجہ قرآن دے خود لون آپ شہید
وَكُنَّا بِاللهِ الشَّهِيدَ
ہادی وجہ قرآن دے آیا نام خدا
إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ
اپنا نام خدا نے کہیا روف رحیم
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ

اسم مبارک نبیؐ دے جو یہی وجہ قرآن
سارے نام رسولؐ دے ہونے کا شمار

اوہو نام رسولؐ کو اکہند ہے سبحان
ختم نہ ہونے کی صفت لکھے سالی ہزار

در بیان واجبات بر آنحضرت و عوام و مباح بر آنحضرت

واجب آیا جان توں اوپر اس حضور
ہک شہید مجھے توں ہو رہا نہ اشراق
پہلاں فرضیں سنناں جو ہیں وقت فجر
کسی مکان جے ہونڈی نہ حاضر مسواک
واجب آیا ہو رہی اوپر نیک صفات
قدر موافق اپنے کون زکوٰۃ ادا
سی قربانی آپؐ تے کرنی واجب جان
ایہ واجب سی آپؐ تے کہتی رب عظیم
جو کچھ پاپ رسولؐ تے کہتی رب حرام
ترک کرن جے انہا نمون سارے مسلمان
لینا مال زکوٰۃ دا آیا انہاں حرام
لہسن پیاز رسولؐ توں آیا انہاں حرام
باہیوں لہسن پیاز تھیں جس تھیں آؤسے جو
شکر کتابت آپؐ توں آیا کہن حرام
پینے اوپر خیم دے اوہ رسولؐ اکمال
جے کافر اس وقت من لیس اسلام
ساتھ گناہی عورتاں آلا عقد حرام
ہوئی کینر کسیدی آؤسے وجہ اسلام
ایسب کار حرام سی اوپر پاک رسولؐ
ایہ مباح رسولؐ تے آیا نیک صفات

ناغہ کرے نہ اس تھیں کرے اوہ ضرور
واجب ایہ رسولؐ تے رہیا با اتفاق
ایہ واجب سی آپؐ تے ہو رہا نہ وقت
ساتھ انگشت شہادت کردی منہ نوں پاک
غنی نہ ہو وے آپؐ جے تاں بھی بن زکوٰۃ
باہیوں مال رسولؐ تے ایہ بھی واجب سا
غنیایں داسردار سی اوہ سردار سلطان
سن میں لکھاں جو آپؐ توں آیا کم حرام
اکھ سناواں مونوں ایہ بھی حال تمام
اجرا انہا نمون دیوسی اللہ اس زمان
آل اولاد رسولؐ دی اوپر حرم تمام
اوپر اس رسولؐ دے راہیں رہیں تمام
اوسید ریڑت رسولؐ دی رغبت کوئی نہ ہو
خاطر جنگ کفار دے جے ہتھیار تمام
مول نہ کھولن انہا نمون کہتی باجہ قتال
تاں کھولن ہتھیار دا ناسا مول حرام
ایہ بھی پاک رسولؐ تے رہیا حرم تمام
پاک نبیؐ دا انہاں تھیں آیا عقد حرام
ہن میں لکھاں مباح جو آیا اس مقبول
سوز دے جے اوہ دشمن تھیں پندر خوش ذات

خواب کرن تھیں انہاندہ وضو نہ جاندا مول
تازہ ہو نہ وضو نہ کرے رسول خدا
بعد نمازوں عصر دے آہا انہاں روا
زمانہ عورت چار تھیں جے اوہ کرن نکاح
جے اوہ باجھوں مہر دے کرے آپ نکاح
باجھوں شہاد وارثاں جے اوہ کرن نکاح
باجھوں عورت دے اون تھیں جیکرے نکاح رسول
باجھ کچے اس شخص تھیں جے اوہ کرن نکاح
ایہ بھی کم مبارک سی اوپر شیخ مکمل
ایہ بھی پاک رسول تے آہا جان مبارک
مال پیوتے اولاد تے رو اگر اہی جان

انیس ادا نمازی کرے اوہ مقبول
ہوندی پہلے وضو تھیں سب نماز روا
پڑھدے نفل نماز جے ناں سی کچھ خطا
ایہ بھی اوپر انہاندہ آہا جان مبارک
ایہ بھی پاک رسول تے آہا جان مبارک
ایہ بھی رسول خدائے تے آہا جان مبارک
ساتھ کسی دیندار دے اوہ مبارک مقبول
باجھوں مرضی وارثاں آہا اوہ مبارک
مکے اندر کافراں تائیں کرن قتل
آپے اپنے کم دے جے خود ہون گواہ
ایہ مبارک رسول تے ہوئے سب عیان

در بیان صفت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں خصائل آپ دے نالے کچھ صفات
باہرین شمار تھیں اس دے سب شمار
جو سائنسی کریم و باطن دا احوال
عاجز ہیں اس کنہ دے جن ملک انسان
ملک اتے انسان بھی جو ہیں جن پوری
ظاہر و چہ کتاب دے جو ہے لکھی صفات
دیکھ کتا باں نبی دے کراں صفات رقم
میری اس کلام دا ہے لولاک گواہ
باعت نبی کریم دے ہوئی رسول نبی
سب زمانہ نبی دے خاطر کتا رب
لکھیا اوپر عرش دے پاک نبی دا نام

فضل کمال رسول دا لکھاں سب حالات
وچہ تیس انداز دے نہ سماون پار
اوہ انداز دے فکر تھیں زمانہ کریم خیال
نہ ہو یا نہ ہو وی تیک قیامت جان
نہم و ہم تھیں انہاندہ ہے ایہ بات بڑی
تھوڑا جیہاں اس تھیں آکھاں میں حالات
اوپر نقطہ ہک دے دفتر کراں ختم
سب کچھ خاطر نبی دی کیتا پاک اللہ
نالے وچہ بہان دے ہوئے قطب ولی
کار خانے سب ملک دے ہو ایں سبب
ہر باب بہشت تے لکھیا رب عظام

لکھیا کلمہ پاک ہے اوپر سب آسمان
 ہو یا اُس کے نور تھیں ہے ایسے سب جہان
 اوپر سب زمین دے ظاہر اُس نور
 اللہ ساتھ پیغمبران کیتا قول و تدار
 دل تھیں پاک رسولؐ لوں ہوں نبی تمام
 میری اس کلام دا ہے قرآن گواہ
 وچہ کتاب خدا بُدی ثابت ہے ایہ بات
 اندر مجلس اپنی کہندے سی انبیاء
 خلقت اندر اُکھدے کہیا اسانوں رب
 اندر امت اُس دی جو کوئی ہوئے شمار
 جو پیغمبر زمین تے کیتے رب تمام
 امت تاپیں اپنی کہندے آہے سب
 وچہ توریت انجیل دے لکھیا ہوا یہ صاف
 وچہ زبور انجیل ہے ساری جا بجا
 جدول زمانہ آیا حضرت پاکؐ لطیف
 احمد نام مٹائیکے ہو رہا یا چار
 وچہ مدینے آیا جس دن نبیؐ خدا
 یک عبد اللہؐ اس جا سا فرزند سلام
 ناجی و ڈا جلیل سما عالم وچہ یہود
 آہا وچہ یہودیوں مرشد اسے امام
 پاک نبیؐ لوں ویکھ کے ہو یا اوہ گواہ
 یقین قسم خدا بُدی ہیں توں نبیؐ خدا
 قائم تیرے دین لوں کہی رب علام
 جو کچہ تیری وصف ہے لکھی وچہ تورات
 جسد شکموں ماؤں دے ہو یا نبیؐ عیان

ہو رہ محمد مصطفیٰؐ لکھیا ہے سبحان
 جو ہے وچہ زمین دے جو ہے وچہ آسمان
 ہو یا اُس کے نور تھیں اوپر ملک ظہور
 اندر دوہا عشاق جاں نور ہو یا اظہار
 نبیاں اندر اسانوں کیتا رب اسام
 وعدہ جدول عشاق دا کیتا آپ اللہ
 وچہ توریت انجیل دے اس دی لکھی صفات
 ظاہر خلقت وچہ جاں کرے حکم خدا
 ختم رسالت ہو سی اندر ملک عرب
 ضامن بخشش اُسدا ہو یا رب غفار
 ذکر رسولؐ کہیم دا کردے اوہ مدام
 صفت کمال رسولؐ دی جو ہے شاہ عرب
 پاک رسولؐ کردے جو ہیں گے اوصاف
 جو کچہ صفت رسولؐ دی کیتا آپ خدا
 سب یہوداں اسانوں کیتا تحریف
 ہوئے جان پہچان کے دشمن دین گوا
 ہجرت کر کے مکینوں جاں سردار انبیاء
 اندر قوم یہود دے آہا اوہ اسام
 سب کتاباں پہیلیں اس تے سی مودود
 مدت اس دی وچہ سی قوم یہود تمام
 قول مرسل بیشک ہیں حضرت نبیؐ اللہ
 وچہ توریت انجیل دے تیری لکھی شمار
 تک قیامت رہے گا تیرا دین مدام
 فرق نہیں وچہ اُس دے اندر کسی صفات
 ساجدا اس جناب دے جو سی وچہ ایمان

کلمہ پڑھیا انہاں نے انگلی تہوں اٹھا
 پیدا کئے وجہ جاں ہو یا خیر بشر
 کردے طرف چند دے کدی اشارہ او
 ساتھ اشارت انگلی پھیرا آہا ماہ
 جاندا سب آسمان دہن وجہ سہار
 جاں سورج دی ہو وندی گہری باجہ جاب
 سینہ چاک رسول دا ہو یا داریں چاند
 دو جوار دی ہو یا دل اُردا چاک
 تریجا جہوں پنہیرا یا وقت قریب
 چوتھا جہوں معراج دی آہی بزرگ رات
 پاک مدینے کھوہ سا پانی اس دا شور
 کردے نہ پاک رسول دا دل کردا شراب
 تے ہوئے رسول سے پاس جو کرا بات
 ایسے خاطر انہاں دا تے ہوئے وضو
 مستی او پر نبی صو سے آہی ناہ کدی
 حضرت تے ہو را بنیاد جو کہی ہوئے تمام
 او پر بدن جو کیدے لگرا الذ عظم و طا
 خشک درختاں وجہ جاں اپنا قدم حضور
 اندر عرق رسول دے سی خوشبوئی پاک
 وچہ دینے پاک سی عورت بہت غریب
 خوشبوئی دا اسی تے کی نہ ہوندا رسول
 عرق نبی تے بدن تھیں دتا اس اتار
 عرق نبی دے لے گئی عورت کر کے چار
 عمر تمامی جو ہوندا لیکار ہیا حیات
 سایہ او پر نبی تے پوندا ناہ رسول

کہندے ختم المرسلین ہے ایہ نبی خدا
 آیا اُس دے نور تھیں سارا شام نظر
 جھکرا اوں چند سا فرق نہ ہوندا مو
 طرف اشارہ انہاں دے دکھدا ماہ نگاہ
 سورج دی بھی دہپ نہ لگدی مول ذرا
 کردا سرتے آیکے سایہ ابر شتاب
 آیا طفل نادان جان دا دی ہکوار
 عمر آہی دس برس دی تاں اس حضرت پاک
 چاک ہو یا دل اُردا اس میں کہاں حلیب
 چاک دل اُردا جو سید سادات
 لب تھیں نبی کریم دی شیریں ہو یا زور
 اکھیں اندر خواب سی ہوندا اس جناب
 سارے اندر خواب سے اوہ بیدار صفات
 فاسد مول نہ ہوندا آہا جان کہو
 ہو رڈ کار اُبا سیوں رہیا پاک نبی
 ہو یا اندر خواب دے کبھی نہیں احتلام
 لب تھیں نبی کریم دے ہوندی تری شفا
 او سے ویلے ہزار اوہ جاندا ہے ہوئے ضرور
 اُس دے اگے عطر دی عزت آہی خاک
 شادی اُس دے پت دی آیا وقت قریب
 جا خوشبوئی منگدی پاسوں پاک رسول
 ایسے مشک لگاتوں بیٹے اتوں وار
 اوہ خوشبوئی لایکے کیتا اوں ویاہ
 اوہ خوشبوئی اس تھیں ذرہ نہ ہوئی ناخ
 سایہ مول نہ جسم دا آہا اوں مقبول

بجاویں گلشن بہشتی ہووے با جہ شمار
سایہ او پر نہ بینا دے ہر گز مول نہ ہو
چیز جو او پر نہ بین ہے اس واسیہ ہو
سورج تے ہو رچند بقیں ہووے بالائے

بجاویں سورج چند بھی روشن ہون نہ راہ
سایہ با جہ رسول و اجسم آہا خوشبو
چیز جو او پر عرش وے سایہ کہے نہ کو
سایہ اُس وازین نے آون شکل ہے

در بیان شرف آل حضور صلی اللہ علیہ وسلم

شرف رسول کریمؐ دی ہندی ناہ رقم
جو او پر آسمان سی کردے ملک کلام
جس دن پیدا ہوا حضرت قدر بلند
رتبہ پاک رسولؐ واکہ میں کراں شمار
ظاہر شرف رسولؐ دی ہیکا ہک معراج
ڈٹھا فرشتیاں جو کسی کہے معتم
نازل ہوا رسولؐ تے ایہ قرآن عزیز
علیم ہی کجہ آپؐ نوں کتے نہ جا پڑھے
خلاقیت دی تعریف تھیں دور رسا قرآن
بھیجی او پر آپؐ دے ایہ قرآن کتاب
خسکی تے ہو رتری و اجہ سب جہان
جو سمجھن و اوں دی دیوے لب شعور
اللہ وچہ قرآن دے کیتا ایہ بیان
کہنا حفظ قرآن نوں کیتا رب آسمان
ایسی وجہ جہان دے ناہیں کوئی شے
اللہ پاک رسولؐ نے بھیجی رب کتاب
اندر اسدے حرف نہ ہووے زیارہ کم
رہیا حافظ اعلیٰ اللہ سب زمان

غائب اس مکان ہے کا غنائے غم
جا کے پیچھا آسمان دے سندی جن تمام
آسمانانہ دے جان تھیں ہو یگے سب بند
جو ہے شرف رسولؐ وی کون کرے اظہار
گیا او پر آسمان دے نبیاں و امتراج
جائے ساتھ رسولؐ دے دھماوہ تمام
آئی آپؐ رسولؐ مہی دل وچہ کریں تہیر
اندر وڈیاں عالماں کیتے رب بڑے
اللہ حافظ ہو کے رکھیا امن امان
اندر اسدے علم ہے جدا نہیں حساب
اندر ہر ہر ملک دے ظاہر ہے قرآن
اکھیں اندر کے دے جیکر ہووے نور
ہر گز باجہ قرآن دے جدا نہیں نشان
اندر پہلیاں اکرتاں ایہ نہ آہا جان
جس وادچہ قرآن دے ذکر نہ ہر گز ہے
عمل رہے گا اس و اتاہیں روز حساب
طاقت ایہ ناہ کیسوں جو کوئی کرے رقم
و نالہ کیا فطرت ایتہ وچہ قرآن

نازل ہوئی جو فاتحہ آیتہ الکرسی جان
 امیر القیام رسولؐ نون کیتا رب عطا
 بیٹھ عرشِ دے گنج جو ہے رب علیم
 ہو رہے خزانہ زمین دے جو ہیں وچہ جہان
 خالقیت سب جہان دی جن لائیک انسان
 عطا دے والیں تے ہے اتفاق عیان
 رُکھ پہاڑ ہو آواز دے حضرت دلچہ واہ
 رُکھ پہاڑ نہ ہیں دے اُمدی خاطر سب
 دہشت پاک رسولؐ دی آہی جا بجا
 جہان حضرت اپنا کرے کھڑا نشان
 اندر جنگ کفار دے جو کوئی لٹے مال
 مسجد کیتی اس دی ایہ متام زمین
 کیتا اللہ پاک نے خاطر نبی کریم
 اصل شرع ہے احمدی ہر سب ہو فرع
 ہوئے دے سارے بنیاد پہ اس زبان
 سب سے پاک رسولؐ نون جو کوئی لیکے نام
 باہر حج لویں کھڑا ہو کوئی نہ کرے ندا
 وہ داندے لے جاسکے کوئی بھی ہر چند
 جو کوئی پاک رسولؐ واکرے ناہ آداب
 اللہ وچہ قرآن دے کر کہیت کہم
 وحی نبیؐ تے آوندا اندر خواب کدی
 اندر خواب رسولؐ دے خوبی سی ایہ جان
 روح قدس نہ آوندا اگے نبیؐ خدا
 روح قدس نہ آوندا نظری خیر انام
 کرے وحی سا آوندا صورت ہوا انسان

آخر سورۃ بقرہ پڑھ کے دیکھ قرآن
 اوپر ہو رہے پیراں نازل کیتا نامدا
 واقعت کیتا اوس تھیں حضرت نبی کریمؐ
 اوپر پاک رسولؐ دے ہیں گے سب عیان
 انہا نون معلوم ہے پاک نبیؐ داستان
 کل پیدائش اس تھیں ہے گی وچہ جہان
 سلام علیکم آکھدے اگے دین پناہ
 دیکھ سلام رسولؐ نون کرے آہے حبیب
 خلقت اکہی لہزدی مشرق مغرب تا
 کتب دے کافر دے نامے تمام ایران
 وچہ شریعت نبیؐ دے کیتا ادہ حلال
 ہر جا ادا نماز نون کسی جان یقین
 روا یتیم زمین لے کیتا رب رحیم
 ہو یاں سب رسولؐ دے رب بنو شریع
 اندر دین رسولؐ دے داخل ہوئے جان
 اوپر ہر اصحاب دے آہا ایہ تمام
 لَا تَقْلُوبُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ کَتِّبَٰتِہٖمُ خُذُوا
 سب سے نہ رسولؐ نون ساتھ آواز بلند
 روز قیامت اسوں اللہ کرے عذاب
 کھادی نبی کریمؐ دی اس نے آپ قسم
 اوہ بھی ہوندا معتبہ آہا حکم وحی
 ساتھ بیداری خلق دے برابر کھان
 پیدا دلوں رسولؐ دے ہوندا سا الفا
 نفث فی الروح اسوں روئی کہن تمام
 اسوں آہے دیکھ دے سب اصحاب عیان

وحیہ کلی و انگہ ہو آوے دجی کدری
 نظر ہمیشہ آوندہ آہا اویں حضور
 کدری آوازہ غیب تھیں آوے انگہ جس
 ایسی اوہ آواز سی ہوندی جان ہسیب
 ہر گز اس کلام تھیں باجہ رسولؐ انا م
 کدری کدراہیں آوندہ شکل فرشتہ دی
 گیا جہوں معراج نوں اوہ رسولؐ خدا
 اندر سب پیغمبراں سی حضرت مطلوب
 پاس محمدؐ صلی علیہ وسلم آسید اکیل
 کدری صغیرہ آپ تھیں ہویا نہیں گناہ
 اندر لحد حساب جاں کرے مردہ تھیں
 جس دین محمدیؐ اس نے نام لیا
 جے اوہ ڈر کے انہاں تھیں آکھے سخن بجا
 حرم نبیؐ نہیں غیر دا آہا عقد حرام
 اوپر دشت نبیؐ قوسے سوکن نہیں روا
 صورت پاک رسولؐ دی ہوندا انہی شیطاں
 جو کوئی پاک رسولؐ آوے اوپر کھئے نام
 آتش و وزخ اسدے اوپر ہوگ حرام
 اندر فرض نماز و سب جو کوئی مومن ہو
 واجب اوپر اسدے آہا تدوین شتاب
 فارغ نہ نماز سی ہوندی وحیہ اس بات
 جو سی نبی کریمؐ دے یار اصحاب تمام
 اصحاباں دی بات تے جھگڑا کرے نہ کو
 شاہ علیؒ نے معاویہؓ دا ہویا سی جنگ
 روپاں دا جنگ یکے سا دونوں بزرگوار

صورت ہوئے اسدی آوی پش نبیؐ
 کدری اصحاب بھی ویکین وئی ضرور
 سننے والے اس تھیں ڈرے آہے پس
 غش آجاوے انہاں نوں پیڑی سون قریب
 نہ کوئی آہا سمجھدا اوہ آواز کلام
 نظری کدے نہ آوندہ باجھوں یک نبیؐ
 تہوں کلام خدا کے تھیں حضرت کیتی جا
 عاشق اس تے لب سا پیغمبرؐ محبوب
 آیا ہو نہ کہے تے باجھوں جہاں اکیل
 ہو پیغمبرؐ کہے تے ہر گز کیتا ناہ
 کہن فرشتے اسوں دس تیرا کی دین
 درجہ تے دا اس تے جلدی گھل گیا
 تاں وروانہ ووزخاں اس تے ہوندا
 ایہو ہو پیغمبراں دا دستور تمام
 خداوند اس دا جے کدری عقد کر درجا
 سانگ بناوے نبیؐ دا نہیں روا عیان
 اندر اسدے فائدہ ہے کا نفع تمام
 محمدؐ صلی علیہ وسلم اسدے نام
 اس وقت جے اسوں سدی نبیؐ کھلو
 پیغمبرؐ دیوناں وچ نماز عباد
 واجب ایہ بھی بات سی جو نبیؐ پر نبیؐ آہا
 عادل باجہ رسولؐ تھیں سارے تے سدا م
 اس وچ ناہ تکرار ہے کدرا غاسد جو
 سن کے اس احوال نوں رسولؐ پر تکرار
 روپاں دا جنگ تھیں تھیں کیتی تکرار

اہل سنت جو لوگ ہیں سارے نیک نشان
 سب اصحاب رسول دے پینگے عالی شان
 جو کوئی کہے رسولؐ تے جھوٹہ کر بہتان
 ذرا عبادت اُسی ہوندی نہیں قبول
 اوہ معاف نہ ہووندا جو کیتا بہتان
 اوپر جھوٹے شخص دے لعنت کیری اللہ
 بخش گناہ عظیم ہے اوہ کبیرہ جان
 ایچھے لائق قتل دی آخر ہوگ جہیم
 سب پر بے دے کہے پاک پھان
 چھوٹے دھوکے گناہ نہیں پاک ہو انبیا
 کرے صغیرہ پہل جے کیتا کہے بنی
 کوئی دیوانہ ہو یا نا ہیں بنی رسول
 جو کوئی کہے رسولؐ انوں دیندا ہر شام
 واجب ہے اس شخص نوں کرے چاقم
 واجب لازم ایہہ ہے اوپر مسلمان
 قتل نہ کرے جو اسنوں ہو سی اوہ بدکار
 ہونڈے جدول بیماری نبی علیہ السلام
 وقت بیماری نبیؐ دے آیا جبرائیل
 سب فرشتے خبر نوں آون پاس رسولؐ
 خبر بیماری نبیؐ دی آیا لین و حی
 ہوئی وفات رسولؐ نبیؐ جسم و چہرہ جان
 ہے انیس لہ مانیوں سایہ از کب
 اسے نام فرشتیاں اگے اس ممتاز
 اُسی ایہ سبب سا نبی علیہ السلام
 وچہ زمین آسمان دے غوغا شور مچا

سب اصحاب رسولؐ نوں جان عالی شان
 بھناں تائیں جیسے عاقل دین پناہ
 اوہ کافر بے شرم ہے اسنوں نہیں ایمان
 توبہ نہیں بھی اسنوں نا ہیں کچھ حصول
 اوہ توبہ دے کہن حقین ہوندا نہ غفران
 کہ بہتان رسولؐ تے ہوندا ہے گمراہ
 جے کہے بنی رسولؐ تے کرے کوئی بہتان
 ایہ جرم اوہ جرم ہے جان گناہ عظیم
 گناہ صغیر کبیر نوں جھوٹوں تے بہتان
 انہاں نوں معصوم ہے رکھیا پاک خدا
 انہاں تائیں اس واسطے کہ گناہ نہیں
 اوپر سب پیغمبراں شک نہ کرے مول
 ساتھ بے ادبی انہانوں یا کچھ کہی کلام
 توبہ اوپر اُسی کرے کرے ناہ خیال
 زندہ مول نہ چھڑے ہرگز اوہ انسان
 اوہ بھی لائق قتل دے سڑی اندر نار
 غدر خواہی نوں آوندے آپے ملک تمام
 خاطر خبر رسولؐ دی بھیجا رب جلیل
 پے در پے تھے روزی ہونڈے رسولؐ
 کہندا تیری خبر نوں بھیجا آپ ربی
 کیتا تدوین فرشتیاں اندر ہر آسمان
 سایہ جبرائیل و ہرگز مول نہ سا
 باجھوں پیش امام دے پڑھے نماز حجاز
 اوہ جات قدیم ہے خلقت و چہ امام
 ہو یا اندر ہر جگہ دے اندر جا بجا

ہوئی وفات رسولؐ دی عالم نوں معلوم
 رہیا نہ وجہ قبر دے پیغمبرؐ و تن
 وجہ قبر ہے اپنی نہ زندہ بنی خدا
 اوان اخارت ساتھ اوہ پہنچے وقت نماز
 اوان اقامت قبر دے وچوں گنتی وار
 اوہ قبر رسولؐ دے ہونڈے ملک یقین
 جو کوئی اوہ پہنچا دے پڑھے صلوٰۃ سلام
 اوہ سب زمین دے کدوے ملک گشت
 جو کچہ کر دی ہو رہی امت ہے اعمال
 چٹ فلاں شخص دا اس فلاں نام
 مسجد وچ رسولؐ دے ممبرے اک جا
 روز قیامت خلق تھیں اول نبیؐ خدا
 شان اتے اقبال تھیں اول عالی شان
 درتے جنت پاک دے اول جو کوئی بجا
 شفاعت دا جو کھوسی پہلاں سب تھیں
 ہوا سوار براق تے آپ حبیب خدا
 کہن فرشتے دیکھ کے مرسل نیں تمام
 سب پیغمبر اکہن واہ وا ایہو حبیب
 پاس نبیؐ دے ہووی کھڑا بلند شان
 اُسدن ملی نبیؐ نرں اوہ محمود مقام
 جنت وچ اک نبرے کوثر اس دا نام
 اُسدے اندر پہنچا سیکے حضرت دے اصحاب
 پانی اُسد داودھ تھیں ہووی بہت سفید
 چاروں طرفی اُسدے رکھے فوزی جام
 حضرت ہوسن اسی جا ہو رہا تمام اصحاب

عالم سالا ہو بیا غم اندر مستور
 انیویں ہو رہی پیمبریاں دا بھی جان بدل
 ادنیٰ سب جہان تے جو ہوئے اندر
 حضرت اندر کدوے کدوے نال نیاز
 منیاں بعضیاں مومنیاں روئے تھیں اظہار
 ہر ساعت پہنچاوندے پاس رسولؐ امین
 اوہ لیجاوندے نبیؐ تے ہر صبح ہر شام
 اوہ درود لیجاوندے پاک نبیؐ تے چک
 جا حضورؐ رسولؐ دے کدوے بھی اکھن کالی
 ہو یا ہے ازح اس تھیں یا حضرت ایہ کام
 کوثر راہ پیاسدے ہیں گئے جا بجا
 زندہ ہووی قبر تھیں نا ہیں شک ذرا
 لیکے داخل ہووی امت وچ جہان
 اوہ محمد مصطفیٰؐ خاص حبیب خدا
 اوہ محمد مصطفیٰؐ ہو ہے خیر بشر
 روز حشر میدان وچ ہووی اوہ کھڑا
 ملیا پاک رسولؐ نوں دیکھو ایہ مقام
 ہے جو عرش غنیم دے دیکھو کھڑا قریب
 سایہ اُسد اُسد کی اُسدن سب جہان
 شفاعت گہرا اُسد عالم کہن دے نام
 اوہ کتنی ہے رب تے حضرت نول انعام
 امت تائیں دیوسن بھر بھر جام شتاب
 شیریں ہووی شہد جیوں دل وچ رکھا معبد
 جیوں تارے آسمان دے اوہ پھرین تمام
 امت تائیں دیوسن بھر بھر جام شتاب

جیڑے پاک رسولؐ لوں رکھد کہیں خوب
تابع پاک رسولؐ دے جو ہیں مسلمان
جو کوئی پاک رسولؐ دا ہوئے دلوں مطلع
جیڑے کہو چو پیغمبران حضرت ہیں شمار
تھے اوہ و سپہ پیغمبران عیویٰ حبیب خدا
اسد سے بھی ہے رب کے کیتی عالی شان
اوپر امت نبیؐ دے رب دا دیکھ کرم
جیڑے نہمت نبیؐ کے کیتی رب تمام
ہوئی اقامت اذان جو اوپر نبیؐ نزول
سول نہ پہلیاں مسلمان دتی رب عباد
جس دن ماہ رمضان دا آکر روزِ اخیر
پانی اُسد پیوسی بہت تہا یا جو
ہو یا وار رسولؐ اتے صبح ہووے یا شام
اندرا پہلیاں امتاں آکا ایہ حرام
امت کارن نبیؐ دے ہے شب قدر نزول
ہوئے جیکرا ہناتوں بدخ برابر خار
ہوئے کھڑے نماز جے ہوئے نہ ادا
غسل وضو تھیں کسے لوں جے ہووے تکلیف
جینی نفاس مسافراں جاں ہووے بیمار
جسب تک رسد روزِ حشر واپگر تھیں قیام
اندرا دبا جوان جو کوئی شخص مرے
پہلاں اس تھیں ہووے جو تھیں انبیاء
جو کوئی امت نبیؐ تھیں کسی کم ثواب
ہوئے امت نبیؐ تھیں جو کوئی کم خراب
اوہ مقرب ہووے وچ درگاہ رحیم

ادہ نزدیک خدا تیرے مومن ہیں مرغوب
اھل دے نزدیک ہیں اوہ بھی عالی شان
رتبہ اسفوں دلوں سی اھل بہت رہیں
اولوں اندرا امتاں امت ہے سرزار
امت بھی ہے اسدی اولوں جہاں بجا
جو کوئی داخل ہو یا امت شاہ جہان
وچہ کتاباں سلف دے ہر ایہ بات رقم
اوپر امت اس نے رب کیتی انعام
بسم اللہ بھی رب نے اوپر پاک رسولؐ
ایہ کہ کوئے نماز بھی سن ہوئے دل شاد
نخشے اللہ خلق دے گناہ صغیر کبیر
پھرنہ اسفوں تشنگی روز قیامت ہو
پانی پین جماع بھی کھاون ہووے طعام
پیون چھپے خواب دے ہووے جماع طعام
رات جو ہے یک بدری ایہ طفیل رسولؐ
رحمت بد لے اُسد کے کرداے غفار
بیٹ گزاریے اسفوں تاں بھی سوگ روا
کرو تیم خاک تے کہیا رب لطیف
کرسی قصر نماز لوں روزہ ہے انظار
تو بہ انہاں قبول ہے کردا رب درام
اوس شہادت مرتبہ طرفوں رب ملے
اوپر انہاں عذاب سی ہووے امرگ و باب
دس حصہ اس شخص لوں ملن وقت حساب
خطا براہ اسفوں دے رب عذاب
جو کوئی کسی پیروی اس رسولؐ کریم

ہو چکے تاج نبی کریم کے درجہ و اہلیا
 روز قیامت ہیکل ہے جاری فیض نبی
 صدقہ پاک رسول دعا و اعمال سے اولاد
 ابابکرؓ کے عمرؓ انوں نالے ذوالنورین
 حرمت پاک رسولؐ دی بزرگ ہو سب
 ہے خوشخبری تسانوں امت نبی کریمؐ
 کلمہ اس رسولؐ دعا جو کہہ دیا ہے دعا
 ایہ کلمہ و مرتبہ جس دعا نہیں شمار
 مردیاں تباہی ہے کوئی زندہ کرے دعا
 مومن دی رب عرضوں کر دانا ہو
 رستہ امت نبیؐ و اکی میں کمال شمار
 میں سفیاں دن شروع سے امت نبی کریمؐ
 لطافت عنایت خلق کے اسد ہے راقم
 امت پاک رسولؐ دی جو رب کیتی شان

ہوئے سدا وہ ابدال ہیں یا اوتار اقطاب
 امت اندر آمد سے ہو ورنہ قطب و لی
 شاہ علیؓ سنیسؓ در ارتعاب ہو پائے یاد
 صدقہ پاک رسولؐ دے رہے تھے طے لعلین
 حرمت ساتھ رسولؐ دے کرت و فی رب
 شاد ہو آباد بھی خوف نہ کرے بحیم
 رب کبیرے اسد سے بخشے چاند ہزار
 رات درپہن توں انوں لے تھیں نہ دسار
 ہوندری کرتے قبول ہے وہیہ درگاہ خدا
 مردیاں انوں دے بھی کرے عذاب لمحہ
 لکھاں ہے سب صفات ہو و و و و و و و و و و
 حرمت نیکیاں بدائی توں بخشے رب بحیم
 طیفیل محمدؐ صلی علیہ السلام
 لکھنا شکس ہو سکتا ہے سدا اللہ بیان

در بیان معجزات آل حضرت علیؓ علیہ السلام

ہیں میرے دل آیا نکھال اعجاز رسولؐ
 پاک نبیؐ دے معجزے پیچھے با حق شمار
 مجل میں اعجاز دعا آکے سدا والی حال
 دیکھ کتاب حدیث توں ہیں ادہ کراپین
 پیغمبر و معجزے سے وہیہ کتاب بیان
 خاص نبیؐ و اسجزہ ہے کا یک قرآن
 سورہ وچہ قرآن جو بھی آپؐ خدا
 ایہ حضرت و اسجزہ ہے گا با حہ تبرک

ایہ اشارہ واسطے کر داناں مشعل
 سارے لکھیں کتاب و سدا اندر ایہ شمار
 لکھیں معجزات اہل بیتؓ کا بہت حال
 جو کہ آچہ پیغمبرؐ حضرت شاہ بہان
 مجل لکھ جو اویانی ادہ ہیں کراپین
 ایہ ظاہر ہے پیغمبرؐ ہر ہر تباہیان
 ہوندری رسولؐ نہ کسی حق میں اسد و شلی بجا
 سورہ وچہ قرآن ہے کوثر یک صغیر

ایہ نہ طاقت کبیرے اندر رہے گی مول
 اندر سب قریشیاں بنی کیتا مندرمان
 دعویٰ جسے ہے شاعری نالے قوت زور
 وجہ قریشیاں یہ جاں کیتی بنی کلام
 کہندے سانوں شعر دا آئے اچھا راہ
 کہیا پاک رسولؐ نے ہرگز ایہ کدی
 زور بہتر لارہے ہوئے نہ ہنار
 جو دشمن سی بنی تو کے شاعر بد افعال
 کوثر وانگوں انہاں عقیلی سورۃ بنے نہ ہور
 حضرت بنی کریمؐ سی امی جان نبیؐ
 کوئی مول کتاب بھی پڑھی نہ حق شناس
 ہو کے طالب علم دے حضرت گور نہ مول
 کوئی نہ لکے وجہ صاحب یک یقین
 اس زمانے لوگ جو آپؐ اہل عرب
 جاہل مشرک عرب سے آپؐ لوگ مکار
 یا کبتر انہانوں رہے ضرور مدام
 بہت شرارتقاوتناں آپؐ وجہ نفاق
 ہور عقیدہ سست سی مذہب بہت خراب
 اندر بہتیاں کافراں جو کوئی ایسا ہو
 اندر ساری عمروں سے اس رسولؐ جناب
 نہ کسی اہل کتاب دی مجلس بیٹھے جبار
 پاس نبیؐ دے آوندے اکثر اہل کتاب
 اللہ دے نزدیک تھیں اوپر پاک رسولؐ
 ایسی نازل رب تھیں ہوندی تدریں کلام
 پڑھیا علم رسولؐ نے نہ سی ہرگز مول

اسدی ثانی دوسری ہور کمرے منقول
 شاعر تیں لطیف ہو ہور ذہن عیان
 وانگوں سورۃ کوثر سے کوئی بنا دہور
 لوگ تمامی عرب دے اوٹھے جمع تمام
 اسدی مثل بنا دساں جا کے خواہ مخواہ
 مول بنا نہ ہووسی ہے ایہہ امر ربی
 ہور شر مندے سب رہے دل دیوچہ خفا
 دکھدے دل وجہ اپنے وائم اوہ خیال
 ایٹھے ہرگز نہ گیا پیش کسیدا زور
 مول خیال نہ علم واکیتا آپؐ کدی
 مول تلاش نہ علم دی کیتی نال قیاس
 باہر گھر تھیں اپنے اوہ رب دے مقبول
 جس تھیں جا کے پچھا حضرت تہ دیں
 یاد نہ آہا انہاں لوں کوئی راہ ادب
 کفر لے ہور شرک دی کمن ہمیشہ کار
 وجہ پرستش بتدے زہندے صبح و شام
 رستہ اوہ کفار دے دے با اتفاق
 مذہب ملت مول نہ ناسن اہل کتاب
 وجہ حدیث اور دے فرق نہ کسی کو
 مکتب اندر جائیکے نہ کوئی پڑھی کتاب
 عالم نہ کوئی نبیؐ دایار نہ سا آشا
 کوئی سخن رسولؐ لوں پھدے آشا
 آیت وجہ جواب دے ہوندی جان زول
 کر دے سن تصدیق اس اہل کتاب تمام
 سارا علم سکھایا اللہ اسی مقبول

صحیح روایت معجزہ آکھیاں ہو رہی
 عرض کیتا آکھیاں اگے قدر بلند
 تاں پھر تھنوں جانے ہیں برحق رسول
 دونوں ٹکڑے اپنے اوپر کوہ جدا
 کیتی پاک رسول نے اس دم ایہہ کلام
 معجزیاں تھیں نبی دے ایہہ یک ہو یا بنو
 ایہہ نبی تھیں معجز ظاہر ہوئے کیا
 سورج نال ملاوندے جے ہکوار یک
 وجہ لڑائی خیرے اگے پاک نبی
 آہا سیں رسول دا وجہ کنار علی
 رہیا چپ آداب تھیں اس دم ابو تراب
 پاک نبی نے چکیا جدوں مبارک سر
 حضرت میری عہد دی ہو جی قضا نماز
 اوے وقت رسول نے اگے پاک خدا
 مڑ کے سورج مغربوں روشن ہو یا پھر
 شاہ علی اس قضا نوں کیتا ثرت او
 منڈھوں کے درخت دے ہوندا جان بھیان
 پندے سارے رزح کے وحشی اتے بشر
 اندر جنگ تبوک دے تھوڑا آہا آب
 جو حضرت دے وضو تھیں بچیا پانی سا
 وجہ حدیبہ بچے توں کھوہ آہا اک جا
 پانی تھوڑا کھوہ دے اندر آہا جان
 کر کے وضو رسول نے پانی منہ وچ پا
 منہ تاہیں کھوہ بھر گیا سارا پانی نال
 تارے تھیں اک دن کیتا وحنہ نبی

وجہ تفسیر آیا لکھیاں ادبیاں ہی
 دو ٹکڑے ہو یا مصطفیٰ ہو کے آہے چند
 تیری تدوین پیغمبری کر بیجے اسیں بتول
 کہن سلام رسول توں دیکھے خلق خدا
 دیکھ لو ایہہ کیوں ایہہ ہے رب دا کام
 شان بلند رسول دے کیتی رب وودہ
 اگے کسے پیغمبراں ایسا ہو یا ناہ
 اسنوں جلد غروب تھیں لیندا مورت فلک
 نازل ہو یا شام نوں جبرائیل و جی
 نازل ہو یا وحی جاں اوپر پاک نبی
 سورج تدوین غروب بھی ہو یا جان تاب
 عرض کیتی ایہہ علی نے اگے خیر بشر
 میرے دل وجہ اسدا پیگا سوز گداز
 دونوں ہتھ اٹھایکے منگی ایہہ دعا
 آیا وجہ آسمان دے مول نہ لگی دیر
 وجہ کتاباں سیر دے لکھیاں جا بجا
 چشمہ وچوں زمین دے جاں کر کے فران
 بعضے وجہ پخال دے لیندے آپے بھر
 اگے پاک رسول دے عرض کرن اصحاب
 پایا اندر اس دے چشمہ ہو گیا
 لتھا پاک رسول دا لشکر اوٹے آ
 رہیا تھا یا اس جا وٹھریہ ہزارہ جران
 پایا اندر کھوہ دے قدرت دیکھ خدا
 پتیا سب اصحاب نے دل تھیں ہو خوشحال
 پانی لوٹے وجہ جو باقی رہیا سہی

پریا ہو یا پلا یا یاراں حضرت چسپہ
 وجہ لڑائی خدائے سی جا بڑے گھر
 زنج کیتا اس پیش نوں گوشت لیا پکا
 انویں روئی جوان دی ہکدن اس امیر
 کیتا حضرت عمرؓ لوں ہکدن ایہ فرمان
 اوپر انہاں ساریاں ہیں کھجوریں سب
 کیتا حضرت عمرؓ نے جانے سب تقسیم
 ہو کر کھجوریں غیب تھیں حاضر ہو یاں آر
 اندر جنگ تبوک دے فوج آہی جو سب
 لیکے حکم رسولؐ تھیں ہک لیا تے خوان
 برتن پاس جو غازیوں آہے تلوں تمام
 پاک نہی دے معجزے ہیں گے ہر ہر طو
 ہکدن ہک درخت نوں کہیا نبیؐ خدا
 اوہ درخت رسولؐ تے حاضر ہو یا آر
 کہیا اس درخت نوں اتھوں ٹر جا پھیر
 ہکدن شاخ کھجور نوں کہیا نبیؐ خدا
 اوپر آواز میں دے جلدی شاخ پی
 ساٹھا اصحاباں ہکدن آہے وجہ میدان
 فرمایا ہک رکھ نوں پردہ کر دے کہ
 فارغ جس دم حاجتوں ہو یا نبیؐ خدا
 ہک پتھر تھیں دھاسا حضرت نبیؐ لگا
 سبز وچ میت دے ہو یا پھیر بسا
 پتھر اوہ فراق تھیں رو یا زار و زار
 حضرت اٹھ کے منبر دی پتھر پاس گیا
 جہاں سینہ نوں آپ تے لایا شاہ احم

اصحاباں تھیں تن سو آدم ہو یا سیر
 میرا اک جہاندا پیش آہی اک نہ
 ہک ہزار جوان تھیں کھاداناں گیا
 شخص چوٹا کی اس تھیں رے کر تہ ہیر
 اونٹ جو آہا چار سو وجہ دینے جان
 وند غریباں حالتوں دینہ کہ لوں جھب
 پھولوں ٹر کے دیکھیا جہاں صحاب کہیم
 جیوں پہلاں سی رکھیاں دہریاں جا بجا
 ہوئے عاجز بھوک تھیں جان آئی بول
 مجلس وجہ وچھایا اوپر ہک مکان
 چمکیتے اوہ سب نے کھادارنج طعام
 وجہ کتاباں سیر دے دیکھو کہ کے غور
 جلدی میرے پاس توں حاضر ہوویں آر
 اگے پاک رسولؐ دے ہو یا آگے کھڑا
 ادھتوں جلدی ٹر گیا مول نہ لگی ویر
 اگے میرے آتوں شاخوں ہو جدا
 لگی جا درخت نوں جاں پھیر کہیا نبیؐ
 حاجت ہوئی نبیؐ نوں اوپر اس مکان
 پردہ اگے نبیؐ دے کیتا اس نے مسکھ
 ہو یا پھیر درخت اوہ جیوں کہ پہلاں سا
 خطبہ پڑھ دے آپ سی مسجد اندر جا
 جدم خطبہ اس تے پڑھیا نبیؐ خدا
 اس پتھر دل دیکھ کے روون لگے بار
 سینے تہیں اسٹوں جا کے لگا
 روون زاری اوں دی تاں کہے ہوئی کم

ہو یا کئے نتیجہ را چہ در جان جانور
 کیتا اس تھیں تھی تہے تہوں اشارہ جان
 تہوں زہن تہے لگ پئے ہوئی بہت تمام
 چھ ہاں دسے طفل نے بکری کیتی بات
 اس گوشت تہے تھی تھیں کیتی جان کلام
 جدول لڑائی احمدوی کیتی جا حضور
 سٹا جو لگی بہت سی باہر آئی آکھ
 ہوئی ادہ دوست سی ساتھ دعا حضور
 وجہ لڑائی غیر سے اکھیں و چہ علی
 لب منہ تھیں لا رہی تہے اکھیں دنی لا
 پھر نہ اُردیاں اکھیاں دکھیاں تھر تمام
 عبد اللہ انصار ساہک اصحاب جوان
 ابو رافع کھ ہو رہا و چوں قوم یہود
 عبد اللہ نے پکڑ کے بکریں اوہ یہود
 عبد اللہ دی ان جاٹوں آہی ساق
 جدول رسول خدا سے تہے او تھے دیا ہاتھ
 سلمہ دی بھی ساق تہے اندر غیر جان
 رکھیا او پر ساق جاں پتہ رسول اٹم
 او سے پیئے اس لوں دنی رب شفا
 کج جا بجا انصاری رستہ و چہ بلند
 دونوی مرسے اُسے لکھی کی اصحاب
 جس منہ لڑ کے طفل دسے جی لب ہیز پار
 منہ تہا سے شخص دسے جسے لب دیز پیر
 تنگ جو ہوئے بکری تھیں بکریں حق حسین
 بکری مستبد شخص دسے کبیر کبیری سی

اس دم سی کبک لکڑی اندر پتہ مستور
 بہت ترسے تہیں سو سوتی اندر اس مکان
 کھڑا نہ رہیا اکسی اندر اس مقام
 توں بیشک رسول ہیں سن اسے عالی ذات
 اندر جسے نہ ہری پانی کسے حرام
 اکھ کسی اصحاب دی ہوئی آہی دور
 حضرت نے اس چشم لوں اندر دتا رکھ
 نالے اُسے چشم تھیں اوہ نہ ہو یا دور
 درد شد یہ بید سا ڈٹھا پاک نبی
 او سے پیئے درد تھیں دنی رب شفا
 ایہ بھی آہا معجزہ نبی علیہ السلام
 وڈا ہوا وادہ سا وچہ دینے جان
 دشمن ایہ رسول دادل تھیں سامرود
 کیتا قتل شریہ لوں دل وچہ ہونو شنود
 اس جاگہ ہتھ رکھیا جاں اسوار بران
 ہوئی شفا اس ساق لوں ہتھ دھرتی ساتھ
 لگی ڈاٹھی سٹا سی اوہ ہو یا پیران
 تن واری پھر اس نے اپنے کیتا دم
 پھر نہ ساری شروچہ ہو یا وروڈ را
 بکریں اندر مر گئے اس دسے و فرزند
 دونوی زندہ ہو گئے کیتی جدول دعا
 مولیٰ نہ رہی تشنگی قدرت نال خدا
 مولیٰ نہ رہی تشنگی قدرت نال خدا
 چوس زبان رسول دی آیا دوہاں چین
 درست ہوئی شیر تھیں آہی سک گئی

لایا ہمتہ رسولؐ نے اسوں نال نگا۔
 ایک ابن سعودی بکری آہی جان
 اس دعا رسولؐ تھیں دتا شیر لطیف
 کوئی دیوانہ شخص جسے جاندا پاس رسولؐ
 سائے والا شخص جسے آیا پاس حضورؐ
 اندر جنگ جنین دے مٹھی پاک نبیؐ
 اس تھیں قوم کفار دی نہیں چھڑ میدان
 پاک مٹھی پھر خاک دی ہجرت دیوچہ شب
 انہاں وچوں کسے نے ٹٹھانہ رسولؐ
 وچہ لڑائی احد دی شاخ کسے اشجار
 قدرت نال خدا بیدی شاخ ہوئی تلوار
 جنگ بدر دیوچہ سا کہیا نبیؐ اللہ
 اوٹھے ہوئے قتل سب جو بکر کہیا نبیؐ
 کہیا آہا نبیؐ نے جو ہے ابی حلف
 کیتا جیویں ارشاد سا دونوں ہو یا ظہور
 امت میری بکرن کہیا نبیؐ خدا
 وچہ زمانے نبیؐ دے زمرہ ام حرام
 دتی خبر رسولؐ نے اہل میری جھب
 غازی اللہ واسطے نبھیں جدوں کمر
 جمع جو ہو یا مال سا اندر ملک روم
 فارس نوں بھی ماری امت میری سب
 وچہ خلافت مگر دے سایہ سب ہو یا ظہور
 دتی خبر رسولؐ نے ایہہ سیرافہ یار
 امت میری مار کے جس دن اسوں آء
 وچہ زمانے مگر دے ہو یا ایہہ اظہار

شیر رواں اس ہو یا قدرت نال اللہ
 اوہ سوئی نہ رسولؐ سی اندر عمر بھان
 رچے آہے شیر تھیں پاک رسولؐ شریف
 قائم عقل شعور سی ہوندری او سے سوں
 رہیا آسیب نہ اسدا ہو یا اہل شعور
 آہی خاک ملاک دی ماری طرف شفی
 ایہ بھی سا یک معجزہ حضرت شاہ جہان
 اوپر قوم قرشی دے ماری آہی جھب
 پھول اندر غار دے کیتا نبیؐ نزول
 ہمتہ عبد اللہ بخش دے دتی اس سردار
 کیتے اس تلوار تھیں قتل ہوئے مردار
 قتل قرشی اس جاہوسن دوسیاہ
 ابو جہل تے اسدے جوسی نال شفی
 بکرن میرے ہاتھ تھیں ہوئی یا یہ تلف
 قتل ہو یا وچہ احد دے اوہ بدست حضورؐ
 وچہ دریائی ملک دے کرسی جاغزا
 جیوں کیتا ارشاد سی استھیں ہو یا تمام
 فتح کرسی جاییکے مشرق اگے غزب
 ظاہر اسدے ہوئی ہر ہر جا قفر
 قبضہ اہل اسلام دے آوگ کہ معلوم
 سب خزانہ اسدا قبضہ کرسی جھب
 ام ہو ظاہر ہو یا جو کچہ کہیا حضورؐ
 کسری دے جو ہمتہ وچہ ہیں کرسی اظہار
 اوہو کر دے پناہی تھیں پاک خدا
 جاں کسری دے ملک دے مار کعب کفار

کسری دے جو سچ سی قیمت وار کرے
 آئی اندر لٹ دے اوہ سرافہ نون
 گیا آہانہی نے ایہہ بھی سنتوں حال
 آپس اندر ہو وی مسلماناں دا جنگ
 صلح کر دے دو ہندی کیا شاہ بین
 وچہ دینے نی نے دتی ایہہ خبر
 وچہ دینے نی نے کہا انج مویا
 خبر دتی پھر شاہ تھیں لین سب خراج
 دتی خبر اخیر وچہ پھیر موسیٰ ایہہ طور
 خبر دتی کہ بین تھیں ہو وی آ اظہار
 مرحل آ ہی اس برس دی جاں ہویا اوہ گم
 ہوئی حضرت عمر دی جدوں خلافت دور
 برس جو اس تھیں مرضی سی آتھیں ہوئی شفا
 دتی خبر عمار دی اوسنوں باجھہ گناہ
 کہیا سعد وقاص نوں آہانیک خطاب
 نفع دیو لگا انہانوں جو ہیں اہل یقین
 ابی سعد وقاص نوں کہیا دین سپاہ
 عمر گزاری اس نے جنگی وچہ اجاڑ
 ایہہ بھی پاک رسول نے خبر کیتی اظہار
 آپس اندر انہاندار ہی قیل مقال
 وچوں میری آل دے کہیا پاک رسول
 کہیا ثابت قیس نے سی اوہ مرد سعید
 خبر دتی عثمان دی ہو وی ایہہ شہید
 ہوو علامت حشر دی کیتی سب بیان
 ہوتا تیک جو شہر سا کیتا کل بیان

اوہ نہری سب سی گردے لعل جڑے
 دتی حضرت عمر نے ایہہ لے پاوی قوی
 میری بعد وفات دے پھول سننے ل
 ہوگ تیار ہی جنگ دی دونوں طرف جنگ
 ایہہ میرا فرزند نہر ہے کا شاہ حسن
 شاہ نجاشی حبش دا انج گیا ہے مر
 اسود عیسے بین دے وچہ جو رہنما سنا
 مسلماناں دا ہو وی وچہ عراقے راج
 ہو وی قوم فرنگ دا دنیا اندر دور
 اوہ اوس جو ولی ہے غائب تیک شہار
 باقی اسی ہو وی رہندی ہک ورم
 گیا دینے بین تھیں جاں اوہ عالی طور
 ورم برابر اس دے ہک نشان رہیا
 کہیں پکڑ شہید اوس باغی رو سیاہ
 استحقاق نفع اوٹھا و سن سب میرا صحاب
 ایسی ضرر کفار نوں تنگ ہون بے دین
 تنہا زندہ رہ گیا تنہا ہوگ فتنہ
 کیتا اوس نے موت نے جنگی وچہ گزار
 وچہ بہتر فرقیان امت ہوگ خوار
 ٹرسن خواہش نفس تے کہ سن جنگی حال
 فوت جو پہلاں ہو وی ہے اوہ جان قبول
 زندہ ایہہ حمید ہے ہو وی ایہہ شہید
 اوپا سدرے ہو وی بلوا اک شہید
 خطبہ اندر نبی نے پڑھ کے کہیا بیان
 اوپہ پاک رسول دے سی اسرار نہان

حق انس دے آکھیا ہو سی ایہ امیر
کوئی بہرا سدا دے ہو یا نہ انصار
یک شہر ویدہ گھر سدا دے ہوئی پت ظہور
عمر زیادہ اس دی پاک سو سال
اندر اس دے باغ دے جو آپے اشجار
بکدن و ہر امنیہ سا آہی ہر زمان
دیکھ رسول کریم آتے کیتا سا زمان
ہو یا مدینہ نقل جان ہتھوں جان یزید
آپا لشکر پھیرا اس دے سینے دار
سی دو حرم رسول دے دے قتل پھان
دوہاں اتوں چادران لاہون اہل جفا
کیتی دعا رسول محمد نے اگے رب یزید
اوہ دعا رسول محمدی ہو یا ہتھوں
نام سرافہ پاک سا مالک دا جہول
وچہ زمین دے دے دے گیا مکے دیوچہ پناہ
ہوئی خلاصی سدا دے آکھیا جہول نبی
شاہ علی دے حق و اکھیا اس حضور
گرمی سردی پھیں علی دے پانی نہ ایذا
خاطر ابن عباس دے کیتی نبی دعا
اونوں علم حدیث دا علم ہو یا تفسیر
علم آتے ہو یا علی بھی ہو یا اوہ ولی
ہو یا حذر لیفہ دا سٹے کیتی نبی دعا
آلا اسنوں لوریا حضرت ولی احزاب
ہو دے تک نہ سردی ہو آرام آفات
لیکے خبر احزاب دی آیا پاسی نبی

عمر آتے اولاد بھی ہو سی ایہ کثیر
اندر عمر اولاد بھی تالے درم دینار
ہتھیں اوہ اولاد دی آیا وچہ فقور
عمر گزاری اس نے اندر مال مثال
دو داری ہر سال وچہ میوہ لینے اوتار
پانی و گدازور سا وچہ دے جان
بکدن ایچھے ہو سی اتنا خون روان
لہو شہادت حسین دے و گیا خون شدید
کیتا قتل شریف شہر دے چار
حفظہ تے ہو عائشہ دے لوی عالی شان
دو فہ پاک رسول دے گھر دے بہن چا
مسلم کہ توں عمر نوں یاتے ابو جہل
یادی لفظوں رہ گیا ابو جہل جہول
نیزہ اوہ اٹھا مکے آیا طرف رسول
ہجرت کر دے آخر جان اوہ دین پناہ
ہجرت دے احوال وچہ یہ سب لکھیا ہی
اللہ سرے گرمیوں تینوں رکھے دیو
رہیا وچہ امان دے آلا بعد دعا
کہیں فقیر اس شخص نوں عالم و واحد
اوس زمانے ہو یا عالم و ڈا کبیر
ہو یا اوس تھیں سے علم خفی جلی
وچہ لڑائی شہرے اگے پاک خدا
سردی سی اس رات دے اندر باج حساب
ہو دے اس تکلیف نہ سردی تھیں بات
اس رہے تکلیف تھیں رہیا بہت خوشی

وچہ مدینے پے گیا قحط و ڈا ہک سال
 کیتی لوکاں عرض جا اگے نبی خدا
 اسی دم ٹکڑا ابرہہ واپس نہ آیا مول
 پیدا کیے ابرہہ نوں اللہ سبیل جلال
 اپنی طلحہ دی زوجہ سی عاتق ام سلیم
 گھر وچ ام سلیم دے نہ سی کوئی پسر
 مادر ابو ہریرہ دی خاطر نبی خدا
 ابو ہریرہ گھر گیا سن کے ایہہ بیان
 عکاسہ دی بہن دے اندر حق دعا
 عمر زیادہ اسدی ایڑی ہوئے گئی
 عباد اللہ انصار ساہک فرزند طیار
 وچہ تجارت اسنوں نفع ہووے بسیار
 ایہو غزوہ ولسطے کہیا سید پاک
 اس دیتا میں اس تھیں اکثر ہویا سود
 ایہ حضرت خاتون نے کیتی حق دعا
 جکھی رہی نہ مول سی بعد دعا شریفہ
 ہووے بہترے معجزے پیٹے نبی کمال
 امت وچہ رسول دے جو کچھ ہوئے ولی
 ظاہر ہوئیاں کرامتاں اسدا ایہہ سبب
 کہ کرا اسدی پیروی ہوئے لوگ ولی
 جو کچھ پاک رسول دی کیتی اللہ شان
 کوئی برابر نبی دے نہیں فرشتہ مول
 وچہ نبوت انبیاء ہیں برابر سندیہ
 مجمل ایہ کلام ہے سیرت اس جناب
 عالی قدر رسول خدا عالی اسدی شان

بارش باجھوں خلق دا جیون ہویا محال
 قون بارش دے واسطے حضرت کری دعا
 دونوں ہتھ اٹھائیکے کری دعا رسول
 بارش کیتی ست دن آہی باہر زوال
 کیتی خاطر اسدی دعا رسول کریم
 نو بیٹے گھر اسدے ہوئے نیک سیر
 کیتی مسلمان توں اسنوں کری خدا
 دٹھا جائے مال توں آہی مسلمان
 کیتی مسلمان توں زاہد کری خدا
 کسی عورت اصحاب دی ہرگز مول نہی
 اسدے حق و عاتق ہی کیتی اس سردار
 جو کچھ اس خریدیا نفع ہویا اظہار
 مال جو اس خریدیا ناقص بھاویں خاک
 کچھ نقصان نہ اسدا ہویا کدے مندو
 اسنوں بھوکسی ناہ کدی رکھیں پاک خدا
 پھیر نہ ہتھوں بیکہ دے ہوتی کدی تکلیف
 سایہ مول نہ آوندے وچہ گمان خیال
 ظاہر بہت کرامتاں کر دے رہے سبھی
 ایہ تصدیق نبی دے ظاہر کیتا رب
 گیا خلافت جو استقبالی ہویا اوہ شہنشاہ
 ہے اوہ شان رسول دی ہندی نہیں یار
 افضل سبب فرشتیاں پاسوں ہوئے رسول
 دے رسالت نبی توں ہمہ کرتا رب
 جو میں کیتا نظم ہے اندر اس کتاب
 ہر دے پھیر دیدار جہان کراں قربان

سب تعریف رسول دی لگے کر ان رقم
وچہ کتاب خدا بیدی بیگا سب ظہور
ہور تلاوت ذکر دی جو آہی عادات
سب لکھاں تفصیل جے ہووے دی کتاب

قدرت دے ہتھ وچہ جے یکے کوئی قسم
ایہ قدرت انسان دے پاسوں ہے سب
جو سی عادت نبی دی ج صیام صلوة
جو سی کار معاف دی نوم طعام شراب

دیپان اولاد آل حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سن توں پاک رسول دی جو آہی اولاد
نارہ دے بچے شکم تختیں پیدا دے یتیم
ایہ فرزند جو آپے دا آلا ابراہیم
دس بیاندی عمر سی پائی جدوں وفات
خدیجہ دے بچے شکم تختیں ہويا پاک فرزند
پہلاں ایہ بچے توں پیدا ہويا حسان
بعضیاں وچہ روایتاں کیتاں ہے مرقوم
پچھے ہويا نبوتوں عبد اللہ خوش ذات
عبد اللہ دی موت دے پچھوں سنو بیان
نس نہ ہو سی نبی دی کہن لگا جھول
ابتر حال اس اکھیا اندر شان رسول
کوثر پاک رسول نوں ہوئی تدوین عطا
بیٹیاں چار رسول دی ایہ بھی کہ معلوم
وڈی دختر نبی دی زینب بنت اسد نام
اندر اٹھویں سال دے زینب نیک صفات
دو جی دختر نبی دی اس رقیہ نام
اس دیوچہ نکاح دے سی اوہ با اتفاق
کیتا ساتھ عثمان دے اسدا بی نکاح

ایہ بھی بہت ثواب ہے دیوچہ رکھیں یاد
سی فرزند رسول دا حضرت ابراہیم
ملکے اندر ہويا پیدا دے یتیم
وچہ مدینے شہر دے سنوں عالی ذات
قاسم اسدا نام ہے عالی قدر بلند
دو برسوں دا ہوئی گے گیا ہشت جان
طیب طاہر ہو سی ایہ بھی کہ معلوم
طیب طاہر عبدی ایگی جان صفات
وچہ مدینے خاص سی رہندا ایک شیطان
ابتر وچہ جہان دے جاسی انت رسول
کوثر سورہ رب نے کیتی تدوین نزول
کہنے والا نبی نوں ابتر ہوئے گیا
نام رقیہ بنت اطمین زینب ام کلثوم
گھر وچہ آہی عاص دے ایہ بی بی خوش کلام
وچہ مدینے شہر دے پائی اس وفات
ابولہب دا پت سا غنہ حرام
ساتھ عداوت اس نے دتی حاطہ
دل دیوچہ رسول نے کہے ایہ صلاح

وچہ ہنگامے بدر دے پائی اوس وفات
 بیچی ام کلثوم ہے بی بی صاحب دین
 نام سی عقبہ اس دا آہا اوہ شہطان
 اُسدا بھی عثمان غنی کیتا نی نکاح
 چوتھی دختر کجہ توی اسی خیر نام
 زہرہ اتے توی ہے اُسدا جان نقب
 اسدے اندر کسیدا مول نہیں تکیار
 وچہ مدینے اوسدا حضرت پاکہ نیج
 اس زمانے علی شری عمر آہی و پیر سال
 ترے اسدے فرزند سی حسن حسن حسین
 عقد زینب دا علی نے کیتا نال رضا
 چوتھی عمر خطاب توی دتی ماضی ہو
 بی بی زہرہ فاطمہ جو سی عالی ذات
 چھ پینے بچے توی بعد وفات رسول
 ایہ اولاد رسول ادا مچل ہو یا بیان

اس جہان نقیب ٹر گئی بی بی عالی ذات
 ابو لہب دا پتہ سی اوہ بھی ہک لعین
 ساتھ عداوت اس بھی کبی طلاق بیان
 بعد رقیہ کجہ توی حضرت عالی جاہ
 حضرت بی بی فاطمہ بنت نبی اکرام
 چوتھی دختر توی سی ایہ نیک نسب
 اندر ساریاں بیٹیاں ہے ایہ بزرگوار
 کیتا عقد پچپان توی حضرت نال علی
 پندہالی بی بی فاطمہ توی کہیں نیال
 زینب ام کلثوم ہیں بیٹیاں نور انیس
 عبد اللہ اک بچے توی جعفر و امیت سما
 ایہ ام کلثوم سی اس وچہ فرق نہ کو
 پچھ ماہ رمضان دے پائی اس وفات
 ہوئی اس وفات سی اُسدا دست قبول
 حالت حرمی آپ دی منی کر بیان

در بیان ارواح مطہرات حضرت علی رضی اللہ عنہ وسلم

سارے حسن رسول دے کہے عالی ذات
 حضرت دی وچہ زندگی فوت ہو یاں کجہ رو
 بی بی زینب کسائی دوسم خوجہ نام
 بے بنے کہن ریکانیر اسجا اتے اموات
 جسم نبی کریم دے پائی جان وفات
 بیٹی سی خولید نام خدیجہ حسان
 دو بیٹے گھر اوسدے پہلاں ہو سکے تمام

حضرت دی وچہ زندگی فوت ہو یاں کجہ رو
 بیٹی کسائی دوسم خوجہ نام
 ایہ دو ہریان فوت توی علی رضی اللہ عنہ
 ایہ کجہ ہریان فوت توی علی رضی اللہ عنہ
 اکا وقت نور بیٹیاں گھر وچ مالا عیادت
 ابو لہب لہ دی ایہ سی وچہ نکاح پچپان
 ہک سال سا جہان توی ہند دوجی دان نام

اُس کے چھوڑا ہوتے کیسے عقیدہ حقیق
 اُس کی پچھوں موت دے کیسے نبی نکاح
 جو کوئی ہوئی اولاد کی گھر چہ شاہ عرب
 باجموں اہل ہیم دے جو ہے نیک مقسم
 دسویں سال بنوگوں سن توں حال عزیم
 یکے اندر دشن ہے ہوئی بزرگ واد
 اس تے ہر رسول نے بدھا وقت نکاح
 دو چہ حرم رسول دے سورہ آہی جان
 پہلاں ایہ سکران دے آہی وچ نکاح
 کیتا عقیدہ رسول نے اس بی بی دے نال
 سورہ ہمدنی ضعیف جان کہیا نبی اللہ
 کیتی عرض رسول نے سورہ نال قیاس
 اوہ نسبت میں عائشہ تائیں دتی چار
 اندر ہوئی تیرالی اندر روزہ حسنا
 بی بی خنیں ایہہ بات سن نبی ہوسے سرور
 سال چور بجاو چہ ایہہ ہوئی آہی فوت
 تری بی بی عائشہ و دختر ایہہ صدیق
 کیتا اس خنیں آپ نے ملے وچہ نکاح
 ایہ آہی تصویر یک صورت دانگوں حور
 کیتا جیوں زفات سی عمر آہی نو سال
 بکیرہ باجموں عائشہ کیتی دین پناہ
 فوت ہوئی ایہہ بچہ توں نو چہ ہو بخا سال
 چہ خفا حرم رسول ارا حصہ کریں نظر
 وچہ نکاح جہی سے پہلاں سی ایہ جان
 بعد شہادت اسے سید عالمی جہا ہ

اوس خنیں دختر یکسی ہوئی نیک طریق
 اس خنیں سب اولاد سی ہوئی رسول پناہ
 اس بی بی دے سکھ خنیں پیدا ہوئے سب
 بی بی زار یا اُس دی ہے مادر وانا نام
 آہی گئی بہشت نوں بی بی نیک تیز
 حاجیاں دے مقبرے ججا کہ انظار
 دینہ اشتر ہے لکھا بعد نیلی کریں نگاہ
 دھندہ دی دھی ایہ سی بی بی عالیشان
 پچھوں اُس دی موت ہے جو نکلا پناہ
 دس مہر واد چار سو کیتا سا خوش حال
 اونوں دے طلاق میں توڑاں وقت نکاح
 میری نسبت یا نبی رہ توں عائشہ پاس
 ایہ پچھوں یا نبی کریں نہ ہوئی جدا
 ہو وال وچہ شمار دے حضرت نبی خدا
 اونوں پھر رسول نے مول نہ کیتا دور
 اندر ماہ شوال دے اسوں آہی فوت
 ایہ صدیقہ طاہرا آہی نیک طریق
 چھ بیباں دی عمر سی بی بی دین پناہ
 ایہ جانی تفسیری جیوں کہ سورہ نور
 وچہ دینے آپ نے دل وچہ ہو خوشحال
 ایہہ یک نبی کریم نے کیتا بکر نکاح
 وچہ بقیع دشن ہے ماہ آہا شوال
 ایہ دختر سی بچہ توں اوس جناب شہر
 اوہ لڑائی بدر دی ہو یا شہید عیاں
 بی بی حفصہ نال سا کیتا جان نکاح

سال پشالی وجہ ایہ ہوئی فوت عزیز
 پنواں حرم رسولؐ و از نبیب سی کہ جان
 جنت عبد اللہؑ کس سا خاوند اس دا جان
 کیتا عقور رسولؐ نے اگدی بعد وفات
 وجہ مدینہ دفن ایہ ہوئے مدینہ بن
 چھپواں حرم رسولؐ کا ام سلمہ سی جان
 مطلب والا ایہ دھن آلا جان عزیز
 وجہ مدینہ اس نے پائی جوروں وفات
 ہوئی مدینہ فوت ایہ وجہ اکو پنج سال
 ستویں مادر مومنہاں جانی نال یقین
 ایہ بی بی زید دایہ کج کج اتفاق
 فنا فتنی زید است ہوئی نندوں
 اسدی ہوئی وفات جانی سہ پوری سی بی
 اٹھویں مادر مومنہاں جے گا حرم نبیؐ
 یک ماسف شخص سا اندر قوم یہود
 بی بی اندر لٹ دے گئی مدینہ آ
 پھر ثابت انصاری ہوئی وجہ انشیم بی
 آئی پاک رسولؐ نوں اوہ پسند کچھ جان
 ساتھ جویہ نبیؐ نے کیتا پھر نکاح
 وجہ مدینہ فوت ایہ ہوئی نیک نعل
 ناداں حرم رسولؐ ام حفصہ سی جان
 یک عبد اللہؑ جنتی دا اگدا خاوند جان
 پھر وجہ جاکے جنت دے گیا انصاری
 ام حبیبہ جنتی لڑوی ہو ملول
 ہوئے چوٹالی سال سی وجہ مدینہ فوت

دفن یقین وجہ سچے ہوئی کریم کھنیز
 آلا اگدے باب و انام حد یکہ بیان
 وجہ لڑائی احمد دے ہو گیا شہید بیان
 اندر تیجے سال دے سید عالم کی ذات
 گذرے چھ ست ماہ جان دا وجہ کریم یقین
 ابو سلمہ اس دا خاوند سی مردان
 ایہ جہا جہ جنتی دا دل وجہ کریم یقین
 عقور کیتا پھر استحقاق سید عالم کی ذات
 وجہ یقین اسدی قبر ہوئی فی الحال
 زینبہ اسدی نام سی بی بی خاں حبیبہ بن
 زینبہ جنتی زید دے دتی جا طلاق
 اس بی بی جہ جنتی عقور کیتا رسولؐ
 وجہ یقین دفن سچے ہوئی یکبارہ یقین
 جو میریہ اس دا نام سچے سی جنتی دے
 وجہ لڑائی مصطفیٰؐ قتل ہو گیا سردور
 بنزیر یحییٰ نے وجہ ایہ اگدی سی اس جا
 اس مکاتیب اسنوں کیتا پیش نبیؐ
 مال مکاتیب اس دا مال کس جہ جان
 گھر چوہر سچے رسولؐ دے گیا ایہ بیان
 ہوئی یقین دفن سچے ہوئی رسولؐ
 دفن ہوئی جنتی دے ہوئے رسولؐ
 چوٹالی اسنے نبیؐ دے ہوئے رسولؐ
 سو یا اندر جنت دے جہا اکبر نہ کو
 وجہ مدینہ جان گئی کیتا عقور رسولؐ
 وجہ مدینہ دفن سچے کیتا چھپوں موت

دسویں باور مومنوں صفیہ نیک تیز
 ایہ حضرت یارین دے دچوں سی اولاد
 نام سلام یک شخص سی شکم دا فرزند
 پچھوں اسدی موت دے ساتھ کنا نہ جان
 قتل کنا نہ ہو یا نیمبر و حب لعین
 جاں ایہ دچوں قیدیاں ہوں جان آزاد
 پائی اوس وفات سی اندر سال پنجہ
 مہینہ یک گیا رہوں آہی حرم نئی
 رفتہ جہالت ایہو سی بی بی عالی شان
 اسدی پچھوں موت دے ساک ابواسم
 اسدی پچھوں موت دے ایہو آہی دچہ دین
 دچہ اکو نچا سال اسدے ہوں وفات
 اسما حرم رسول ری دختر سی نعمان
 اسدی پچھوں موت دے کیتا عقد رسول
 یک بی بی رات سی دھی کلب دی جان
 اسدی پچھوں موت دے کیتا نئی نکاح
 یک بی بی بیجانہ آہی حرم رسول
 اسدی پچھوں موت دے کیتا نکاح نئی
 بھیاں دچہ روایتاں لکھیا ایہ بیان
 سارے حرم رسول دے باواں مومن جان
 دچہ کتا بال بھیاں آیا ایہ مذکور

اخطب داپت ہی سا رختراک عزیز
 بھائی موسیٰ ہی دا بوا یا دل مشا و
 اسدے دچہ نکاح دے سی ایہ نور بند
 عقد کیتا سی اس نے دل و چہ رکھ دھیان
 ایہ آہی دچہ قیدیاں بی بی صاحب دین
 کیتا عقد رسول نے اوسقیں ہودث و
 دچہ بقیع دفن ہے ہوں عالی جاہ
 حارث یک ملائکہ اس دی بیٹی سی
 تفتی پت مسعود دے دچہ نکاح پچان
 گھر دچہ آہی اسدے سن میں کمال رقم
 کیتا عقد رسول نے اس تھیں کرن یقین
 ایہ بھی حرم رسول ری آہی نیک صفات
 پہلاں گھر دچہ کیدے سی ایہ عالی شان
 دچہ درگاہ خدا نیدی ہوئے گئی مقبول
 سی گھر دچہ یک شخص دے جوی نازبان
 باور ہوں مومنوں تاں ایہ عالی جاہ
 گھر دچہ یک ایہودی پہلاں سی مقبول
 حرم رسول کہیم دے چورہ ہوئے بھی
 ست کنیزاں ہو رہی باجھوں دیاں جان
 شک نہیں دچہ اس دے نکاح کمر شعیان
 دچہ گنتی دے دچہ سن حرمیاں اس حضور

جے میں حرم رسول دا لکھدا صفت نام

وڈا رسالہ ہوند اندر اس کلام

در بیان اعمام آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھیا وجہ تہذیب دے سنتیں ایہہ بیان
حادثہ قسم زبیری حمزہ تے عباسی
ابو طالب تے جہل سی کدب اتے فرار
حمزہ پاک رسول یقین وڈا سی تن سال
دو مہیاں سا آپ یقین جانی وڈا عباس
وجہ لڑائی بدر دے ملیا جہاد رسول
بے ضلالت وجہ رسالتیں لکھیا ایہہ بیان
حمزہ اتے عباس دے اوپر رب علام

باران چاہے آپ دے آہے وجہ جہان
پاک مقہوم عیداق ابو لہب نفاس
حمزہ تے عباس سے ایہہ دونوی دنیا
وجہ شہیدان بادشاہ ہو یا ایہہ کمال
ایہہ جی چاہا نبی دا آغا نہایت اس
کیتا سی عباس تے ظاہر و پری قبول
پہلاں ہجرت نبی اتھیں آغا مسلمان
ساتھ کریم دے اپنے رحمت کریمہ برام

در بیان خادواں آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

وجہ چاہب لکھیا حضرت شاہ امام
مالک داپت اس ساک خاصہ انبیاء
اویں ہجرت دے روز یقین تہذیب و جا
پاک نبی تے اسلول کیتی ایہہ دعا
نالے دیوی اسلول نیک اولاد کثیر
سورہاں یقین اسلولی ہوتی عمر زیاد
چہر چینی اویں دے اندر باغ تمام
اندر سن تہذیب اسلولی ہوتی وفات
نواوم اوہ رسول دا عبد اللہ بن مسعود
اتادہ سواک تے رکھدا پاسی بدین
فوت ہو یا اوہ کچھ تولی اندر رہتی سن

خازم اویں جناب دے ہن میں کراں بیان
جدوں دے پنے آیا اوہ رسول کبار
ایہہ ملازم آپ دا آغا عالمی ذات
اندر اس دے مال دے بکت کریں خدا
تنت دیو چہ عشرتوں اسلولی دینا قدر
آلی او لادولی مال یقین اوہ دل شاد
پاک بھگتی دو بار سی میو سے لگے سے تمام
وجہ مصدر دے جہا آغا نیک صفات
قدست وجہ رسول دے ایہہ جی خوشنود
نالے آسا رکھدا اوہ سرور تقنین
جہاں وجہ بہشت دے کیتا سیر چین

ایک رجبہ کو نبیؐ و آپؐ خدمت گزار
 اندر رہا اور آپؐ سے اندر جنگ جبین
 عامر بن ابی بکرؓ کی عقیقہ اس دن نام
 اور وہ بھی ہوا فوت کی وجہ اٹھارہ سال
 سا ایک پوتہ شہر کیہ و اس کا نام
 خادم ہوا رسولؐ کا آپؐ اس کا جہان
 ام سلمہؓ ایک آپؐ کا خاص غلام
 ایک حسین عباسؓ کا آپؐ کا جہان غلام
 ابو درہؓ ایک ہوا سادہ و اس کا شمار
 خادم ایہ رسولؐ و آپؐ بہت سخی
 ایک رجبہ اسلمیؓ کا فرزند نعیم
 خادم سا ایک ہوا بھی ابو حمیر بلالؓ
 خدمت و چہ رسولؐ و سے سب سے پہلے ہوا
 و چہ ندا حبیب ایہ بھی لکھا ہے اس وقت
 ہوندا پاک رسولؐ کا جو آپؐ کا پیغام
 سی ایک پاک رسولؐ کا خدمت گزار بلالؓ
 اسفل کر کے حکم کی آپؐ رسولؐ امیر
 قیس جو بیٹا سعدؓ کا آپؐ نیک مثال
 قبطلی ہے اور اس کا نفع ایہ کہ خدمت گزار
 اٹھارہ ہوا پانچ سو سے رحمت کر کے نزول

ایہ رسولؐ کریمؐ کا رہا سب سے پہلے
 ہو شہید بہشت دے اندر آیا عین
 یکشنبہ اور رسولؐ کا گھوڑا چلتے ہوا
 داخل و چہ بہشت سے ہوا ایہ خوشحال
 رکھنا کی اور آپؐ کا اندر سفر طحاس
 خدمت و چہ رسولؐ کے یہاں ایہ بچان
 ایہ تھا جبر آپؐ کا خدمت گزار ہوا
 و یہ بھی خدمت نبویؐ کی کردار صبح و شام
 سب خزانہ آپؐ کا اول دے سا اختیار
 اندر تین سال دے فوت ہوا ایہ سی
 خدمت و چہ رسولؐ کے یہاں ایہ قدیم
 ابو سمیعؓ ایک ہوا سا خدمت گزار کمال
 جعفرؓ پاس رسولؐ و سے پہلے ہی صبح و شام
 حضرت علیؓ زبیرؓ بھی حضرت دے پار
 ایہ خود بیگہ ہوا دے حکم علیہ السلام
 پاس انگوٹھی آپؐ دی رکھدا ایہ خوشحال
 کہ را ایہ تقسیم سا صدقہ و چہ فقیر
 و چہ نہ سینے ایہ سا حضرت دا کو کمال
 ایہ سفری اسباب نے آپؐ کو کیدار
 راضی ہوا انہاں تھیں رہا خاص رسولؐ

در بیان غلام آزادگان آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

بن ہیں اس مکان دے اوپر کراں بیان
 ایہ غلام رسولؐ نے سب کیتے آزاد

سب غلام آزاد جو کیتے شہ جہان
 تال بھی اندر خدمت اور رہے ملک و

ایک صاحبزادہ سے آزاد غلام
 پہلاں ایہ غلام صاحب خاص خدیجہ را
 ایک غلام کو جان مارا بھائی سبب
 کیتا پھر آزاد سے اس غلام نالی فرشی
 ایک شہید ایک پور سے جان غلام آزاد
 ایک شفیقہ نام صاحب جشی و شاد جوان
 جشی ایک دیوار سے لایا گیا پور
 ابو دفع ایک اسلمی قبیلہ خاص غلام
 عبدالعزیز عرفہ سے صاحب ملک گیا
 ایک سفید بھائی اور اس آزاد غلام
 زینت نام غلام سے زینت آ گیا پور
 ایک سلطان فارسی روشن و انگور چند
 اس سلطان دی شہری ہوئی دشی جان
 حبشی و اچھی دیکھیا آ گیا اور
 اندر چھٹی والی سے پائی اس وقت
 ایک غلام رسول نام سے آزاد بلال
 ایک شہنشاہ غلام سے ایہ فرزند ریحان
 دھچکنا بالی اس کا کیتا بہت بھیاں
 بھائی اور پور سے کیتا ہوئی نہ پاو

کروست بہت پیار سے اس غلام نبی نام
 نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 کیتا آ گیا نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 تالی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 ایک آزاد رسول سے کیتا ہوئی شاد
 ایہ نبی ایک شہید پور آ گیا بہان
 دھچکنا جشی پور سے کیتا ہوئی غور
 کیتا ایہ نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 پور پور رسول نبی نبی نبی نبی نبی
 خود ایک پور سے ایہ آزاد شام
 حبشی و دھچکنا ایہ نبی نبی نبی نبی
 کیتا وچھ اسباب سے نبی نبی نبی نبی
 حبشی و اچھی نبی نبی نبی نبی نبی
 اندر وقت و محل سے نبی نبی نبی نبی
 نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 ایہ نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 ایہ آزاد غلام ہوئے سبب بھیاں
 خدمت و نبی نبی نبی نبی نبی نبی

دیوان کا کتاب خانہ حضرت علی نقی علیہ السلام

حکم کتابتہ و رقم و ایضاً لکھو یہ یاد
 بادشاہانہ و طرفہ جو لکھو یہ شاہ اسم
 لکھو یہ جان صاحب سی نبی نبی نبی نبی

کاتب ایہ نبی نبی نبی نبی نبی نبی
 خط کتابتہ و ایضاً لکھو یہ رقم
 نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی نبی

داخل خارج ہو رہا ہو نہ آہا مال
 ابو بکر صدیقؓ سے جو اکبر اصحاب
 کینا انہاں دا سر تہ حضرت ایہ تحقیق
 درست کردا غیر توں جے میں باجھوں رب
 میرے اوپر اس لئے کیتا مال نشانہ
 جے میں کردا غیر توں باجھوں رب جلیل
 ابابکر صدیقؓ دے باجھ نہ کردا کو
 صحیح بخاری و سہ ہے ایہ حدیث صحیح
 معنی نہیں خلیل دے دساں نیک طریق
 نالے سارے راز حق میں ہووے اوہ آگاہ
 جان کو وہ جسم ہی جویں کہ کہن عوام
 کیتا کسے سوالی سی اسکے شاہ علی
 شاہ علیؓ نے آکھیا افضل ابو بکرؓ
 شاہ علیؓ نے آکھیا اس وجہ نہیں قصور
 ابو بکر صدیقؓ دا رہیا خلافت دور
 پہلا کاتب آپ دا آہا ایہ حدیث
 دوجا کاتب آپ دا آہا عمر خطابؓ
 اسدا عمر فاروقؓ ہے دھریا حضرت نام
 باطل تے دچہ حق دے فرق کرے جے کو
 پاک نبیؐ نے عمرؓ دے حق اندر فرما
 اس رستے تھیں پانڈا کردی نہیں شیطان
 ڈر دا حضرت عمرؓ تھیں اس رستے نول
 رستے حضرت عمرؓ دے رستے نہ اوہ بعین
 نقطہ ہے پس اسجا دیکھیں نال نظر
 جہڑے رستے جاوندے آہا عمرؓ پناہ

بعض ایہ بھی کہہ سستے اصحاب کمال
 اندر جس دے حق دے کہیا نبیؐ آتیب
 صادقؓ نے صدیقؓ ہے صدقؓ ہے صدیقؓ
 ابابکر صدیقؓ توں درست کردا جیب
 میرے نال رفیق سا ابابکرؓ وچ غار
 ہو رکے توں اپنا دنیا وچہ خلیل
 ایہ رفیق شفیق ہے عالی خوش خود
 ہو دے سلم دیوچہ بھی اینویں لکھیا ہی
 ہو دے جانی یا رہو ہو شفیق رفیق
 نالے دوہاں دلا ندرا ہو دے ہو راہ
 معنی ایہ خلیل دے رستے کھول تمام
 بیٹوں دین کون ہے افضل بعد نبیؐ
 ابو بکرؓ دے بعد ہے افضل جان عمرؓ
 دچہ بخاری لکھے ایہ حدیث ظہور
 چہ پیچہ دو برس دلوچہ کہ توں غور
 آہا پاک رسولؐ دا ایہ شفیق رفیق
 ایہ سردار قریش واسے عالی اصحاب
 معنی نہیں فاروقؓ دے لکھیاں تمام
 کہندے اس فاروقؓ ہیں سن آکھاں خوشخو
 اندر جہڑے راہ دے حضرت عمرؓ گیا
 جدوں دیکھے عمرؓ گون ہو ورتت روان
 جس جا حضرت عمرؓ ہے کردا جاز نول
 بتول حضرت عمرؓ ہے جاندا صاحب دین
 جہڑے اصحق دشمنی رکھدے نال عمرؓ
 مول شیطان نہ آوند سا اندر اس راہ

اوپر دستہ کمر ڈسے آؤسے نہ لعین
 ساری مخلوق جہانندی اس یقین ہے آگاہ
 جو کوئی حضرت عمرؓ سے رستے ٹڑے نول
 ایہ بھی کہیا زبان نقیص حضرت علیؓ ذات
 کہیا پاک رسولؐ اے میرے بعد اگر
 صادق اصدق اوہ ہے تصدیق پاک نبیؐ
 ہو یا احمدؓ سے عدل تھیں ملک آباد خدا
 بیچا اوپر تخت دے جہاں سی دین پناہ
 حضرت نہ احمدؓ سے عدل ہی ہوندی کائنات
 ترجیحاً کاتب نبیؐ و اسما حضرت عثمانؓ
 صفت کوئی عثمانؓ کی کچھ کرے رقم
 پور تھا کاتب آپؐ و حضرت شاہ علیؓ
 بہت حدیثیں آیاں اندر اسدی شان
 جو کوئی دوست علیؓ و امیر دوست ہو
 طلحہ ہو رسولؐ و آبا کاتب خوب
 کاتب ہو رسولؐ و آبا خوش اطوار
 کاتب سعد رقاصی صاحب حضرت واکب جان
 کاتب ہے پت یقین واکاتب ہو تھوڑے
 کاتب ہے یک ہو بھی عمارؓ نام
 خالد بیٹے سعد واکاتب سا یک جان
 ثابت واپت نہ پیکر سا حضرت دایار
 کاتب یک رسولؐ و آبا شیر جلیل
 کاتب سا پت حضرت واکب اسد نام
 یک محمدؐ و رچوں توں انصار
 آبا یک مغیرہ کاتب شاہ جہان

قبول حضرت عمرؓ سا جاندا صاحبین
 لعنت حق شیطان دے کیتی آپؐ اللہ
 اوہ واکب شیطان دے ہو یا نہ مقبول
 دل دے اندر عمرؓ سے آؤسے سچی بات
 ہونا ہو نہا ہے نبیؐ ہونا جان عمرؓ
 فاروق بھی فاروق ہے فرق ناسے ہی
 ڈرو ہی خلقت اس یقین اندر ہر ہر جا
 دس برسوں پوریوں ہو اوپر چھ ماہ
 کی کچھ احمدؓ سے عدل ہی کوئی کرے کلام
 اندر یقینی سال دے اس یقین جمع قرآن
 ایہ نذرانہ علم واد ہو رسوخا و کرم
 صفت کہیں کی اسدی ہو اوہ ولی ولی
 شاہ علیؓ سے حق وچ کہیا شاہ جہان
 بروشنی ہے اسد امیر دشمن ہو
 حضرت دادل جان یقین آبا اوہ محبوب
 اسد انام نہ ہرستہ سا اصحاب کیا
 ہے اصحاب رسولؐ نما ایہ بھی عالمین
 راتیں وہیں رسولؐ نقیص کد نہ ہونا و
 ابابکر صدیقؓ و آبا ایہ غلام
 ایہ بھی یاد رسولؐ و آبا واد جان
 ایہ کاتب آپؐ و آبا خوش اطوار
 سی اصحاب رسولؐ واد تہہ وچہ جلیل
 وچہ اصحابان ایہ بھی سا اصحاب کرام
 کاتب ایہ رسولؐ و اسد اصحاب کیا
 شیر بیٹے یک عاصی واکاتب آبا جان

سفیان کاتب کہتا ہوں کہ اس کے دو فرزند
 ایک پست پیادہ دا اس خلیفہ نام
 بیٹا عبد العزیز و اس کا نام عزیز
 اور ہمیشہ رکھتا تھا اس کے واسطے
 ایک صحابہ رسول خدا آبا عبد شریف
 عبد اللہ کہہ سکتے تھے اس کا پاس ہر
 چیز ہوتی تھی اور اس کے پاس ہر
 مکتب ہوتا تھا جہاں آیا پاس ہوتا
 کہتا اور سونے قتل و حضرت کے فرما
 کہتے تھے عثمان کے کہتے تھے یہ تمام
 رقم و ایک پست سا اس عبد اللہ نام
 بادشاہ ہندی طرف سے لکھ کر آیا تھا
 کہتا جو منظور ہوا ہوتا تھا شاہ جہاں
 باہر کے اس کے منہ سے نکلتے تھے ہر
 کاتب ایہ رسول کے کہتے تھے جو اس کا
 اور یہاں ساریاں رحمت کے کہتے تھے

کاتب ایہ رسول کے کہتے تھے اس کے
 ایہ رسول کاتب بھی دا اس کا صاحب کرام
 کہتے تھے قرآن کی اس سے نال تیز
 ساتھ قرآن رات دن اس کے پاس
 ایہ رسول شریف و پندار و لطیف
 لکھتا تھا جو اس کے کہتے تھے
 وہ کہتے تھے قرآن کے لکھا آبا
 تو یہ ساریاں کہتے تھے اس کے
 تو یہ اس کے کہتے تھے شاہ جہاں
 پھر یہ کہتے تھے اس کے کہتے تھے
 ایہ خط آبا لکھتا تھا نبی علیہ السلام
 ایہ عبد اللہ لکھتا تھا اوہ ضرور
 کہتے تھے اس کے سارا آپ بیان
 ایہ اعتبار رسول کی اور اس کے
 اور ایسی کتاب دے کہتے تھے ہر قوم
 عمر تمام رسول کے کہتے تھے اور یہ کہتے تھے

دیکھو حارثی الخضر علی اللہ علیہ وسلم

حارثی پاک رسول کے آپ سے سب احباب
 حاجت پاک رسول کی جو کہتے تھے
 آپ دلاور تھے ہر قوم اور
 ظاہر کے اسباب اچھے کہتے تھے
 کہتے تھے آپ کے فوج خیمہ چوب طاب
 کہتے تھے فوج اکھڑا وہ رسول انام

ساتھ تھا طاعت آپ کے سب احباب
 آپ شجاع ویر کی خود سرور سالار
 اور پھر عافیت حق دے کہتے تھے
 جو کہتے تھے جو اس کے کہتے تھے شاہ جہاں
 تیری ایہ سپرد میں کہتے تھے اسباب
 کہتے تھے پھر اس کے کہتے تھے کہتے تھے

کے تائیں فرماؤندے حضرت نال قیاس
 کی ایک سورت متافرد اوچے اوجھاب کہا
 اس مدینے ہو گیا جان خندق و جنگ
 ایک چہینے اس کھنیں پھول ہوئی وفات
 پڑھن بنارہ اس را آئے ستر ہزار
 دروازے آسمان دے کھلے ہر ہر جا
 بدہ اندر ایک ہو رہی آہا چو کیدار
 ہو محمد مسلم واسا یک فرزند
 ہوزیر عظام دا بیٹا آہا جان
 پور سیاوشیر دا دلاست ہو شیار
 آہا یک منیر شعبہ واپت جان
 ہتھ شکی تلواری پھڑا اوہ حراس
 یہ رسول کہیم دے آہے چو کیدار

اس نکافی چیز دے رہیں ہمیشہ پاس
 وچہ لڑائی بدروسے رہیا چو کیدار
 اس لڑائی اسوں لگا یک خندق
 تلوں رسول کہیم دے ایہ فرمائی بات
 ملک مقرب عرش مقبض چھو رہی غدار
 خاطر اس متافردی کہیا نبی خدا
 را کھی گروے نبی دے رہنداسا ہو شیار
 وچہ لڑائی اُحد دے ایہ سا قدر بلند
 وچہ لڑائی خندق سا ایہ عالی شان
 ہوئی صلح حدیبی جان اندر میدان
 ایہ جناب رسول دی را کھی رکھے پاس
 سبھان اہل ہا اپنی رحمت کرتے غفار

در بیان رسول اللہ ﷺ

آہے پاک رسول دے ایہ رسول تمام
 عمر کا آپ دا ہوا جان رسول
 ایہ سالست نبی تے اس جا ہوا مبین
 وجہ واکھا پتھی کبھی اسدا نام
 عاقل ہر قل شاہ اسادہ یک مکان
 تلوں اس نے نام واکھا بہت بیان
 یک نصاری دین سا ہر قل اندر دم
 اس دا عالی اوہ سی آندا جس ایمان
 وجہ کبھی ایہ جو سا حضرت دا یار

کدی کراہی نبی واسے جان دے پنجام
 طرف نجاشی بادشاہ گیا آہا مقبول
 شاہ نجاشی حبش دے اندر جا حدیبی
 ایہ بھی ہو یا رسول آہا نبی علیہ السلام
 اوہ رسول رسول دا اس تے ایہ بیان
 ساتھی نصیحت اسدی آندا اس ایمان
 علیہ دے وچہ دین دے آہا کہ معلوم
 جان کبھی تقی اس نے سفای حق پچان
 سفیدی اسدرا حال حق سانی کہ اظہار

صورت اسدی ہوئی گے جبرائیل ابن
 وحیہ کلہی جانڈے آہے اسنوں یار
 عبد اللہ پت عذرا داسا سفت دا بار
 اوہ کسے دی طرف نول بھجیا عالی جاہ
 حاطب سا بقیہ دا ایک عالی نرند
 حاطب نول سی بھجیا طرف سحر کجاں
 نام تھوئی اسی دا وچ مہر سا شاہ
 پت آہا ایک و سب دا نام شجاع پیر
 آہا حارث بادشاہ اندر ملک شام
 ایک سلیطہ دلیر سا حضرت دا اصحاب
 آہا وچ بہا مہرے ہوا وہ ایک سردار
 حلا سا پت حضرت دی دا ایک عالی شان
 عبد اللہ ویکلے ایک سانبندگ مرد خدا
 نام آہا ایک ذوالکلاع اندر طائف شاہ
 حسن جمال جبرید آہا حد مثال
 عاشق اسد کے سن تے ہے سب اصحاب
 جدم آہا ویکلے اسنوں عمر خطاب
 یوسف ہے ایہ دوسرا ہویا وچ بہان
 جدم اسنوں ویکلے آہے پاک سول
 کہندے صورت اسنوں دتی پاک خدا
 کرن قسم ویکلے اس ول پاک نہی
 امیہ وچ بہا جبرائیل سا ایک صاحب دین
 اندر ملک یمن دے سا ایک کاروان
 ایہ امید اس پاس سی بھجیا نبی خدا
 عمر جو ہے پت خاص دا اوہ بھی سلطان

آوے پاس رسول دے دلوچہ یقین
 حضرت باجہ نہ کسی تے ہوندا ایہ ظہار
 وچ اصحاب رسول دے ہویا ایہ شمار
 کسری جو پوینہ وچہ ایرائے وانشاہ
 رچہ اصحاباں ایہ بھی آہا قدر بلند
 اس جاگہ ایک بادشاہ آہا نافرمان
 اوہ اس تے سا بھجیا آہا نبی اللہ
 کیا رسالت واسطے حارث دیول شیر
 اک تے بھجیا و سب سا نبی علیہ السلام
 خط اسد کے ہتھ بھجیا آہا پاک جناب
 بھجیا سا دل منڈراں اسنوں ڈسوار
 بھجیا سا دل منڈراں اسنوں شاہ بہان
 اس دا ایک فرزند سا نام جبریرنا
 ایہ عبد اللہ اس تے بھجیا عالی جاہ
 روشن صورت اسدی وچہ وچہ کمال
 اسدی بہت تعریف سی کرے باجہ اصحاب
 ویکلے زبان مبارکوں کہندا ایہ کتاب
 یوسف تے وچہ اسد کے فرق نہیں کہ جان
 ہر ساس ول ویکلے کہ اللہ دے مقبول
 اصحاباں وچہ اسدی صورت ہر جویا باہ
 ظاہر ہوندی نبی دے اوپر بہت خوشی
 اوہ رسالت واسطے کیتا نبی یقین
 حارث پت کلال دا رہندا اس مکان
 ایہ رسالت واسطے گیا آہا اس جا
 ایہ رسول رسول دا ہویا وچہ بہان

قیصر ہند یک سا روشن عقلی تمیز
 ایک تقویٰ معزز سادہ دل پست حبال
 ایہ اس ویسے ہو گیا آہا مسلمان
 قوم اندر پھر اپنی مرگ کے ایہو گیا
 لوگوں اسوں پکڑ کے کیتا چا شہید
 ابو موسیٰ یک اشغری آہا وہ لقا
 مسلم ہو کے اٹھ گیا طرف وطن دی پر
 علیا پاک رسولؐ لوں حبال وچہ خیمہ علی
 اندر شہراں شام دے گردے ملک پاک
 خلقت نے چہ شام دے سین لیا اسلام
 ایہ اصحاب قرآنؐ لوں پڑھو بہت صفات
 بہت مناقب انہا دے کتب اندر مذکور
 کتب بریدہ دینی ایہ حضرت دے یاد
 بھیجا یک عبادوں حضرت نبیؐ کہ نیم
 راتے یار رسولؐ دا آہا کس نہ کی
 عمر عاصی لوں لکھیا شہر قرار دل
 بھیجا نبیؐ ضحاکؒ لوں اندر قوم گلاب
 قوم اندر سا کتب دے بھیجا نبیؐ بشر
 بنی و بیان اک قوم ہی رہندی کسی مکان
 ایہ رسولؐ کہیم گوئے کچھ سب رسولؐ
 علیؑ جو کچھ نبیؐ لوں ہوئے شہداء ہم
 عبداللہؑ بہت عرف دا آہا اک اصحاب
 اندر جنگ تبوک دے لکھن نال نیاز
 وچہ نماز رسولؐ دا جو کر لے جئے امام
 عدیؑ یک اصحاب سا حاتم دے اولاد

اندر ملک ایران دے سا ایہ وڈا امیر
 کوثرؑ کیتا حبال طاغوت آہا شاہ بہان
 قوم اندر اوہ اپنی آہا گیا جوان
 طاہر کیتا اس نے حکم رسولؐ خدا
 اکبر ایہ شہید ہے کہہا کیتا مجید
 ہو یا مسلمان سا مکے اندر حبار
 وچہ لڑائی خیمہ دے مرگ کے آہا شیر
 گیا اس دیناں سا تروں سا جبل
 جہاد عورت اسلام دی کیتی اس وطن
 نے یحییٰ شاہ نے جو سی خاصہ عام
 سندس آہا اس تھیں آپ رسولؐ خدا
 عربا اتے وچہ خم دے سینے ایہ شہور
 چکے اکم طرف آہا اندر قوم کھنار
 گوارا ملت واسطے اندر قوم سلیم
 طرف حبیبہؓ بھیجا او سوں پاک نبیؐ
 کہہ کے ایہ رسولؐ سا بھیجا خبر دل
 ایہ رسالت واسطے بھیجا اس بن اب
 ایہ رسالت واسطے کیتا آپ مقرر
 اوس دل بھیجا نبیؐ نے عبداللہؑ مردان
 میروں ایہ معلوم ہے جو کیتے مشغول
 وچہ کتا ہاں پیر دے سینے سب دے قسم
 سا اصحاب رسولؐ دا دالم ایہ اصحاب
 پچھے پاک رسولؐ تے اترے پچھی نماز
 رتبہ اس دا کسے تھیں ہوندا نہیں تمام
 حاتم طاہر جو خالق وچہ ہے شہور زیاد

پاک رسول کریم دستگیرِ نعل تمام
مجلس اندر آوندا جاں اوہ عالی شان
عزت نال بہاوندے اسفل بنی دمام
سی ایہ عالی بنی داعی قوم سنی
پاک اصحاب ولید داعی خلق نقار
باجہوں انہاں ہور بھی عالی سی اصحاب

عدی دی تعظیم سی کردے آپ تمام
اس دے بیٹن واسطے دیندے نبی مکان
ساتھ محبت اس حقین کون ہمیش کلام
نبی اسدی طرف سی بھیجا نبی خدا
قوم اندر ایہ مصلحت عالی ہو یا جا
سب حقین میں لکھرا ہو سی ووی کتاب

در بیان مؤذن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں مؤذن یار جو آپ پاک نبی
خوڑے پتے اوہ بھی لیٹے لکھاں فرس
پاک مؤذن نبی گوا سی اصحاب بلال
امیہ و ابجہ توں آلا تلوں شام
امیہ پیکر بلال توں دیندار پنج
دل کے ہو قریش بھی دیندے بہت شفا
ابا بکر صدیق شے جاں ایہ دھڑا حال
آخر امیہ پاس جا اس توں علی سی
نقدی بھی کچھ مال دے لیا شہید بلال
عوض بلال صدیق نے دتا اوہ غلام
ابا بکر صدیق اسفل کردا سا تعلقین
ابا بکر صدیق سا اس حقین بہت شفا
کر کے بدلے اس حقین کیتا پھر آزاد
پہلاں اس بلال نے کہی آ ہی آذان
عاشق ایہ رسول دا آہا عالی ذات
وچہ رہی نہ رہیا جاندا طرفے شام

کہنے والے اذان دے آپ اوہ بھی
اوہ مؤذن نبی دے جو ہیں گے مشہور
ہو یا مسلمان جوں آکھ سداں حال
وہ حضور رسول دے آندا اس ایمان
نارے کے قید بھی دیندا دیکھ الیم
راتیں دینے تادندے سارے دین خراب
دل دے اندر اسے ہو یا پنج بلال
دنا پاک غلام سا اس دے بدلے چا
کیتا پھر آزاد سا دے جی جلال
اوہ داخل ہو وندا آہا وچہ اسلام
داخل اوہ غلام نہ ہو یا اندر دین
اوہ صدیق بلال دے بدلے دتا چا
ساتھ رسول کریم دے رہیا اوہ دل شاد
خاطر پھن نماز دے اس رسول بچاں
اس دنیا حقین نبی نے پائی جہاں شاد
اندر پھر رسول دے ہو کے لے آرام

اندر سن اٹھارویں پائی اس وفات
 یکم المذکوت سا عالی نیک گھر
 یکے اذان رسول حقین ایہ کتلی گالی
 یک منورہ ہو رہا صاحب عالی شان
 بعد وفات رسول دوسے چھٹی اذان بلال
 ہو رہی کوئی ہو رہی باجوں انہاں یاد
 اللہ اوپر انہاں دس رحمت کو دے دایم

وچہ دشتی دفن ہے ہویا عالی ذات
 سی اصحاب رسول و اول وچہ کری نظر
 کوی اذان ایہ اکھڑا کے پیش بلال
 ایہ بھی آلا اکھڑا کے وچہ اذان
 وچہ رہین پھرنہ رہا کے حال
 چہ بیوی معلوم سی اوہ کیتی اٹھان
 خدمت اندر نیا دوسے حاضر رہے دایم

در بیان شاعران آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

شاعر کچھ نیا دوسے اصحاباں وچہ سی
 واحد اہمیت رہی نالے کرن بیان
 خوبی نبی کریم دی ہو رہا لکھن
 کہندے اندر نظم دے پھر کفار دی
 نالے کہندے نظم وچہ اٹھارویں تہذیب
 یک شاعرانہ صراحت کردا خوب بیان
 مسجد اندر یک سا مہر بہشت و دنا
 پڑھدا آہ شعرا وہ نظم مدح رسول
 خولی ابن اسلام دی کردا وہ کھڑا
 وچہ جہالت اس نے عمر گزار دی نیم
 عمر ہوئی سب اوہدی کسوتے چہ سال
 مالک واپست کعب سے یک جہان انصار
 ایہ بھی اندر شاعران آ یا وچہ شمار
 یک روحہ و اپنت سا شہداء ویک انصار
 مالک واپست نہیں کہہ آ یا نیک نصیب

کہندی سی وچہ شاعری صفت پھیری
 صفت رسول کریم دی نالے کرن بیان
 سب اوہ صفت رسولی واکھنڈا آہی حال
 نالے کہندے اندر دے وچہ مدح نبی دی
 واحد لا شریک ی کہندی سب توحید
 ثابت وافرندہ چہ اس وانا صحن
 اوہ اندر دے جانیگے ہو زرا اوہ کھڑا
 کافر ہونہ دے عرب دے شک بہت بڑی
 ہو رہا رسول کریم دی کہندے صفت شفا
 ادھی وچہ اسلام دے ساتھی رسول کریم
 شہر عباس اسدا آ یا خوب مقال
 سا اصحاب رسولی وافرندہ خاں یاد
 مدح رسول کریم زری کہندے اوچہ اشعار
 ایہ بھی شاعر نبی و اسدا اصحاب کیا
 ایہ بھی رسول کریم و اشاعر جان حبیب

پاک بڑی دے جان توں جو سب خطیب
ثابت دایت قیس ہی جانی خطیب رسول
ہوئی کوئی ہو رہی جو ان خطیب رسول

ایہ بھی رسول کریم نوں آہے بہت حبیب
ایہ خاصہ انصاف ہے اللہ دا مقبول
خوف کتاب طویل دے لکھے ناہیں مہل

در بیان حُرکت آل حضور صلی اللہ علیہ وسلم

اندر فوج رسول دے آہے کمی حُرکات
ایسا سا اوہ گاندے کی ہیں کراں بیان
بک آواز بلاوندے پیچھے دوتن پار
دل کے ٹرنوں کھینچتے خوب بناون تان
غزل رہائی بولدے عربی وچہ زبان
ہوش عقل انسان تھیں ہونے جان روان
ایسا اوہ خلق دے کردار اک اثر
عربی و اجڑاگ ہے ہے اوہ بہت صفا
عبداللہ پت رواہ دا وچر انہاں سا ایک
غیر دیوچہ راہ دے انہاں کہیا حقا
خچر گھوڑا اونٹ جو اس حاضر سا
ٹردا آجا جو کوئی نیویں گردن پار
ابنہ اوس دانام سا جیسی اوہ غلام
مالک دایت سا اوہ آلا نیک تیز
اوہ اس ویلے گاندے جدم ہوندا جگ
ایسا ہی اوہ گاندے اول ہوندا سن شاد
مسلم تیری جان تے کسی فضل خدا
عربی دے سب لکھتے ہندی اند تمام
روانہ جانور اک نوں شے اہل عقول

سفر اندراوہ گاندے آہے نیک صفات
ہو جاندا پیٹے ہوش سا جو سندا انسان
گاون سرتھیں پیچھے کے بولن یکے وار
دل اُٹھدا سا تڑفدا جو سندا انسان
پتھر ہوندا موم سا سن کے ایہ بیان
انگی پھلی خبر نہ ہندی ذرا چچان
نعرہ آہا ماردا جو کوئی سنے بشر
عربی اندر اسوں کہندے ہیں حُر
عامر آہا دوسرا اوہ بھی بزرگ نیک
ایسا راضی اس تھیں لشکر ہو گیا
سن کے اوہ آواز نوں چلے وانگ ہوا
ساتھ چالاکی بڑ پیاسکے اوہ حُر
خوش آوازی اسدی آہی خوب کام
بھائی دڑا انس داسا حُرکات عجز پر
غازیوں ت میں جنگ اوسدا اوجھڑھنگ
روح حضرت دا دے تاپی دیندا داد
ہندی نظم بنا یکے دے سب اسما
اند نظم بناوئے ہے ایہ مشکل کام
ہرگز سنا لاک دا جان نہاہیں مول

راگ چہ آہا کہنا نہ اوس واپور مقام
اکہیا نہاں ساریاں رحمت کہے خدا

اندر چہ پانی نہ پانی نہ پانی راگ حرام
جنہاں دست رسول و اکہیا وہ چہ خدا

در بیان باقی اسباب بعد وفات آن حضور صلی اللہ علیہ وسلم

بعد وفات رسول دوسے جو ہم بیجا اسباب
بعد حاضر اسباب سا اندر اس سرکار
وہ چہ طریے آپ دے گھر دے آپ دے
اوہ مقوقش شاہ نے بھیجا آہا جان
کہ دانظر نہ آونداد دل اندر راہ
اوہ رسول کریم لڑی آہا بہت پسند
بعد وفات رسول دے دل دل پاک بھیجا
آپ دے چہ سرکار دے اونٹ اٹھا لیں جان
بکریاں بک سہول پریاں جانی وچہ سرکار
توشہ خانے وچہ سی فوٹو اراں یاد
خندق دے جنگ علی لڑی دتی پاک نبی
توشہ خانہ نبی دا آہی بکے کسان
آپ دے اس سرکار دے نیز دے چار ہزار
سیناں سی ودا آہنی اندر اوس جناب
خیمہ یک رسول دا آہا عالی شان
قیچی بکے سواک سی بکے پیالہ جہاں
دو موزے سی آپ دے تن پیرا ہی خوب
آپ بکے صندوق کنگھی سی بکے عاج
بکے پیالہ دے بکے سی پٹنگے مشغور
سیناں بکے بکے سی بکے سی بکے

مال اتے پتھیاہ بھی ایٹھے لکھی شتاب
جیدی جیدی سب اسدے نام کہاں اٹھا رہ
رہی لڑی انہاں وچہ سا جانی خوب فرسی
دل دل اس نام سا وچہ پاشا بھپان
سبز سازنگ اورا پور سفید سیاہ
بہت سواری اس تے کردے قدر بلند
پھر سواری اس تے کردے شاہ علی
ام بین سا چاروا رہنما وچہ مہمان
کرے کراہی ہونڈیاں گھٹ زیادہ بار
فوا فقار وچہ انہاں دے آہی بکے تلوار
باریں استخیاں کافراں تا بنی شاہ علی
ڈھالال تن مقوقش سی قہیت دار بیان
بک گمز سرکار دے آہی چہ سرکار
انہاں سیناں نال سی کردے کدی کہاں
نہ پند اندر مشر دے اسوچہ شہر جہاں
جام بلوری دوسرا جہاں بک بھپان
سر میدانی ہور بک شیشہ بک مرثوب
کاسیہ تے بک صاع سائنتی بک مزاج
نگ تے بک انگشتری فقر لوی نی فرور
بک دستار رسول دی آہی انکے سیاہ

آیا اس حضور و اسرار ایہہ اسباب
او پر امت حق جو ہے گا نبی کرام

وچہ ہوا ہیہ دیکھ کے ہندی کہیا تبار
اندر میں اس بات دے وہ بھی لکھاں تبار

در بیان پر امت حق آنحضور صلی اللہ علیہ وسلم

او پر امت حق جو ہے گا پاک رسول
اول ساری خلق تقی ہے ایہ حق عظام
حکم جو آندا نبی نے پاسوں پاک خدا
عمل کرن سب اسد کے اوپر نال یقین
صحیح نہ ایسے شخص دا ہوندا ہے اسلام
اصلی جان مان دی ایہ حقیقت ہی
لازم ہے ایہہ جان توں او پر اہل اسلام
جان بندہ دل جان تقی ایمان کرے قبول
وچہ قرآن شریف دے ایہہ فرمایا رب
کرن عبادت حق دی اللہ دا حق جان
تابع کرن رسول دی اسد اگر ان بیان
منن دل تے جان تقی جو اسد احکام
جس کیتی دل جان تقی اطاعت نبی اللہ
کرے جو رب دی بندگی نے باجہ رسول
ستہ چھڑ رسول دا اثرے جو وچہ راہ
نہ نزل مقصود تے چہ پنچے ہر گز اوہ
اللہ پاک رسول توں کیتا عالی شاہ
واجب مسلمان تے جو ہے امر خدا
جو کچھ منع رسول تے کیتا ہے فرمان
واجب کرنا اوہ بھی جو کچہ کہیا نبی

واجب ہے سب خلق دے اوپر کرن متلا
منن دل تے جان تقی نبی علیہ السلام
چلن او پر اسد کے ہر دم قدم طہ
ہوون مسلمان تاں داخل اسد کے در
جس نے مول نہ منیاں نبی علیہ السلام
جانن پاک رسول توں ہے برحق نبی
ٹرنا او پر اسد کے جو رب دا احکام
واجب او پر اسد کے تابع رہے رسول
اللہ اتے رسول دی کردا اطاعت سب
او پر اسد کے چلنا جو اسد فرمان
کرن اطاعت اسدی جو کیتا فرمان
تاں ہی مومن ہوندا داخل وچہ اسلام
اوہ مومن خاص ہے ٹریا سدھے راہ
اوہ عبادت اسدی ہندی نہیں قبول
کدے مقرب اوہ تاں ہوسی وچہ درگاہ
ویلا ہتھ نہ آوندا آخر بہر کے رو
لطف عنایت اس تے کیتا خاص اللہ
ہو را طاعت نبی تے چلے قدم طہ
واجب اس پر میر ہے او پر مسلمان
ہے اوہ حکم خدائے دا اس وچہ شک نہیں

جو کچھ پاک رسولؐ نے منع کیا ہے کام
وچہ قرآن شریف دے کیتا حکم خدا
ہو کہ وادہ کم سب جو کچھ ہے نئی
ہے ایہ حکم خدا کے وادہ اول یقین
جو کوئی پاک رسولؐ دی اطاعت کرے وادہ
دوست رکھوئی فوں دل دے اندر سب
ایہ اشارہ بزرگی عالی رتبہ ہے
راضی اسے حکم دے اوپر ہو تمام
حکم کیتا جو نبیؐ نے سنوں اسوں سب
جس نے حکم رسولؐ دا کیتا ہو خوشنور
اللہ دی تسلیم دا ایہ رضا مقام
وچہ حدیث شریف دی کہیا نبیؐ خدا
جو میرے اصحاب ہیں سارے صحابہ دین
اصحاباں دی پیروی جانوں سنت خاص
عمل کرو سب اس تے جو وادہ کرن عمل
ستے او سے چلیو کہ یو نہ مول منظر
ایہ بھی پاک رسولؐ نے کیتا ہے ارشاد
جاں وادہ خراش نضر کا جادو راہ خلافت
سنت میری پکڑ کے اوپر راہ صفا
احمدیہ کے گا اوس فوں اللہ روز جہا
کرن نبیؐ کے پیروی ہے ایہ حکم خدا
لازم اوپر ہو مخالف الفت کرن تمام
جو ارباب اسلام دے پیگے دین تین
ایہ بھی لازم انہادی کرنی صفت شمار
جو اصحاب رسولؐ دے پیگے افضل سب

اد پر امت نبیؐ دے ہے اوہ کار و کام
جو میرا فرمان ہے دل نقیہ کردار
جاو طرف نہ اسدی جو کچھ منع کردی
تابع ہو رسولؐ دے ہے جو اندر دین
اد ہو بندہ خاص ہے وچہ درگاہ خدا
کرو نبیؐ دی پیروی ایہ فرمایا رب
وچہ اطاعت نبیؐ دے منزل کرسیتے
جانوں پاک رسولؐ فوں دے وچہ امام
دل دے اندر جانوں حکم کیتا ایہ رب
اوہ منزل فوں پہنچیا ملیا اس مقصود
ہو یا ایہ مرا تہ پاک نبیؐ دے نام
میری سنت رات دن کر دے رسولؐ
انہاں دی پیروی کرید نال یقین
ظاہر باطن انہاں نقیہ بہت کردار
اوپر رستہ انہاں دے ناہیں مول خلی
رستہ چھڑ بہشت وادہ رخ طرف نہ جا
امت میری دین وچہ جاں کج کرے فساد
اوپر مومن خاص دے لازم ہے ایہ جان
رٹیا جاوے اس تے جو کوئی نال رضا
بک سوا جہ شہید دا کہی اوس عطا
روز قیامت اسدا ویسی احمد خدا
ساتی رسولؐ کریم دے الفت کرن تمام
ہوئے بعد رسولؐ دے وادہ جو صحابہ دین
ایہ سنت واصل ہے کہیا نبیؐ خدا
سچا نند دل جان نقیہ کرے بہت اوہ

حق کے اصحاب دے اُکھے نہ بے جا
 لگے اصحاب دا جو کوئی کرے شریعہ
 اوہ خود ملعون ہے کرے جو انہاں میں
 اوہ ناندی کر پیری ہوئے لوگ دل
 لوہاں پاسوں خلق نول ملیا ہے سلام
 سی اصحاب رسول دے جیوں تارے کمان
 انہاں تھیں اسلام دار تھیں ہو یا راہ
 رکے سب اصحاب نے روشن کیتا دین
 ہوئے انہاں دے فیض تھیں لوگ ہزار ولی
 ہو یا سخی الدین سے کامل اکمل پیر
 اس تھیں ہو یاں کہ امتاں ظاہر و چہاں
 عارف کامل خلق جو ہوئے باجہ شمار
 اوہم اہل ایمان شیخ فرید عطار
 ہو نہ نظامی گنجوی سعدی جامی عیان
 عارف عابد ہو رہے تھے وہ چہاں
 اوپر امت فرما ہے کہ کن تعلیم غرور
 اہل سنت دے لوگ ہو چکے ہوں سب
 صحبت پاک رسول دی ہر دم کرے پاس
 اصحاب نندی صفت ہے آئی وچہ قرآن
 یار ہما جمعی دے ہو رہے جو سی انصاف
 امت پاک رسول دی جو ہے تا بعد از
 وچہ حدیث رسول دے ہے اوہ صفت تم
 اعلیٰ الدینی سمجھ توں جو اصحاب رسول
 صحبت وچہ رسول دے جو ہیں یہ تمام
 مول نہ ہرگز انہاں نندی ہونندی صفت نہا

ہے اصحاب رسول دار تہ بہت دلا
 اوہ نہ زندہ ہو دی اگے رب خیر
 اوہ خود ملعون ہے کرے انہاں میں
 نائب بعد رسول دے ہوئے بعد نبی
 انہاں دے دل جان تھیں رہے بند غلام
 ساتھ انہاں دے نور دے روشن ہو یا چہاں
 جے اوہ مول نہ دے خلق ہوندی لگے
 افضل بعد رسول دے ہوئے کری تھیں
 انہاں نے بھی دیا اہا حکم نبی
 ولیاں سردار ہے کرے ویکے نظیر
 ایہ اصحاب رسول دا ہیکا فیض مہاں
 اصحاباں دے فیض تھیں ہوئے ایہ اہل
 اوپر روحی مولیٰ فیض اصحاب کبار
 اصحاباں دے فیض تھیں ہوئے ایہ عیان
 ایہ اصحاب رسول دا ہو یا فیض عیان
 عمر گزاری انہاں نے صحبت وچہ حضور
 اوہ اصحاب رسول دار کھدے بہت ادب
 بہت رسول کریم تھیں کر دے رہے ہر اس
 ظاہر کیتی رب نے آپ انہاں نندی شان
 انہاں نندی خود صفت ہے کیتی رب غفار
 انہاں دی بھی صفت ہے کیتی رب غفار
 وصف انہاں نندی کی لکھاں اپنے ساتھ قلم
 لائق ہے تعظیم دی دل تھیں کری قبول
 رحمت اوپر ساریاں بھیجے رب مدام
 جاں خود وچہ قرآن دے کیتی صفت خرا

اصحاباں وچہ نبی دے ہجڑا ہے سردار
افضل چارے پارسا اصحاباں محمد جان
ابابکر صدیق سنا پہلا ایک اصحاب
پھر حضرت عثمان ڈاکھاں تھوڑا گل
پھر لکھاں کچہ حال میں شاہ علی مراد
حال مفصل چوہانڈا ہے میں کراں بیان

تھوڑا بہت انہاں اندا حال کراں اظہار
حال خلافت انہاں اندا کہہ کراں بیان
دو جا افضل بچہ نزل آہا عرشاں
شیخا پارسا رسول دا آہا ابیر کمال
بعد وفات رسول دی جینڈکے چوہان
ختم نہ ہرگز ہوئی ابیر سالہ جان

باب پنجم در بیان شرح خلافت حضرت ہر چہاں پارسا اصحاب

اللہ باب آسان کہ حالت چارہ اصحاب
وچہ مدینے شہر جان ہوئی وفات رسول
کروے دفن رسول نوں جمع ہوئے اصحاب
دل انصار ہما جہاں کیتی ابیر
ابابکر صدیق نوں دل مل دین ہما
انصار ہما جہاں پارسا ہے خاص عوام
پہلاں بیعت صدیق دی کیتی شاہ مراد
پکون آہی نبی نے کیتی فوج تیار
وچہ اسامہ اک دے کیتا سا سردار
اچھے مدینے شہر جان ہوئے نہ رواں
خبر وفات رسول دی جان ہوئی مشہور
بعضی خلقت عرب دی ہو گئی مرتد
ابابکر صدیق نوں کہندے سارے نیار
اکٹھے ہوئے اوہ جے آمپادن جنگ
بھڑی ابیر تیار سی کیتی فوج رسول
ابابکر نے اکھیا حکم جو پاک رسول

آکھ سداواں مومنوں اندر پنجویں باب
ہوئے سب اصحاب سی غم دیوچہ طول
گوشہ اندر بیٹھ کے مصوت کرن کتاب
اور پختہ رسول دے بیٹھے کوئی ابیر
اور پختہ رسول دے پاک نبی دے جا
ابابکر صدیق دی بیعت کرن تمام
بچوں کیتی اس تقیہ سرائے عثمان
وچہ مدینے آہی آہی ہے جہاں ہما
ست سہاس دیوان سی ہو رہا اصحاب کبار
ہوئی وفات رسول دی آہی تھوڑا بیان
اندرا سب سے عرب دے ہوئے ابیر
راہ انہاں اسلام دا دتا جلدی چھٹ
ہو گئے مرتد جو بیٹھے لوگ ہمار
تاں پھر پھوڑی فوج بچوں اکثر جوان رنگ
توں اوہ طرفے تمام دے آہی نہ لڑی مول
ہک ذرہ میں اس تقیہ کراں خلافت نہ مول

جیٹری فوج رسول نے کیتی آپ تیار
 دھپ مدینے شہر دے ہووے جنگ شدید
 دشمن کرن توں انہاں توں بھاویں پکے کو
 گھلی طرفے شام دے سنے اسامہ فوج
 ابا بکر نے اکھیاں تڈوں اسامے توں
 کر کے ہوڑ جیتا رٹ پالے سپاہ
 آپس اندر اکھیرے پہنچے یہ صاحبزادہ
 ہووے فوت رسول نہیں جو ہوندے حیران
 جیکر اندر انہاں دے زور نہ ہوندا مولی
 اوپر جیٹری قوم دے گیا اسامہ شیر
 اٹاے سب انہاں دے جو سال اسباب
 بیچا تخت صدیق سا اندر جیٹری سال
 لشکر ہر جا بھیج کے قتل کر آئے سب
 ابو جہل دا عکر مہ آہا وڈا جوان
 حارث دا ایک پت سا اس مشن نام
 اندر سب مشنیاں آہا اوہ سردار
 شاہ عجم دا اسانوں کرے ہمیشہ تنگ
 دل میرا ہے چاہوندا ہواں مسلمان
 کہیا شاہ عجم دا ہن ہے کم ضعیف
 مینوں دیویں حکم جے جاواں طرف عراق
 ہے اوہ رعیت عجم دی ساری نافرمان
 ابا بکر نے اکھیاں چلی توں جنگ مچا
 ابا بکر نہیں ہوئیے رخصت اوہ گیا
 گئے مارے خلوت توں کر دا مسلمان
 سنیاں جیٹری صدیق نے اوہ شجاع دلیر

موڑاں کدی نہ اسوں جو کچھ کرے غفار
 بھاویں حرم رسول دے ہووے سب شہید
 کار خلافت رسول دے ہرگز نیک نہ ہو
 کہیا جاؤ شام وچا اللہ دیوسے اوہ
 کار خلافت رسول دے ہرگز کریں نہ توں
 جو ہوئے مرتد سی دیکھی اندر راہ
 بٹے جو ہیں ایہ شام توں قبضہ کر سں ہو
 تاں ایہ طرفے شام دی ہوندے ناہ و ان
 جاوے ملک شام دل کر دے ناہ قبول
 مار لیا جاوے بنوں بن دے اندر گھیر
 وچ مدینے شہر دے مڑ کے گئے شتاب
 جو ہوئے مرتد سی اندر عرب و حبال
 زور پیا اسلام دا ہوئی عنایت رب
 کئی قبیلے اس نے کیتے مسلمان
 سی سردار مشنیاں رہندا ایک مقام
 دو جے سال صدیق دے کر دے آئے تیار
 میں اسدی تکلیف تھنی بہت ہوئی تنگ
 اس نے پاس صدیق دے آندا توں ایمان
 رعیت ساری اسدی سبکی بہت خفیف
 کوفے دے جو گردے خلقت اہل لفاق
 مینوں دیویں حکم جے کر ساں مسلمان
 مدد تیری گھساں لشکر تیرے وار
 جا کے وچ عراق دے دیندا جنگ نچا
 قائم کر دین توں جاندا جس مکان
 خلعت اتے نشان بھی بھیجا اسوں پھر

ہائے لکھیا اسوں جاویں طرف عجم
 مدد داری بھیجا خالد ابن ولید
 دس ہزار سوار بھی بھیجا اس دے نال
 رخصت ہو کے ٹکے خالد اتے سپاہ
 سارا ملک عراق واکتبا انہاں آباد
 حضرت خالد انہاں تھیں خیمہ کر کے مقرر
 ہوئی ہوئی آوندے آئے گئے اس جا
 گردن تاقہ دے اترا سا پاک جا
 خالد دی بھی پاک جا اترا پی سپاہ
 ساتھ بلند آواز دے خالد کرے خطاب
 پاس میرے اوہ آئیے جیٹھ صلاح کرے
 انہاں وچوں قلعہ دے بھیجا نام یح
 یک ٹپڑی بھی نہ ہر دی اوہ لیا پاس
 کہندا عیسا مسیح نوں دسی نال تیز
 ایہ ٹپڑی ہے نہ ہر دی کہندا میرے پاس
 ساتھ میرے جو صلح توں کر میں ناہ قبول
 اس نہ ہر نوں کھائیکے تر ت گواون جان
 حضرت خالد اکھیا عینوں ٹپڑی دکھا
 کہ لبم اللہ نہ ہر نوں خالد کھادا جان
 اوہ نصاری دیکھ کے ہو گیا حیران
 ساتھ اسوں جو جنگ توں آئے ہیں مردان
 ایہ لگی کہہ کے اس نے کیتا دین قبول
 یک لکھ لکھ ہزار نوں کر کے مسلمان
 اس جاگہ تھیں ہو یا خالد پھیر دوان
 اٹھاواں ہزارا سکے آہے ساتھ جوان

مار علاقہ عجم دا او تھے پا قدم
 سارا صحاب رسول دا عالم شریف
 ہوویں اسدی تاریخ اندر ہر حال
 اندر ملک عراق دے گئے جو عالی جاہ
 آون استقبال توں سب سردار بلاد
 کوہ اوچی طرف سا لگے دوزخ سفر
 جنگ مشنا کفر تھیں جس جا کر داسا
 خالد تابیں دیکھ کے راضی ہوئے گیا
 وچ نصاری قلعہ دے آہے رو سپاہ
 بھیج دیو کوئی قلعہ تھیں میرے پاس تاب
 عزت دے جے صلح تھیں لڑکے ناہ کرے
 عربی آلا بولیا بہت نہ بان فصیح
 خالد ابن ولید نے ڈھکھٹا نال قیاس
 میں اندر اس پڑی دے آندی ہے کی خبر
 آندی میں اس واسطے حضرت کیریا قیاس
 زندہ مر کے قلعہ نوں پھر نہ جاواں مول
 جاواں مول نہ شرم تھیں مر کے چھ مکان
 وقتی جدم اس سائے خالد لبیدا کھا
 اٹھ نہ ہر گئے نہ ہر دیا ہو یا جان عیسا
 جاگے اندر دم دے لگا کرے ہر لکھ
 عینوں لشکر آندی ہے ایہ ہر لکھ انسان
 سی اندر قلعہ دے دیر نہ کیتا مول
 لکھ کے خطا صدیق دی کیتا طرف دوان
 طرف عجم دی ٹپڑی جلدی نال جوان
 ہر مژدہ حکم پاک سا اندر کے مکان

اور کسری دی طرف تھیں حاکم سا گمراہ
 حضرت خاندان اس تھیں ہو یا جنگ تیار
 ہر تارائی گھیرا حضرت خالد حار
 ہر نزدی جو فوج سی دن بقیں نہ گئی
 نہ گئے میدان تھیں کچھ ہوئے قتل عام
 ہاتھی گھوڑے لٹ وے آہے باجہ شمار
 ہر مزد سے سرتاج سا وڈا قیمت دار
 لکھو دم اس تاج دی قیمت آری جان
 گھلیا حصہ پنجواں شہر دینے واد
 ہر مزدی جان قتل واکسری سناں حال
 کسری نہ پئی اکھڑے دل تل سے پوزیر
 اسفوں لکھ فرمان توں کرے مقابل جا
 قاروں وے دل لکھیا کسری نے فرمان
 جا کے خالد پاس توں تارت مجاویں جنگ
 جہڑے کا نہ قید وے آدن بند لوہان
 قاروں اگے جان گیا کسری وافرمان
 سن کے خالد شیری ہوئی تیار سپاہ
 موضع وچہ مدارسا قاروں ناں بدخواہ
 خالد ناں مقابلہ ہو گیا اوس جبار
 نا لے خالد شیر بھی ہو یا جلد تیار
 دھو میاںوں جنواں ترکش اپنے کمان
 حملہ کر کے جا پئے غازی شیر جوان
 گزراں تیغاں بہ چھیاں نیزہ تے شیر
 زندہ قاروں پکڑے آندا خالد پاس
 قاروں و لپول و پکڑے کسری نے شیطاں

اس دے مقابلہ ہو یا اندر راہ
 دوہیں طرفیں فوج نے دھولی تلوار
 آخر اسفوں مار یا خالد شیر خدا
 ہر مزد چہ میدان دے نظر نہ آیا ہی
 لٹ لیا سب غازیوں ڈیرہ اوہ تمام
 کپڑا لٹا انہاں کچھ ہزار
 خالد اسفوں مار کے آندا تاج اتار
 خیمہ تبنو پالکاں کی میں کراں بیان
 باقی واسب وڈیا غازیوں تارے جا
 پکے کردا مصلحت سب امیراں نال
 قاروں ہے افواج وچہ تیرا وڈا امیر
 دشمن تیرا پکڑے حاضر کرے لب
 فوج پنجاب ہزارے جلدی ہو روان
 مارے لشکر اسارن وچہ کرے سنگ
 طرف میری توں انہاں توں زندہ کریں فرمان
 لشکرے کے اپنا ہو یا اوہ روان
 قاروں دپول رٹ پیا اگوں واد ہوا
 راتیں آکے اترے آہے روسپاہ
 لشکر سارا نال لے قاروں آئے کھڑا
 دوہیں طرفیں فوج نے دھولی تلوار
 بجلی وانگوں چمکدی آری وچہ جہان
 دھو تلواراں دل پئے موسیٰ شیطاں
 قاروں دی سب فوج توں وڈو گتیا دھیر
 سختیں پاتھوڑیاں سنگ کیتا خناس
 ہک نہ نظری آئی آوے نا فرمان

کافر ہو پیا قتل سی اوتھے تہہ ہزار
قاروں ضدی دچہ سا کیتا اس سلام
دچوں قوم کفار دے جوسی بند لوان
جنہاں مول زنیالی ظاہر دین اسلام
جو کجہ آیا لٹ دا اوس دا خیمہ سب
باقی واسب و نڈیا غازیالی تانی چا
خالد دے سب سخی دچہ غازی کون دنا

جو کوئی زندہ رہ گیا نیا بازی مار
کافر ہوئے خواہی فتح ہوئی اسلام
چھڑ دتے اوہ قید تھیں آندا جنہاں لکھن
انہاں تانی غازیالی چا کیتا تسلام
بیج دتا صدیقی تے شہر دینے تھیں
ہوئے امیر کبیر سی جو آہے فقرا
رب سلامت اسوں رکھے کھے ہر ہر جا

خالد نزل ہن چھڑ کے ابا بکر دا حال
طوت دینے آتوں مسلم اللہ ت مال

احوال جنگ دم و معزول شدن حضرت خالد رضی اللہ تعالیٰ

دچہ دینے ہن ابا بکر صدیق
خطبہ سننے واسطے جمع ہوئے اصحاب
حمد ہزاراں رب نول جو ہے ہک امیر
جنوں چا ہے شاہ تھیں کردا چا فقیر
کچے حمد خدا پیکر نیوں سب اصحاب
فتح ہوئے اسلام دنی دل دچہ کردے یقین
اندر لکے رسم میں بھیجاں حیار امیر
چارے اکٹھے ہوو کن اندر بیٹری حیار
تابع ہوو کن اسدی ساریک ہوو امیر
جدا جدا جہاں ہوو کن لکے فوج سپاہ
عمر بیٹا میں غاص داکیت میں سردار
ابو عبیدہ حصی نول کرساں جلد اوان
بھیجاں میں شہر جہاں نول اوروں لی سالار

میراوپر بیٹھے سدرے سب رفیق
خطبہ پایہ صدیق نے کیتا شروع شباب
واقف ہے ہر چیز دابا شاہ اندا شاہ
جنوں چا ہے غیب تھیں لست دے کثیر
کر دیا ائی روم دے اندر جاشتاب
کر دتیاں جی جنگ دی سارے اہل یقین
جہی جہی سب اپنی کرساں اوہ تدبیر
ابو عبیدہ ہوو سی بھیاں دچہ اسرار
چلن اسدے حکم تے جو کرساں تدبیر
آپ اپنی فوج دچہ ہوسن عالی جاہ
طرف فلسطین اسوں بھیجاں کراں سالار
بھیجاں حضرت معاویہ طرف دشت کچھان
ایہ خطبہ پڑھ ہوو کن اتھ پیا سالار

ہک ہک دی سی تابع ست ہزار اسوار
 وچہ فلسطین عمر دال شکر جہوں گے
 آون فوج اسلام دا ہر قل سنیاں حال
 بھائی چھٹا اپناں پھٹا آیا اوس جا
 ہر قل وچہ انطاکیہ کر کے جمع شتاب
 وچہ فلسطین فوج کی سب پنجاہ ہزار
 ابابکر صدیق لڑی عمر کر کے تحریر
 وچہ فلسطین فوج ہے ہیں پنجاہ ہزار
 ابابکر صدیق نے پڑھیا خط شتاب
 تن ہزار سوار سے پاسی عمر دے جا
 تن ہزار سوار لے جاندا اوہ مردان
 نالے ابو عبید بھی پھپھوں ملیا جہار
 خالد نوں صدیق نے لکھیا ایہ فرمان
 وچہ فلسطین عرب ہے نلے عبید شیر
 اندر ساری فوج دے توں ہو یا سوار
 پڑھ کے خط صدیق دا خالد ہو یا روان
 وچہ فلسطین خبر ایہ جسد مہوتی عام
 موضع اخبار دین لے ہوئے جمع کفار
 جمع کیتا ہر قسم دا جنگاں دا اسباب
 حضرت خالد کے تھیں سنیاں ایہ بیان
 فخری اخبار دین دل کر کے کوئے تمام
 دو لکھ تیرہ ہزار سی اوتھے جمع کفار
 آخر ہو یا مقابلہ دونوں صفوں تیار
 حمد کیتا غازیوں سمی فوج کفار
 کافر اندر جنگ دے مویا تیمہ ہزار

ہر ہر طرفے ٹپے سارے ہوتیار
 ہر قل نام بادشاہ وچہ فلسطین سا
 ٹپا طرف انطاکیہ شکر لے کچھ نال
 وچہ فلسطین شہر دے کر کے کار روار
 طرف فلسطین بھیجا جنگاں دا اسباب
 جنگاں دا سامان بھی آیا سب تیار
 جو سی وچہ انطاکیہ ہر قل دی تدبیر
 جنگاں دا سامان بھی آیا سب تیار
 بھائی سا ہک سعد دا اوسوں کر و خطاب
 مدد کر توں عمر دے ہرگز دیر نہ لار
 طرف فلسطین ٹپیا ابابکر مردان
 آیا شیر خلیل بھی اس ول داگ اٹھا
 عجوبوں جاویں روم نوں ہوئے جلد روان
 اوتھے فوج کفار دی جمع ہوئی پھر ٹھہر
 طرف فلسطین جانوں کریں نہ مولیٰ قرار
 دا ہو واپس آیا اندر روم جہان
 غازی ہر طرف تھیں ہوئے جمع تمام
 لشکر دا کچھ انت نہ آسے باجہ شمار
 گزداں نیزے بر چھیاں آسے باجہ حساب
 اوپر اخبار دین دے جمع ہوئے شیطان
 نیزے ڈھک کفار دے کر دے جہان تمام
 لشکر سا اسلام دا سارا چہل ہزار
 ہتھیں نیزے بر چھیاں دھو لیں نکوار
 تاب نہ آئی کافراں جاں وچھیں تلوار
 آخر بازی ہار کے نس گئے ہک وار

بچپوں بچپوں کس مارے غازی نیزہ تیر
 مال تھا عیس لٹیاں سونے دے انبار
 خمیہ تنہ پائیاں ہو رہی سار دم
 لٹ تاسم غازیال جمع کیتے ہک جا
 حضرت خالد لکھیا اس فتح و ا حال
 پڑھ کے راضی ہو یا ابابکر مردان
 ہرقل حال شکست داس کے ہیبت کھا
 سدا امیراں اکھڑے جوسی دوسے دلیر
 لشکر و چہ انطاکیہ جو سا ہرقل پاس
 خالد ابن ولید نے سنیل حال سنگ
 فخری اخباریں تھیں کوہ کیتا اس شیر
 موضع پاک پر ہوک چہ اترا اسدے پاس
 ترے لکے فوج کفار دی آہی و چہ شمار
 ایہ گل اکھی کے نے خالد اگے جا
 ہوتے نظر اسلام و لشکر بہت میل
 خالد کہیا ہج ہے رب دی طرفں جان
 اندر بھڑاں ہتیاں جاوڑے ہک شیر
 رومی بھڑاں دانگ ہیں غازی سار شیر
 لشکر بہت کفار تھیں ناہیں ہے کج غم
 اندر لشکر اپنے خالد کرے خطاب
 قاصد ہک دیپیل آیا خالد پاس
 ابابکر صدیق نے پائی جان وفات
 اموی جاگہ تخت سے بیٹھا عمر خطاب
 سن کے خبر صدیق دی خالد ہو یا بہوش
 قاصد تائی اکھڑا خالد شیر خدا

تیرین وچ میدان دے نہ خفی ہو شریہ
 ڈھالاں فوری لٹیاں آوے نہ شمار
 گھوڑے ہاتھی اونٹ بھی کی کی کلسیان
 تن کوہاں میدان وچہ زمیں نہ نظری آر
 ابابکر صدیق تھیں دل وچ ہو خوشحال
 خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
 لڑی پشت شریہ دی موت سنیا آر
 کمر فسط سیاہ لوں کمر لڑائی پھر
 کھٹا کیے لڑوا لڑنے لوں خناس
 کہندا فخری و کچیاں ہیں انہاں دانگ
 رشتہ فوج کفار دانگوں لیندا گھیر
 ہرقل دی بھی فوج سی او تھے سب خناس
 لشکر ی اسلام دا چھتی جاں ہزار
 لشکر بہت دوسیاں گنتی وچہ نہ آر
 ایچے کم نہ آو سی ہر گز ہو رہیل
 فتح اوپر فوج ہے جس دیوے رحمان
 سبناں تاپیں ماروا ہکی جاگہ گھیر
 مارن فوج کفار لوں رندے اندر گھیر
 سبناں پھڑ پھڑ مارساں رہے نالی کوم
 وچ لڑائی بدروے جو آہے اصحاب
 کہندا اندر کن دے سن لے نیت راس
 دنیا تھیں اوہ ٹر گیا عالی نیک صفات
 اوپر منبر نبی دے پڑھیا جان کتاب
 ظاہر کیتا مول نہ دلوہ کرے خروش
 خبر وفات صدیق دی مول نہ کسی سنا

میرے باجھوں غیر لوں خبر نہ ہوئے مول
 قاصد لوں پھر بھیا خالد کرل بہا
 مینوں اس سردار کوں کیتا ہوگ معزول
 ابو عبیدہ ہو یا لشکر وچہ سردار
 حضرت خالد آکھیا ایہہ بھی کہیں توں
 جسم اوہ کافراں کرسی فتح خدا
 قاصد اگے تھن دے کیتا ایہہ بیان
 ہو آیتناں دی باراں ہزار سوار
 لوکاں اندر ایہہ جان قاصد کہیا حال
 آخر جنگ مقابلہ ہو یاں صفائی تیار
 تیغ دوہتی مار دا خالد شیر جوان
 اس دن جنگ مقابلہ رہیا تین شام
 رومی مویا جنگ وچہ پہل لکھ و پیر ہزار
 غازی تین ہزار سی اوٹھے ہو یا شہید
 خیمہ آہا لٹیا انہاں اٹھ ہزار
 تینو پر دے پانکلاں ہو رہاں چیر
 خالد ساری لٹے لوں جمع کیتا ہک جا
 دنیا تھیں صدیقی نے پائی جان وفات
 اسی دی جاگہ تخت تے بیٹھا عمر خطاب
 میں ہو یا معزول ہاں لوں ہو یا سردار
 ابو عبیدہ ہو یا سن کے خبر ہیران
 خالد تیری جان سنے رحمت کرے خدا
 خبر جے ہوندی غازیوں ہونڈے سب مول
 بعضے لوگ جو عرب دے بعد وفات نبی
 حضرت خالد پھیا آہا تھن صدیقی

سن کے خبر صدیقی دی ہون لوک مول
 رہندا میں تے عمر سا دل وچہ بہت خفا
 قاصد کہیا سچ چا سوچہ فرق نہ مول
 ایہ خط عمر خطاب نے لکھیا چا ظہار
 وقت نہیں ایہ کہن داتینوں کہند ہوں
 تاں میں حالت دیو ساں سارے آپنا
 ابابکر صدیقی ہے راضی وچہ جہان
 سست نہ ہو و جنگ چہ سب رہو پیشا
 غازی سارے ہو گئے دل اندر خوشحال
 لشکر خالد شیر دا دھوپا تلوار
 کوئی نہ اس دے سامنے آوے نہ فرمان
 آخر چھڑ میدان لوں رومی گئے تمام
 نس گئے میدان تھیں آخر غازی ہار
 انہاں شہادت مرتبہ دتا رہ مجید
 آپے سارے رشتی وڈے قیمت دار
 شراں کئی قطاری گھوڑے بہت عزیز
 وڈن ویلے آکھیا سنی عبید بھرا
 ہن اوہ وچہ جہان دے ہرگز نہیں جیاں
 دو جایاں رسول دا خاصا ہے اصحاب
 اندر ساری فوج دے خالد کہے پکار
 اساں وفات صدیقی دی خبر نہ ہوئی جان
 تیں ایہ حال صدیقی دا رکھیا آپ لگا
 فتح نہ ساڈی ہونڈی ہرگز کے رسول
 ہو گئے مرتد کی رستہ چھڑ رہی
 ہو را اصحاب رسول دے آپے مال رشتی

مرتداں دے قتل توں ہو یا ایہہ مردان
ایہ بھی پاک سردار سا ہو گیا مرتد
اس نے خالد رو برو کلمہ پڑھیا چا
مالک تاپیں مار یا دتی نہ امان
بعد ظہور اسلام دے کیوں کیتا مقتول
نالش پاس صدیقی دے سادی ہوئی جان
ثابت مول نہ ہو یا ابابکر دے پاس
اس وقت وچ عمر دے زور نہ آتا مول
ایہ بھی سنیا کسے تھیں حضرت عمر ولیر
اوسدی دیکھ بہادری دینا ہے انعام
اس تھیں حضرت عمر سادل دے چہ خفا
اند ر لکھ اپنے رہیا اوہ سردار
غفلت کیتی مول نہ تاں پھر خالد شیر

مالک پت لو برہ دا آہا کسے مکان
خالہ سہیلی پکڑیا یک جگہ دے چہ تہ
اوہ منافق جان کسے کیتا قتل اٹھا
عمر ہو یا بد ظن سا اوہ اسدے جان
اس تھیں عمر فاروق نے کیتا ایہ سزول
ابابکر نوں اگسا ہے آون ایمان
دل وچ عمر خطاب دے آہا اوہ دھاس
وقت جو آیا اس دا کیتا اوہ معزول
جو کوئی لڑے کفار تھیں اگے خالد شیر
دولت تے ہو رہاں بھی ہو کر کے اکرام
سرداری سب فروج دی دتی چا اٹھا
ہو یا ابو عبیدہ اتاں پھرتا بیدار
مرد اباجہ نہ فتح تھیں جنول کیا اوہ شیر

احوال وفات حضرت ابابکر صدیق رضی اللہ عنہ

ابابکر صدیق رضی اللہ عنہ کی حالت کمال صفات
ابابکر تھیں خدا کا کردار پاک بہود
پاک دینے وچ سی عورت وڈی مکار
دیہہ توں نہ ہر صدیقی لئی کہند اوہ مرد
جو کج کہیا بہود تے شیاں اوس مکار
ضیافت میری کھا توں حضرت دے اصحاب
ٹہر باوہ صدیقی سا اس عورت دے نال
کھانے اندر جا چکے دے پوسے نہ ہر دلا
فانرخ ہو طعام تھیں آیا گیری شباب

جیونکہ وچ کتاب دے سنول نیک صفات
کہند امرے صدیقی جے تیں ہوداں خوشنود
اس عورت نوں سدے کے کہند اوہ مردار
میں تھیں انعام تھیں بہت کراں خوشنود
ابابکر نوں اکھڑی بکرن اوہ مردار
کیتا طعام تیار میں چلیں اکھڑتا ب
دیندی جا امیر نوں اوہ پر فرشی بہال
ابابکر صدیقی دے اگے دھرتے بیا
گہری کیتی اوس تے ہو یا جگہ کباب

ہر ساعت قے ہو وندی ہوئے گیا بیہوش
 جدم اسنوں پچن دی نظر نہ آئی اس
 کہند امیر وقت سے نیڑے آئے گیا
 میرے پچوں جنوں سارے کرو قبول
 عرضاں کرو سارے اگے سارے یار
 آپے تخت بہال تہا حاضر ہیں اصحاب
 عمر جو اوپر تخت دے بیٹھے ہو امیر
 ابابکر صدیق نے کیتا ایہ خطاب
 رکھاں سر دے پیٹھ میں جد اکھ کے نام
 رخصت ہو صدیق تھیں گھریں گئے اصحاب
 آخر دل وچ سو ترح کے کیتی ایہ تدبیر
 دل دیوچہ صدیق نے کر کے ایہ تدبیر
 کا نڈا اوپر لکھیا حضرت عمر خطاب
 پیٹھ سر ہانے رکھ کے ہو یا پھر غموش
 ڈنگ لایا سا سپ نلے نہانوں وچ غار
 دوہاں کیتا نہ ہر حال اندر یک وجود
 سن اصحاب رسول دے روون ڈھاپاں نام
 وقت وفات صدیق نے کیتا سا فرمان
 جنوں روخہ بنی دالے جاو اس دا
 تاں پھر حجرے بنی دے دفن کیتا مزار
 پیٹھ سرانے جائیکے ڈٹھا سب اصحاب
 دیندے عمر خطاب نوں لہل تخت بہا
 معینوں اوپر تخت دے بہنا نہیں قبول
 جنوں خواہش تخت دی غرض نہیں قبول
 حاجت ہے ایہ تخت نوں تینوں لئے بہا

اندر اس دے نہر نے کیتا وڈا خروش
 سب اصحاب رسول دے سد بہائے پاس
 باقی دم کوئی رہ گیا ہو سناں از حد
 اس دیتا میں سوئپ کے جاواں تخت قبول
 ایہ کم تیرے دس ہے توں ساڈا سردار
 جنوں چاہیں تخت تے باجھوں عمر خطاب
 امرت مری خوف تھیں دیوچہ کر تدبیر
 اس کوئی تدبیر میں دیوچہ کراں شتاب
 اس نوں سب اپنا دل مل کرو امام
 کیتا فکر امیر نے دل دیوچہ شتاب
 رعیت اندر چاہیئے نرم نہ مول امیر
 کہیا لالہ تخت دے ہے گا عمر امیر
 اوپر تخت رسول دے بیٹھے اوہ تبار
 جگہ نہر نے پیریا آہا وڈا جوش
 اس نہر دا اثر بھی آہا اندر دار
 پڑھدا نال زبان دے کلمہ اتے درو
 دفن کرن دے واسطے آخر ہوئے تیار
 لے میرے تابوت نوں باہر سو رواں
 جے در روخہ پاک دا آپے کھلی گہراں
 اندر حجرے عائشہ جیوں آہا فرمان
 لکھیا اندر اس دے آہا عمر خطاب
 نہ خلافت میں کراں کہیا عمر سنا
 ناں ایہ بیٹوں جو وی ہرگز کسے سول
 بیٹوں تخت رسول دا کردا آپ قبول
 بہ قول اوپر تخت دے دیوچہ نہ لالا

آخر عمر خطاب دا پھڑ کے ہتھ علی رض

دھر کے تاج بہانیا اوپر تخت نئی

احوال خلافت حضرت عمر خطاب رض

آپا یاد رسول دا حضرت عمر خطاب
اندھ ہر ہر جنگ دے رہیا ساتھ رسول
مکہ ہو یافتہ جاں خیر اتے عین
وچہ زمانے عمر دے شہر کفار تو دے
قاوینہ تے جھڑی بھی سور و مشقوں روم
ہور ملک یرموک دا بیت المقدس یاد
ہور ملک امواز دا انہا وندا اتے مصر
ایہ زمانہ عمر دے ہوئے فتح تمام
چار ہزاراں سواراں بٹیاں اس زمان
منبر خلیفے واسطے نو دے ہک ہزار
ابابکر دے وقت وچ کسری دا احوال
چھڑا باقی رہ گیا اوہ ہن کراں بیان
اندھ وقت صدیق دے ہو یا مسلمان
ہن اوہ ویلے عمر دے آیا دو جی وار
گیا عراقوں شام نوں جدم خالد شیر
پھپھوں ملک روم تے قبضہ کیت حبا
شکر جے کچھ اپنا دیوی میرے نال
ماراں حاکم روم نوں جے دیوی فرماں
اوپر منبر جاسکے کہیا عمر خطاب
اندھ ملک نوشیرواں جا چاؤ جنگ
ساتھ مشا بھیجا ہک ہزار اسوار

ایہ امیر المؤمنین حضرت دا خطاب
اندھ اعد دے جنگ وچہ آپا ہر شمول
اندھ جنگ توبک دے ساتھ آپا یہ عین
فتح ہوئی سہی بھوتوں ہک ہزار چالی
ہور نصیبین غنڈالاں ہوئے کمر معلوم
توبہ تے ہو را حطین دین کیتا اظہار
فارس تے ہو را صفہاں ہور ملک نستر
انہاں باجھوں ہور بھی ہوئے بہت مقام
دیر چار ہزار سا ہو یا تدوں ویراں
وچہ زمانے عمر دے ہوئے ایہہ تیار
ہے میں آکھ سنایا کر کے ویکھ غیاث
ہک مشنا نام ساچھے ہو یا عیان
آپا گیا عراق نوں نے کے اوہ فرمان
اگے عمر خطاب دے کیتا اوس اظہار
شہر جو خالد اپنے کیتے آہے نہ پیر
میں خاطر تے روم دی خالد نال گیا
تال اوہ شہر چھڑا دساں کر کے جنگ جلال
اس کھیتی حضرت عمر حیاں نبیاں ایہ بیان
اندھ ملک عجم دے جا کے لڑا وشتاب
مارو کا فر عجم دے جا کے لڑا وشتاب
کہنزا دہ ہور بھی بھیجاں کر تیار

نالے ابو عبیدہ نوں لکھیا ہک فرمان
 ابو عبیدہ روم تھیں آیا وڈر شتاب
 ساتھ شتا لیا اوپر ہک مکان
 شاہ نجم دی طرف تھیں رستم ساہک جا
 رستم فوج اسلام واحد م نہیاں حال
 جلدی کیتا اس نے جنگاں داسا مان
 فوج اندر جاپان نوں کیتا اس سردار
 سن کے خبر عبیدہ بھی اس دل ہو یا روان
 سن کے خبر جاپان نے کیتا جنگ تیار
 غازیوں نے جاپان نوں کیتا پکڑا سیر
 کچھ نہٹے کچھ بندوچہ کچھ ہوئے قتل عام
 غازیوں نے سب لہیا روپا درم دینار
 رستم پاس شکست دی کسے سائی بات
 لشکر نوں کچھ نالے جلدی ہو تیار
 ساتھ انہا ندے جا یکے لگا پڑا پاؤ جنگ
 فوج ہوئی شاہ روم دی اسدیناں تمام
 نرے آکے اترے جتے فوج اسلام
 رستم دیول لکھنا نرے نا معقول
 بھیجیں مدد واسطے شکر کر تدبیر
 سدا میراں اپنے رستم کرے بیان
 جالینوس امیر نوں دیکے فوج سپاہ
 رستم جالینوس نوں کروا جلد تیار
 رخصت جالینوس ہو آیا نرے دل
 اندر قلعہ سقا طیبہ سی نرے سا بے پیر
 وچہ سقا طیبہ انہا نرے ہوئی جمع سپاہ

ادی ملک عراق نوں روموں ہو روان
 کر کے کوثر دومتزلاں حضرت و احباب
 اندر ملک عراق دے جاں ایہ گیا جوان
 حاکم سا اوہ عجم دا کافر اتے جفت ر
 ابو عبیدہ آیا لشکر لے کے نال
 یتھہ ہزار اسوار نوں کیتا اوں روان
 بھیجیا ابو عبیدہ تھیں لڑنے نوں مردار
 آیا طرف مخالفان واہو واہ جوان
 ہو یا جلدوں مقابلہ دھویئے تلوار
 نس گئی میدان تھیں ساری قوم شریہ
 کوئی وچہ میدان دے رہیا ناہ بدنام
 گہڑاں نیرے برچھیاں اوے ناہ شمار
 نرے ہک سردار نوں سدہ کے بد ذات
 اندر ملک عراق دے آئی سالوں ہا
 کر توں فوج مخالفان اندر اندر تنگ
 رخصت ہو یکے پڑیا رستم تھیں بدنام
 تنبور لائے پائلاں خیمہ ہو راہ تمام
 فوج بہت اسلام دی انت آو گول
 جو نرے لے لکھیا رستم پڑے شریہ
 کہیا امیراں اسنوں جلدی کر فرمان
 گھلیں طرف مخالفان کسی مار تباہ
 لڑیا اس دے نال سا لشکر باہر شمار
 منزل منزل آیا لشکر جموں چل
 آیا جالینوس بھی اوے طرف شریہ
 کن صلاح حال پیچھے کے او نویں وہ گراہ

سبیاں ابو عبیدہ نے ہوتے جمع شریہ
طرف سقا طیب ہو یا ابو عبیدہ روان
سن کے باہر قلعہ تھیں آئے لڑن شریہ
نس گئے میدان تھیں عجی حال تباہ
نرسی نس میدان تھیں رستم طرف گیا
اندر قلعہ سقا طیب کو رہیا نہ مول
فسیا جالینوس ساحس دم چھڑ میدان
جاندا چھے اسد کے ابو عبیدہ امیر
اگے آیا امنازدے تابی ہک دریا
پلی ہک جلد بنا وندی دل کے فوج سلام
اس جا ابو عبیدہ نے کیتا جا کے جنگ
رستم دیول جا وندا ایہ بھی نس شریہ
سارا ملک عراق داکیت فتح خدرا
دختر سی شاہ نجم دی اسدا نام توران
بہن جادو ہک سا اسی دانام وزیر
ابو عبیدہ فوج نوں کیتا ایہ فرماں
بعد نمازوں فجر نوں غازی ہوئے تیار
ہو کے صفیاں کھوندے ہاتھی دیو میدان
اگے ہاتھی گھوڑیاں ناسی ڈٹھے مول
اگے ابو عبیدہ دے کسے سنایا حال
سن کے اوپر زمین دے غازی کرنا نزول
پیر پادہ ہوئیے آئے ول میدان
اندر سارے ہاتھیاں ہاتھی سا سردار
اس ہاتھی دے خنڈ نوں کرا اوہ جدا
غصہ تھیں اوی فیلی نے پکڑا ابو عبیدہ

اندر قلعہ سقا طیب کر دے ہیں تلمیر
چاروں طرف قلعہ دے اندر بیچے جوان
سنے عیدے فوج نے وصولی شمشیر
ولگ ولگ پھول مار دے غازی ہوا
نرسی تابی ویکھے کے ہوش نہ رہی بقا
قلعہ جوادندر قلعے سا غازی کرل حصول
دائیں جا کے اتدے ہک جنگ حیران
شکر بھی کچے ساتھ لے جاندا کر تیر
لکھیا ابو عبیدہ نے پلی ہک کر تیار
فجرے جالینوس نوں گھراں جا تمام
نس گئے میدان تھیں وختوں بھی لنگ
رستم تابی ویکھے کے جلی گئی تیر
اندر قلعہ سقا طیب داخل ہوئے جا
اس نے حال شکست داسنیا چڑی بیان
کہندے اسنوں جنگ دی کر کوئی تدبیر
مجرے ماراں کافراں تابی وچ میدان
ہو کے بہادر بجم دے ہاتھیاں تلے سوار
غازی گھوڑے پھڑکے آئے شریہ ان
ہاتھیاں طرف نہ جادندے گھڑے کھول
وڑے نڈرے ہاتھیاں مرے ہر حال
کندے اول ہاتھیاں نوں کرے مقتول
بھٹے ہاتھی غزیاں مارے کسی مکان
ابو عبیدہ اسی دل دھوہ پیا تلوار
مڑیا ابو عبیدہ بھی ہاتھی مگر سپا
بن جیون دی اسنوں مول نہ ہک تیر

الوجہ یہ ہے شہید ہو جاندا طرف بہشت
 عبداللہ جا بد بخت نے اوپر جادریا
 نہ غازی کوئی نس کے لگے نہ دریا
 ناں ایہہ مڑ کے جنگ تے قائم ہوئے پھر
 غازی جدم نس کے آئے اس مکان
 وچہ دریا گریب کے اچھے ہوئے شہید
 گن کے دتا اونوں پیہہ ہزار اسوار
 بھجوں جادو دھپا اونوں ہوتے تیار
 غازیوں تابیں ملیا پھیلے اوسے جا
 کر کے جمع اتار دا غازیوں نوں ہک جا
 نسے ہو جے موت تھیں موت نہ دیسی چھوڑ
 موت ہوئی جے آونی گھر چہ جاسی آر
 کہنے تھیں پھر اوسے مڑے پھر تلوار
 جال ایہہ پئے کفر اوسے اوپر ہو دلیر
 جاں ساری دریا تھیں نہی فوج شریہ
 ڈیرا کیتا غازیوں مڑ اوپر دریا
 خطرہ قوم کفار دا آہا انہاں ضرور
 جاں سب فوج اسلام دی لگے گئی دریا
 اندر موضع نیس دے ڈیرے کرے جاد
 پچھے قوم کفار دی کردی سی قتل عام
 اونے چار ہزار سی غازی ہوئے شہید
 وچہ دینے نس کے آئے دو ہزار
 باقی تن ہزار سی رہے مٹا پاس
 مدد اس دی واسطے عمر کرے تدبیر
 لشکر وچہ چہرے نوں کیتا چا سردار

ڈٹھا فوج اسلام نے نیٹے کھا شکست
 پئی نوں جلدی توڑیا ڈھل نہ گیتی کا
 ساتھ جہالت اس تھیں ہوئی آیہ خطا
 رستہ جلدی نہ لہسی ٹرسن ہو دلیر
 ٹوٹا پئی نوں دیکھ کے بہت ہو گھبران
 لنگھ گئے کچھ پار بھی قوت ناں مزید
 خونیا تھیں پنج سو ہو یا ناں تیار
 آئے مقابل اترے اوہ سارے بدکار
 نام مٹنا یاد کرے شکر وچہ جو با
 کہندا ڈرو نہ موت تھیں عاف حال خدا
 اس تھیں ڈر کے نہ پوئسوناں ناں منہ موڑ
 موت نہیں جے آونی کیرا مارے چا
 پوندے قوم کفار نے اوپر دوجی وار
 جو سی اگے مار دے مڑ کے نسے پھر
 غازی مڑ کے اترے آئے بہت زہیر
 پار آون دے واسطے پل ہک کون تیار
 دشمن پھیلے ایکے پاؤں نہ فتور ا
 پل تابیں جھٹ توڑیا خوف مخالف سا
 جھڑی زخمی فوج ہی لگے کمرن دوا
 آخر غازی جادو دے وچہ دریا تمام
 کچھ ڈبے دریا دے اندر تدر مزید
 ڈٹھا حضرت علیؑ نے دل ہو یا ہزار
 نیڑے موضع لہیرے کاترے نیت واس
 رت ہزار اسوار نوں دینا گھل امیر
 طرف مٹنا لکھیا حضرت عمرؓ سوار

لکھیا اوس حیر دی کریں وڈی آغلیہ
 دو جواری عجیباں پھیر کیتا سا مان
 طرف ثنا رپا شکہ لیے نال
 لکھیا ہو یا حیر واپو پھیر خطاب
 طرف علاقہ اپنے گیا ثنا زور
 ہوئے کیا اسلام واد پھر ہزارا سوار
 دوویں صفایں مقابلے جہاد ہو کھڑے
 گھوڑا اوس غرور تھیں پھیر وچ میدان
 پھلی طرف تیر روی نکل تیر گیا
 اس غازی نے وڈے کے کیتا سیسی جدا
 بے سر ہو کے فوج سب چھڈ گئی میدان
 ہک لکھ پورا عجم واد ہو یا مقتدر
 اتنا اندر لٹ دے ہو یا مال حصول
 اوس فوج دیوچ سا وڈا ہک بازار
 رکھدا کر کے جمع سا اوس وچ مال حصول
 نعل جواہر لٹیا سونے دا انبار
 تڈوں ثنا بھیجا اونٹ ہزار لدا
 ہوئی خبر بازار دی جہاد اندر تمام
 اندر ملک عجم دے نڈے خبر شریہ
 بندہ جہاد سا عجم دے اندر سے شاہ
 اپر ثنا سواروں لکھیا سن کے حال
 شکہ اسی دے پاس ہے جدا نہیں شاہ
 لکھیا ہو یا اسدا پڑھیا خطاب
 اپنے اپنے ملک تھیں جمع کرو سوار
 طرف ثنا لکھیا نالے ایہ شرمان

حکم نہیں سب اسدا ہر کر پیا مکیم
 ہک ہزارا ہزارا نول کر کے جہاد مان
 لکھیا سب حیر نے طرف در بندہ مال
 پنج ہزار سواروں ویندا پھیر خطاب
 کر کے جمع سپاہ نول آن ہو یا موجود
 ساتھ کفار مقابلہ آخر ہو یا تیار
 گھوڑے لیے ہران بھی جہاد نال چھ
 مار یا تیر اسلام تھیں اوس ول یک جوان
 گھوڑے اتوں زمین تے ڈکا کر دیش کھا
 اگے جہاد تیر دے حاضر کیتا جا
 پیچھے پونڈے انہا ندے غازی شیر جان
 لٹ لٹ سب غازیوں انت نہ ہو یا مال
 اگے کدی نہ لٹیا آ پا کے سول
 شاہ عجم واد مال سا اور کتے باہر شمار
 اگے کدی نہ لٹیا آ پا کے سول
 عاجز ہوئے لیجان تھیں اتنا ہو یا ہمار
 طرف دینے عمر تے نعل جواہر سا
 عجیبی کر دے مصلحتاں ہو کے جمع تمام
 طرف ثنا آیا لے کے فوج حیر
 کہندا ہا کے آپ ہی کریاں مار شاہ
 بندہ جہاد بن جنگ اکری سا کربال
 لکھیا ثنا بھیجا طرف عجم خطاب
 جو عالی کی عمرو دے لکھدا انہاں شاہ
 بھیج میری طرف نول کر کے جہاد تیار
 نول اکرا ملک عجم تھیں ہو کے ہران

وجہ علاقے اپنے ڈپرہ کرتوں آو
 وجہ علاقے اکتل لشکر سے متادم
 فوج ہوئی کچھ جمع جاں نال پھر لڑی جنگ
 نالے فوج مخالفوں دی بھی رکھ خبر
 طرف مشنا لکھ کے ایہہ خط کرے روان
 لکھیا کی جو عاملان تائیں عمر خطاب
 طرف مدینے بھیج دے کر کے جمع سپاہ
 کرے ارادہ آپ بھی نالے عمر خطاب
 کہیا حضرت عمرؓ فوج حضرت شاہ علیؓ
 جے فوج اسول جاوسیں ایٹھے رہی کون
 چھے تیرے اس جگہ کھڑا کرے کار
 کہنے تجھیں شاہ علیؓ فوج عمرؓ سپاہ اس جا
 ہوئی فوج اسلام دی اس دینا ل کثیر
 بھیجا سعد وقاص فوج تیری مدد فوج
 تابع رہا اس دی فوج تے ہو رہا ترب
 ست ہزار سوار بھیجا اس دینا ل
 رخصت ہوئے مگر تجھیں ہو یا سعد رواں
 قادر دے وجہ جابیکے ہوئے جمع تمام
 فوت مشنا ہو یا ساتھ رضا خدا
 بھیجا پھوپھو عمرؓ نے شکر مدد ہو
 سب قبیلہ عرب دے جو آبے سردار
 حضرت عمرؓ خطاب بھی کر دا بہت تاکید
 نہ وجود تے جابیکے کیتا کے بیان
 لشکر ہوندا جمع ہے اوٹھے پے دیپے
 لکھیا اس شریہ نے رسم تے فرمان

باپھوں میرے حکم تجھیں کریں نہ مولیٰ غزا
 شکست ہوئی اپنے اونٹھے دیہہ آرام
 ہرگز فتور دی فوج تجھیں نہ چاوت جنگ
 ارادہ اچانک آسکے دیوں نہ ضرر
 عمل کیتا پھر اس نے جیوں کیتا فرمان
 اوہاں نے بھی فوج فوج کیتا جمع شتاب
 طرف مشنا بھیجا اگوں عالی جاہ
 کہند املاساں آپ ہی جا کے عمر شتاب
 بیٹھا بھیج دینوں لشکر فوج بھیج
 تیری جگہ تخت دی اوپر بہی کون
 تیرا جاون اس جا مول نہیں درکار
 بھیجا سعد وقاص فوج جا مشنا دار
 طرف مشنا عمرؓ نے خط کیتا تحریر
 دل سے اندر جنگ و افکار نہ کرنا فوج
 دہیں نہ ہرگز جنگ تجھیں دیسی فتح خمیر
 کھٹے ہوئے اترو ہک جگہ فی الحال
 طرف مشنا آو دے ہوئے جلد رواں
 اکھٹے ہوئے او تیرے اوپر یک مقام
 رمل غازی اسوں دفن کرن ہک جا
 جمع ہوئے جاں یکجا آیا اندر زور
 آپے طرف سعد دے پیادہ تے اسوار
 جا کے اندر عجم دے مار د قوم پلید
 اکھٹے دشمن ہوئے قادر سپہ چہ جان
 قوم جو سی وجہ عرب دے اوٹھے حاضر
 سٹھ ہزار اسوار لے جلدی ہو رواں

پڑھ خط اس شریعتی فوج تیار
 لکھیا حال وقاص نے طرفے عمر خطاب
 یزید جو دے پاس توں اول کھلی دکیل
 جے اوہ رب رسول اتے لے آئے ایمان
 جے نہ منے اوس نے دتا صاف جواب
 ایہہ خط لکھ کے پھرنے کتا جلد روان
 نھان اتے میزہ کھلے اس دے پاس
 اللہ تے رسول گواہ منے فرماں
 جے اوہ منے مول نہ حکم خدا رسول
 جے اوہ دونوں شرط قہیں لکھیں کہ دیکھ
 نھان اتے مغیرہ جاوندے اسدے کول
 سن کے سب کلام توں کہیا اوس مکار
 راہزنی تے چوریاں کر دے کم خراب
 انج تساوے وچو پے آیا ایڈا زور
 کہیوں میریوچہ ملکے سے پایا آفساد
 جیکہ میرے پاس ہو کر دے تہیں سوال
 اگوں کہیا نھان نے سن اسے تا فرمان
 آیا ساڈو لوچہ جاں رہدا خالص زجر
 چوری یاری راہزنی دتی اسی چھڑا
 رستہ اس رسول دا جے تہیں کہیں قبول
 جے تاں بہار رسول تے آندہ نہ ایمان
 قتل کیجے جو اس تہیں اندر جنگ کفار
 وعدہ باقیان فتح دا ایتا آپ خدا
 بھائی ساڈے جہیز دے ہو رہو نہن یار
 اسیں جواندہ جنگ دے کافراراں چا

آیا سعد وقاص قہیں لکھنے توں مردار
 اگوں حضرت عمر نے لکھیا موڑ جواب
 اسنوں دین اسلام دی دے حق دلیل
 پھیر نہ اوس قہیں جنگ داکر اسلحہ
 تاں پھر اسنوں بار تہیں کر کے بہت خوف
 اگوں سعد وقاص نے پھیر لکھیا یہ فرمان
 آکھو بعد اسلام قہیں یزید جو دے پاس
 سب ارکان اسلام تے لے آئے ایمان
 تاں پھر ولید بن حذیفہ سانوں کرے قبول
 ملک نہ رہی اس دا ہو نہ رہی تیغ
 کہیا سعد وقاص دا اکھٹا یا پھول
 پہلاں ہی وچو عرب دے تہیں دلیل خواہ
 کھاندے ٹاٹے ملک کے ہندوستان
 بھلی گئے اس وقت توں کر و کلاں ہوا
 اگے ملک براق دا ایتا ہے بہ باد
 کنگ خجورال دیو سال اندر اگے سال
 ساڈے اندر پھیرا سی پہلاں باجہ بیان
 اسی قہیں کہن ایہہ رشتہ سانوں پہیا حصول
 ملیاں سب نعتیہ ہو یا نعتیہ خدا
 وچو جناب خدا سیدی ہو یا سیدی
 قتل ہو تہیں توں ہو تہیں لکھیا فرمان
 تہیں شہادت مرگے ہندو دے غار
 ہوئے ایہی شہید جہان اہی ہو گئے
 ایہو وعدہ اہناں قہیں کر سی رب شفا
 کہیا پاک رسول نے اس دا نام خزا

جے بیان لیا دنیاں تیوں ہے منظور
 جے منن اسلام دا تیوں نہیں قبول
 کہندا اندر تے اندر سے آیا یہ منظور
 منج نہ ہوندا مول جے کرباں قتل و کین
 رستم نون میں بھیجاں لشکر دے کئے نال
 سن کے اٹک شریہ نہیں دوزی پھر کردان
 یزد و بد نے لکھیا رستم نون فسرمان
 بند و جرد نے لکھیاں کھن جال اپنی کلام
 نالے بھیجا پاس تھیں جالینوس مکار
 رستم رچھو زمان نون ٹپا ہو تیار
 کول جالینوس نے ڈیرا کیت چار
 رستم نے جالینوس دا بھیج دتا پیغام
 کہیا سعد و قاص نے آؤ ایمان
 یا تے بیلون جنیہ اسانوں کو قبول
 دتا جا کے سعد نون رستم دا پیغام
 رستم آہا جاندا سارا علم بخزم
 عرق النار دی مرضی تھیں سعد و قاص
 اپنی جاگہ بھیجا خالہ کر سردار

تیوں بھی ایہ دلیوسی رہے رب غفار
 جنیہ لکھ دے اسانوں ہے ایہ حکم رسول
 اٹک شیراں عجم دے ایڑا کمر و غرور
 دو ہاں تاپی ماردا کمر کے بہت ذلیل
 کرسی سجھناں تسانوں وچ میدان حلال
 اٹک سعد و قاص دے کیت حال بیان
 سچ ہزار جوان لے لڑائی وچ میدان
 آتش ہو یا غصیوں اوہ بدکار حرام
 گن کے دتا اسنوں گھوڑا چھل ہزار
 نالے مدد اس دی جالینوس مکار
 رستم اس تھیں آیکے اتر پیا جدا
 اٹک سعد و قاص دے کہیا جاتاں
 جے ہے خواہش صلح دی من لیو فرمان
 باجھوں جنیہ دتیاں صلح نہ ہوئی مول
 اٹک دن بھی صلح دی رستم کے کلام
 فتح ہوون اسلام دا اسنوں معلوم
 وچ لڑائی جاونوں ہوئے گیا دشوار
 جس دن ہو یا جنگ سالکرنال کفار

در بیان شروع جنگ ششم

صلح نہ کیتی سعد نے آخر ہوئے لاچار
 اوپر گھوڑے ہاتھیاں چڑھ کے کل لپٹی
 ہوئے صفوں کھلوئے وچ میدان شہر
 کمر تواریاں نکلیاں آئے کھلون دور

آخر رستم فوج نون ہاک دن کمر تیار
 زریں اندر گلاں دے پائے چڑاؤ زمین
 تیغ پکائی کرتے ہتھ پکناں تیر
 ہتھیں نیزہ برچھیاں بھی وچ غرور

اور پرتازی ترکیاں آئے کھڑے میدان
 بعضے کافر عجم سے گزراں میں اٹھا
 بکول نوز اسلام دی غازی اس شیر
 ہو کے صفوں کھو دوزخ غازی ہو کر تیار
 غالب احمد دو جنے غازی شیر جوان
 ہر مزار و چھایاں آہ و آجوان
 غالب نال مقابلہ کیتا جھے ہوو
 آہا لاخاں مار دا عجمی ہوو شریہ
 مندر اتر گھوڑیوں کو داسیں جدا
 قیمت آہی اشدی درم پنجاہ ہزار
 طہر نال مقابلہ کیتا یک تے چار
 غازیوں تابی آکھدا طہر پھر لچار
 فیلاں اد پیم دے جو ہی گئے اسوار
 یک سو ہا قحقی مست سا اندر اس میدان
 حمدت ہی دیکھ کے جالینوس و حیاں
 آیا جالینوس حیاں نیڑے نوز اسلام
 میدان اندر خون دا دگ ٹپا دیا
 نس گئے میدان قحقی عجمی ہوو تنگ
 او سے راہیں آیا ققار کس سردار
 ققار دد دد دی کیا جد دی میر
 دونوں صفوں مقابلہ پیا جنگ تیار
 او سے کوئی جنگ نوز کو دا یہ آواز
 ققار نال مقابلہ حیاں اس کیتا جا
 لشکر چوں عجم سے آئے دو مردو
 دونوں کافر وہاں سے ٹوڑے دوزخ و

بعضے اد پیم ہا قحقی آئے نا فیلان
 رتھم جالینوس دا لشکر جدا جدا
 دل و چہ بل بل اوترن آہے بہت دلیر
 ہتھی نیرہ ہر چھایاں دھو لکینی تلوار
 وچوں نوز اسلام دے آئے کھڑے میدان
 اندر سارے عجم دے نامی ایہا جان
 حضرت عاصم اسلمی مار لیا کزور
 بجلی وانگوں پھیر دا نیرہ تے شمشیر
 نالے اشدی کمر عجمی چکا لاہ لیا
 نیرے تے تلوار وی دس ہزار دینار
 طہر نیرہ مار کے ٹوڑا دوزخ دار
 پر پیا وہ ہو چکے دھو ہوو تلوار
 جگہ کیے کے انہاں تے جا پو پو کس مار
 اٹھ اکبر آکھ کے عجم کمر جوان
 عجم کمر کے اوہ بھی آپیا فی الحال
 اٹھ اکبر آکھ کے غازی پچے تمام
 سرخ ہو یا آسمان عجم اتر نظر آو
 کہنت بھگے ایک دھو ہوو اتر جنگ
 بیچیا عجم دھو ہوو دھو ہوو دھو ہوو
 خبر ہو آتال آدھو ہوو دھو ہوو دھو ہوو
 ققار دد دد دی کیا میدان دھو ہوو تلوار
 حاجب وچوں چھایاں آئے کھڑا ناز
 نیرہ مار گرایا اد پیم حیاں
 ققار دد دد دی ادا دھو ہوو دھو ہوو
 دونوں اوہ سرواکی اندر قوم جفا

چالی ماہ کے دوہاں نے اس جگہ بذات
 رائی دوہاں طرف تھیں سین شعلان ل
 لشکر سارا بجم دا تنگ آیا اس رات
 وجہ آسانی غازیوں تائیں آئی رات
 رات تھامی جنگ دیوچہ رہے مشغول
 بیٹھا حضرت سعد وچہ محرابے جا
 زاری کہہ کے روزدار ہیا رات طول
 جدوں دعا قبول دا آیا نظر آثار
 کہندا اسنوں دھیاں تھیں سارے اہل اسلام
 زنج اتے تکلیف بھی جھلی باجھہ شمار
 النصیر صبر الیمہ یقین دھرو
 سن کے حضرت سعد تھیں غازیوں آیا ہوش
 رستم ڈیرے اپنے آیا تنبو و چہ
 وگی اندھیری زور دی نظر نہ کوئی آہ
 رستم را بھی ڈگ پیا تنبو اپر زمین
 قتلخ غازی ہور بھی اوتھے پہنچے جا
 ڈٹھا جدوں ہلال سی رستم بیٹھا سی
 رستم او شخصوں کے ڈریا وچہ دریا
 پھڑکے اس شریہوں کو چاہا لال
 لشکر دیول اپنے ٹریا پھیر ہلال
 باجہ کسے سردار دے فوج نہ لڑ دی مول
 نسی فوج میدان تھیں لگی ہون فرار
 پچھے فوج اسلام دے اگے قوم جفا
 سڈیا لکھا لیںوس نے فوج آہی کچھ نال
 پچھے پوندا اردے غازی تن ہزار

مڑا کسے میریاں تھیں اتوں آئی رات
 قائم اوپر جنگ دے ہو گئے فی الحال
 اگے کیری نہ انہاں تے گزری ایہ حال
 زنج اتے تکلیف دے وچہ رہے بذات
 کیتا کسے آرام نہ دولہاں طریق مول
 سادی رات حد تھیں کردا یہیادعا
 فجر ہوئی تال سعدی ہوئی دعا قبول
 غازیوں تائیں اکھدا پھراوہ لہکار
 گزری مدت اسانوں اوپس مقام
 ہن ویلا ہے فتح دا تھوڑا پھر قرار
 وقت آیا ہے فتح دا ہرگز نہ درو
 یکے حملے جا پئے کہہ کے بہت خروش
 وگی اندھیری غیب تھیں ہوئے سبائیج
 تنبو اوپر زمین دے کھڑا نہ ہک رہا
 بیٹھا اندر دپا دے تنگ ہو یا بیدین
 رستم اندر دپا دے جس جا بیٹھا جا
 کچھ پیا تلواروں اوپر پاس شقی
 جا کے جلد ہلال نے اسنوں پکڑ لیا
 نیرے تے سر رکھ کے مڑا پھیر ہلال
 لشکر اسدا دیکھ کے ہو گیا بے حال
 جسدم جاتا فوج نے رستم ہے مقتول
 کوئی نہ مالک فوج دا کیونکر پھڑے قرار
 دھو دھو وچہ میدان دے وئے ڈھیر لگا
 ڈٹھا تھوڑیاں غازیوں اسنوں لال خیال
 کیتا قتل شریہوں ساوہ وڈا مکار

مر رتھم واسعد رتھم دھریا نظر ہلال
 رتھم دسے سر تاج سانے چٹکا خوب
 اس چٹے راکل سی رست ہزار دینار
 اوہ بھی سعد و قاصی تے رکھی جا ہلال
 مال خزانہ لٹ دے تیجاں انت نہ کار
 بعد فتح تھیں سعد نے لکھیا حال تمام
 رتھم دی بھی قتل والکھ کے سب بیان
 زانے جو کجہ لٹ تھیں بلیا سا اسباب
 چھ کر وڑ دینا رسا اوس تھہ دا جان
 کیتا سجدہ شکر داحضرت عمر خدا
 ہک لٹانی عمر دا آہا ایہہ بیان
 ایہ نمونہ واسطے لکھیا میں ہک جنگ
 ہن میں حضرت عمر دی اگے لکھاں فضلت

کر کے سجدہ شکر واسعد ہو یا خوشحال
 قیمت انہاں دو ہانڈی سن دیر کے محبوب
 قیمت اسی تاجہری ہک لکھ پنچ ہزار
 بخششی او ہلالی نوں سعد ہونے خوشحال
 گھوڑے تنبو یا تھیاں مول حساب آو
 جیند کر جا لینوس نوں کیتا سا قتل ام
 پاس عمر دے بھیا طرف دینے جان
 تھہ اسد بھیا طرف عمر خطاب
 خبر ہوئی اس فتح دی اندر سب جہان
 خوشی ہوئی اس فتح دی اندر ہر جا
 سارا قصبہ عمر خدا لکھنا نہیں آسان
 آکھاں سارا حال میں سندے ہون تنگ
 آکھ سداں اوہ بھی جیوں گزری حالت

احوال وفات حضرت عمر خطاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ

حضرت عمر جو جج تھیں گیا مدینے دا
 آہا ہک مغیرے دانام فیروز غلام
 کہیا اس غلام نے کہ میرا انصاف
 چکی میں ہر روز ہاں کر دا ہک تیار
 آہا میرا روزے سنگھا اوہ دینار
 کہیا حضرت عمر نے اسنوں دیدہ ہتھام
 اگے حضرت عمر دے کیتی عرض غلام
 کہیا حضرت عمر نے سن بدوات غلام
 جے توں سارا اونوں دیویں آہیں مول

ہک دن وچہ بازار دے بیٹے شیر خدا
 جا کے حضرت عمر نوں کر دا اوہ سلام
 صاحب دی وچہ خدمت میں ہاں سینہ صاف
 محنت نال بنائی کے دیچاں ہک دینار
 درم دیواں ہک روزیسی لکھ پیر سر دار
 پیدا کر پی جو سب دائیں مالک ہرام
 سچہ کہیو تکر دیویاں حضرت اسنوں دام
 کھٹیں دس دینار جے خاوندے تمام
 ایسا تینوں بار سال عقل جاو سب بھول

سب کمانی خواہند و یوں ہے انصاف
 شہدہ دیو چہ ہو یا سن فیروز غلام
 کہندا پھر فیروز غلام نون حضرت عمر خطاب
 میں سنیا لاکتوں جاندا چکی خوب بنا
 جس تھیں سارے شہر نون ہووے نفع مدام
 چکی تیرے واسطے ایسی کراں تیار
 جہ تک گردش و چہ ہے ایہ چکی آسمان
 سن کے حضرت عمرؓ نے کیتا ایہ فرمان
 ہوداں اسدے متھے تھیں بکدن میں مقبول
 دل سے اندر اپنے کیتا قصہ غلام
 یک راتیں تلوار لے اوہ فیروز غلام
 و دھکی راتیں اٹھ کے حضرت عمر خطاب
 جہدم سنت فجر دی کیتی عمرؓ ادا
 تھریہ بکیر و چہ جاں ہو یا مشغول
 ماری خنجر عمرؓ دے اندر شکم اٹھا
 نعرہ سن کے عمرؓ ادا وڑے سب اصحاب
 شخص اٹھا ازل اس نے زخمی کیتے جان
 ویکہ عبد الرحمن نون کرن امام اصحاب
 جہدم اوس غلام نون پکڑیا جا غلام
 اوہو خنجر حلق سی پھیراں سرور
 بعد نمازوں عمرؓ دے پاس گئے اصحاب
 پھپھوں میرے تخت دے اوپر پہن شتاب
 طلحہ سجد نہ میرے تھے عبد الرحمن
 کر کے ایہہ وصیتاں پائی عمرؓ وفات
 لیکے بی بی عائشہ پاسوں اذن اصحاب

لیون دیون انہاں نون ناپس کار خلاف
 دلوچ کہندا عمرؓ نون میں کمرساں قتل م
 چکی میرے واسطے یک بتا شتاب
 میری خاطر جلد توں یک بنا لب
 سن کے حضرت عمرؓ تھیں کچے فیروز غلام
 تک قیامت جدا خلق کر کے افکار
 یاد گاری ایہہ ہے گی تذکرہ چہ جہان
 کیتا میرے قتل و اس نے قصہ بچان
 اندر اس کلام دے فرق نہیں کچہ مول
 ویے کسے امیر نون کرساں میں قتل م
 جاتا وچہ مسجد کے کمرے قصہ حرام
 کمرے و خدمت وچہ وڑو اجا شتاب
 فیروزگانہ فرخی دے خاطر ہو یا کھڑا
 نیٹے تھیں حجاب دے آیا اوہ پھول
 حضرت اوپر زمین دے ڈکا گردش کھا
 مسجد اندر فیروز نون لگے پھرن شتاب
 پکڑیا جا فیروز نون آخر یک جوان
 زندہ حضرت عمرؓ توں بھیجیں گھر شتاب
 اوس نے جہاندار سن بیٹوں کمر قتل م
 اوہ سے جاگہ مر گیا اوہ فیروز مکار
 انہاں تائی عمرؓ نے کیتا ایہہ خطاب
 وچوں انہاں چھیاں دجہ میں گئے اچھا
 یاتے بیٹھے تھیں شہید حضرت عثمان
 وچہ ہشتاں جا پیا آہا عالی ذرات
 روضہ وچہ رسول دے کمرے وچہ شتاب

سی تاریخ تائیوں ماہ ذوالجلال جان
 پہلی ماہ محرموں دفن ہو یا مردان
 بایں بیاباں البیدی رہی خلافت جان
 پھیلے عمر خطاب دے رہی پیچھے اصحاب
 عبدالرحمن سعد سے طلحہ اتے زبیر
 علی ثانی عثمان بن عفیفے پاک ثناب
 کہندے سب عثمانی نوں توں بہت ثناب
 بیٹھے تخت رسول تے حضرت شاہ علی
 شاہ علی نوں اکھک توں کہ تخت قبول
 شاہ علی ثانی اکھیا بیٹھے تخت عثمان
 سب اکھن عثمان نوں کہ توں تخت قبول
 شاہ علی نوں تخت دے اوپر دیوہ ہوا
 آخر حضرت علی ثانی جبہ تے دستار
 توں کیوں تخت رسول تھیں کروا پڑا انکار
 مرد میر بادشاہ نوں جبہ لگی وچہ پا

نہجی حرم ہو یا آہا عمر و حبیبان
 عمر تریسہ سال دی آہی عالی شان
 روغنہ وچہ رسول اوسے ہوئی قبر چکان
 کسوں تخت بہا پئے کون صلح ثناب
 اینہاں کہیا تخت تے اسیں نہ دھر دھیر
 ایہو پاک رسول دے دوسے پہی اصحاب
 سن حضرت عثمان نے دتا ایہ جواب
 لاتی ہے ادہ تخت دی بیٹھے جا رہی
 بھائی پاک رسول دا پڑی اصحاب رسول
 ہے اصحاب رسول دا ذوالنورین پھکان
 حضرت عثمان اکھیا بہاں نہ کسے رسول
 بیٹھے تخت رسول دے اوپر جاری ہوا
 پاس آیا عثمان دے کہینی ایہہ گفتار
 لاتی پڑی توں تخت دے پاک نہیں گزار
 اوپر تخت رسول دے تخت بہا پیا ہوا

در بیان خلافت شہادت حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بیٹھا اوپر تخت دے جاں حضرت عثمان
 ملک خلافت انہا نہ دے ہوئی مسلمان
 ہمدان اتے کاذبان نیشا پور ہر مان
 مازندران اسکندریہ پور بلخ تمام
 جے حضرت عثمان دے اکھناواں جنگ
 حال لکھاں عثمان دا جینیکہ ہر یا شہر
 لوک آہے کچھ مصر دے بلکن پاؤں

امت اندر عدل دے رکھے امن امان
 وچہ زمانے انہا نہ دے آؤا جنہاں ایمان
 افریقہ پور طرس پور ہر جہاں ایمان
 قسطنطنیہ دیوچہ پور پورے گیا اسلام
 پڑھنے پڑھنے سب عالی دے ہر مہر
 مینوں وچہ کتابے آہا نیکر سعید
 انہا نوچہ سرکار دے کیتا حال بیان

حاکم ہے جو مہر دا اس عبد اللہ نام
 حاکم سنانوں و بیوقوف جو کوئی عاقل ہو
 ابا بکر صدیق دا آہا یک دستہ زند
 بیٹھا ہے روزگار سا اوہ جو گھر و کوچہ
 بھائی بی بی عالیشان ڈا ایہ سکا چھپان
 ابا بکر دا پتہ ہے بھائی میرا جان
 اسنوں کسے مکان توں چیلے اوپر لار
 حاکم دو جامنگیا آئے پاسوں عثمان
 ہے فرزند صدیق دا ہو یا سب روزگار
 لکے حاکم مصر توں کہتا اس معزول
 محمد بن ابا بکر شہ و ڈا تھپے دار
 کوزیر عثمان دا سا مروان شہ
 اگلا حاکم مہر دا ہو یا جو تکبیر
 گوشے اندر بیٹھ کے اسنوں لکھتے شتاب
 ایہ حاکم ہے کیا کیہ کے اپنا تان
 جان آوے ایہ مہر وچ کراسنوں قتل ام
 سارا خط تیار کر آیا وچہ سرکار
 دیکھے شہ سوار توں کہندا ایہ خناس
 لکے خط مروان دا ہو یا اوہ مروان
 اس رسمۃ توں چھڑ کے ٹر یا شہ سوار
 کہندا اسنوں پکڑ کے کتے ٹر یا ہیں
 لوکاں کہیا ہر توں سنانوں حال ستا
 منکس ہو یا خط تھیں میرے پاس نہ مول
 آخر خط مروان دا لوکاں نہ لب لب
 پڑھ کے خط مروان دا ہو یا آتش لال

اس تھیں ایس بزار ہاں مصری لوگ تمام
 اگلا حاکم شرع دے اوپر رٹے نہ کو
 نام محمد اس دا صورت قدر بلند
 مدت تھیں گھر اپنے بیٹھا ہو یا زچہ
 گھلایا یہ پیغام سا بی بی ول عثمان
 اوہ با جھول روزگار دے ہو یا بہت حیران
 پیچھے اس پیغام تھیں مصری بھانڈے آ
 سن حضرت عثمان نے کہتا ایہ فرماں
 اس دے تائیں سد کے سوئے قی اوہ کا
 لکھیا اسنوں مصر وچ پن توں رہی مقول
 لکے اسنوں جاں ٹرے مصری وہ نزار
 دشمن آل رسول دا آہا اوہ بے پر
 اس دا چا چا سا اس اہ مروان شہ
 خط طرفوں عثمان دے لکھا دین خراب
 وچہ حکومت اسد ری راہی نہ عثمان
 ناہیں دتا اسنوں ایہ حکومت کام
 ریندا مہر عثمان دی چوری نا مکار
 نہیں نہ اگلی فوج وچہ ہو کے جاویں پاس
 رلیا اگلی فوج توں دوجی منزل جان
 لوکاں سنانوں ویکھیا جاندا وچہ اجبار
 کہندا آہا مصر توں نال تارے ہیں
 خط کسارے چلیا شہروں مصرے دا
 کپڑا لٹا اسدا پھولن سدرے سول
 محمد بن ابوبکر دے اگے دھریا جا
 غصہ ہو کے خلق توں اکھنایا حال

میں بار و عثمان داکینا تارہ نقصان
 مر حضرت عثمان غنی علیہ السلام
 سبیاں حضرت علیؑ نے جوں پہ سارا حال
 دروازے عثمانؑ دے دونوں جا پہو
 دروازے دیوچہ جا بیٹھے حسن حسینؑ
 محمد بن ابوبکرؓ دے شاہ علیؑ
 کیتا ہوسا کہ ایہ ساتھ تیرے مردان
 زم کینا اوہ شاہ نے سچے سخن سنا
 سکے حضرت علیؑ تھیں گھروں اوہ گیا
 وجہ مدینے ہو رہی دشمن سہی عثمانؑ
 پھپھیں علیؑ عثمانؑ نوں چا دیوں اوپاڑ
 گھرانہ عثمانؑ سہی پڑھیا قرآن
 سن بی بی عثمانؑ دھنی آنی جلدی دور
 پشت اوپہ عثمانؑ دے ہمتے دھکے اس جا
 آخراں جا ہو گیا اوہ امیر شہید
 اس بی بی دھنی ہمتے دھکی دھکی چد
 قاتل ثابت ہو یا نہ کوئی اوس جا
 سی دوا لہجوں چودھوئی روز چھہ داجان
 وجہ یقین دشمن ہے ہو یا بزرگ وار
 معاویہ تدول امیر سا اندر ملک شام
 حضرت بی بی عائشہؓ بھری حرم رسول
 دشمن سے جو علیؑ دے وجہ مدینے جان
 عثمانؑ نوں کرا یا شاہ علیؑ غم منزل
 نالے بی بی عائشہؓ نوں لکھ دے حال
 تیرے بھائی سکے نے قتل کیتا عثمانؑ

اس کیوں میرے قتل داکینا ایہ سامان
 بند کرے دروازیوں تاپیں رہا شیر
 حضرت حسن حسینؑ نوں سد کے فی الحال
 وجہ گھر عثمانؑ دے داخل کوئی نہ ہو
 جگر رسول کریمؐ دے دونوں نور العین
 ساتھ محبت اسفوں لگا کہن و لی
 کردی نہ تیرے قتل داکینے خط عثمانؑ
 غصہ دل و پیر اس دے رہیا نہ دردا
 گھر دے اندر اپنے بیٹے رہیا اوہ جا
 اوہ رل کے عثمانؑ دالیندے گھیر کان
 دھتکاراں جا پئے اوپہ اس سردار
 بلو اکبر عثمانؑ دے اوپہ پوندے آن
 ہے ہے مولیٰ نہ مانا پوایا یہ کیا ہے طور
 ہاں سپے نے بار بار کہندا جلد اٹھ
 سرخ ہوا سب غریب تھیں اوہ قرآن مجید
 قاتل ہون عثمانؑ دا غور غا شور سپا
 بلدا خلقت عام دا آہا ہر ہر دار
 ہو یا جہول شہید سہی ایہ حضرت عثمانؑ
 جو ترے سال دی کمر توں بیٹھ شمار
 کردا شام دشمن دے اوپہ کھ نام
 قدر دے دے جہول توں گئی آہی کھتول
 معاویہ دھول لکھ کر دے خط روان
 لوکان تھیں مروایا کہ کے منڈے سول
 حضرت علیؑ گھروایا ایہ عثمانؑ خوار حال
 اس تھیں قتل کرا یا شاہ علیؑ مروان

بی بی عائشہ لکھیا طرف سے شاہ مردان
 اوہ قاتل عثمانؓ کا پیگا تیرے پاس
 بھائی پست جو کیرا کر سی کم خلافت
 آیا حضرت علیؓ نے لکھیا اوہ کتاب
 بی بی قاتل ہے بھائی تیرا مول
 مبینوں خبر نہ مول ہے کیتا کس قتلام
 شاہ علیؓ کے کہن تھیں شک نہ ہوئے در
 اس تھیں بی بی عائشہ تابیں ہو یا یقین
 سنیاں حضرت معاویہؓ بھی قتل ہو یا عثمان
 دشمن حضرت علیؓ دے لکھ سے معاویہؓ پی
 تخت خلافت ہوئی ہوں بعد عثمان
 سن کے حضرت معاویہؓ کیتی جمع سہ ماہ
 شاہ علیؓ دیناں بھی سی اصحاب رسولؐ
 ہو یا ساتھ معاویہؓ سٹھ ہزار سوار
 شاہ علیؓ تھیں جنگ نوں کر کے اوہ اتفاق
 کرا کوئے مدینہ میں حضرت علیؓ شہید
 ساتھ علیؓ دے ہو یا آدم چپل ہزار
 دوجی طرف معاویہؓ شکر نال کثیر
 دونوں کر دے جنگ سی روزاندر میدان
 بی بی نے عثمانؓ دی لکھیا معاویہؓ دل
 میرے دونوں ہتھ بھی لوکاں وڈے چھا
 سن ایہ خبر معاویہؓ اندر ملک شام
 لڑنے دوں طرف تھیں ہونڈی فتح شہید
 دوہا ندا جنگ نیک سی دونوں نیکو کار
 مکیوں بی بی عائشہ آئی حرم رسولؐ

ہیں سنیاں ہے کے نے قتل کیتا عثمانؓ
 کیوں نہ کر کے قتل تھیں کیتا اندراناس
 حکم شریعت آیا کرنا نہیں معاف
 اگوں حضرت علیؓ نے لکھیا موڑ جواب
 اس نہیں عثمانؓ نوں کیتا ہے مقتول
 خلقت اس نے جمع سی ہوئی خاص عام
 لکھے جو لوکاں خط سی بی بی طرف ضرور
 باپہ خمد خیر دے اس وجہ خطا نہیں
 غم اندر عثمانؓ دے بہت ہو یا خیر ان
 شاہ علیؓ لکھا تخت دی دلچہ رکھلا آس
 عثمانؓ نوں مروایا اس تھیں شاہ مردان
 شاہ علیؓ تھیں جنگ دی کیتی اس صلح
 وجہ مدینہ جمع ہو ہو گئے مقبول
 ہو رہیں لٹ لوں ساتھ ٹرے مردار
 منزل منزل آوندے اندر ملک عراق
 بڑا خاطر جنگ دی حضرت دا اصحاب
 آیا طرف عراق دی ہو کے جلد تباہ
 آخر وجہ عراق دے لگے لڑن امیر
 اوہ علیؓ دے معاویہؓ دونوں صبا تلج
 شاہ علیؓ گروایا ساڈے نال کورل
 دونوں ہتھ قرآن بھی گھلے معاویہؓ دا
 وجہ فراق عثمانؓ دے ہو یا بے آرام
 وجہ بہشتاں جاوندے علیؓ قدر مزید
 کیتا ثابت حق نوں دوہاں پھڑ تلوار
 صلح کراون واسطے احمد دے مقبول

و تا حضرت معاویہ ملک دمشق تھے شام
ہوئے سلامی معاویہ جان برا طرے شام
صوفی خلافت علی دی بریں ساوے چار
وقت علی نوے نہ کوئی فتح ہوئی ہے جا

آیا حضرت علیؑ نول عرب عراق تمام
علیؑ نہ سینے آگیا کر کے فتح تمام
پھر شہادت پائی دینا حقیں سردار
اندر جنگ معاویہ دتا ملک خدا

در بیان شہادت حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ

بانگی ہو یا نہرواں اندر ملک عراق
فتح کیتا اس شہر نول چلے شاہ علیؑ
چیز جو شہر دی لٹ دی ہتھ کیدے آو
عبدالرحمن لٹ کے آندی ہک شمشیر
غصہ ہوا ویکے کے اوس دل شیر خدا
تیرے ہتھوں مراں کا ساتھ ایسے تلوار
رو رو کہندا علیؑ نول سن عبدالرحمن
ہرگز کہیں نہ دیر توں مینوں قتل کرا
کہیا حضرت علیؑ نے ہے ایہ وجہ رضا
اوسے ویسے علیؑ نے کیتا ایہ فرمان
عوضی کردا اٹھ کے تال عبدالرحمن
خصت دتی علیؑ نے ہو یا نہرت زمان
کر آوازہ اکھرا اندر گلی گلی
دچہ انہا ندے دیکھو عورت ہک کھڑی
عبدالرحمن اسوں دیکھ ہو یا بچے ہوش
کھڑا ہو یا ایہ اس جا صورت دیکھ پری
عبدالرحمن اسے پچھے ہو یا روان
دروازہ ستے آجکے ایہ بھی ہو یا کھڑا

چڑھیا حضرت علیؑ نول عراق
جا اندر اوس شہر دے داخل ہو یا لکلی
اگے شیر خدا پیرے حاضر کرے لیا
شہر و چولی اس لٹ کے دکھی اگے شیر
نظر میری تلوار کیری پہلاں دکھی آو
شک نہیں دچہ اسے جانے بھلا
تولی جے کہندا برج ہیں شاہ علیؑ سلطان
یا ایہ میرے ہتھ توں دونوں دیہ وڈا
قیوں دچہ ہشتن دسے داخان کراں کجا
خبر فتح دی لیکے کورے ہوئے روان
میں کونے لیجا دساں تیرا ایہ فرمان
کونے اندر فتح دی خبر سنائے آن
اوپر شہر کے نہرواں پائی فتح علیؑ
نام قواہ مد اسدا صورت جیوی پری
دکھو اندر اسے شمشیر اڑایا خوش
دیکھ قواہ مد اسدا کھڑی وگ لکھی
بالا اسے اسے پہچے قتل مہ آن
کہیا قواہ مد اسوں توں کراں کھڑا ہی جا

عبدالرحمن اس تے کیتا عرض بیان
 پاس تیرے ایہ عرض ہے تینوں پچھاں میں
 رب نبی دیواستے مینوں دے جواب
 کہیا قضا مہ میں نہیں خاوند کیتا مول
 عبدالرحمن اسنوں دتا ایہہ جواب
 کہیا قضا مہ تن جے شرطیں کریں قبول
 پہلاں دیویں مہر دا پنج ہزار دینار
 تیجا حضرت علیؑ نوں قتل کریں توں جا
 عبدالرحمن اکھدا دیواں درم دینار
 میں بھی تیری مات دن خدمت کراں ہم
 میں مبارک علیؑ ڈا ہتھ نہ آوے مول
 جسم مبارک علیؑ دا ہے مولاد مثال
 سر میرا لے کٹ توں جے ہے گادرکار
 کچے قظامہ اسنوں سن عبدالرحمن
 جسم مبارک علیؑ دا ہوندا موم مثال
 وجہ نمازے علیؑ نوں پھپھوں مار سنگ
 وجہ لڑائی ہرواں میرا سکا بھرا
 بدلے سدرے جلیکے ماریں شاہ علیؑ
 عبدالرحمن اکھدا ایہہ بھی کراں ادا
 گزرے دو تن روز جاں کر کے کوڑ علیؑ
 کہندا کوفے جلیکے رہاں کتنے روز
 کراں علاج معالجہ کوفے اندر جبار
 عبدالرحمن اس بھینس کر کے قول قرار
 نوٹھی یک خریدے دتی اسنوں جان
 شاہ علیؑ کچھ رات لے جانے مسجد دا

بندہ تیرے حسن دا ہویا ہاں میں جاں
 تیرا خاوند کون ہے یا بے خاوند میں
 صورت تیری دیکھ کے میں ہویا بیتاب
 ہن تائیں میں کیسوں کیتا نہیں قبول
 جے ہے خواہش خصم دی مینوں کریں شتاب
 تاں میں وجہ نکاح دے دیر نہ کرساں تہی
 دو جاوندی دیہ لوت مینوں خدمتگار
 جلدی کراں نکاح میں جے ایہہ کریں ادا
 نوٹھی یک خریدے دیواں خدمتگار
 جو کہیا توں مہر دا اول دیواں دام
 ہے اوہ شیر خدا پیدا اللہ دا مقبول
 اس دنیاں برابر میری کدوں بحال
 شاہ علیؑ نوں مارنا ہے ایہ مشکل کار
 سنیاں وجہ نماز دے شاہ علیؑ مروان
 وجہ نماز دے اسدا مارن نہیں محال
 تینوں اسدے قتل دا آکھنیا ڈھنگ
 مارا ہیگا شاہ نے اس دے تائیں جا
 کراہی کم نکاح دے جے تیں خواہش ہی
 تیرے اتوں اپنی کرساں جاں خدا
 کوفے دیول آیا رب دا خاں ولی
 جوز خمی وجہ جنگ دے ہوئے ہیں لہو
 منزل منزل کو تہ کر آیا شیر خدا
 ادا کیتا سب مہر دا پنج ہزار دینار
 شاہ علیؑ دے قتل دا کیتا پیر وھیان
 جلد کے وجہ مسیت دے کر دے باد خدا

عبدالرحمن رات نوں گل وچ پا تلوار
 شاہ علی کچہ رات سے آئے سجہ وئی
 جہوں دو گانہ وضو اس کے کرن ادا
 سجدے اندر جاں گیا شاہ علی کوار
 نعرہ کیتا علی نے خلقت ہم ہما
 خلق و گے وچہ سجدے ٹٹھے شیر خدا
 دیکھ عبدالرحمن نوں لوکاں پاٹے لیا
 خلقت ہوئی جمع سی مسجد اندر عام
 شاہ علی حسین نوں لاوے سپرینہ خالی
 نالے حسن حسین نوں کہندے ایہ کلام
 اس جگہ دے وچ نہ کر پوئیں آرام
 طرف مدینے جابو جلدی صاحب دین
 ایہ وصیت آکھ کے ہو یا علی شہید
 دسویں ماہ رمضان دی ہو یا شہید علی
 ماتم حضرت علیؑ و الشکر کے تمام
 دوندے ڈھاپی بار وے حضرت پاکی امام
 جگہ حضرت علیؑ دی بیٹھا حسن امام
 خبر شہادت علیؑ دی جاں ہوئی وچہ شام
 فاتحہ آکھن معاویہ پڑیا شمول جان
 رخصت ہو کے حسن خلیف پھیر گیا دل شام
 چھ پہینے حسن نے سر تے دھریا تاج
 فکر کے خط سدا آیا حضرت معاویہ نوں
 اوپر حکم رسول دے امت دے کہ امام
 آکھناوے معاویہ اگے حسن امام
 ملک تمامی تساندا ہے گا اسے سردار

جاستا وچہ مسجد سے آہا بیوی قرار
 کر کے وضو مسیت دے اندر آئے چل
 دھو تلوار محراب دے نیڑے اوہ گیا
 عبدالرحمن چک کے چا ماری تلوار
 دوسری طرف مسیت دی اندر وڑے چا
 مار تو الہ کبدا کھڑا آہا پک چا
 شاہ علیؑ رضی ویکھ کے ذاترت چھڑا
 راون لگے دیکھ کے حسن حسین امام
 روندے حسن حسین بھی ہو گئے بھال
 کوفہ وچہ جہان دے ہیگا نیک حرام
 لائق نہ اعتبار دی جو ایہ کرن کلام
 کوفہ لائق رہن دی ہرگز مول نہیں
 سی اصحاب رسول دا عالی قدر مزید
 اندر خفت پہاڑ دے تبراہندی ہی
 دوندے حسن حسین نوں آوے نہ آرام
 طرف مدینے آوندے لشکر سے تمام
 منبر اوپر بی دے کردا و عطا کلام
 سن کے حضرت معاویہ ہو یا بے آرام
 اگے حضرت حسن دے پھرے نہ مول قرار
 دل اندر غم علی دے کردا ہے دھام
 سوئیپ دتا پھر معاویہ تاپیوں راہ راز
 کہندا سارے ملک سے یعنی حکومت توں
 کھاون پیرن اساندی رکھیں خبر امام
 صدقہ حضرت علیؑ دا میرا ملک تمام
 لے لوق شام و شفق بھی جہو وکار

کہیا حضرت حسنؑ نے ہیں راضی ہاں جان
 آخر آپ ہی اور ٹھوسے شاہ حسنؑ نے تاج
 رخصت ہوئے معاویہ جاندا طرفے شام
 اگے حضرت حسنؑ کے آدے ہر ہر سال
 اوپر حضرت معاویہ راضی رہن امام
 کم کرے، اور معاویہ جس وچہ انہاں رضا
 کہندا حضرت معاویہ اندر ہر ہر سال
 حضرت معاویہ سے ملنے کی حکومت پھیر
 معاویہ چلی سن آگے حضرت حسنؑ نام
 ساڈی طرفی معاویہ کرتوں حکم روان
 حکم ہر معاویہ اندر عرب شام

اندر عرب عراق دے کرتوں حکم روان
 معاویہ دے سر رکھیا سارے سونے کاج
 حضرت حسنؑ حسینؑ کوئی دیکھے خبر مدام
 حال حقیقت ملک دے آئے چال
 اور بھی اندر خدمت رہندا صبح و شام
 راضی اوپر معاویہ رہن امام سدا
 نے توں سارے ملک نوں جو ہوئی خوشحال
 دیوالی شام دشمن بھی ہرگز کراں نہ دیر
 اسان حکومت ملک دی کیتی تیر گنام
 اسیں عبادت ربدی کر سالی وچہ مکان
 کیتا ہتھیں اپنے حضرت حسنؑ امام

در بیان شہادت امام حسن رضی اللہ عنہ

معاویہ واکے پتے سا ان دانا نام یزید
 دل واپہ چہ یزید کے کیتا ایہ وھیل
 ہرگز حکومت اسان دی تا پو رہے مدام
 تابع ہوئی حسن دے عرب عراق تمام
 کے بہانے مارے اول سن امام
 تاں ہی پچھوں باپ دے زہاں شاہ قدیم
 وچہ دیشے شہر دے حاکم جیہڑا سا
 حضرت حسن امام نوں کے بہانے مار
 اس حاکم نے منیاں جو کجہ کہیا یزید
 زہر کھلائی حسن نوں کر کے مکر و غا
 حضرت حسن امام نے جان اور پیتا آب

دشمن آل رسول واکا وڈا پلید
 زندہ میرا باپ ہے جنتگ چہ جہان
 اس اچھی پچھے ملک واکا حسن امام
 میرا وچہ بہانے کوئی نہ لیسے نام
 پچھوں شاہ حبشہ نوں چاکراں قتل
 ساتھ رٹا کے باپ دے کجہ و زہر زندہ
 اسدی طرف یزید نے بھیجا خط لک
 دیوالی گانا تمام میں تینوں باجہ شہا
 دین گویا اپنا اس دا ہویا سر پر
 پیون والے حسن دے پانی اندر
 اوسے ویلے اوس دا ہویا جگر کباب

کھریاک زبان نقیض پڑھ کے عالی ذات
کوسے دفن امام نور دھچ بقیع جوار
سکے خبر زید نور ہوئی خوشی تمام

دھچ مدینہ شہر سے پانی رسول وفات
پہلے ماہ محرم سن چشتی لی سا
جسرم سنیاں معاویہ ہو یا ہے آرام

در بیان وفات حضرت معاویہؓ اور گوریلہ

بکدن حضرت معاویہؓ سے پاس یزید
میں سنیا ہے حسن نور زہر دیوانی تیس
تالچ ہو حسین دی جو ہے قدر بلند
ابا بکر نے عمر غری جو ہے گی اولاد
جوا صحاباں نئی دے ہے اولاد تمام
معاویہ نقیض سن بات ایہہ لگا آکھن چو
کے امام حسینؓ دا ادب نہ کر سناں مول
ایہ گل سن کے معاویہؓ لکھ طرقت امام
کیا میرے پست نے آگے سن شہید
پڑ حکومت اپنی طرقت دشت آو
ایہ خط لکھیا معاویہؓ کے طرقت امام حسینؓ
زہر کھلائی معاویہؓ تائی دھچ طرقت امام
اس نقیض کچھوں تخت دے کا وید پیہ یزید
اندر عربا عراق دے گھلے خط خطا حرام
دھچ مدینہ جانی گیا لکھیا ایہ فرمان
پہلاں شاہ حسینؓ لکھا اللہ و اسروان
یجا جو خطا رفتی داسا عبد اللہ جان
چارے کہن یزید دی کراں نہ بیعت مول
پڑھرا ناہ نانا دھچ پیہے نت شراب

حضرت موسیٰؓ آکھرا انیس یزید پلید
ہن بھی تو یہ جبار کر کراں بیعت میں
اوہ رسول کہیم دادا شام دھچ فرزند
نالے حرم رسول دے دی نقیض کھیں شکر
امہانہ اول جان نقیض ہو دیں بند غلام
سناں گادل جان نقیض جو توں آکھیں سور
اسوں وانگور حسنؓ سے ماراں بندے مول
جلدی شاہ حسینؓ جوا دے طرقت شام
ہن اوہ تیرے لکھیا داکر دقت پلید
تاز تیرے سر دے کے دیوانی تخت بہا
چوری قاصد موٹیا دھچ راہ یزید
نوست ہریا تہ معاویہؓ نقیض لکھ شام
مال خزانہ باپ دا قابو کر دے پلید
آکھو میری خلق نور بیعت کر دے امام
سوجھناں نے سن سنیاں باجھو لکھ پاران
کہ فرزند حسینؓ لکھا داسا عبد اللہ جان
چو تھا پست زید دا آلا صاحب شان
دشمن آل رسولؐ داسیگا اوہ جھول
نالے ہے اوہ بدعتی شرک دین خراب

بیعت ہرگز لعنتی دی کیونکہ کراں تمول
چھڑ ندینہ آیا مکے نور العین !!
ہوئی خبر جہان وچ مکے گیا امام

ہر دم کردا ظلم ہے عدل نہ کردا مول
ٹٹھا زور یزید دا حضرت شاہ حسین
مکی شاہ حسین دا کردے ادب تمام

در بیان شہادت امام مسلم رضی اللہ عنہ

طرف امام حسین دی کہے بہت آواب
کیوں نہ آندا قدم تہیں حضرت کوفے دل
دشمن تیرے گھیر کے قتل کراں کمر زہر
ملک نہ اسدے باپ نے آہا لیا حمید
مسلم کوفے گھلایا آہا اوہ بھڑا
بیعت کیتی کوفیاں اگے اسدے ہین
طرف امام حسین دی کہے ادب پیار
میںوں تیرے ملن وار ہندا شوق مدام
ٹٹیا سنے قبا لکلاں مول نہ کیتی چین
ہوئے شاہ حسین دے کوچ تا بعدار
فوج سنے اوہ گھلایا کوفے طرف شریہ
کوفیاں دا جو حال سانسبیاں اس تمام
مسلم تائیں پکڑ کے کردا جلد شہید
ہوئی شہید بہشت نوں مسلم گیا سعید
مکے دیول رات نوں رٹ دے قدر بلند

جاں ایہ سنیا کوفیاں عرضی لکھی شتاب
نوں کپڑوں لکھیوں گیا ہیں وچ مدینے چل
کوفے دیول آتوں من بھی کہی نہ دیر
سنیاں ہے جو ملک دا دعویٰ کیے یزید
کوفیاں دے خطا نوں پڑھیا جدول اٹھا
ایہ غلیفہ اپنا گھلایا شاہ حسین
کوفیاں تائیں دیکھ کے مسلم لکھے سوار
کوفی ہوئے تالیح کوفے آو امام
جاں مسلم را لکھیا آیا پاس حسین
کوفے دی ایہ خبر جاں سنی یزید مکار
عبد اللہ پت زیاد دامرہ لوجہ امیر
دشمن آل رسول دا آہا ایہ حسد ام
کوفے اندر آیا جدم ایہ پلسید
زور جو پیا یزید دا کوفی ہوئے مرید
ہو مسلم دے ساتھ سی مکے دو فرزند

دوہاں راتیں پکڑ دا حادثہ جا حرام
اوپر اب فرات دے کیتے قتل امام
سایک بارال برس دا دو جاسا دس سال
پاک شہادت پا گئے اوہ مسلم دے لعل

در بیان شہادت حضرت امام حسین رضی اللہ عنہ

لکھیا سلم شاہ جو آہا طرف جناب
 کہیا بہتر کیاں کوئے دل نہ جبار
 مڑیا شاہ حسین نہ آیا کوئے دل
 کوہِ ج کینا جاں رات فوں بھل گئے اوراہ
 کوئے اندر خبر جاں جہدم نہی شریہ
 قائم کیتی اوس نے فوج اور پید دریا
 پانی آپ فرات دا کردا بند شریہ
 آخر ساتھ امام دے کردا جنگ پلید
 پت بھٹجے ہوئے بھائی ساتھ امام
 رہیا نہ باجہ امام دے کوئی یار بھرا
 حملہ کر کے جا پیا اوہ فوج نید
 لکھ سب نید دا کیتا مار قتاہ
 مارن نیزہ بوچھیاں سارے نافرمان
 زخمی ہو کے ڈگیا اوپر زمین امام
 جاتا شاہ حسین نے ہویا وقت نماز
 سجدے وچ حسین فوں کیتا شہر شہید
 ہوئے سورج چند بھی دویں دیاہ
 دسویں ناہ محرموں روز جمعہ دا جان
 سی تنو بنا برس دی عمر امام حسین
 لئے رخصت امام دے کچھوں قوم شقی
 حراں تاپیں لے گئے طرف دمشق پلید
 خبر ہوئی وچ ملک دے ہویا امام شہید

اوہ خط پٹھکے پڑ پیا کوئے دل تباب
 اوہ پہلاں اقرار کر کچھوں کین دغا
 جاں دو متل رہ گیا اگے باجہ قتل
 آوڑیا وچہ کمر بلا دین وئی دا شاہ
 پنج ہزار سوار لے آیا دھڑ عمیر
 ناں کوئی شاہ حسین فوں پانی دچکا
 چونکی کردا امام دے کردا کھڑی عمیر
 ہوئے یاد امام دے وادو وار شہید
 وارو وار بہشت فوں جان دے اوہ تمام
 ہتھ اندر تلوار لے مڑیا شیر خرا
 مارے بہتے خار جی تڑپن پئے پلید
 آخر فوج نید دے گھیر امام لبیا
 اوپر جسم امام دے ہویا خون روان
 دڑ دے شاہ حسین تھیں جاں کنس حرام
 ساتھ تیمم پلید کے لگا کمرن نیا نہ
 لمزہ پیا زمین فوں کیتے عرش مجید
 ماتم کمرن امام وانا رے سورج ناہ
 ہوشہید بہشت فوں ہویا جہول روان
 ہویا جہول شہید سا اوہ سرور قلین
 حرم امام حسین دے کیتے قید سبھی
 پاسے حرم امام دے اندر قید مشہید
 کیتا اندر کہ بلا ہے ایہ ظلم نید

ہوتی مدینہ خبر ہاں کہندے لوگ سعید
 اسیں یزید پلید را حکم نہ مناں مول
 باغی ہو یزید پلیدی سارے کیا اتفاق
 شکر گھلایا تدوین یزید حرام
 فوج مدینے جا پئی کمر کے دڑی پھوم
 لوگ مدینے شہر دے کر دے آپے جنگ
 قتل مدینہ ہوا یا خون و گے دریا
 ستر ہزار اصحاب سیدی ہوئی شہید اولاد
 حصہ تھے ہو رہا کشتہ زندہ ہی تد جان
 اوپر فوج یزید دے لعنت کیے خدا
 مکی اگے رب دے سارے کمرن دعا
 اچراں توں اک شام آئی خبر سعید
 اندر اوسے رخصی دے دوزخ طرف گیا
 بعضے کہیں سنداس وچہ مویا اوہ حرام
 بجلی آل رسول دا ہویا حال بیان
 اکھ چھینے سال تن کپتا ازج تمام
 ملک حکومت وچہ اوہ ہوئیا سی معزور
 ہو رہا نہیں ہیں اکھنڈا اسی دے حق ذرا
 ہر دم میرے طرف تھیں لکھ سلام درود
 اوہ بھی کہیں بقول توں جو میں کہیں دعا
 تیں خود دینا رزق ہیں تیں خود بخشی جان
 میرے دل دیوچہ توں درود دیویں سوز
 دل دے اندر عشق واکہ توں ذکر عطا
 دل تھیں رنگ ناموسی توں دیویں اک لگا
 اوپر میرے جسم دے جو ہے قید جدید

دشمن آل رسول دا ہیگا دلوں یزید
 کیتی آل رسول دی اسے کمیوں تختوں
 ظاہر انہاں یزید پلیدی کیتا چا اتفاق
 کہیا مدینے شہر توں چا کمر و قتل عام
 ہوا جنگ مقابلہ کر دے شامی دم
 آخر ہک دن جاوڑے اندر شہر سنگ
 روئے وچہ رسول لکھ گھوڑے بن چا
 آہا شہر رسول دا کمر دتا بر باد
 دوہاں اتوں چادران لاہن بے ایمان
 گھیریا مکے شہر توں وچہ امان خدا
 رکھیں مکے شہر توں وچہ امان خدا
 ہویا ذات الجذب تھیں بہت لاچار یزید
 دکھیا مکے شہر توں وچہ امان خدا
 لکھیا عبدالحق جو ہے اوہ طول کلام
 کیتی آل رسول دی اھڈ وڑی شان
 عمر تالی سال دی دوزخ گیا تمام
 رحمت دے دروازوں کیتا اھڈ وڑ
 آپے بد نہ دیو سی اھڈ وڑ جنہ ار
 اوپر آل رسول دے دائم بھیج درود
 توں رحمن رحیم ہیں ہر دم کریں عطا
 اول رزق کھلائے کے نہ کریں حیران
 ہر ہر گ وچہ عشق و اشعلہ ہو کہ فرور
 جو دنیا دی حب ہے ساری مد یہ گواہ
 باہجھوں تیرے عشق دے نہ کچھ رہے بقا
 دور کریں اوہ جسم تھیں میرے رب جمید

ہاں ہمیں نال ہو کر سے جذبہ طہمت خدا
 دل میرے نور طہمت تھیں کرتوں شیشہ عت
 پاس تیرے کبریاں دعا کھاؤ ناہیں مول
 لائق تیرے حق دے جس دم ہو گیا
 ہر دم اور غفلت جذب ہے تینوں انہی قوت
 لائق قرب نہ مول ہاں میں ناقص نادان
 ہے دل اندر حق دانہ نہ چلے غیب
 عیب ہو تیرے وچ ہے اول کراہہ دور
 ہو دے صاحب حسن جو ہو ہو خوش خو
 ردا صاحب حسن تھیں جنوں حسن جمال
 لائق مجلس اُس کے جینوں ناہیں مول
 کرتوں پہلاں آپ نور لائق صحبت بار
 حسن شیراجاں شاہ دے لائق ہو یا ناہ
 دل دے اندر اپنے رکھیں ایہہ خیال
 ہوں تیرے نعل جوں ظلم غرور ریا
 اس راہ اندر آپ نور جے توں کرے فنا
 پہلاں توں خود آپ توں صاف بنا حسین
 ساتھ عذبت اپنی کردار سب بیان
 اسے مسلم توں آپ نور اول صاف بنا
 جان اتنے ہو عالی نور کرتوں جان شاد
 ایہ تیری کت جان ہے جیکہ ہو گئے ہزار
 پل دے اوں پاپا ناں بنا مکان
 اوں پاس دریا دے موزج آوے جدم
 پل تے گھر باڈیاں ایہ کم ہے بے سود
 جیکہ تینوں غفلت ہے اوہ مکان بنا

فوسہ دی زنجیر ایہ ہو کر نہ جدا
 ظاہر سچوں نہ اوستھیں بعد میں کار شلاکت
 پاس کارن پاپے سر ہو دے بقول
 آپ تینوں بجاوسی اپنے طرف خدا
 اوں استعداد دے پراپہر ہے سو قوت
 اس کارن ہے سٹیا "تینوں" دور سمیالی
 تاں دل اندر جان توں ہے میرے چہ عیب
 آپے جلوہ ناری تاں پھر حق دانہ نور
 اوہ اوں بد شکل دے عاشق مول ہو
 کرے اپنے روح نور روشن بدر مثال
 مشکل ہے پھر ہوونی جگہ اوہ حصول
 آپے خواہش رصلہ کی پھر کرے دلدار
 ہے افسوس جو آپ توں ہو کے روپا ہ
 مجلس اندر شاہ دی جاں پہاں خوشحال
 لائق قرب شیطان ہیں ناہیں دیکھ خدا
 افضل ایہ فنا ہے پاسوں چند بقا
 تاں پھر دوست جانی تینوں سب بری
 ان الله يحب المتسبين آیا وچہ قرآن
 جو کچہ وچہ زنگار ہے سارا دیہ گرا
 خون دے تھیں اپنے کر کے نقش نگار
 خدا کرے اس پار دے اوں پہرے درکار
 میں اس تیرے عشق کھلی ہاں وچہ کر جان
 قائم مول نہ رہے گا ہوگ فنا عدم
 موزج جو ہو کر (آوے) ہو سی اوہ نابود
 ہو کے جس مکان نور دائم حاصل بنا

وچہ دیکھتی اُس دے ہر دم رکھ دھیان
 اوہو کم بنا توں چھڑی حسد غور
 تنگ شدید بعید ہے ہو رسیا مکان
 زن فرزند نہ ہو دسی رات سیا ہی ہو
 غافل ہونہ ایتھیں ہر دم رکھ دھیان
 فانی لذت دیکھ کے اوہ کیوں بھل گیا
 ناں مادر دے شکم تھیں ہو یا جان بدن
 باطن اندر دوسری حالت رکھ نظر
 پیدائش دے روز تھیں چھڑیا چل قرار
 جس وچہ کر داکم ہیں بدلے نیک نیاز
 ہے دروازہ اسدا آوے جدول اہل
 اس دن پیدا ہو دیں اندر ملک بقا
 تاں دنیا دے شکم تھیں پیدا ہو یا جان
 وقت نزدیک روح تھیں ہوندا جان جدا
 خاک نمائی رہ گئی زمین اوپر مجروح
 ظاہر ہو یا اسدا جو ساشتن فتوح
 جو روحاں بدرنگ ہیں ہون بدن و جدا
 بدرنگاں وچہ جاوندے جو ہیں کج بد خو

باہجوں نیکے اعمال دے کامل صدق یقین
 اندر اس جہاندے ہر گز کم نہیں

توں غافل ہیں اک تھیں اوہ جو قبر مکان
 جس تھیں تیرے قبر دے اندر ہو گ نور
 آخر دی ایہ خبر ہے پہلی منزل جان
 اوہ جگہ ہے خوف دی جتھے یار نہ کو
 قبر جیہا کوئی دوسرا شکل نہ مکان
 رہنا دنیا وچہ ہے تھوڑے روز بقا
 جھلے اوپر اپنے سختی رنج فزون
 غافل خلقت اکھدی پیدا ہو یا پسہ
 دنیا مادر عالم ہوئے گئی تد یار
 ہے دنیا دے چل مدت جان دراز
 اس عمر لوں جان توں ہے مبعاد چل
 دنیا تھیں جس روز توں ہو دیں آپ فناہ
 جسم تیرے بدن تھیں ہو گروح روان
 بدن تیرا ہے روح دا جوڑا جان بھرا
 ایہ لطافت جسم دی جدا ہوئے جان روح
 عالم غیبی وچہ جاں داخل ہو یا روح
 روشن روحاں جائیکے جمع ہون یکجا
 نیکاں اندر نیک ہے داخل جان دے ہو

مناجات مصنف

وچوں میرے دور کر جو ہے قید جسم
 دوتا جاوے جسم تھیں تن تنہا رہے

یار میرے جسم تھیں دور کریں سب غم
 ذرہ میرے جسم وچہ دوتی مول نہ رہے

جہتیں ہوویں جہاں توں اوہ تنہائی تاہ
 اوہ جہائی آنکشتوں نالے ہو رہنماہ
 بدکاری تے خبث بھی ہو رہت اشرار
 دنیا بڑھی دن ہے جانے مگر فریب
 جاں توں دیکھیں اسوں عورت ایہ جوان
 جے عاتل ہیں اسدے وچہ فریب نہ آہ
 اس دنیا میں جان توں رکھ نہیں دلدار
 دیکھ سکند طرف توں تے افرا سیاب
 کیخس و کس طرف ہے کھتے ہے فرعون
 اکثر دنیا وار ہیں غفلت اندر مست
 اس پوچھن تھیں مال تھیں ایسے مومن بر خیز
 خلقت تہیوں اکھدے ہے ایہ مرد خدا
 تو انہر دے راہ دادیا توں پہل جان
 اس پل دے توں دیکھ کے جوہر نقش نگار
 پل تے رہنے والیاں رہے ہمیشہ غم
 اس دنیا توں جان توں ہے ناپاک سرا
 مائی وادی اپنے دادا ماؤں پدر
 ہتھیں کیتا دفن ہے سبھاں نہیں تھیں آپ
 وچہ اندھیری رات دے کیتے کم بے جا
 فجر ترقی ہے ہو گئی روشن دامنوں روز
 سنتوں جہاں کے شوق تھیں پاک قرآن حدیث
 دل تیرے وچہ گزر دے جوہر ہیں بڑے خیالی
 بدخطرے تھیں اپنے دل توں رکھ بچا
 ایہ دفعہ شیطان دی ہے لاجول پسر
 جوہرے کلامہ پنجواں کہیا اسوں جان

اوہ تنہائی جہتیں اوپر تندرہ منشاہ
 جو دوئی دا حرف ہے رہے مول ذرا
 کراتے ہو رہنماہی آن وچہ باجہر شمار
 منہ توں سو سو طرح تھیں دیوے ہر نام زیب
 وچہ طلب توں اسدے ہو رہن کرپہ حبیان
 اس دے مگر ہو چھپیں گیا لگا نہ پستا
 اس پل اندر آئیے پکڑ نہ مول قرار
 ہو رہنماہ؟ شید ہے ناہیں جام شراب
 غرق ہو یا تھرون بھی کر کے طلب زبون
 بد ہیں گھر ہو دھتھیں جوہر مال پرست
 کریں نہ میرے دانگ توں ظاہر دی پھر ہیز
 چھڑ گیا توں نزلال جوسی راہ صدق
 سنبھل کے رکھ قدم توں نہ ہو دیہا حیران
 احمق ہو کے احمق ہو یوں آپ خواہ
 اس پل تھیں توں احمق جلد اٹھا قدم
 رہن مسافر ایس دے اندر ہر حرب
 یار عزیز برادری دختر ہو رہ پسر
 اکھیں اچھے نہ کھلیاں ہے وچہ غفلت خواب
 فجر سوئی وچہ روشنی ہوئی تائب ذرا
 توں غفلت دی خواب وچہ غافل پانچ روز
 خبث گواہی باطنی ہو ویں نہ خبیث
 ایہ شیطان دے سے ہیں گے جان حال
 ہر دم توں لاجول پڑھ خاک شیطان سرا
 توں کلمہ تحید دا ذکر ہمیشہ کر
 شرک اتے کفر دی ہے ایہ دفع سیان

تیجا کلمہ یاد کر معنی لفظاں حسابان
 اس کلمے سے ذکر تہیں پاک ہوندی رتورج
 ہو سی وجے کلمیوں تینوں جان سپور
 دو جے کلمیوں ہو وند اشک سے داؤد
 ہوندا چوتھے کلمیوں دل دیو چہ یقیں
 جے توں کلمہ خیراں پڑھدار ہیں اخی
 تیجا کلمہ جے پڑھیں دل تھیں اہل یقیں
 بار خدا یا قادر ا توں ہیں با حہ نیاز
 ہوئے اوپر جوش سے رحمت داد ریا
 توں کروا سر سبز ہیں باغ اتنے بستان
 کن اکھیں تے عقل ہے دتا ذہن دکا
 چشم بھیرت جس دی کھل گئی اس جا
 ہووے میرے وانگ جو دنیا دا پابند
 میرے وانگوں اوہ بھی بھل گیا ہے راہ
 اگے میں حالت اپنی آکھاں کہ مرقوم

اندر ہر ہر لفظاں دے کر توں خود دھیان
 دل تیرے نوں استغیث ہووے بہت فتورج
 ہوندا اسدے ذکر تھیں دلنوں جان فتور
 جو سینہ دی لورج دے اوپر ہون فتور
 ہونوے اس مکان دے اندر حصن حصین
 کفر شرک دی اس جا گردن ہوگ جدی
 اندر تیرے حق دے حصن حصین
 کر توں میرے حال تے رحمت داد ربانہ
 کافروں سو بیس دے عارف دین بنا
 اوپر ساری خلق دے تیرا ہوا حسان
 ایہو میں آپ احسان تھیں کیتا سب عطا
 اوہ جانے اس رمزوں آوے بہت مزا
 اوہ کی جانے رمزوں خود ہی وجہ مکند
 ہر ہر دم وجہ استغیث ہوون بہت گناہ
 لکھیا اندر مشنوی جیوں مولانا روم

اوہ مبارک شخص ہے جو کوئی کمرے کلام
 حالت آکھی اپنی لے غیراں دا نام

ختم شد

ہر قسم کی کتب ملنے کا پتہ

شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

القرآن الحکیم مترجم مع حواشی

مفسر اعظم مولانا احمد علی صاحب انصاری
تفسیر لوامع القرآن پڑھے لکھے سنجیدہ طبقہ
اور عمل پسند حضرات کے لئے پیش کیا اور
نایاب تفسیر ہے اس میں ہر لفظ کا ترجمہ اور
اتنی خوبصورت شگفتہ سلیس اردو میں تفسیر
دی گئی ہے کہ قاری داد دے بغیر نہیں رہ
سکتا۔ بڑی قدیم تفاسیر کا پچڑ ہے اور تفسیر
فخر رازی اور منشور ابن جریر بیان القرآن صافی
جمع البیان، آلاء الرحمن، صحاح ستہ، بخاری، مسلم
سنائی، ترمذی، ابن ماجہ، موطا، مالک، مشکوٰۃ
شریف، مسند احمد حنبلی، کافی، تہذیب الاحکام
استبصار، ابن کثیر، بوخ المرام جیسی کتب کے
حوالوں سے فرین ہے۔ آپ کے لئے دعوت
فکر و عمل ہے۔ فوراً طلب کریں۔ ہدیہ قسم اول
بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے۔

تفسیر قادری تفسیر حنبلی

فخر قوم فخر العلماء مولانا فخر الدین صاحب
گوہر ثلثین بیان یعنی ترجمہ تفسیر قرآن با ترجمہ
تحت لفظی اردو شگفتہ سلیس زبان با فوائد
عوامہ حصہ دو ایات صحیحہ کا ہر آیت و اصطلاح
یعنی ترجمہ اردو تفسیر حنبلی تفسیر قادری۔

پتہ: شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

عند ترجمہ ذیل الفاظ نے کشتش اور دلفریب تفسیر
کی روح بیان کر دی ہے۔ دنیا بھر میں ملتند
اور قدیم و عظیم تفسیر جس کے فوائد سے دنیا
بہرہ ور اور فیض یاب ہو رہی ہے قیمت قسم
اول بیس روپے، قسم دوم پندرہ روپے
علاوہ معمولی ڈاک

تفسیر بیان القرآن کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی
مولانا اشرف علی صاحب تھانوی کی
پیش تفسیر ہم نے عکسی دورنگ تیار کی ہے
انتہائی خوبصورت بلاکوں کی طباعت و رنگوں
میں کی گئی ہے۔ عربی متن کے نیچے سنسکراؤٹ
دی گئی ہے اور تین اطراف پر تفسیر دی
گئی ہے۔ ہدیہ صرف جلد دوم جلد اول میں تیس روپے
علاوہ معمولی ڈاک

تفسیر موشح القرآن کامل

شاہ عبدالقادر صاحب محدث دہلوی کی پیش
بہا اور بلند پایہ علامہ تالیف جس کو تمام مشرین
کیے استفادہ اور کتاب اللہ کا مرتبہ حاصل ہے
متن کے ساتھ حاشیہ اور تاریخی حوالہ
مشہور قیمت ہدیہ ہر نسخہ دس روپے۔
علاوہ معمولی ڈاک

سارا پنجابی سرمایہ

۲/-	وفات نامہ خادم	۱/۵۰	نعت نور محمد	۱/۵۰
۲/-	" " " " بوٹا	۱/۵۰	میلاد گوہر	۱/۵۰
۱/۵۰	" " " " غور	۱/۲۰	میلاد رحمت الرحیم	۱/۵۰
۲/۵۰	وفات عیسیٰ عیسیٰ خادم	۱/۶۲	میلاد زینت	۱/۵۰
۵/-	سیف الملوک بدیع الجبال سانی محمد	۳/۵۰	میلاد اکبر	۱/۲۵
۱/۵۰	بدیع الجبال	۱/۵۰	ابو بہار	۱/۵۰
۳/۵۰	سیف الملوک لطف علی	۱/۵۰	" رحمت	۱/۵۰
۱/۵۰	زندگی بلاس	۱/۲۵	" کرم	۱/۵۰
۲/۵۰	فتاہ دامن	۱/۶۲	" جمال	۱/۵۰
۲/-	گوئی چند کالیڈاس	۱/۲۵	" باران	۱/۵۰
۵/-	جانی چور حصہ اول	۲/-	" پاکستان	۱/۵۰
۶/۵۰	" " " " ہونیم چہارم پنجم	۳/-	" نور	۱/۵۰
۲/-	" " " " کامل پانچ حصے	۵/-	" محبت	۱/۵۰
۵/-	پورن کالیڈاس	۱/۲۵	اسلام کا چاند	۱/۲۵
۲/۵۰	جنگ حاد	۱/۵۰	پیغام مجاہد	۱/۲۵
۲/۵۰	جنگ نام حنیف	۱/۳۶	ظہور ہدایت	۱/۵۰
۱/۵۰	" حضرت علی	۱/۱۳	معراج نامہ اردو خط	۱/۶۲
۱/۵۰	" " " " (اردو)	۱/۵۰	" " " " عربی خط	۱/۶۲
۱/۵۰	" امام حسین	۱/۳۶	شاہ نامہ کربلا دائم	۱/۲۵
۱/۵۰	" نامہ	۱/۱۳	یوسف زلیخا	۲/۵۰
۱/۶۲	" امام قاسم	۱/۱۳	کبیل پوشی	۲/۵۰
۱/۱۹	" زمین العرب	۱/۵۰	" سوہنی	۲/۵۰
۱/۵۰	" زیتون	۱/۵۰	" پنج دریا	۲/۵۰
۲/۵۰	مدینے زائغہ حصہ اول			
۲/۵۰	" " " " دوم			
۲/۵۰	خطبات خادم			
۲/۵۰	خطبات زینت			
۲/۵۰	خطبات فارسی			
۲/۵۰	خطبات مسلم			
۲/۵۰	خطبات عیسیٰ (اردو)			
۲/۵۰	احوال الاخرت خادم حسین			
۲/۵۰	" حافظ محمد			
۲/۵۰	" دل پذیر			
۲/۵۰	قصص الحسنین منظور			
۲/۵۰	" " " " واپذیر			
۲/۵۰	" " " " غلام رسول			
۲/۵۰	" " " " عبدالستار			
۲/۵۰	اکرام محمدی			
۲/۵۰	محبوبہ اشعار			
۲/۵۰	گلشن رنگیلا حصہ اول تا ہفتم			
۲/۵۰	چمن رنگیلا			
۲/۵۰	کلام رنگیلا			
۲/۵۰	جھنگ آرمین و ملک رنگیلا			
۲/۵۰	تصدید روحی			
۲/۵۰	" خوشیہ			
۲/۵۰	نغم شریف خوشیہ			

پیشہ: شیخ غلام حسین اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

تعوذات و عملیات کی نادر کتابیں

نافع الخلائق

دنیاوی آفات، بے روزگاری، رزق
کہنہ بیماریاں اور حب و بغض ہر قسم کی
مشکلات کا حل۔ قیمت صرف ۳/۵۰

عملیات مراقب

عملیات مراقب ایک نایاب کتاب ہے
جس میں دہر عملیات بننے پر سائنسی معلومات
دی گئی ہیں، اعمالی نظام کی اجازت، عرض
نذرانہ، آداب، تعوذات، اعمال و وظائف
مستفرقہ، ہر قسم کی بلاؤں کے رد کے لیے
اسم اعظم اور آفات ارضی و سماوی کا مشکل
کٹائی۔ قیمت صرف ۲/۵۰

کنز الحسین

تعوذات کی نایاب کتاب جس میں
ہر قسم کے اعمال اور تعوذات ہیں جن کی
مدد سے تمام مشکلوں کی مشکل کشائی ہو جاتی
ہے۔ اپنی آفات کو دفع کرنے کے لیے
فوراً طلب فرمائیے۔ قیمت ۲/۵۰

نقش سلیمانی

نقش تعوذات اور عملیات کی بہترین کتاب ۲/۵۰
پتہ: شیخ غلام حسین اسپر

مختصرہ وظائف عملیات

وظائف اور عملیات کی لاجواب کتاب اور
حیرت انگیز کتاب جس کی مدد سے آپ کے دشمن
تباہ اور مرید ہو جائیں گے۔ ترقی روزگار اور
محبوب حاصل۔ قیمت صرف ۲/۵۰

خزینہ عملیات کتاب التعوذات

عملیات کی بیش بہا پیشکش جس کی مدد سے
آپ کی تمام امیدیں اور خواہشیں پوری ہو
سکتی ہیں۔ دریائے فیض ہے۔ فیضیاب ہونے
کے لیے طلب کریں۔ قیمت ۱/۵۰

اعمال قرآنی کامل

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی قرآن پاک
کی آیات سے ہر قسم کی مشکلات کی حاجت روائی
دنیا کی کوئی حدیت ہے۔ شان نہ ہو جائے
فوراً اپنی مشکلات حل فرمائیے۔ قیمت ۱/۵۰

جو اہر حسمہ

ولی بنا۔ الی کتاب، اس کتاب کی مدد سے
ہر قسم کے آفات حل کی جا سکتی ہیں، ولی کامل
بنا۔ الی نایاب اور باکمال کتاب قیمت

۲/۵۰ روپے

برائے کتب کشمیر کی بازار لاہور

مرصعہ کا اصلی سیلجانی جادو

آپ کی نظر سے آج تک اس معیار کی کتاب
نہ گذری ہوگی، دنیا بھیان کو تسخیر کرنے کے لئے
اس کتاب سے زیادہ آپ کی رہنمائی مل سکے گی
آزمائش شرط ہے۔ سیلجانی ٹیپو بغیر کسی مشکل کے
حاضر اور لوگوں کی نظر سے غائب ہو کہ من
مانی کریں۔ محبت کے ماروں کے لیے مژدہ جیا
محبوب قدموں میں، مقدمہ میں جیت، عملیات
وظائف جتنے منترا اور تعویذات سے مزین۔

قیمت صرف ۲/۰ روپے

حزنہ سیلجانی

حضرت آدم علیہ السلام سے لے کر آج
تک عملیات سے جو فیض حاصل ہوئے کسی سے
مخفی نہیں۔ اعمال حضرت آدم، اعمال حضرت
سیلجانی اور اولیاء اور موفیائے کرام کے خفیہ
اعمال تعویذات و مہربات کا خزانہ قیمت صرف
۲/۵ روپے علاوہ محصور لڑاک۔

مفتاح النجوم

سیدنا یحییٰ بن زکریا کی علم النجوم
پر نایاب پیش بہا اضافہ۔ نجوم پر کسی
سے بہتر کوئی کتاب مارکیٹ میں نہیں
آئی۔ نجوم کی مدد سے آپ اپنی مشکلات
پر قابض ہو سکتے ہیں۔ قیمت صرف ۱/۰ روپے

مفتاح الجفر

کاش البرنی کی علم جفر بہ حیرت انگیز کتاب
جس میں تہلکہ خیز انکشافات کئے گئے ہیں، ہر
بیماری کا علاج، دنیاوی مشکلات کا روحانی
حلی۔ قیمت ۲/۵ روپے۔

مفتاح المرسل

محبوب المرسل اشراق المرسل کی ترتیب
نوجہدید اضافات سے مزین علم المرسل
پہ بہترین کتاب، رمل کی نایاب سائنس کے
انکشافات، جو منہ بولتا جادو ہے۔ قیمت
صرف ۲/۵ روپے۔

عہدوں کی حکومت

کاش البرنی کی اس کتاب میں علم ہندسہ
کی سائنس کے حیرت انگیز نتائج بیان کئے گئے
ہیں، ہر شخص کا خاص نمبر خوش قسمتی کی پیش
گوئیاں معلوم کرتا، موافق دن، ماہ، سال
اور غیبی امداد کا حصول، علم الاعداد کی روش
سے ایہ علم جو قدم قدم پر اپنا ثبوت آپ
پیش کرتا ہے۔ قیمت ۱/۰ روپے

نقش روحانی

ہر قسم کے فانی انجمنی و سماوی اور حصول مطلب کیلئے
روحانی عملیات تعویذات کا پیش بہا خزانہ قیمت

پتہ: شیخ غلام حسین اینڈ سنز، جہان کتب کشمیری بازار لاہور

سوانح ہی سوانح

آنحضرت محمد مصطفیٰ احمد مجتبیٰؐ

خانم البنین کی پاک سیرت پر مکمل مدلل
کتاب جو امت کے لئے مشعلِ راہ ہے۔
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت علیؑ فاتح خمیر

حضرت علیؑ کی زندگی کے دل نشین
واقعات، فتوحات، سیرت پر بڑی پیاری
کتاب ہے۔ ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت ابو بکر صدیقؓ

حضرت ابو بکر صدیقؓ کی زندگی کے
بچپن سے لیکر وفات تک حالات بڑے
دل نشین انداز میں اس کتاب میں درج ہیں
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عثمان غنیؓ

حضرت عثمان غنیؓ کی سیرت پر ایک مدلل
کتاب و شاہکار کی حیثیت رکھتی ہے۔
ہدیہ صرف ایک روپیہ۔

حضرت عمر فاروقؓ

حضرت عمر فاروقؓ کی زندگی پر سیر حاصل
معلومات سے پُر کتاب۔ قیمت صرف
ایک روپیہ۔

حضرت امام حسینؑ

شہید کربلا حضرت امام حسینؑ کی دل نشین
اور دلگداز سیرت پر ایک نامور شاہکار کتاب
جس میں ولادت سے لے کر شہادت تک
کے واقعات اس طرح دیئے گئے ہیں کہ
آپ کی آنکھوں میں بے اختیار آنسو آجائیں۔
قیمت صرف ایک روپیہ۔

حضرت امام حسنؑ

حضرت امام حسنؑ کی زندگی کے تمام اہم
واقعات اس کتاب میں سمود دیئے گئے ہیں۔
قیمت صرف ایک روپیہ۔

علاوہ ازیں

بہت سی دوسری سوانح حیات بھی ہم
سے طلب فرمائیے۔

شیخ غلام حسین انبیڈ ستر تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

ای غنچہ انیس دیکھنا

گلزار محمدی

178

مستفہ
مولوی محمد مسلم صاحب

ناشران

شیخ غلام حسین
ایڈیٹر کشتیری بازار لاہور

Rs 5.00